

WIADOMOŚCI

HANDLU ZAGRANICZNEGO

Dwutygodnik informacji gospodarczych

Wstęp • Rynki towarowe •
Wiadomości polityczno
gospodarcze • Umowy
handlowe i płatnicze •
Reglamentacja obrotów
handlowych • Cła •
• Kronika P. I. H. Z. •

01253

ROK II
Nr. 1/4
1 9 5 1

POLSKA IZBA HANDLU ZAGRANICZNEGO

Tylko do użytku służbowego.

SPIS WAŻNIEJSZYCH INFORMACJI
W "WIADOMOSCIACH HANDLU ZAGRANICZNEGO" Nr.4

17. STYCZ. 1951

Wstęp: Wiadomości polityczno-gospodarcze / c.d. /

Towarzysz Stalin o handlu zagranicznym ZSRR.

I. Rynki towarowe.

str.

Meldunki ze światowego rynku zbożowego	1
Wzrost uboju trzody chlewnej w krajach kapital.	3
Światowy zbiór kakao	6
Meldunki ze światowego rynku cukru	7
Trudna sytuacja opałowa w Szwecji	7
Rynek tarcicy w II-giej połowie 1950 r.	11
Wzrost cen celulozy w Szwecji	12
Meldunki z rynku Sizał	13
Szwedzki rynek włókienniczy	15
Meldunki ze światowego rynku cyny	16
Ocena strategicznych zapasów USA	21
Sytuacja surowcowa w Anglii	22

II. Wiadomości polityczno-gospodarcze.

Z.S.R.R. - Rozwój przemysłu radzieckiego	28
Albania - Wzrost liczby spółdzielni rolniczych	29
Bułgaria - Sukcesy na odcinku produkcji prze- mysłowej i rolniczej	30
Czechosłowacja - Wykonanie planu gospodarczego w listopadzie 1950 roku.	31
Chińska Republika Ludowa - Chińscy robotnicy wypełniają zwycięsko plan gospodarczy	36
Niemiecka Republika Demokratyczna - Reorganizacja władz naczelnych	37
Rumunia - Nowe cele handlu zagranicznego	39
Węgry - Rozwój węgierskiego przemysłu cięż- kiego	44
Anglia - Handel zagraniczny w październiku w 1950 r.	45
Austria - Handel zagraniczny w pierwszych 9-ciu miesiącach 1950 r.	48
Belgia - Handel zagraniczny w pierwszych III-ech kwartałach 1950 r.	48
Dania - Handel zagraniczny w pierwszych 10-ciu miesiącach 1950 roku.	48
Grecja - Różne wiadomości gospodarcze	49
Francja - Zmarshallizowany handel zagraniczny	50
Holandia - Ciężkie położenie gospodarcze	53
Hiszpania - Handel zagraniczny w pierwszej po- łowie 1950 roku.	53
Niemcy Zachodnie - Remilitaryzacja Niemiec Zach.	55
Szwajcaria - Wprowadzenie kontroli handlu zagra- nicznego.	57

17. STYC. 1951

Wstęp:

Towarzystwo Stalin o handlu zagranicznym ZSRR.

I. Rynki towarowe.

1	Melunki ze światowego rynku zbożowego
3	Wzrost uboju trzody chłownej w krajach kapital.
6	Światowy zbiór kakao
7	Melunki ze światowego rynku cukru
7	Trudna sytuacja opałowa w Szwecji
11	Rynek tartaczy w II-giej połowie 1950 r.
12	Wzrost cen celulozy w Szwecji
13	Melunki z rynku sisal
13	Szwedzki rynek wiskieniczny
16	Melunki ze światowego rynku cyny
21	Ocena strategicznych zapasów USA
22	Sytuacja surowca w Anglii

II. Wiadomości polityczno-gospodarcze.

28	Z.S.R.R. - Rozwój przemysłu tekstylnego
29	Albania - Wzrost ilością apdłdzielnit rolniczych
30	Bulgaria - Sukcesy na odcinku produkcji prze- mysłowej i rolniczej
31	Czechosłowacja - Wykonanie planu gospodarczego w listopadzie 1950 roku.
36	Chłńska Republika Ludowa - Chłnsy robotnicy wyrażają zwięszo plan gospodarczy
37	Niemiecka Republika Demokratyczna - Reorganizacja władz naczelnych
39	Rumunia - Nowe cele handlu zagranicznego
44	Węgry - Rozwój węglarkiego przemysłu cięż- kiego
45	Anglia - Handel zagraniczny w październiku w 1950 r.
48	Austria - Handel zagraniczny w pierwszych 9-ciu miesiącach 1950 r.
48	Belgia - Handel zagraniczny w pierwszych 111-ech kwartałach 1950 r.
48	Dania - Handel zagraniczny w pierwszych 10-ciu miesiącach 1950 roku.
49	Francja - Różne wiadomości gospodarcze
50	Transja - Zmierzalnikowany handel zagraniczny
53	Holandia - Ciężkie położenie gospodarcze
55	Hiszpania - Handel zagraniczny w pierwszych po- łowie 1950 roku.
55	Niemcy Zachodnie - Remilitaryzacja Niemiec Zach.
57	Szwajcaria - Wprowadzenie kontroli handlu zagra- nicznego

TOWARZYSTWO SPIS WAŻNIEJSZYCH INFORMACJI W ZSRR.

W "WIADOMOSCIACH HANDLU ZAGRANICZNEGO" Nr.4

/dokończenie/

II. Wiadomości polityczno-gospodarcze./c.d./ str.

Szwecja	- Szantaż Stanów Zjednoczonych wobec handlu zagranicznego ich satelitów.	57
Włochy	- Handel zagraniczny	58
Australia	- Różne wiadomości gospodarcze	60
Boliwia	- Intensyfikacja handlu zagranicznego	60
Egipt	- Handel zagraniczny	61
Kanada	- Eksport w październiku 1950 roku	63
Liban	- Handel zagraniczny w II-im kwartale 1950 roku.	64
Maroko	- Handel zagraniczny w pierwszych 3-ich kwartałach 1950 roku.	65
Stany Zjednoczone	- Struktura handlu zagranicznego we wrześniu 1950 roku.	68
Turcja	- Pogorszenie się sytuacji ekonomicznej	71

III. A. Umowy handlowe i płatnicze.

III. B. Reglamentacje obrotów handlowych

III. C. C ł a

IV. Kronika Izby

Z a ł a c z n i k i

Z prasy zagranicznej

1. Rynek rud żelaznych w krajach kapitalistycznych w 1950 roku.
2. Rynek rudy chromowej w krajach kapitalistycznych w 1950 roku.
3. Sytuacja na rynkach surowcowych w krajach kapitalistycznych.
4. Gospodarka Tajwanu.
5. Notowania giełd towarowych.
6. Wykresy cen: kauczuku, bawełny i cyny.

SPIS WAŻNIEJSZYCH INFORMACJI
W "WIADOMOSCIACH HANDLU ZAGRANICZNEGO" Nr. 4
/ dokonczenie /

str.	II. Wiadomości polityczno-gospodarcze. / c.d. /
57	Szwecja - Szantaż Stanów Zjednoczonych wobec
58	Handlu zagranicznego ich szefów.
60	Włochy - Handel zagraniczny
60	Australia - Różne wiadomości gospodarcze
60	Boliwia - Intensyfikacja handlu zagranicznego
61	Egipt - Handel zagraniczny
62	Kanada - Eksport w październiku 1950 roku
64	Liban - Handel zagraniczny w III-kwartale
64	1950 roku
65	Maroko - Handel zagraniczny w pierwszych 3-ech
65	kwartałach 1950 roku
68	Stany Zjednoczone - Struktura handlu zagraniczno-
68	go we wrześniu 1950 roku
71	Turcja - Pogorszenie się sytuacji ekonomicznej
73	III. A. Umowy handlowe i płatnicze
82	III. B. Reklamatacje obrotów handlowych
91	III. C. Gł. a
92	IV. Kronika Izby
	Z a f e c z n i k i
	Z prasy zagranicznej
	1. Rynek twardych w krajach kapitalistycznych
	w 1950 roku.
	2. Rynek twardych chromowej w krajach kapitalistycznych
	w 1950 roku.
	3. Sytuacja na rynkach surowcowych w krajach kapita-
	listycznych.
	4. Gospodarka Tajwanu.
	5. Notowania giełd towarowych.
	6. Wykresy cen: kauczuku, bawełny i cyny.

TOWARZYSZ STALIN o HANDLU ZAGRANICZNYM ZSRR.

J.W. Stalin w swych genialnych dziełach opracował zasady stosunków gospodarczych ZSRR z krajami kapitalistycznymi. Towarzysz Stalin wytyczył politykę państwa radzieckiego, która zapewniła budowę socjalizmu w ZSRR w warunkach otoczenia przez kraje kapitalistyczne. Stalinowskie kierownictwo polityką zagraniczną Związku Radzieckiego zapewniło powodzenie w walce o pokój i wykorzystanie handlowych stosunków z zagranicą w dziele budowy socjalizmu w naszym kraju. Nauka Towarzysza Stalina przewodzi w walce narodów całego świata, wkraczających na drogę socjalistycznego rozwoju i zapewnia na zasadach socjalistycznych braterską współpracę narodów ZSRR z krajami Demokracji Ludowych.

Charakter handlu zagranicznego i polityki handlowej państwa radzieckiego wynika z podstawowych założeń socjalistycznego ustroju społecznego i zasadniczo różni się od polityki handlu zagranicznego państw kapitalistycznych.

W krajach kapitalistycznych handel zagraniczny wykorzystują panujące w nich monopole kapitałowe w celu osiągnięcia dodatkowych zysków, zwiększenia wyzysku mas pracujących, opanowania uzależnionych od siebie krajów, prowadzenia zaborczej polityki zdobywania zagranicznych rynków oraz toczenia wojen gospodarczych, jak również służy on do walki z państwami demokratycznymi i do przygotowywania nowej agresywnej wojny przez imperialistów.

Handel zagraniczny Związku Radzieckiego prowadzony jest w interesach mas pracujących, wpływa korzystnie na wykonanie planów budownictwa socjalistycznego, na rozszerzenie współpracy gospodarczej ZSRR z zagranicą, przyczyniając się do utrzymywania stosunków pokojowych między narodami.

W.I. Lenin i J.W. Stalin uzasadnili możliwość i celowość ekonomicznej współpracy między Związkiem Radzieckim a krajami kapitalistycznymi. Już w 1920 roku W.I. Lenin mówiąc o konieczności wymiany towarowej z zagranicą podkreślał, że "my jej pragniemy, my rozumiemy jej niezbędnosc"^{1/}. W początkach 1922 roku W.I. Lenin po zawarciu pierwszych umów z krajami kapitalistycznymi wskazywał: "można z dostateczną pewnością powiedzieć, że rozwój prawidłowych stosunków handlowych między Republiką Radziecką a całym pozostałym światem nieuchronnie posunie się naprzód"^{2/}.

W.I. Lenin z całą dokładnością dał wyraz życzeniu Rządu Radzieckiego rozwijania wymiany towarowej z krajami kapitalistycznymi: "idziemy do Genui, powtarzam, jako kupcy, by osiągnąć korzystniejsze formy rozwoju handlu, któ-

1/ W.I. Lenin, Dzieła wyd. III t. XXVI str. 18 /w jęz. ros./

2/ W.I. Lenin, Dzieła Wybrane w II tomach, t. II str. 447

Inst. Marksa, Engelsa i Lenina.

1. W. Stalin w swych genialnych dziełach opracował zasady stosunków gospodarczych ZSRR z krajami kapitalistycznymi. Towarzysz Stalin wykazywał politykę państwa radzieckiego, która zapewniała budowę socjalizmu w ZSRR w warunkach otoczenia przez kraje kapitalistyczne. Stalinowski kierownictwo polityki zagranicznej Związku Radzieckiego zapewniało powodzenie w walce o pokój i wykorzystanie handlowych stosunków z zagranicą w dziele budowy socjalizmu w naszym kraju. Nauka Towarzysze Stalina przewodziła w walce narodów całego świata, wkraczających na drogę socjalistycznego rozwoju i zapewnienia na zasadach socjalistycznych praterak współpracy narodów ZSRR z krajami Demokratii Ludowych.

Charakter handlu zagranicznego i polityki handlowej państwa radzieckiego wynika z podstawowych założeń socjalistycznego ustroju społecznego i zasadniczo różni się od polityki handlu zagranicznego państw kapitalistycznych.

W krajach kapitalistycznych handel zagraniczny wykorzystuje panujące w nich monopole kapitałowe w celu osiągnięcia dodatkowych zysków, zwiększenia wyzysku mas pracujących, opanowania uzależnionych od siebie krajów, prowadzenia zaborszej polityki zdobywania zagranicznych rynków oraz toczenia wojen gospodarczych, jak również służy on do walki z państwami demokratycznymi i do przygotowywania nowej agresywnej wojny przez imperialistów.

Handel zagraniczny Związku Radzieckiego prowadzi do innych interesów mas pracujących, wpływa korzystnie na wykonanie planów budownictwa socjalistycznego, na rozszerzenie współpracy gospodarczej ZSRR z zagranicą, przyspieszenie się do utrzymywania stosunków pokojowych między narodami.

W. I. Lenin i J. W. Stalin uznawali możliwość i celowość ekonomicznej współpracy między Związkiem Radzieckim a krajami kapitalistycznymi. Już w 1920 roku W. I. Lenin mówił o konieczności wymiany towarowej z zagranicą podkreślał, że "my tej pragniemy, my rozumiemy jej, nie będziemy". W początkach 1922 roku W. I. Lenin po zawarciu pierwszych umów z krajami kapitalistycznymi wykazywał: "można z dostateczną pewnością powiedzieć, że rozwój prawniczych stosunków handlowych między Republiką Radziecką a całym pozostałym światem nieuchronnie prowadzi do naprzodu".

W. I. Lenin z całą doświadczeniem dał wyraz życzeniu Rządu Radzieckiego rozwijania wymiany towarowej z krajami kapitalistycznymi: "Idziemy do Geny, powtarzam, jako kraj, by osiągnąć korzystniejsze formy rozwoju handlu, które

II

ry jest zapoczątkowany, który się rozwija i który, jeśli-
by nawet komuś się udało przemocą powstrzymać go na taki
lub inny czas, mimo wszystko po tej przerwie będzie się
niechybnie rozwijać"^{1/}

Wszystkie te jasne i wyczerpujące wskazania W.I.
Lenina świadczą o tem, że Rząd Radziecki i Partia Bolsze-
wicka od początku utworzenia państwa Radzieckiego zakła-
dali możliwość istnienia dwóch systemów gospodarczych i
pokojujowej współpracy między nimi.

Już w 1927 roku Towarzysz Stalin wskazał, że w wa-
runkach istnienia dwóch systemów istnieje również pod-
stawa do rozwinięcia stosunków handlowych, gdyż kraje ka-
pitalistyczne interesują się otrzymaniem surowców i zby-
tem swoich towarów, Związek Radziecki zaś zainteresowany
jest w uzyskaniu urządzeń i sprzętu, pewnych surowców i
półfabrykatów. Towarzysz Stalin mówił: "uważam, że istnie-
nie dwóch przeciwstawnych systemów - systemu kapitalistycz-
nego i systemu socjalistycznego nie wyklucza możliwości
takich porozumień, sądzę, że takie porozumienia są możli-
we i celowe w warunkach pokojowego rozwoju. Wywóz i przy-
wóz są najbardziej odpowiednim podłożem dla takich poro-
zumień"^{2/}.

W 1934 roku Towarzysz Stalin z całą ścisłością i
jasnością wykazał, że polityka zagraniczna ZSRR "jest po-
lityką zachowania pokoju i rozwijania stosunków handlo-
wych ze wszystkimi krajami".

W 1947 roku w rozmowie z G.Stassen'em Towarzysz
Stalin ponownie wyraźnie stwierdza, że "jeżeli będzie
pragnienie współpracy to współpraca między istniejącymi
różnymi systemami gospodarczymi jest całkowicie możliwa"
i "że jeśli chodzi o naród i komunistyczną partię w ZSRR
to mają one pragnienie takiej współpracy".

Pokojujowa polityka Rządu Radzieckiego wynika z sa-
mej istoty naszego socjalistycznego społecznego ustroju,
w którym nie ma klas zainteresowanych w prowadzeniu wo-
jen. Radziecki naród walczy o zachowanie pokoju i jest
przekonany, że stworzony przezeń socjalistyczny ustrój
społeczny w pokojowym współzawodnictwie z kapitalizmem
zapewnia mu zwycięstwo.

Jednakże, jak wskazywał Towarzysz Stalin rozwój
stosunków handlowych zależy nietylko od pragnienia ZSRR
handlowania z krajami kapitalistycznymi, lecz i od usto-
sunkowania się do tego handlu kół rządzących państw ka-
pitalistycznych. Towarzysz Stalin zaznaczał, że w stosun-
ku krajów kapitalistycznych do Związku Radzieckiego zwa-
lają się dwie przeciwstawne tendencje; interwencyjna
oraz kontynuowania stosunków pokojowych i zadzierżgania
władzy gospodarczych z ZSRR.

1/W.I.Lenin - Dzieła wybrane t.II str.447, Inst. Marksa,
Engelsa i Lenina 1941

2/J.W.Stalin- Dzieła t.10 str.127, Książka i Wiedza, 1950

ry jest zapoczątkowany, który się rozwija i który, jeżeli
by nawet komuś się udało przemoce powstrzymać go na jakiś
lub inny czas, mimo wszystko po tej przerwie będzie się
nieuchybnie rozwijał".

Wszystkie te jasne i wyzerpujące wskazania W.I.
Lenina świadczą o tym, że Rząd Radziecki i Partia Bolasz-
wicka od początku utworzenia państwa Radzieckiego zakia-
dali możliwość istnienia dwóch systemów gospodarczych i
pokoju między nimi.

Już w 1927 roku Towarzysz Stalin wskazał, że w wa-
runkach istnienia dwóch systemów istnieje również pod-
stawa do rozwinięcia stosunków handlowych, gdyż kraje ka-
pitalistyczne interesują się otrzymywaniem surowców i ży-
wiwny. Związek Radziecki zaś zainteresowany
jest w uzyskaniu urządzeń i sprzętu, pewnych surowców i
pożywienia. Towarzysz Stalin mówi: "uwaga, że istnie-
nie dwóch przeciwstawnych systemów - systemu kapitalistycz-
nego i systemu socjalistycznego nie wyklucza możliwości
takich porozumień, sądzę, że takie porozumienia są możli-
we i celowe w warunkach pokojowego rozwoju. Wywóz i przy-
wóz są najbardziej odpowiednim podłożem dla takich poro-
zumień".

W 1934 roku Towarzysz Stalin z całą ścisłością i
jasnością wykazał, że polityka zagraniczna ZSRR "jest po-
lityką zachowania pokoju i rozwijania stosunków handlo-
wych ze wszystkimi krajami".

W 1947 roku w rozmowie z G. Stassen'em Towarzysz
Stalin ponownie wyraźnie stwierdza, że "jeżeli będzie
pragnienie współpracy to współpraca między istniejącymi
różnymi systemami gospodarczymi jest całkowicie możliwa"
i "jeżeli chodzi o naród i komunistyczną partię w ZSRR
to mają one pragnienie takiej współpracy".

Pokoju polityka Rządu Radzieckiego wynika z sa-
mej natury naszego socjalistycznego społecznego ustroju,
w którym nie ma klas zainteresowanych w prowadzeniu wo-
jny. Radziecki naród walczy o zachowanie pokoju i jest
przekonywany, że stworzony przez socjalistyczny naród
społeczny w pokojowym współzawodnictwie z kapitalizmem
zapewnia mu zwycięstwo.

Jednakże, jak wskazywał Towarzysz Stalin rozwój
stosunków handlowych zależy nie tylko od pragnienia ZSRR
handlowania z krajami kapitalistycznymi, lecz i od usto-
sunkowania się do tego handlu kół rządzących państw ka-
pitalistycznych. Towarzysz Stalin zaznacza, że w stosun-
kach krajów kapitalistycznych do Związku Radzieckiego zwa-
żają się dwie przeciwstawne tendencje: intensyfikacja
oraz kontynuacja stosunków pokojowych i zacieranie
wielu gospodarczych z ZSRR.

I/W.I. Lenin - Dzieła wybrane t. II str. 447, Inst. Marksa,
Engelsa i Lenina 1941
S/W. Stalin - Dzieła t. 10 str. 127, Książka i Wiedza, 1950

Zródłem tendencji interwencyjnych krajów burżuazyjnych, jest niezdolność kół rządzących tych krajów rozstrzygnięcia wewnętrznych sprzeczności, oraz usiłowania rozwiązania ich drogą agresywnej wojny przeciwko krajom socjalizmu.

"..... za każdym razem kiedy jaskrawo występować zaczynają sprzeczności kapitalizmu burżuazja kieruje wzrok w stronę ZSRR: czy nieudałoby się usunąć tej lub owej a nawet wszystkich razem wziętych sprzeczności kapitalizmu kosztem ZSRR - tego kraju rad i twierdzy rewolucji, który przez sam fakt swego istnienia rewolucjonizuje klasę robotniczą oraz kolonie, przeciwstawia się przygotowywaniu wojny, przeciwstawia się podziałowi świata na nowo, przeciwstawia się panowaniu na swoim wielkim tak kapitalistom niezbędnym rynku wewnętrznym".^{1/}

Wiadomo, że interwencja państw Entente'y w Rosji Radzieckiej zakończyła się klęską. Bandycki napad faszystowskich Niemiec na Związek Radziecki, mimo, że hitlerowcy wykorzystali wszystkie zasoby państw okupowanej Europy, zakończył się również klęską.

Obecnie w roli organizatora i inspiratora nowej agresywnej wojny przeciw ZSRR i krajom Demokracji Ludowej występują angloamerykańscy imperialiści. Jednakże podżegacze do nowej wojny nie powinni zapominać o zmianach jakie zaszły w wyniku II Wojny Światowej, tj. o dalszym osłabieniu obozu kapitalistycznego i o wzmocnieniu potęgi i wartości obozu demokracji, popieranego przez wszystkie postępowe czynniki nawet w krajach kapitalistycznych. W ciągu całej historii kształtowania się stosunków Związku Radzieckiego z krajami kapitalistycznymi interwencyjne kół państw burżuazyjnych stosowały awanturnicze wypadki, usiłując przeszkadzać w zadzierzgnięciu stosunków gospodarczych między krajem socjalizmu i krajami kapitalizmu. Ale doświadczenia historii uczą, że imperialiści usiłując organizować ekonomiczną blokadę ZSRR niczego nie osiągnęli. Po klęsce gospodarczej blokady Rosji Radzieckiej Lenin w 1921 roku mówił: "..... dużo w ciągu tych 4-ech lat słyszeliśmy pogróżek i to tak strasznych pogróżek, że ani jednej z nich się bać nie możemy. Co do blokady to doświadczenie wykazało, że niewiadomo dla kogo ona jest uciążliwsza: dla blokowanych czy dla blokujących".^{2/}

Klęska blokady zmusiła kraje imperialistyczne do nawiązania stosunków handlowych z Republiką Radziecką. Kraje kapitalistyczne nieraz w latach poprzedzających II-gą Wojnę Światową zrywały stosunki handlowe ze Związkiem Radzieckim ale za każdym razem ataki na handel ze Związkiem Radzieckim kończyły się niepowodzeniem i kół rządzące w krajach burżuazyjnych zmuszone były godzić się na podejmowanie tych stosunków. Obecnie imperialiści

1/ J.W. Stalin, Zagadnienia Leninizmu, Wyd. 10 str. 357/w jęz. ros./

2/ W.I. Lenin - Dzieła, Wyd. III t. XXVII str. 120 /w jęz. ros./

Wielkie tendencje i interesy krajów burżuazyjnych, jest niezdolność ich rządów tych krajów roz-
trząsania wewnętrznych sprzeczności, oraz nawiązania ro-
zwiazania ich drogą agresywnej wojny przeciwko krajom
socjalizmu.

..... Za każdym razem kiedy jakrawo występo-
wał zachodzący sprzeczności kapitalizmu burżuazja kieruje
wzrok w stronę ZSRR: czy niedługo się uśmiegnie ten lub owy
a nawet wszystkich razem wziętych sprzeczności kapitaliz-
mu kołosem ZSRR - tego kraju rad i twierdzą rewolucji,
który przez sam fakt swego istnienia rewolucjonizuje kla-
se robotnicze oraz kolonie, przeciwstawia się przygotowy-
waniu wojny, przeciwstawia się podziałowi świata na nowo,
przeciwstawia się panowaniu na swoim wielkim terytorium
istotnie niezbędnym typem wewnętrznym".

Wiadomo, że interwencje państw Entente y w Rosji
Radzieckiej zakończyła się klęską. Bandycki napad fałszy-
wostkach Niemiec na Związek Radziecki, mimo, że hitle-
rowcy wykorzystali wszystkie zasoby państw okupowanej
Europy, zakończył się również klęską.

Obecnie w roli organizatora i inspiratora nowej
agresywnej wojny przeciw ZSRR i krajom Demokracji Ludowej
występuje anglosaski imperializm. Techniczne podje-
cie do nowej wojny nie powinieli zapominać o zmianach ja-
kie nastąpiły w wyniku II wojny światowej, tj. o dalszym
osłabieniu obozu kapitalistycznego i o wzmożeniu potęgi
i wartości obozu demokracji, popieranego przez wszystkie
postępowe czynniki nawet w krajach kapitalistycznych.
W ciągu całej historii kształtowania się stosunków Związ-
ku Radzieckiego z krajami kapitalistycznymi interweny-
ne kół państw burżuazyjnych stosowały awanturnicze wypadki,
najczęściej przebiegały w zakresie stosunków gospodar-
czych między krajem socjalizmem i krajami kapitalizmu. Ale
doświadczenia historii noszą, że imperializm usiłuje
organizować ekonomiczne bloki ZSRR niczego nie ceniąc.
II. Po klęsce gospodarczej blokady Rosji Radzieckiej Lenin
w 1921 roku mówił: „..... dużo w ciągu tych 4-5 lat
stwierdziliśmy pogródki i to tak strasznych pogródki, że
ani jeden z nich się nie spełnił. Co do blokady to
doświadczenie wykazało, że wiadomo dla kogo ona jest
nieodłączna: dla blokowanych czy dla blokujących".

Klęska blokady zmusiła kraje imperialistyczne do
nawiązania stosunków handlowych z Republiką Radziecką.
Kraje kapitalistyczne nie raz w latach poprzedzających
II-gą wojnę światową zrywały stosunki handlowe ze Związ-
kiem Radzieckim ale za każdym razem ataki na handel ze
Związkiem Radzieckim kończyły się niepowodzeniem i kłó-
trądcze w krajach burżuazyjnych zmuszone były godzić
się na podjęcie tych stosunków. Obecnie imperializm

amerykańscy dążą do rozdmuchania pożaru nowej wojny, prowadzą politykę dyskryminacji w stosunku do ZSRR i Krajów Demokracji Ludowej. Narzucając tę politykę krajom zmarszczalizowanym, amerykańskie monopole dążą do zorganizowania gospodarczej blokady państw obozu demokratycznego. Zważywszy, że gospodarcza blokada Rosji Radzieckiej, w czasie gdy kraj był zrujnowany i gospodarczo zacofany, zakończyła się klęską, trzeba być wyzbytym z poczucia rzeczywistości, ażeby liczyć na powodzenie takiej polityki w warunkach, kiedy kraj socjalizmu daleko posunął się naprzód, osiągnął gospodarczą niezależność i obecnie otoczony jest przez zaprzyjaźnione państwa demokratyczne, tworzące ze Związkiem Radzieckim na czele jeden potężny oboz demokratyczny.

Nieprzyjazna polityka anglo-amerykańskich imperialistów nie może wpłynąć na gospodarczy rozwój kraju socjalizmu, który przeżywa stały planowy rozwój gospodarczy i osiągnął niezależność gospodarczą. Antyradziecka polityka państw imperialistycznych bije w nich samych, gdyż w warunkach szczupłości rynków kapitalistycznych polityka dyskryminacji przyspiesza upadek gospodarki w tych krajach.

Na XIV Zjeździe WKP/b/ Towarzysz Stalin mówił: "Od czasu zwycięstwa rewolucji proletariackiej w naszym kraju ze światowego systemu kapitalistycznego odpadł olbrzymi kraj, z olbrzymimi źródłami surowców, co oczywiście nie mogło pozostać bez wpływu na sytuację gospodarczą Europy. Utracić 1/6 część świata, utracić rynki i źródła surowcowe naszego kraju oznacza w kapitalistycznej Europie zmniejszenie wytwórczości i jej zachwianie u podstaw".1/

Dlatego też imperialistyczne kraje doznały porażki w toku awanturniczych wypadów przeciwko ZSRR i zmuszone były do wznowienia i rozwijania stosunków handlowych z krajem socjalizmu.

W wyniku zwycięstwa demokracji ludowej w szeregu krajów Środkowej i Południowo-Wschodniej Europy oraz Rewolucji Ludowej w Chinach rynek kapitalistyczny jeszcze bardziej się zwęził, światowy zaś kapitalizm jeszcze bardziej został podminowany. W stosunkach handlowych z państwami zagranicznymi Związek Radziecki konsekwentnie utrzymuje zasady wzajemnych korzyści, równości stron i poszanowania suwerenności. Zasady te stanowią istotę demokratycznej współpracy gospodarczej pomiędzy państwami.

Rząd Radziecki nie dopuszczał i nie dopuszcza do mieszania się państw imperialistycznych do spraw wewnętrznych ZSRR. W swoich stosunkach z państwami zagranicznymi Związek Radziecki konsekwentnie realizuje zasady

1/ J.W.Stalin - Dzieła t.VII.str.287 /w jęz.ros./

amerykańscy dążą do rozduchania pożaru nowej wojny, pro-
wadzą politykę dyskryminacji w stosunku do ZSRR i krajów
Demokratycznej Indii. Narzucając te politykę krajom zmar-
szalczonym, amerykańskie monopole dążą do zorganizowania
gospodarczej blokady państw opozycji demokratycznego. Zwa-
żywszy, że gospodarcza blokada Rosji Radzieckiej, w oza-
nie gdy kraj był zrzucony i gospodarczo zacołany, za-
kończyła się klęską, trzeba być wyrozumiałym z poczuciem re-
czywistości, aby liczyć na powodzenie takiej polityki
w warunkach, kiedy kraj socjalizm daleko posunął się
naprzód, osiągnął gospodarczą niezależność i obecnie oto-
żony jest przez zaprzęgnięte państwa demokratyczne,
tworzące ze Związkiem Radzieckim na czele jeden potężny
obóz demokratyczny.

Nieprzejana polityka anglo-amerykańskiej imperia-
lizacji nie może wpłynąć na gospodarczy rozwój kraju so-
cjalizmu, który przeżywa stały planowy rozwój gospodar-
czy i osiągnął niezależność gospodarczą. Amerykańska
polityka państw imperialistycznych bije w nich samych,
gdyż w warunkach excentryczności rynków kapitalistycznych
polityka dyskryminacji przyspiesza upadek gospodarki w
tych krajach.

Na XIV Zjeździe WKP(b) Towarzysz Stalin mówił:
"Od czasu zwycięstwa rewolucji proletariackiej w naszym
kraju ze światowego systemu kapitalistycznego odpadł
olbrzymi kraj, z olbrzymimi źródłami surowców, co oczy-
wiście nie mogło pozostać bez wpływu na sytuację gospo-
darczą Europy. Utracił 1/6 części światła, utracił rynki
i źródła surowców naszego kraju oznaczają w kapitalistycz-
nej Europie zmniejszenie wytworzonej i jej zachowanie
u podstaw".

Dlatego też imperialistyczne kraje doznały porażki
w toku awanturniczych wypadów przeciwko ZSRR i zmuszone
pły do wznowienia i rozwijania stosunków handlowych z
krajem socjalizmu.

W wyniku zwycięstwa demokracji Indii i Indonezji oraz
krajów Zbrokrowej i Północno-Wschodniej Europy oraz
Rewolucji Indii w Chinach rynek kapitalistyczny, 1933-
1934, paraliż się zmniejszał. Światowy zaś kapitalizm 1933-
1934 paraliż został podminowany. W stosunkach handlowych
z państwami zakreślonymi Związkiem Radzieckim konsekwent-
nie utrzymuje zasady wzajemnych korzyści, równości stron
i poszanowania suwerenności. Zasady te stanowią istotę
demokratycznej współpracy gospodarczej pomiędzy państwami
mi.

Rząd Radziecki nie dopuszcza i nie dopuszcza do
mieszania się państw imperialistycznych do spraw wewn-
trzych ZSRR. W swoich stosunkach z państwami zagranic-
nymi Związek Radziecki konsekwentnie realizuje zasady

równouprawnienia, poszanowania narodowej suwerenności wielkich i małych krajów.

Towarzysz Stalin mówił: "niewiele chyba znajdzie się politycznych działaczy w wielkich mocarstwach, którzyby traktowali małe narody jako równouprawnione z wielkimi. Większość z nich spogląda na małe narody z góry, lekceważąco, są oni nawet skłonni niekiedy do udzielania jednostronnej gwarancji małym narodom. Działacze jednak, ogólnie mówiąc, niechęć zawierać równoprawnych umów z małymi narodami, gdyż nie uważają ich za swoich partnerów". 1/

Rozwój zagranicznych stosunków handlowych jest nieodłączny od zagranicznych stosunków politycznych ZSRR i z innymi państwami. Rząd Radziecki pod kierownictwem Towarzysza Stalina konsekwentnie dąży do ulepszania stosunków politycznych z państwami zagranicznymi i rozwijania gospodarczej z nimi łączności.

Podstawą stosunków gospodarczych ZSRR z państwami zagranicznymi jest monopol handlu zagranicznego Związku Radzieckiego. Monopol ten utrwaliła podstawowa ustawa państwa socjalistycznego - Stalinowska Konstytucja ZSRR.

Nacjonalizacja handlu zagranicznego w państwie proletariackim z równoczesnym przejęciem innych środków dyktacyjnych - ciężkiego przemysłu, transportu, banków, została dokonana "w celu podważenia potęgi ekonomicznej burżuazji i zorganizowania nowej, radzieckiej gospodarki narodowej". 2/ Ustawa o unarodowieniu handlu zagranicznego podpisana przez W.I.Lenina i J.W.Stalina dnia 22.IV.1918 stanowiła jeden z głównych środków działania rządu radzieckiego zapewniających budowę socjalizmu w ZSRR. Upaństwowienie handlu zagranicznego pozwoliło uchronić kraj przed zagranicznym wtrącaniem się, oddać handel zagraniczny w służbę budowy socjalizmu i walki o pokój. W.I.Lenin i J.W.Stalin teoretycznie uzasadnili konieczność istnienia monopolu handlu zagranicznego jako jedynie możliwej zasady, która wiążąc gospodarczo kraj radziecki z pozostałym światem zabezpiecza dzieło socjalizmu. Towarzysz Stalin obronił niewzruszalność monopolu handlu zagranicznego przed intrygami wewnętrznych i zewnętrznych wrogów narodu radzieckiego, usiłujących podważyć ją i tym samym zniszczyć budowę socjalizmu w ZSRR. Państwo radzieckie podjęło szereg zasadniczych środków działania mogących uchronić nasz przemysł "przed konkurencją przemysłu zagranicznego i korzystnie przyspieszających rozwój całej naszej gospodarki narodowej, w tym również i gospo-

1/Przemówienie I.W.Stalina na bankiecie wydanym na cześć Fińskiej Rządowej Delegacji 7.IV.48r./w jęz.ros./

2/Historia WKP/b/"Krótki kurs" str.243, Książka i Wiedza 1949r.

równoprawienia, pozarządowania narodowej suwerenności
wielkich i małych krajów.

Towarzysz Stalin mówił: "niewiele chyba znajdziecie się politycznych działaczy w wielkich mocarstwach, którzy traktowali małe narody jako równoprawione z wielkimi. Wiekosz z nich spojrzeć na małe narody zgrozy, lekceważąc, że oni nawet aktywni niekiedy do udziału w jednolitej, ewangelii małym narodom. Działaczem jed-
nak, ogólnie mówiąc, niechce zawierać równoprawnych umów z małymi narodami, gdyż nie uważają ich za swoich partnerów".

Rozwój zagranicznych stosunków handlowych jest nie-
odłączny od zagranicznych stosunków politycznych ZSRR i z innymi państwami. Rząd Radziecki pod kierownictwem
Towarzysza Stalina konsekwentnie dąży do zlepiania sto-
sunków politycznych z państwami zagranicznymi i rozwija-
nie gospodarcze z nimi łączności.

Podstawą stosunków gospodarczych ZSRR z państwami
zagranicznymi jest monopol handlu zagranicznego Związku
Radzieckiego. Monopol ten utrzymuje podstawowa ustawa
państwa socjalistycznego - Stalinowska Konstytucja ZSRR.

Nacjonalizacja handlu zagranicznego w państwie pro-
letariackim z równoczesnym przejęciem innych środków dy-
ktujących - elektrycznego przemysłu, transportu, banków,
została dokonana w celu podważenia potęgi ekonomicznej
burżuazji i zorganizowania nowej, radzieckiej gospodarki
narodowej".
Ustawa o unarodowieniu handlu zagranicznego
podpisana przez W.I. Lenina i J.W. Stalina dnia 22. IV. 1918
stanowiła jeden z głównych środków działania władzy ra-
dzieckiej zapewniającej budowę socjalizmu w ZSRR. Uprze-
stępowanie handlu zagranicznego pozwoliło nie tylko kraj-
owej gospodarce wstąpić w świat, oddać handel zagre-
ny przed zagranicznym wrogiem, ale i walczyć o pokój. W.I.
Lenin i J.W. Stalin teoretycznie uzasadnili konieczność
istnienia monopolu handlu zagranicznego jako jedynie mo-
żliwej zasady, która wiąże gospodarstwo kraj radziecki
z pozostałym światem zabezpieczając dzieło socjalizmu. To-
warzysz Stalin obronił niewzruszalność monopolu handlu
zagranicznego przed intruzami wewnętrznych i zewne-
trnych wrogów narodu radzieckiego, nakładając podwójną
i tym samym zniszczył budowę socjalizmu w ZSRR. Państwo
radzieckie podjęło wszelkie środki do działania
mogących uchronić nasz przemysł "przed konkurencją prze-
mysłu zagranicznego i korzystać z przyspieszających rozwój
naszej naszej gospodarki narodowej, w tym również i gospo-

Przemówienie I.W. Stalina na bankiecie wydanym na cześć
Radzieckiej Rządowej Delegacji 7. IV. 1947 r. w 12. 10. 1947.
S\Historia WKI\p\Kredki Kurs"str. 243, Katedra i Wiedza 1947r.

darki rolnej. Srodkami temi są: monopol handlu zagranicznego, podatek rolny, państwowe formy dostaw produktów rolnych, zastosowanie zasady planowości do całokształtu rozwoju gospodarki narodowej".^{1/} Towarzysz Stalin dowiódł, że monopol handlu zagranicznego jako jedna z podstaw socjalistycznego uprzemysłowienia i chroni przed gospodarczą interwencją ze strony państw kapitalistycznych. W rozmowie z pierwszą delegacją robotników amerykańskich w 1927 roku Towarzysz Stalin wyjaśnił: "monopol handlu zagranicznego jest jedną z niewzruszonych podstaw platformy Rządu Radzieckiego".^{2/} W innym wystąpieniu Towarzysz Stalin podkreśla, że "monopol handlu zagranicznego jest tarczą i ochroną naszego młodego przemysłu socjalistycznego....
..... Czyż trudno pojąć, że wraz z władzą radziecką zmonopolizowany handel zagraniczny, nie bacząc na nic, będzie żył i pomyślnie rozwijać się".^{3/}

Socjalistyczne uprzemysłowienie nie było możliwe bez monopolu handlu zagranicznego dlatego, że bardziej rozwinięte państwa kapitalistyczne konkurując mogłyby zdusić młody przemysł socjalistyczny. To też Partia Bolszewicka chroniąc niewzruszalność monopolu handlu zagranicznego dbała o podstawowe interesy mas pracujących naszego kraju.

"Bo w rzeczy samej - mówił Towarzysz Stalin - co mogłoby oznaczać dla robotników zniesienie monopolu handlu zagranicznego? oznaczałoby to dla nich wyrzeczenie się uprzemysłowienia kraju, budowy nowych fabryk i zakładów przemysłowych, rozbudowy starych fabryk i zakładów przemysłowych. Oznaczałoby dla nich zalew ZSRR towarami z krajów kapitalistycznych, kurczenie się naszego przemysłu wobec stosunkowej jego słabości, pomnożenie liczby bezrobotnych, pogorszenie położenia materialnego klasy robotniczej, osłabienie jej pozycji ekonomicznych i politycznych..... A co oznaczałoby dla robotniczych mas chłopskich zlikwidowanie monopolu handlu zagranicznego? Oznaczałoby ono przekształcenie naszego kraju niezależnego w kraj półkolonialny i zubożenie mas chłopskich".^{4/}

W ten sposób monopol handlu zagranicznego odegrał najważniejszą rolę w dziele ochrony młodego socjalistycznego przemysłu w okresie odbudowy gospodarki narodowej ZSRR i realizowania socjalistycznego uprzemysłowienia kraju.

1/J.W.Stalin-Dzieła t.VII.str.174 /w jęz.ros./

2/J.W.Stalin-Dzieła t.X. str. 114, Książka i Wiedza, 1949.

3/J.W.Stalin-Dzieła t.IX.str. 135 /w jęz.ros./

4/J.W.Stalin-Dzieła t.X. str. 115 Książka i Wiedza, 1949

działki rolnej. Stódkami temi są: monopol handlu zagranic-
nego, podatek rolny, państwowe formy dostaw produktów ro-
nych, zastosowanie zasady planowości do całokształtu ro-
zwoju gospodarki narodowej".¹ Towarzysz Stalin dowodzi,
że monopol handlu zagranicznego jako jedna z podstaw so-
cjalistycznego rozwoju radzieckiej ekonomiki służy celom so-
cjalistycznego przemysłowania i obroni przed gospodar-
stwem z pierwszą delegacją robotników amerykańskich. W ro-
ku 1927 roku Towarzysz Stalin wyznał: "monopol handlu za-
granicznego jest jedną z niewzruszonych podstaw platformy
Radu Radzieckiego".² W innym wystąpieniu Towarzysz Stalin
podkreśla, że "monopol handlu zagranicznego jest także
i ochroną naszego miłego przemysłu socjalistycznego....
.... Czyż trudno pojąć, że wraz z władzą radziecką
zmonopolizowany handel zagraniczny, nie będzie na nic,
będzie żył i pomyślnie rozwijał się".³

Socjalistyczne przemysłowanie nie było możliwe
bez monopolu handlu zagranicznego dlatego, że dzięki
rozwinętej państwowej kapitalistycznej konkurencji mogłyby
zdać miły przemysł socjalistyczny. To też Partia Bol-
szewicka chronić niewzruszalność monopolu handlu zagra-
nicznego dążyła o podstawowe interesy mas pracujących na-
szego kraju.

"Bo w rzeczy samej - mówi Towarzysz Stalin - co
mogłoby oznaczać dla robotników zniesienie monopolu hand-
lu zagranicznego? Oznaczałoby to dla nich wyrzucenie się
przemysłowania kraju, budowy nowych fabryk i zakładów prze-
mysłowych, rozbudowy starych fabryk i zakładów prze-
mysłowych. Oznaczałoby dla nich zalew ZSRR towarami z kra-
jów kapitalistycznych, kurczenie się naszego przemysłu
wobec atomizacji jego fabryk, pomniejszenie liczby bez-
robotnych, pogorszenie położenia materialnego klasy ro-
botniczej, zafalenie jej pozycji ekonomicznej i poli-
tycznej..... A co oznaczałoby dla robotniczych mas
chłopek zlikwidowanie monopolu handlu zagranicznego?
Oznaczałoby ono przekształcenie naszego kraju, niezale-
nego w kraj półkolonialny i zubożenie mas chłopów".⁴

W ten sposób monopol handlu zagranicznego odegrał
najważniejszą rolę w dalszej ochronie miłego socjalistycz-
nego przemysłu w okresie odbudowy gospodarki narodowej
ZSRR i realizowania socjalistycznego przemysłowania
kraju.

1/1. W. Stalin-Dzieła t. VII. str. 174 / w jęz. ros. /
2/1. W. Stalin-Dzieła t. X. str. 114, Książka i Wiedza, 1949.
3/1. W. Stalin-Dzieła t. IX. str. 135 / w jęz. ros. /
4/1. W. Stalin-Dzieła t. X. str. 112 Książka i Wiedza, 1949.

Skupienie wszystkich operacji handlowych w rękach państwowych organów ZSRR pozwoliło na usunięcie niebezpieczeństwa gospodarczej interwencji państw kapitalistycznych. Towarzysz Stalin dowiódł, że państwa kapitalistyczne zbudowały swój ciężki przemysł przy pomocy wielkich pożyczek i grabiąc inne kraje. Państwo Radzieckie wykluczyło takie środki uprzemysłowienia, gdyż nie dają się one pogodzić z socjalistycznym ustrojem społecznym. Dlatego też tworząc w naszym ciężki przemysł nasz kraj mógł jedynie czerpać środki z wewnętrznych źródeł akumulacji. W referacie "Wyniki pierwszej pięcioletki" Towarzysz Stalin wskazał, że w realizacji socjalistycznego uprzemysłowienia Partia Bo szewicka "liczyła tylko na własne środki naszego kraju. Liczyła na to, że posiadając Władzę Radziecką i opierając się na nacjonalizacji ziemi, przemysłu, transportu, banków, handlu - możemy przeprowadzić najskuteczniejszy system oszczędności po to, aby nagromadzić wystarczające środki niezbędne do odbudowy i rozwoju przemysłu ciężkiego" 1/

Skupienie zagranicznych operacji handlowych w rękach państwa radzieckiego pozwoliło na wykorzystanie przywozu i wywozu towarów jako źródła akumulacji dla socjalistycznego uprzemysłowienia kraju.

W referacie "O sytuacji gospodarczej Związku Radzieckiego i polityce partii" Towarzysz Stalin wskazał, 'na nasz znacjonalizowany handel zagraniczny przynoszący pewne zyski a zatem stanowiący pewne źródło akumulacji'. 2/

Towarzysz Stalin rozwinął naukę Lenina o możliwości zbudowania socjalizmu w jednym kraju i obronił ją w walce z wrogami narodu. Działalności Towarzysza Stalina narody naszej ojczyzny zawdzięczają historyczne zwycięstwa w dziele budowy społeczeństwa socjalistycznego i pomyślnego rozwiązywania problemów budownictwa komunizmu. Pomyślna realizacja zadań zależała od rozpracowania tych teoretycznych zagadnień budownictwa socjalistycznego oraz od wytyczenia właściwej polityki państwa. Genialne prace J.W.Stalina dały naszemu narodowi wszechstronnie rozpracowaną teorię socjalizmu, jasność perspektywy, pewność zwycięstwa komunizmu. Mądre i nieugięte kierownictwo Towarzysza Stalina potężną armią budowniczych komunizmu ukoronowało bohaterski wysiłek radzieckich ludzi w dziele budowy społeczeństwa socjalistycznego oraz zapewniał zdecydowany postęp ku komunizmowi. Realizując łączność ekonomiczną z państwami kapitalistycznymi, Rząd Radziecki wychodził z założeń interesów socjalistycznego budownictwa i dążył do zapewnienia techniczno-gospodarczej niezależności kraju.

1/ J.W.Stalin - Zagadnienie Leninizmu Wyd.XI str.347

2/ J.W.Stalin - Dzieła t.VIII str.133, Książka i Wiedza 1950.

VIII

Socjalistyczne uprzemysłowienie państwa było kluczowym elementem tego zagadnienia. W referacie "O sytuacji gospodarczej Związku Radzieckiego i polityce partii" Towarzysz Stalin mówi: "zadaniem industrializacji jest nie tylko to, by prowadzić naszą gospodarkę narodową w ogólności w kierunku wzrostu udziału przemysłu w tej gospodarce, lecz także, by w ramach tego rozwoju zapewnić naszemu krajowi, otoczonemu przez państwa kapitalistyczne, gospodarczą niezależność, uchronić nasz kraj przed przekształceniem się w przyłoczek kapitalizmu światowego. Kraj dyktatury proletariatu, znajdujący się w kapitalistycznym otoczeniu nie może zostać niezależnym gospodarzem, jeżeli sam nie wytwarza narzędzi i środków produkcji u siebie w domu, jeżeli utknie na tym poziomie rozwoju, na którym swą gospodarkę narodową prowadzić musi na łańcuchu za krajami rozwiniętego kapitalizmu, produkującymi i eksportującymi narzędzia i środki produkcji. Utknąć na tym poziomie - znaczy to, poddać się w podporządkowanie kapitałowi światowemu".^{1/}

Państwo Radzieckie prowadziło politykę socjalistycznego uprzemysłowienia wbrew zaciętkiemu sprzeciwowi trockistowsko-bucharinowskich agentów imperializmu.

Towarzysz Stalin zdemaskował kapitulanski charakter propozycji wrogów narodu, które zmierzały do przekształcenia Związku Radzieckiego w rolniczo-surowcowy przydatek światowego kapitalizmu, do zastąpienia rozwoju przemysłu ciężkiego przez rozwój przemysłu lekkiego itp.

Partia odrzuciła propozycję prawicowych kapitulantów o obniżeniu tempa uprzemysłowienia.

Towarzysz Stalin w przemówieniu na uroczystości promowania Akademików Czerwonej Armii mówi: "Oczywiście 3 miliardy rubli waluty zdobytej w drodze jaknajbezwzględniejszej oszczędności i wydatkowania na stworzenie naszego przemysłu, moglibyśmy zużyć na przywóz surowców i zwiększenie produkcji przedmiotów powszechnego użytku. Jest to również swego rodzaju "plan". Przy takim jednak "planie" nie mielibyśmy ani hutnictwa, ani przemysłu budowy maszyn, ani traktorów i samochodów, ani lotnictwa i czołgów. Bylibyśmy bezbronni wobec wrogów zewnętrznych. Podważilibyśmy podstawy socjalizmu w naszym kraju. Znaleźlibyśmy się w niewoli u burżuazji krajowej i zagranicznej".^{2/}

W celu dokonania socjalistycznego uprzemysłowienia kraju zasadniczą rzeczą było stworzenie własnych fabryk budowy maszyn, mogących zaspokoić zapotrzebowanie wszystkich gałęzi przemysłu. Jak mówił Towarzysz Stalin na XIV Zjeździe WKP/b/ należy koniecznie przekształcić nasz kraj z kraju importującego urządzenia w kraj produkujący je, na tym bowiem polega gwarancja gospodarczej

1/ J.W.Stalin - Dzieła t.VIII str.129-130, Książka i Wiedza 1950r.

2/ J.W.Stalin - Zagadnienia leninizmu wyd."Książka i Wiedza" str.452, rok 1949

IX

obożu demokratycznego, gdzie każdemu krajowi zależy na samodzielności naszego kraju. Dzięki stalinowskim pięciolatkom zadanie to zostało pomyślnie wykonane. Związek Radziecki przekształcił się w najpotężniejsze przemysłowe mocarstwo w Europie, osiągnął techniczno-ekonomiczną niezależność od świata kapitalistycznego i stworzył przemysł mogący produkować wszystko, co jest niezbędne dla gospodarki narodowej. Genialna dalekowzroczność stalinowskiego planu uprzemysłowienia kraju pozwoliła przebudować całą narodową gospodarkę na bazie najbardziej nowoczesnej techniki, pozwoliła prześcignąć pod względem technicznym kraje kapitalistyczne oraz stworzyć przesłanki dla zwycięstwa narodu Radzieckiego w wielkiej wojnie ojczyźnianej.

Osiągnięcia w dziedzinie techniczno-ekonomicznej niezależności postawiły w innej płaszczyźnie sprawę handlu z krajami kapitalistycznymi.

Rozwój rodzimego budownictwa maszynowego zezwolił na zaprzestanie dalszego przywozu wielu rodzajów urządzeń, co więcej Związek Radziecki sam dostarcza urządzeń krajom Demokracji Ludowej, dopomagając im przy realizowaniu ich planów uprzemysłowienia. Radziecki przemysł budownictwa maszynowego może produkować wszelkiego rodzaju nowoczesne maszyny. Po zwycięskim zakończeniu wielkiej wojny ojczyźnianej, wierny swojej pokojowej polityce, Rząd Radziecki broni programu, który służy do utrwalenia pokoju i międzynarodowego bezpieczeństwa. Program ten przewiduje w szczególności rozszerzenie stosunków handlowo-ekonomicznych pomiędzy krajami.

W latach powojennych handel zagraniczny ZSRR z szeregiem państw imperialistycznych uległ zmniejszeniu na skutek wrogiej polityki kół imperialistycznych tych państw. W pierwszym rzędzie dotyczy to Stanów Zjednoczonych których koła rządzące uprawiają politykę dyskryminacji w stosunkach handlowych z państwami demokratycznymi i taką samą politykę narzucają państwom zmarszalizowanym.

Rozmiary handlu zagranicznego Związku Radzieckiego po zakończeniu wojny ojczyźnianej bez przerwy wzrastają i znacznie przekroczyły poziom przedwojenny. Główny kierunek handlu zagranicznego ZSRR przesunął się w stronę państw demokracji ludowej. Stosunki między ZSRR a państwami demokracji ludowej są stosunkami nowego typu, opartymi na rzeczywistej równości i wspólnocie interesów. Wspólnota interesów kraju zwycięskiego socjalizmu i krajów, które zdecydowały się wkroczyć na drogę jego rozwoju, tworzy podstawę do szczerze przyjaznej współpracy oraz wyklucza antagonizmy i walkę, cechujące stosunki w obozie państw imperialistycznych.

Wspólnota interesów i wzajemna pomoc ekonomiczna krajów obozu demokratycznego wynika z faktu, że kraje te wkroczyły na drogę rozwoju socjalistycznego. Dzięki temu stała się możliwą braterska współpraca pomiędzy państwami

Samodzielność naszego kraju. Dzięki stalowemu pięciu-
latkom zadanie to zostało pomyślnie wykonane. Związek Ra-
dziecki przekazał się w najpotężniejsze przemysłowe
mocarstwo w Europie, osiągnął techniczno-ekonomiczną nie-
zależność od świata kapitalistycznego i stworzył przemysł
mogący produkować wszystko, co jest niezbędne dla gospo-
darki narodowej. Genialna dalekowzroczność stalowskiego
planu uprzemysłowienia kraju pozwoliła przebudować całe
narodowe gospodarke na bazie najbardziej nowoczesnej tech-
niki, pozwoliła prześcignąć pod względem technicznym kra-
je kapitalistyczne oraz stworzyć przesłanki dla zwycięstwa
narodu Radzieckiego w wielkiej wojnie ożyznianej.

Osiągnięcia w dziedzinie techniczno-ekonomicznej
niezależności postawiły w innej płaszczyźnie sprawę hand-
lu z krajami kapitalistycznymi.

Rozwój rodzimego budownictwa maszynowego pozwolił
na zaprezentowanie dalszego przyrostu wielu rodzajów urządzeń
co więcej Związek Radziecki sam dostarcza urządzeń krajom
Demokracji Ludowej, dopomagając im przy realizowaniu ich
planów uprzemysłowienia. Radziecki przemysł budownictwa
maszynowego może produkować wszelkiego rodzaju nowoczesne
maszyny. Po zwycięskim zakończeniu wielkiej wojny ożyz-
nianej, wierny swojej pokojowej polityce, Rząd Radziecki
proni program, który służy do utrwalenia pokoju i między-
narodowego bezpieczeństwa. Program ten przewiduje w szcze-
gólności rozszerzenie stosunków handlowo-ekonomicznych
pomiędzy krajami.

W latach powojennych handel zagraniczny ZSRR z
zakresem państw imperialistycznych uległ zmniejszeniu
na skutek wrogiej polityki kół imperialistycznych tych
państw. W pierwszym rzędzie dotyczy to Stanów Zjednoczo-
nych których kół rządzące uprawiają politykę dyskrymi-
nacji w stosunkach handlowych z państwami demokratycznymi
mi i tak samo politykę narzucają państwom zmarahlizo-
wanym.

Rozmiary handlu zagranicznego Związku Radzieckiego
co po zakończeniu wojny ożyznianej bez przerwy wzrasta-
ją i znacznie przekroczyły poziom przedwojenny. Główny
kierunek handlu zagranicznego ZSRR przesunął się w stronę
państw demokracji ludowej. Stosunki między ZSRR a państwami
demokracji ludowej są stosunkami nowego typu, opartymi
na realizowaniu równości i wspólnoty interesów. Wądlino-
ta interesów kraju zwycięskiego socjalizmu i krajów, któ-
re zdecydowanie wkroczyły na drogę jego rozwoju, tworzy
podstawę do szerszego przyjaznej współpracy oraz wyklucza
antagonizmy i walkę, odcinające stosunki w opozycję państw
imperialistycznych.

Wądliność interesów i wzajemna pomoc ekonomiczna
krajów obozu demokratycznego wynika z faktu, że kraje te
wkroczyły na drogę rozwoju socjalistycznego. Dzięki temu
stała się możliwa praca wspólna pomiędzy państwami

obozu demokratycznego, gdzie każdemu krajowi zależy na umocnieniu pozostałych państw demokratycznych, gdzie nienaturalnym jest wzrost potęgi jednego państwa kosztem drugiego.

Związek Radziecki stojący na czele obozu demokratycznego okazuje braterską pomoc państwom demokracji ludowej w dziedzinie rozwoju ich ekonomiki na drodze ku socjalizmowi. Dostawy przez Związek Radziecki urządzeń i surowców, udzielanie kredytów i pomocy technicznej przyczyniają się do szybszego rozwoju gospodarki państw demokracji ludowej i do urzeczywistnienia planów ich uprzemysłowienia. Gospodarcze osiągnięcia państw demokracji ludowej są dla innych państw widocznym przykładem tego, jak można, niezaprzeczając się imperializmowi i w oparciu o własne zasoby, współpracę i przyjacielską pomoc Związku Radzieckiego, zapewnić potężny rozmach gospodarce narodowej, zachować ekonomiczną i narodową niezależność.

Ścisła współpraca gospodarcza pomiędzy ZSRR a Krajami Demokracji Ludowej wyraża się w szybkim wzroście wymiany towarowej między nimi. Rozwój gospodarki oparty na długoletnich planach pozwala ZSRR i państwom Demokracji Ludowej na planowanie wzajemnej wymiany towarowej zgóry i w ten sposób zapewnić utrzymanie zasady o wykonywaniu nakreślonych planów gospodarczych. Bezkrzysowy rozwój gospodarki Związku Radzieckiego i państw Demokracji Ludowej zapewnia w wymianie towarowej między nimi trwałość, niezależność od wpływu kryzysów gospodarczych w krajach kapitalistycznych i od dezorganizacji handlu międzynarodowego.

Kraje Demokracji Ludowej wykorzystują wielkie doświadczenia Związku Radzieckiego w organizacji handlu zagranicznego zgodnie z celami budownictwa socjalistycznego.

Handel zagraniczny Związku Radzieckiego kształtował się w warunkach zaciętej walki z wewnętrznymi i zewnętrznymi wrogami państwa radzieckiego.

Partia Bolszewicka pod kierownictwem Towarzysza Stalina rozbiła wrogów narodu wszystkich rodzajów, usiłujących podważyć budowę socjalizmu i przygotowujących powrót kapitalizmu w naszym kraju. Trockistowsko-bucharinowsy agenci imperializmu w swojej walce przeciwko budownictwu socjalistycznemu dążyli do podważenia państwowego monopolu handlu zagranicznego, ażeby otworzyć drogę ekonomicznej interwencji państw imperialistycznych. Towarzysz Stalin zdemaskował podstępny charakter działalności wrogów narodu i zmobilizował partię celem rozgromienia kontrrewolucyjnych grup. Towarzysz Stalin uczy naród radziecki konieczności zwiększenia rewolucyjnej czujności przeciw wszystkim zakusom imperialistów, którzy w swej zwiąszonej nienawiści do ojczyzny socjalizmu organizują przerzuty szpiegów i dywersantów, wykorzystując do tego celu w szczególności również drogi handlu zagranicznego. Ta dywersyjna działalność obcych wywiadów po wojnie zwiększa się. Jak wynika z

RYNKTOWAROWE

XI

z procesów sądowych w Budapeszcie i Sofii, faszystowska banda Tito na rozkaz swoich amerykańskich gospodarzy usiłowała zorganizować sieć szpiegowską, działającą w krajach demokratycznych na rzecz amerykańskiego imperializmu. Zwiększenie czujności ludzi radzieckich jest konieczne, ażeby móc paraliżować przestępczą działalność kół agresywnych, występujących przeciwko socjalizmowi. Polityka zagraniczna Związku Radzieckiego kierowana przez Wielkiego Stalina służy sprawie umocnienia pokoju i walki przeciw podżegaczom do nowej wojny. Handel Zagraniczny Związku Radzieckiego służy sprawie budowy komunizmu i wzmocnienia potęgi ekonomicznej obozu demokratycznego oraz do rozwoju i rozszerzenia stosunków handlowych i gospodarczych między krajami.

Genialna nauka Towarzysza Stalina o handlu zagranicznym Związku Radzieckiego uzbraja ludzi radzieckich do walki o dalszy wzrost potęgi naszej ojczyzny, utrwalenie współpracy narodów demokratycznych i o zachowanie pokojowych stosunków między narodami wszystkich krajów.

N. Orłow.

/Wnieszniaja Torgowla, Nr. 12 - 1949 r./

Silne deszcze i gwałty spowodowały dalsze szkody w stanie upraw w Argentynie w prowincjach Cordoba i Buenos Aires, dotkniętych na początku sezonu silnymi przymrozkami. W związku z powyższym pomimo powiększonego obszaru uprawy pszenicy obecne zbiory oceniane są na tylko około 5.550 tys. ton w porównaniu do 5.100 tys. ton w sezonie ubiegłym. Oznacza to, że nadwyżka wywozowa wahać się będzie od 1,8 do 2 milionów ton.

Powódzie, susza, oraz zbędnienie sieni poważnie uszkodziły ostatnie zbiory zbóż chlebowych w Indiach, zmuszając rząd do przewidzenia kwot importowych i podniesienia ich do 3,7 mil. ton w programie importu na rok 1951. O ile w roku ubiegłym rząd indyjski oświadczył, iż nie będzie nabywał ziarna chlebowego na obszarze dolarowym, obecnie dowiadujemy się, iż ma zamiar zakupić 300 tys. ton pszenicy kanadyjskiej i 85 tys. ton amerykańskiej. Pogorszenie się sytuacji zbożowej spowodowane jest również bardzo słabym stanem upraw ryżowych w prowincji Madras dotkniętej długotrwałą suszą, gdzie wydajność będzie o połowę niższa niż w roku ubiegłym.

z procesów sądowych w Budapeszcie i Sofii, fałszywstwa
banda Tito na rozkaz swoich amerykańskich gospodarzy ust-
fowia zorganizować się do zbiegawek, działając w krajach
demokratycznych na rzecz amerykańskiego imperializmu.
Zwiększenie czujności ludzi radzieckich jest konieczne
aby móc paraliżować przestępczą działalność kół agre-
syjnych, występujących przeciwko sojalizmowi. Polityka
zagraniczna Związku Radzieckiego kierowana przez Wierkiego
Stalina służy sprawie umocnienia pokoju i walki przeciw
podżegaczom do nowej wojny. Handel zagraniczny Związku
Radzieckiego służy sprawie budowy komunizmu i wzmocnienia
potęgi ekonomicznej opozu demokratycznego oraz do rozwo-
ju i rozszerzenia stosunków handlowych i gospodarczych
między krajami.

Genialna nauka Towarzystwa Stalina o handlu za-
granicznym Związku Radzieckiego uzbudza ludzi radzieckich
do walki o dalszy wzrost potęgi naszej ojczyzny, utrwa-
lenie współpracy narodów demokratycznych i o zachowanie
pokojowych stosunków między narodami wszystkich krajów.

N. Orłow.

\Więźnia Torowia, Nr. 12 - 1949 r.

RYNKI TOWAROWE

ZBOŻA I OKOPOWE.

1. Meldunki ze światowego rynku zbożowego.

Zboża. Na rynkach światowych daje się odczuć mocniejsza tendencja na rynku pszenicznym. Ogólnoświatowe obroty pszenicą wykazują w grudniu pewną zwyżkę, przy czym Niemcy należą do największych nabywców. Kanada posiada w chwili obecnej znaczne nadwyżki eksportowe pszenicy, lecz gorszego gatunku, podobnie jak Australia. Pierwsze szacunki zbiorów pszenicy australijskiej w obecnym sezonie określają produkcję na 4.825 tys. ton wobec 5.875 tys. ton w roku ubiegłym, czyli o 18% mniej. Zmniejszenie podaży idzie w parze z pogorszeniem gatunku ziarna spowodowanym długotrwałymi deszczami w listopadzie i w październiku. W związku z powyższym Australia nie będzie miała możliwości całkowitego pokrycia swej kwoty wywozowej z tytułu Międzynarodowego Paktu Pszenicznego.

Silne deszcze i grady spowodowały dalsze szkody w stanie upraw w Argentynie w prowincjach Cordoba i Buenos Aires, dotkniętych na początku sezonu silnymi przymrozkami. W związku z powyższym pomimo powiększonego obszaru uprawy pszenicy obecne zbiory oceniane są na tylko około 5.550 tys. ton w porównaniu do 5.100 tys. ton w sezonie ubiegłym. Oznacza to, że nadwyżka wywozowa wahać się będzie od 1,8 do 2 milionów ton.

Powódzie, susza, oraz przesilenie ziemi poważnie uszkodziły ostatnie zbiory zbóż chlebowych w Indiach, zmuszając rząd do zrewidowania kwot importowych i podniesienia ich do 3,7 mil. ton w programie importu na rok 1951. O ile w roku ubiegłym rząd indyjski oświadczył, iż nie będzie nabywał ziarna chlebowego na obszarze dolarowym, obecnie dowiadujemy się, iż ma zamiar zakupić 300 tys. ton pszenicy kanadyjskiej i 85 tys. ton amerykańskiej. Pogorszenie się sytuacji zbożowej spowodowane jest również bardzo słabym stanem upraw ryżowych w prowincji Madras dotkniętej długotrwałą suszą, gdzie wydajność będzie o połowę niższa niż w roku ubiegłym.

Z Maroko donoszą o dobrym stanie zasiewów, tym nie mniej przedłużający się okres posuchy po nadmiernych deszczach w październiku wzbudza pewne obawy co do rezultatów zbiorów na równinie Marrakech.

Ozimy europejskie są naogół zadawalające, za wyjątkiem niektórych dzielnic Hiszpanii i Włoch gdzie odczuwa się brak wilgoci.

2. Eksport żyta z Argentyny w 1950 roku.

Żyto. W okresie pierwszych 11-tu miesięcy 1950 roku Argentyna eksportowała 172.885 ton żyta z następującym przeznaczeniem: /w tonach/

Hiszpania	-	42.000	Niemcy Zach.	-	8.450
Norwegia	-	39.861	Liban	-	7.000
Włochy	-	24.926	Belgia	-	2.886
Holandia	-	24.350	Szwajcaria	-	1.400
Dania	-	21.048	Austria	-	364

3. Dalsza sprzedaż zbóż pastewnych z ZSRR.

Kukurydza. Na podstawie umowy, podpisanej w Kairze między Związkiem Radzieckim a Egiptem, Egipt ma zakupić w ZSRR 100 tys. ton kukurydzy, przy czym pierwsze dostawy miały mieć miejsce już w końcu grudnia 1950 roku.

4. Niski zbiór kukurydzy we Włoszech.

Według pierwszej nieoficjalnej oceny tegoroczny zbiór kukurydzy wyniesie około 18 mil. q. wobec 22 mil. q. w roku ubiegłym. Na skutek złych warunków atmosferycznych tegoroczne zbiory kukurydzy będą zatem około 4 mil. q. mniejsze niż w roku ub. i o 12 mil. mniejsze w porównaniu ze średnią produkcją w latach 1934-38. Z uwagi na zły stan produkcji ustalony import w wysokości 2 mil. q. będzie z całą pewnością niewystarczający. Jak podaje Ore z drugiej połowy grudnia notowania kukurydzy na rynku mediolańskim osiągnęły poziom 7 tys. lirów za q. wobec 4.200 - 5 tys. lirów w podobnym okresie w roku ubiegłym.

ZWIERZETA I ARTYKUŁY POCHODZENIA ZWIERZĘCEGO.

1. Przedświąteczne ceny drobiu na rynku angielskim.

Drób. Przed samymi świętami Daily Mail podawał, iż ceny kur bitych w ostatnich dniach przedświątecznych znacznie się podniosły i osiągnęły bezmała ceny żądane za indyki. Gospodynie skłonne były raczej nabywać kury na święta ze względu na ich

początkowo niższą cenę od ceny indyków. Tem tłu -
maczyć należy wyjątkowo duży popyt na kury i w kon-
sekwencji ich wzrost cen. Za kury do pieczenia za-
dano 18 i 19 grudnia od 6 s do 6,5 s za lbs. Za
gorsze gatunki kur - 4 s za lbs. a za kury do goto-
wania - 3 s i 2 d Ceny na indyki były nieco niższe
niż się spodziewano bezpośrednio przed świętami w
związku z nadejściem dużych transportów indyków
irlandzkich, które tak powiększyły podaż iż znacz-
na ich ilość została przechowana w chłodniach ce-
lem sprzedaży po Nowym Roku po wyższych cenach w
związku z panującym brakiem mięsa na rynku londyń-
skim. Angielskie indyki kosztowały przed świętami
od 6 do 7 s 6 d za lbs w detalu, irlandzkie zaś od
6 do 6 s i 6 d. W ostatnich dniach przed świętami
podrożały również gęsi, których cena była nie wie-
le niższa od ceny indyków.

2. Wzrost uboju trzody chlewnej w krajach kapita- listycznych.

Trzoda. W końcu października br. amerykański perio-
dyk gospodarczy "Foreign Crops & Markets" podał
szacunki rocznego uboju trzody chlewnej w kilkun-
astu krajach kapitalistycznych. Obliczenia te ilu-
struje zestawienie poniższe: / w tys. sztuk/.

	1934-38	1949	1950 ^{a/}
<u>Europa</u>			
Austria	1.798	890	1.600
Anglia	5.633	2.177	3.250
Belgia	1.949	1.631	1.800
Dania	4.355 ^{b/}	2.915	4.400
Irlandia	1.119	663	775
Holandia	2.133	1.500	2.400
Norwegia	333	203	515
Portugalia	225	422	360
Szwecja	1.396	1.536	1.750
Szwajcaria	793	640	700
<u>Ameryka Północna</u>			
Kanada	3.239	4.099	4.800
St. Zjedn.	57.229	75.293	80.000
<u>Ameryka Południowa</u>			
Argentyna	1.240	1.434	1.200
Brazylia	2.960	5.100	5.250
Kolumbia	594	600	625
Urugwaj	86	118	110
<u>Związek Afr. Połudn.</u>	251	800	800
<u>Australia</u>	1.912 ^{c/}	1.611	1.500
<u>Nowa Zelandia</u>	968	662	655

Uwaga: dane dotyczące uboju weterynaryjnie kontro-
lowanego;

a/ dane szacunkowe

b/ dane za rok gospodarczy

c/ za lata zaczynające się 1.X.

Za wyjątkiem Australii, Nowej Zelandii, Portugalii, Urugwaju i Argentyny we wszystkich krajach wymienionych w zestawieniu zanotować można wzrost ilości bitej trzody chlewnej przy czym w niektórych wypadkach wzrost ten jest bardzo znaczny. I tak np. powiększenie się uboju w Norwegii według Foreign Crops & Markets - wyniosło przeszło 150%; Austria zwiększyła ubój w 1950 roku o 80%; Holandia o 60%; Dania o 50%; Anglia o blisko 50%; Irlandia o 18% i Belgia o 10%.

Pomimo tak znacznego wzrostu produkcji mięsa wieprzowego, jaki dokonał się w roku bieżącym w wielu krajach, a szczególnie w krajach europejskich, szacunki uboju trzody chlewnej dokonywane przez Office of Foreign Agriculture Relations /USA/ wskazują na dalsze powiększenie się światowej podaży wieprzowiny w 1951 roku. Przewidywany ubój trzody chlewnej w Stanach Zjednoczonych oceniany jest na 84 miliony sztuk wobec 80 milionów w roku bieżącym. W Kanadzie ocenia się ubój na 5,3 milionów sztuk w porównaniu do 4,8 milionów w 1950 roku. Ponadto przewiduje się wzrost uboju w Austrii, Danii, w Trytonii i w Holandii. Stosunkowo nieznaczne zwiększenie się produkcji wieprzowiny szacuje się w Argentynie, Australii i Nowej Zelandii.

3. Nowa cena na duński bekon.

Bekon. Jak donoszą z Kopenhagi Anglia zgodziła się na podwyższenie od pierwszego stycznia 1951 roku ceny na bekon duński o 12 s. za cwt./33 \$ za tonę/ czyli o 5,5% w porównaniu z poprzednią ceną 217 s. za cwt./598 \$ za tonę/. Początkowo Dania domagała się podwyżki 7,5% a W. Brytania - jak podawały Wiadomości Handlu Zagranicznego - skłonna była zgodzić się na podwyżkę 3,75%.

4. Meldunki z rynku skór surowych w Argentynie

Skóry. Według danych Biuletynu "First National Bank of Argentina Monthly Review" na początku listopada 1950 roku Argentyna sprzedała 400 tys. sztuk skór surowych płatnych w dolarach. Po tej sprzedaży Argentyński Instytut I.A.F.I. podniósł ceny skór surowych o 10%. Powyższe źródło podaje jednak, że firmy eksportujące zawierają umowy na dostawę skór surowych po cenach znacznie wyższych niż ustalone przez wyżej wspomniany Instytut.

5. Zapasy skór surowych w Kanadzie.

Według danych kanadyjskiego biura statystycznego zapasy skór surowych w Kanadzie na 31.X.1950 r.

były następujące: /w tys.sztuk/.Skóry bydła rogatego 337,2, cielęce 530,9 koźle 35,9, końskie 25,4, owcze i baranie 48,5.

W końcu miesiąca ilość skór surowych znajdujących się w drodze do Kanady wynosiła skór bydłowych 9,3 tys.tuzinów, cielęcych 22,9 tys.tuzinów i owczych 5,7 tys.tuzinów.

6. Produkcja tranu w Islandii.

Tran. Produkcja tranu w Islandii w okresie pierwszych 8-miu miesięcy 1950 roku wyniosła 5.433 tony w porównaniu do 6.263 ton w tym samym okresie o rok wcześniej. Mimo chłonności rynków zbytu ceny na tran islandzki nie podniosły się w wyżej wspomnianym okresie.

Kierunki eksportu tranu z Islandii wykazuje poniższe zestawienie.

	osiem miesięcy			
	1949		1950	
	tony	tys.koron	tony	tys.koron
Holandia	-	-	5.700	18.120
Niemcy	2.000	6.377	961	2.164
Stany Zjedn.	797	3.153	854	3.180
W.Brytania	-	-	704	3.191
Czechosłowacja	-	-	370	993
Dania	264	851	77	217
Inne	101	512	546	1.935
R a z e m:	3.163	10.893	9.213	29.801

7. Wzrost cen tranu i olbrotu /sperm-oil/ w Anglii.

Przewiduje się, iż ceny tranu będą w roku 1950/51 znacznie wyższe niż w roku poprzednim. Notowania w połowie września osiągnęły już £ 110 za 1 tonę /długą/ w porównaniu do £ 80 płaconych przez Ministerstwo Wyżywienia za tran z połowów 1949/50. Ceny olbrotu podniosły się nieznacznie osiągając w końcu września £ 60 za tonę w porównaniu z ceną z maja 1950 roku wynoszącą £ 57 za tonę.

Towarzystwo United Whalers sprzedało całość połowów ekspedycji "Baleny" Ministerstwu Wyżywienia na 1950/51 rok po cenie £ 100 za tonę. Była to największa transakcja tranu w Wielkiej Brytanii i cena jej wpłynie niewątpliwie na poziom cen uzyskiwanych w przyszłych zakupach.

PRZETWORY SŁOŻYWCZE ARTYKUŁY KOLONIALNE I OWOCE.

1. Meldunki z brazylijskiego rynku kawy.

Kawa. W głównych okręgach produkujących kawę w

Brazylii panowała w lipcu i sierpniu przewlekła susza. We wrześniu spadły niezbyt obfite deszcze niewystarczające dla otrzymania dobrych zbiorów, które ucierpią w tym roku na skutek posuchy.

Nadwyżki eksportowe na pozostały okres 1950-1951 przedstawiają się następująco: /w workach po 60 kg/.

Zapasy handlowe	6.893.227
Zapasy na fermach od 1.IX.50 do 31.V.51	<u>10.523.383</u>
Całkowita nadwyżka na eksport	17.416.610
Konsumcja w portach	<u>916.667</u>
Nadwyżka netto i zapasy w portach	16.499.943

Powyższe zestawienie obejmuje zapasy portowe, które są niezbędne dla funkcjonowania rynku eksportowego. Wnoszą one przeciętnie od 3 do 3,5 mil. worków. Po wyeliminowaniu zapasów portowych, nadwyżki eksportowe netto na wywóz do końca sezonu 1950/51 wynosiły w porównaniu z wrześniem ubiegłego roku 16.500 tys. worków podczas gdy o rok wcześniej wynosiły one 13.276 tys. worków.

2. Światowy zbiór kakao.

Kakao. Szacunek światowego zbioru kakao w sezonie 1950/51 jest o 10 tys. ton wyższy niż rzeczywista produkcja w 1949/50. Według niektórych prywatnych obliczeń /firma Messers Gill & Duffus Ltd/, światowy zbiór kakao osiągnie w bieżącym sezonie 732,3 tys. ton w porównaniu z 742,7 tys. ton w 1949/50. Z uwagi na przewidywany zmniejszenie się konsumpcji w głównych krajach produkujących, nadwyżki eksportowe mogą wzrosnąć i przekroczyć 700 tys. ton.

Światowy zbiór kakao w tys. ton.

	1949-50	1950-51 ^{a/}
Brytyjska Afryka Zach.	347,7	371,7
Francuska Afr. Zachodnia	97,0	100,0
Pozostałe kraje Afryki	26,3	25,0
Brazylia	160,0	135,0
Pozostałe kraje Am. Lac.	93,5	101,5
Brytyjskie Indie Zach.	11,9	13,0
Azja i Oceania	6,3	6,1
Zbiór światowy	<u>742,7</u>	<u>752,3</u>
Szacunek konsumpcji w krajach produkujących	<u>51,0</u>	<u>49,0</u>
Światowa nadwyżka eksport.	<u>691,7</u>	<u>703,3</u>

a/ dane szacunkowe.

3. Meldunki ze światowego rynku cukru.

Cukier. W okresie pierwszych 11-tu miesięcy produkcja cukru na Kubie osiągnęła poziom 5,393 tys. ton w porównaniu do 5.074 tys. ton w tym samym okresie w roku ubiegłym, wykazując tym samym wzrost o 6,3%. W tym okresie eksport cukru kubańskiego wyniósł 4.825 tys. ton wobec 4.625 tys. ton w 1949 roku. Ogólne zapasy na 2.XII ubiegłego roku wynosiły 641,2 tys. ton czyli, o 53% więcej niż w tym samym czasie w 1949 roku.

Import surowego cukru do Stanów Zjednoczonych w pierwszych 11-tu miesiącach 1950 roku wyniósł 4.784 tys. ton w porównaniu z 4.426 tys. ton w 1949 roku. Na giełdzie Nowojorskiej przed świętami Bożego Narodzenia sytuacja była mocna; 19.XII sprzedano ogółem 13.900 ton w porównaniu do 9.300 ton z dnia poprzedniego. W ciągu pierwszych 2-ech tygodni grudnia ceny cukru wyraźnie zwyżkowały: 30.XI. Nr.4 contract notowano w Nowym Yorku 5,04 ¢ za lb z dostawą na marzec 1951 roku; - 11.XII - 5,07 ¢; 13.XII - 5,13 ¢ za lb i 19.XII - 5,52 ¢.

W ciągu pierwszych 10-ciu miesięcy ubiegłego roku W. Brytania importowała 1.660,8 tys. ton cukru surowego w porównaniu do 1,765,7 tys. ton w tym samym okresie w 1949 roku. Głównymi dostawcami w roku ubiegłym były następujące kraje: Kuba - 591,3 tys. ton; Republika Dominikańska - 379,000 ton; Brytyjskie Indie Zachodnie - 297 tys. ton, Australia - 187 tys. ton; Maurycus - 124 tys. ton i Brytyjska Gujana - 55 tys. ton. Cena rafinady na eksport wynosiła w Londynie w dniu 20 grudnia 59 s za cwt. f.a.s. z dostawą od stycznia do czerwca będąc o 4 - 5 s. wyższą od notowań w połowie grudnia.

W okresie pierwszych 10-ciu miesięcy 1950 r. import surowego cukru trzcinowego do Holandii wyniósł 269.229 ton wobec 224,4 tys. ton w roku ubiegłym. Prócz cukru kubańskiego importowanego w ubiegłym roku w ilości 233,5 tys. ton, Holandia otrzymała cukier z Formozy - 8,979 ton, z Haiti 21.221 t, z Peru 3.679 ton i z Republiki Dominikańskiej 1.804 ton.

WYTWORY POCHODZENIA MINERALNEGO.

1. Trudna sytuacja opałowa w Szwecji.

Węgiel. Cała prasa codzienna tak stołeczna jak i prowincjonalna komentowała w drugiej połowie grudnia trudną sytuację opałową jaka wytworzyła się ostatnio w Szwecji. Jak podawał w połowie grudnia dziennik Göteborgs Handelstidning - importerzy

węgla są zdania, że zupełnie możliwym jest zakaz używania opału węgla i koksu do centralnych ogrzewań na terenie całej Szwecji, zwłaszcza, że możliwości dodatkowych dostaw węgla z kontynentu Europy i z Anglii są minimalne, a frachty węgla amerykańskiego sięgały już w niektórych wypadkach ponad 10 dolarów za tonę. Po przestudiowaniu możliwości nabycia węgla w Indiach, okazało się, że fracht do portów szwedzkich wyniósłby około 80 \$ za tonę. Bezpośrednio dostępne zapasy węgla i koksu na cele opału domowego wystarczyć mają - według szacunków z drugiej połowy grudnia - jedynie do końca stycznia 1951 r. Sytuację opałową znacznie pogarsza zmniejszenie się drzewa opałowego, którego zapasy są wydrenowane przez przemysł celulozowy. W Południowej Szwecji powrócono do używania brykietów, na co zanoszą się również i w Sztokholmie, gdzie zapasy drzewa brzoźowego były w 3-im tygodniu grudnia na wyczerpaniu.

Według niektórych informacji z kół handlowych wynikałoby, że przemysł szwedzki jest wcale dobrze zaopatrzony w węgiel i że ogólnie biorąc rezerwy węgla i koksu nie wzbudzają większych obaw, a zmniejszenie podaży handlowej paliw stałych jest w pewnym sensie zabezpieczeniem się na ewentualny niepomyślny wynik rokowań z Wielką Brytanią, która dotychczas skłonna była dostarczyć Szwecji w 1951 r. jedynie pół miliona ton wobec 1.122 tys. ton dostarczonych w pierwszych 10-ciu miesiącach 1950 roku, oraz na wypadek skorzystania przez Polskę² z klauzuli rewizji cen węgla.

Wiadomość, że cena eksportowa węgla niemieckiego została podniesiona o 4,50 dm. na tonie zbiegła się w Szwecji z oświadczeniem, iż zniesienie reglamentacji dystrybucji koksu na cele opałowe nie może być w żadnym wypadku brane pod uwagę w miesiącach zimowych 1950/51.

2. Sytuacja węglowa w Anglii.

W przedostatnim tygodniu przedświątecznym, tygodniowe wydobycie węgla w Wielkiej Brytanii osiągnęło poziom najwyższy w 1950 roku a mianowicie 4.759 tys. ton /w tem 195 tys. ton węgla odkrywkowego/. Ilość ta była jednak o 31 tys. ton niższa niż w odpowiednim tygodniu w 1949 roku. Z drugiej strony konsumpcja w tym tygodniu wzrosła znacznie osiągając 4.827 tys. ton, czyli o 200 tys. ton więcej niż w tygodniu poprzednim i o 283 tys. ton więcej niż w 1949r.

W pierwszych 49 tygodniach 1950 roku konsumpcja węgla kamiennego w Wielkiej Brytanii była o 7.483 tys. ton większa niż w tym samym okresie o rok

wcześniej; produkcja natomiast podniosła się jedynie 1.270,5 tys.ton. W następnych 2-ch - ostatnich - tygodniach 1950 roku wydobycie nie osiągnie - jak pisze Economist z dnia 23.XII - poziomu 6.600 tys.ton z tego samego okresu w 1949 roku, a to ze względu na mniejszą liczbę dniówek roboczych, co spowoduje, że roczna produkcja węgla kamiennego w Anglii osiągnęłaby nie całe 204 mil.ton wobec zapowiada - nych 205 mil.ton będących najniższą cyfrą planowa - ną.

Na 9 grudnia zapasy na kopalniach ponownie wykazywały zmniejszenie do 14,3 mil.ton pomimo zapowiadanych 16,5 mil. ton jako najniższy dopuszczal - ny poziom zapasów na okres zimowy 1950/51. W poło - wie grudnia istniały ponadto wszelkie oznaki, iż koniec roku ubiegłego zamknie się cyfrą 13 mil.ton zapasów węglowych, co pomimo zapowiedzianego impor - tu węgla amerykańskiego w ilości 1,2 - 1,5 mil.ton w ostatnich 2-ch tygodniach grudnia, może spowodo - wać krytyczną sytuację opałową i energetyczną w wypadku ostrzejszej zimy niż dwie poprzednie.

3. Eksport fosforatów z Maroka Francuskiego.

Fosforyty. W pierwszej połowie ubiegłego roku eksport fosforatów z Maroka Francuskiego wynosił 2 mil.ton podczas gdy w tym samym czasie o rok wcześniej wy - niósł on 1.846 tys.ton. Wzrost wartości eksportu był jednak większy o 24,5% w związku z podniesie - niem się cen fosforatów marokańskich.

CHEMIA.

1. Ograniczenie eksportu siarki ze St.Zjednoczonych.

Siarka. W związku z brakiem siarki na rynku amery - kańskim - o czym donosiły Wiadomości Handlu Zagra - nicznego Nr.3 - Departament Handlu Stanów Zjedno - czonych ustalił kontyngent eksportowy siarki suro - wej na I kwartał 1951 roku w wysokości 200 tys.ton, i siarki rafinowanej w ilości 7,500 ton. Do tej kwoty jedynie wydawane będą zezwolenia eksportowe. Wymieniony kontyngent obejmuje wysyłki do Wielkiej Brytanii w ilości 81.465 ton w tym okresie, do Francji 20.125 ton, do Niemiec Zachodnich i Szwaj - carii po 3 tys.ton.

Cena hurtowa na rynku londyńskim wynosiła w drugiej połowie grudnia ubiegłego roku £ 15 19 s. za tonę siarki mielonej lecz nie przesianej w partiach niemniejszych niż 4 tony.

KAUCZUK DREWNO I PAPIER.

1. Produkcja wyrobów gumowych w Austrii.

Kauczuk. W ciągu pierwszych 9-ciu miesięcy 1950 roku wyprodukowano w Austrii 13.095 ton wyrobów gumowych. Produkcja opon w pierwszej połowie 1950 roku wynosiła 60.949 sztuk i dętek samochodowych 76.092 szt.; opon traktorowych i autobusowych 59.618 sztuk, i 76.296 dętek; opon motocyklowych 41.006 i 55.694 dętek; opon rowerowych 938.663 sztuki i 751.258 dętek. Cyfry powyższe wskazują na poważny wzrost produkcji w stosunku do 1949 roku. W przeciwieństwie do powyższego produkcja zelówek i obcasów gumowych zmniejszyła się w pierwszym półroczu roku ubiegłego do poziomu 362 ton w porównaniu do 837 ton roku poprzedniego. W okresie od stycznia do czerwca wyprodukowano w Austrii 566 ton węzów gumowych/w 1949 - 380 ton/ i 211 ton pasów transmisyjnych /w 1949 - 173 tony/.

2. Eksport quebracho z Argentyny.

Quebracho. Argentyński wywóz ekstraktu quebracho wynosił według ostatnio opublikowanych danych 78.557 ton w okresie pierwszych 6-ciu miesięcy ubiegłego roku w porównaniu do 65.594 ton wywiezionych w tym samym okresie w roku poprzednim. Na zwiększenie eksportu wpłynął w znacznym stopniu wzrost zakupów Stanów Zjednoczonych do których dostawy były o 8 tys. ton wyższe niż w roku poprzednim osiągając 36.702 ton.

3. Eksport kory chininy z Konga Belgijskiego.

Chinina. Wywóz kory chininy z Konga Belgijskiego i z Ruanda Urundi wyniósł w pierwszej połowie ubiegłego roku 748 ton o wartości 29 milionów franków, w porównaniu do 241 ton o wartości 9 milionów franków w tym samym okresie w roku 1949.

4. Brazylijski eksport mentolu.

Mentol. Eksport mentolu z Brazylii w pierwszej połowie ubiegłego roku osiągnął poziom 58 ton o wartości 22,1 milionów cruzeiros. W porównaniu z odpowiednim okresem w 1949 roku spadł on bardzo znacznie. W pierwszych 6-ciu miesiącach 1949 eksport ten wynosił 111 ton o wartości 27,6 mil. cruzeiros. Jak widać z powyższych danych spadek wywozu został w poważnym stopniu skompensowany wzrostem ceny mentolu brazylijskiego.

KAUCZUK DREWNO I PAPIER.

1. Produkcja wyrobów gumowych w Austrii.

Kauczuk. W ciągu pierwszych 9-ciu miesięcy 1949 roku wyprodukowano w Austrii 15.092 ton wyrobów gumowych. Produkcja opoz w pierwszej połowie 1949 roku wyniosła 60.949 sztuk i dętek samochodowych 76.092 szt.; opoz traktorowych i autobusowych 29.618 sztuk, i 76.296 dętek; opoz motocyklowych 41.006 i 22.694 dętek; opoz towarowych 238.663 sztuki i 751.258 dętek. Cyfra powyższe wskazuje na poważny wzrost produkcji w stosunku do 1948 roku. W przeciągu czasu do powyższego produkcji zjednostek i opoz gumowych zmniejsza się w pierwszym półroczu roku ubiegłego do poziomu 362 ton w porównaniu do 527 ton roku poprzedniego. W okresie od stycznia do czerwca wyprodukowano w Austrii 266 ton węzów gumowych/ w 1949 - 380 ton/ i 211 ton pasów transmisyjnych/ w 1949 - 173 tony/.

2. Eksport Quebracho z Argentyny.

Quebracho. Argentyński wywóz ekstraktu Quebracho wyniósł według ostatnio opublikowanych danych 76.257 ton w okresie pierwszych 6-ciu miesięcy ubiegłego roku w porównaniu do 62.294 ton wywiezionych w tym samym okresie w roku poprzednim. Na zwiększenie eksportu wpłynął w znacznym stopniu wzrost zapobiegawczych zamówień do kłód dostawy bity o 8 tys. ton wyższe niż w roku poprzednim osiągnęło 36.702 ton.

3. Eksport kory chininy z Konga Belgijskiego.

Chinina. Wywóz kory chininy z Konga Belgijskiego i z Ruandy Urundi wyniósł w pierwszej połowie ubiegłego roku 748 ton o wartości 29 milionów franków, w porównaniu do 241 ton o wartości 9 milionów franków w tym samym okresie w roku 1948.

4. Brzylizjski eksport mentolu.

Mentol. Eksport mentolu z Brzylizji w pierwszej połowie ubiegłego roku osiągnął poziom 28 ton o wartości 22,1 miliona orzechtos. W porównaniu z odpowiednim okresem w 1948 roku spadł on bardzo znacznie. W pierwszych 6-ciu miesiącach 1949 eksport ten wyniósł 111 ton o wartości 27,6 mil. orzechtos. Jak widać z powyższych danych spadek wywozu został w poważnym stopniu kompensowany wzrostem ceny mentolu brzylizjskiego.

5. Rynek tarcicy w II-giej połowie 1950 roku.

Drzewo. Rynek tarcicy w drugiej połowie 1950 roku do charakteryzuje przede wszystkim dalsza wyżka cen. Na głównych rynkach europejskich ceny na tarcicę podniosły się w ciągu pierwszego półrocza ubiegłego roku od 5 do 10%, a w drugim półroczu od 25 do 40% w porównaniu z cenami drugiego półrocza 1949 roku.

Zwyżkę cen na tarcicę w 1950 roku można prześledzić na przykładzie transakcji szwedzkich. Ceny szwedzkiej tarcicy sosnowej o przekroju 2,5 "na 7" sprzedanej Belgii w 1950 roku w porównaniu z cenami 1949 roku wyglądały następująco:

1949.....	47,8	-	47,5	£	za	standart	fob.
1950 I półr.....	50,0	-	52,0	£	"	"	"
II "	54,0	-	70,0	£	"	"	"

Ta silna wyżka cen spowodowana została znaczną przewagą popytu nad podażą. Poważne zwiększenie się zapotrzebowania na tarcicę w drugiej połowie 1950 r. miało jako przyczynę przede wszystkim dalsze zmniejszenie się zapasów tego surowca w głównych państwach Europy Zachodniej, w pierwszym rzędzie w Anglii, która konsumuje 50% europejskiego importu tarcicy.

Zapasy tarcicy w Anglii na 1 stycznia 1949 roku wynosiły 457.000 standartów; na 1 stycznia 1950 roku zmniejszyły się do 407.000 standartów; a na 1 września 1950 roku wynosiły już tylko 170.000 standartów.

Na zwiększenie popytu na tarcicę w drugiej połowie 1950 roku miał również wpływ fakt, że sprzedaż tego surowca w 1950 roku w odróżnieniu od poprzednich lat powojennych, rozpoczęła się wcześniej niż zazwyczaj.

Ponieważ kraje europejskie zakupiły tarcicę na samym początku roku, to w drugim półroczu eksporterzy europ. mogli dostarczyć już tylko nieznaczne remanenty nadwyżek eksportowych tego towaru. Eksporterzy szwedzcy do czerwca sprzedali 550.000 standartów tarcicy z ogólnej liczby 600 - 650 tysięcy standartów, przeznaczonych na sprzedaż w 1950 roku. Eksporterzy fińscy sprzedali w tym czasie 570 tys. standartów z przeznaczonych na sprzedaż 650 tys. W rezultacie półtora miesięcznego /wrzesień-październik 1950 r./ strajku robotników fińskiego przemysłu drzewnego, ilości pozostałej jeszcze do sprzedaży tarcicy okazały się mniejsze niż przewidywano.

Do powiększenia popytu na tarcicę przyczyniło się również znaczne zwiększenie importu tego

13
SUROWCE WŁOKNIENNICZE I ICH WYROBY
towaru przez Stany Zjednoczone, głównie z Kanady. W okresie styczeń-lipiec 1950 r. przywóz tarcicy do U.S.A. wyniósł 920 tys. standartów w porównaniu z 392 tys. standartów za podobny okres z 1949 r.

1950 r. Zwiększył się ponadto popyt na tarcicę ze strony Niemiec Zachodnich, które począwszy od 1949/50 znów zaczęły ją importować. W 1949 import tarcicy do Niemiec Zachodnich osiągnął 82 tys. standartów w porównaniu z 9 tys. standartów 1948 r. W 1950 r. w związku z remilitaryzacją Niemiec Zachodnich import ten powiększył się prawdopodobnie znacznie w porównaniu z 1949 r.

Przy istnieniu zwiększonego popytu na tarcicę, podaż ze strony eksporterów europejskich, w 1950 r. była dosyć ograniczona.

Chociaż Kanada silnie zwiększyła eksport tarcicy w 1950 roku /styczeń-sierpień 1950r. - 1.120 tys. standartów w porównaniu z 623 tys. standartów za tenże okres w 1949/ to jednak ilość tarcicy sprzedanej ogółem na rynek europejski nie zwiększyła się w porównaniu z 1949 r. Przewaga popytu nad podażą na rynku tarcicy w 1950 r., a zwłaszcza w drugiej jego połowie, została spowodowana w znacznym stopniu przygotowaniami imperialistów do nowej wojny. Pomimo jednak tak korzystnej dla eksporterów koniunktury na rynku w 1950 roku, nie zaobserwowano znacniejszego powiększenia się obrotów tarcicy, które ciągle jeszcze nie osiągnęły poziomu 1937 r.

Przedstawiciel komisji angielskiego urzędu dla zakupu tarcicy, stwierdził ostatnio iż "dodatkowe angielskie zakupy tarcicy poza krajami skandynawskimi, nie wyrównały tej ilości, której Anglia nie mogła dokupić w Szwecji i Finlandii, w związku z czym brak tego surowca da się nadal odczuć w 1951 roku".

6. Wzrost celulozy w Szwecji.

Celuloza. W związku ze zwiększonym popytem na szwedzką celulozę na rynkach zagranicznych, ceny na ten surowiec na rynku wewnętrznym w pierwszym kwartale 1951 roku będą wyższe niż w ostatnim kwartale roku ubiegłego. I tak np. umowy na dostawy celulozy wiskozowej w pierwszym kwartale br. zawarte zostały po cenie 1000 koron szwedzkich za tonę w porównaniu ze średnią ceną 815 koron w ostatnim kwartale 1950 roku. Przed inwazją na Koreę, przeciętna cena celulozy wiskozowej wynosiła 636 koron za tonę. Równocześnie ze wzrostem cen celulozy podwyższoną zostały ceny na drzewo świerkowe o 24 kor. szw. na m³ w dostawach na pierwszy kwartał br.

SUROWCE WŁOKIENNICZE I ICH WYROBY.

1. Meldunki z rynku Sizalu.

Sizal. Światowa produkcja sizalu oceniana jest w 1950 roku na 210 tys. ton wobec 205 tys. ton w roku ubiegłym. Liczby te nie uwzględniają jednak produkcji meksykańskiego henequen, którego zbiory w roku 1950 szacowane są na 110 tys. ton.

Główny obszar produkcji sizalu jakim jest Brytyjska Afryka Wschodnia /Tanganika, Kenya i Uganda/ wyprodukował w okresie 8-miu pierwszych miesięcy 102.157 ton w porównaniu do całorocznej produkcji z roku 1949 wynoszącej 163 tys. ton. W związku z obecną sytuacją międzynarodową zapotrzebowanie na włókno sizalowe poważnie wzrasta, odbijając się wyraźnie na cenie. W dniu 20 grudnia ubiegłego roku cena sizalu afrykańskiego c.i.f. porty kontynentu Europy wynosił za Nr.1 £.200 za tonę, a za Nr.2. £ 198 za tonę. W stosunku do notowań z 5 grudnia cena sizalu podniosła się o ca 10%. We wrześniu ubiegłego roku afrykański sizal notowano c.i.f. porty Europy £ 160 za tonę.

Ogólnie należy stwierdzić wzrost zakupów sizalu i henequen na rynku światowym w 3-im i 4-y kwartale 1950 roku. Brazylia eksportowała sizal w tym czasie w ilościach przekraczających przewidziany plan dostaw, mając już zapewnione zamówienia na dłuższy okres czasu. Cała produkcja henequen meksykańskiego jaka będzie miała miejsce w 1951 roku została już "na pnio" zakupiona przez Stany Zjednoczone. Przewidywana produkcja henequenu i "canamo" na Filipinach kształtować się ma w bieżącym sezonie w podobnej ilości jak w roku ubiegłym - 4 mil. bel - przy czym większa część zakontraktowana już została przez U.S.A.

2. Zwyżka cen juty na rynku londyńskim.

Juta. Na podstawie zarządzenia Board of Trade, juta podrożeje na rynku angielskim, poczynając od 3 stycznia 1951 roku o £ 49 na tonie. Podwyżkę tą tłumaczy się wzrostem indyjskiego cła eksportowego - o czym donosiły już Wiadomości Handlu Zagranicznego - jak również wyższą ceną artykułów jutowych sprowadzanych z innych krajów.

3. Rekordowy zbiór bawełny w Turcji.

Bawełna. Wstępne szacunki ostatnich zbiorów bawełny w Turcji wykazują rekordowy poziom produkcji, sięgający 600 tys. bel, czyli blisko 110 tys. ton metrycznych w porównaniu z 96 tys. ton w 1949 roku.

Dobre ceny płacone w roku ubiegłym producentom bawełny, i ogólna tendencja zwyżkowa cen światowych, spowodowała wzrost obszaru uprawy, a prowizoryczne przewidywania zbiorów w 1951 roku określają je na 700 tys. bel, co wydaje się jednak cyfrą za wysoką w związku z niesprzyjającymi warunkami atmosferycznymi panującymi w IV kwartale roku ubiegłego.

Zgodnie z informacjami o regionalnym rozłożeniu produkcji, należy zaznaczyć, iż dwa obszary: Adana, oraz Ismir wyprodukowały łącznie 525 tys. bel z czego 465 tys. amerykańskiej akala oraz 60 tys. ton indyjskiej yerli. Gatunek akala został wprowadzony do Turcji ze Stanów Zjednoczonych w 1933 roku i należy do odmiany amerykańskiej upland /fair middling/. Odmiana znana pod nazwą yerli jest pochodzenia indyjskiego i przypomina gatunek "Oomras". W roku ubiegłym właśnie gatunek yerli /krótkowłókniste/ znalazł wielu nabywców w Wielkiej Brytanii.

W 1949 roku pod uprawą bawełny w Turcji pozostawało 354.130 ha dając zbiór 96 tys. ton z czego 56 tys. ton eksportowano. W okresie pierwszych 3-ich kwartałów 1950 roku Turcja eksportowała 42.659 ton o wartości £ 12 milionów. Głównymi odbiorcami były następujące kraje. Niemcy, Francja, Czechosłowacja, Wielka Brytania i Włochy. Należy się spodziewać, że w roku przyszyłym na rynku bawełnianym w Turcji wprowadzona zostanie standaryzacja włókna bawełnianego. Dotychczas transakcje odbywały się wyłącznie na podstawie próbek przesyłanych nabywcom przez producentów.

4. Nowy podatek eksportowy na wełnę indyjską.

Wełna. Podatek eksportowy na wełnę, nałożony ostatnio przez rządy Hindustanu i Pakistanu wzbudził - jak donosi Financial Times z 27.XII - duże zaniepokojenie w brytyjskich kołach włókienniczych, w szczególności zaś u fabrykantów dywanów.

Brytyjski przemysł dywanowy zużywa w swej produkcji odpowiednio 30 i 60% wełny dostarczanej przez te dwa kraje. Według ostatnich wiadomości, oba te kraje zwolnią do eksportu w 1951 roku około 15 milionów lbs wełny dywanowej, czyli tyle ile potrzebuje sam przemysł brytyjski.

Podatek eksportowy Hindustanu wynosi 30% ad valorem, a Pakistanu 25%. Licencje eksportowe wydawane będą brokerom na podstawie pierwszeństwa zgłoszeń. Jak dotychczas niewiadomo kto w rezultacie zapłaci podatek, czy nabywca od zakontraktowanej ceny, czy eksporter który wkalkuluje podatek w cenę sprzedażną. Nie ulega wątpliwości, iż w razie utrzymania się podatku na stałe indyjski prze-

mysł dywanowy umocni znacznie swoje stanowisko na rynkach światowych. Eksporterzy wełny, których interesom podatek eksportowy na wełnę poważnie zagraża, starają się wszelkimi siłami przeprowadzić choćby pewną rewizję zarządzenia w kierunku zmniejszenia stopy podatkowej.

5. Szwedzki rynek włókienniczy.

Tkaniny wełniane. Szacunek spożycia rocznego na głowę wyrobów włókienniczych w Szwecji wynosi w tym kraju 11,5 kg. /Kanada- 12 kg., a Stany Zjednoczone - 18,9 kg/. Przemysł włókienniczy, oraz odzieżowy zatrudnia w Szwecji 115 tys. pracowników, a aparat dystrybucyjny liczy ponad 15 tys. punktów sprzedaży, posiadając obrót roczny w wysokości 2,2 miliardów koron. W okresie drugiego półrocza 1949 i pierwszego 1950 należy zanotować wzrost produkcji wyrobów włókienniczych, idących w parze ze zmniejszeniem popytu, co spowodowało, iż trudności nabywania niektórych gatunków tkanin jakie miały miejsce do połowy 1949 roku obecnie już nie istnieją. Obroty przemysłu bawełnianego kształtowały się w 1950 roku na poziomie o 5% niższym niż w 1949. Podobnie zmniejszyła się również liczba nowych przedsiębiorstw włókienniczych.

Wełniany przemysł szwedzki liczy obecnie 3 tys. wrzecion i 4 tys. krosien. Nie produkuje on przędzy czesankowej wyższych numerów niż 48 i pomimo znacznych ulepszeń w gatunku, oraz w rodzaju przędzy, podaż wysokogatunkowej przędzy czesankowej jest nadal w Szwecji nader ograniczona. Przed wojną szwedzki przemysł wełniany prawie całkowicie pokrywał zapotrzebowanie krajowe, a krajowe tkaniny czesankowe w 60% zaspakajały popyt wewnętrzny. W 1948 roku produkcja tkanin wełnianych wyniosła 13.900 ton co stanowiło 84% zapotrzebowania rynkowego. Ilość ta niewiele przekraczała poziom przedwojenny, lecz udział tkanin czesankowych przeznaczonych dla przemysłu odzieżowego był wyższy.

Należy przypuszczać, iż wprowadzenie nowego rozporządzenia w listopadzie 1950 roku odnoszącego się do cen tkanin czesankowych i umożliwiającego podniesienie tych cen przez producentów przesunie jeszcze w większym stopniu ciężar walki konkurencyjnej na jakość tkanin dostarczanych do Szwecji przez zagranicznych eksporterów. W chwili obecnej daje się zauważyć w Szwecji największy popyt - większy niż kiedykolwiek - na sukna czesankowe /około 80% ogólnego popytu na tkaniny wełniane/ głównie z przeznaczeniem na garnitury męskie; mniejszy natomiast popyt ma miejsce na męskie tweed'y, a jeszcze mniejszy na damskie tweed'y. Szwedki najchętniej

nabywają na kostiumy, pelisy i suknie tkaniny czesankowe. Pomimo wysokogatunkowych i ładnych tweed'ów krajowych, nie znajdują one jak dotąd większego uznania u kobiet szwedzkich.

Jeżeli chodzi o męskie tkaniny najbardziej poszukiwane są czesankowe sukna gładkie, paltotowe, "fresco", gabardiny, flanele, półgładkie, niebieski serge i fantazyjne czesankowe. Tkaniny paltotowe na okres zimowy przeważają w kolorach szaro-niebieskich i ciemno-popielatych - duży popyt jest na czarne gładkie. Modele wiosenne przeważają w kolorach szarych - jaśniejszych.

Jeśli chodzi o wełny damskie największym powodzeniem cieszą się obecnie czesankowe o drobnym deseniu, wysokogatunkowe tartany, flanele głównie szare, krepy, fantazyjne czesankowe sportowe, gabardiny granatowe w najróżniejszych odcieniach. Specjalnie dużym popytem cieszą się tkaniny zwane boucle / z supełkami/ importowane głównie z Holandii i Wielkiej Brytanii.

Upodobania szwedów są raczej konserwatywne. Najchętniej zaopatrują się oni w tkaniny o kolorach pastelowych, niekrzyczących o spokojnym lecz wyraźnym deseniu. Szczególnie lubiana jest szara pepita. Nie cieszą się natomiast powodzeniem wszelkie odcinienie koloru zielonego i zdecydowanie - jasnofioletowego /kolor bzu/.

METALE I WYROBY.

1. Meldunki ze światowego rynku cyny.

Cyna.

Produkcja cyny w 1950 roku osiągnie prawdopodobnie - jak podawał Financial Times z 20 grudnia - cyfrę 164 - 165 tys. ton. W roku 1949 wyniosła ona 162,3 tys. ton. O ile warunki na Dalekim Wschodzie pozostaną "bez zmiany" - jak pisze angielski dziennik - produkcja cyny na świecie osiągnąć może w 1951 roku 175 - 180 tys. ton. Produkcja cyny malajskiej szacowana jest w roku ubiegłym na około 58 tys. ton tj. o 3 tys. ton więcej aniżeli w 1949 roku. Z ilości tej około 46,8 tys. ton zakupiły Stany Zjednoczone za łączną sumę 100 milionów dolarów co stanowiło największą pojedynczą pozycję eksportu dolarowego całego bloku szterlingowego. Pomimo spodziewanego powiększenia się produkcji w roku 1951 i faktycznego wzrostu w roku ubiegłym, na rynkach światowych odczuwa się naogół brak tego metalu, w rezultacie czego na londyńskiej giełdzie transakcje dokonywane są w minimalnych ilościach. I tak np. w dniu 18 grudnia wszystkie transakcje dokonane w tym dniu tak za gotówkę jak i terminowe wyniosły w sumie 70 ton.

Szacunek produkcji cyny w Indonezji określa ją w 1950 roku na 32 tys. ton czyli o 3 tys. ton więcej niż w roku poprzednim. Cyna boliwijska wykaże prawdopodobnie zmniejszoną produkcję 34,1 tys. ton w roku ubiegłym w porównaniu do 39 tys. ton w 1949 roku. Należy przypuszczać iż produkcja cyny w Kongo Belgijskim kształtować się będzie w roku bieżącym na poziomie 17 tys. ton na skutek wyposażenia kopalń w nowe urządzenia techniczne jakie miało miejsce w drugiej połowie ubiegłego roku dla którego produkcja szacowana jest na wysokości 13.760 ton.

Światowe zużycie cyny w 1950 roku określa się na 148 - 150 tys. ton co dałoby nadwyżkę na ewentualne zmagazynowanie w wysokości tylko 15 tys. ton. W roku 1949 światowe zużycie cyny według danych oficjalnych /Tin Study Group/ wynosiło 118,9 tys. ton, a w roku 1948 - 135,7 tys. ton. Zużycie cyny w Stanach Zjednoczonych zaczęło wzrastać w sierpniu ubiegłego roku i osiągnie w skali rocznej cyfrę 78 tys. ton. W porównaniu z użyciem w latach poprzednich, a mianowicie 50 tys. ton w 1949 roku oraz po 60 tys. ton w 1947 i 48 r., konsumpcja tego materiału w roku ubiegłym wykazywałaby w ten sposób bardzo poważny wzrost.

Zużycie cyny w Wielkiej Brytanii szacowane jest w roku ubiegłym na 25 tys. ton w porównaniu z 21 tys. ton w 1949 roku. Szacunek ten jednak wydaje się być za wysoki, a to głównie ze względu na wygórowaną cenę tego metalu. Nowy rekordowy poziom tej ceny zanotować można było 19 grudnia, kiedy na giełdzie londyńskiej płacono za tonę tego metalu w transakcjach gotówkowych £ 1300 do £ 1305 co oznaczało wzrost ceny w ciągu 24 godzin o £ 75 na tonie. Poprzednio najwyższą cenę w wysokości £ 1300 zapłacono w listopadzie ubiegłego. W transakcjach terminowych, 3-miesięcznych, cena cyny podskoczyła tego samego dnia /19.XII/ o £ 69 10 s na tonie.

Z Waszyngtonu donoszą w końcu grudnia, iż rząd ograniczył zużycie cyny w przemyśle metalowym dla ludności cywilnej o 20%. Rozporządzenie to wchodzi w życie od 1 lutego br. Jednocześnie władze amerykańskie dały do zrozumienia, iż w najbliższej przyszłości wprowadzone będzie ograniczenie, lub całkowity zakaz używania cyny do pewnych artykułów przemysłowych.

2. Dalsze ograniczenie eksportu metali z Anglii.

Na podstawie zarządzenia Board of Trade, które weszło w życie 18 grudnia roku ubiegłego nałożone zostało embargo na eksport pewnych stopów metali oraz tych metali których eksport bez zezwolenia wywozowego zakazany został już wcześniej. Do metali

które dawniej były przywożone z zagranicy. I 18 np. fabryka "Stjeans electric" mieszcząca się w okręgu objętych tym rozporządzeniem należą: kadm, tungsten, stopy tantalu i stopy tungstenu. Powodem wprowadzenia nowych ograniczeń eksportowych jest brak wyżej wspomnianych metali w Anglii.

3. Konsumcja cynku w Anglii.

Cynk. Jak podaje BIKI z połowy grudnia konsumpcja cynku w pierwszych 3-ch kwartałach w W. Brytanii w latach 1949 i 1950 przedstawiała się następująco: /w tys. ton/.

	1949	1950
Ogółem	210,3	247,9
W tym w produkcji:		
mosiądzu	61,9	72,9
Wyrobków ocynkowanych	65,0	76,5
W tym:		
blacha	16,0	19,4
drut	12,7	14,3
rury	10,6	13,4
Walcówka cynkowa	18,3	21,3
Tlenek cynku	31,1	36,2
Stopy cynkowe	19,0	24,2

4. Rośnie cena wolframu.

Wolfram. Na rynku londyńskim zanotować należy dalszy wzrost cen na koncentraty wolframowe. W ostatnim tygodniu grudnia sprzedawcy żądali już 340 - 360s. za jednostkę metalu w tonie koncentratu 65%-wego w porównaniu do notowań w początkach grudnia wynoszących 325 - 345 s. za tonę /długą/. Jak donoszą z końca grudnia ubiegłego roku jedna z większych amerykańskich firm produkujących stal stopową płaćiła niedawno 350 s. za tonę koncentratów 65% -wych. Przypuszcza się, że maksymalny poziom cen nie został jeszcze osiągnięty, przy czym handlowe koła w Londynie uważają cenę 400 s. za zupełnie prawdopodobną.

DOBRA INWESTYCYJNE.

1. Nowe gałęzie przemysłu elektrotechnicznego w Rumunii.

Zespoły fabryk "Elektromotor" w mieście Timisvara, "Elektroaparatura" i "Akumulator" w Bukareszcie, oraz "Elektroprecyzja" w mieście Stalin, jak również szereg innych przedsiębiorstw przemysłu elektrotechnicznego w Rumunii, wykonało roczny plan w początkach grudnia ubiegłego roku, produkując w drugiej połowie grudnia już na rachunek 1951 roku. Irzyjawszy radzieckie metody pracy robotnicy wielu fabryk produkują obecnie artykuły,

które dawniej były przywożone z zagranicy. I tak np. fabryka "Stjaua electrica" mieszcząca się w okręgu Dymbowieckim rozpoczęła produkcję żarówek dających dzień. światło. Bukaresztańska fabryka "Electrofara" produkuje specjalne nowe lampy górnicze, a fabryka "Radiopopular" przystąpiła do seryjnej produkcji ulepszonych wielolampowych radioodbiorników.

2. Trudności w produkcji obrabiarek w U.S.A.

Obrabiarki. Jak donosi BIKI z drugiej połowy grudnia ubiegłego roku - w produkcji obrabiarek w Stanach Zjednoczonych odczuwa się brak materiału, a zwłaszcza niektórych metali kolorowych niezbędnych dla produkcji aparatów sterujących i kontrolno-pomiarowych. W październiku zaczął się również dawać we znaki brak żeliwa potrzebnego dla produkcji podstaw i części stałych dla obrabiarek. Jak donoszą liczba nie wykonanych zamówień znacznie się powiększyła.

3. Eksport samochodów z Anglii.

Samochody. Poniższe zestawienie podaje strukturę kierunkową eksportu angielskich samochodów osobowych i ciężarowych w okresie pierwszych 9-ciu miesięcy w 1949 i w 1950 roku.

	S t y c z e ń 1949r.		W r z e s i e ń 1950r.	
	ilość sztukach	suma tys.Ł.	ilość sztukach	suma tys.Ł.
<u>Samochody osob.</u>				
Australia	53.737	13.946	93.646	27.496
Kanada	21.518	5.335	58.111	16.236
Szwecja	2.394	671	18.601	5.649
USA	3.603	1.015	12.115	3.717
Unia Połudn.Afr.	15.460	4.364	14.432	3.301
Nowa Zelandia	8.338	1.916	12.947	3.173
Belgia	8.488	2.306	10.260	3.063
Holandia	5.876	1.687	7.783	2.119
Szwajcaria	3.813	1.213	4.450	1.662
Indie	4.479	1.277	6.358	1.647
Inne kraje	51.160	15.969	57.373	18.146
R a z e m:	178.866	49.699	296.076	86.209

Samochody ciężar.

Australia	17.431	6.250	37.463	14.008
Brytyjska Afr.Zach.	3.260	1.436	4.244	1.886
Belgia	2.253	613	5.558	1.868
Indie	4.025	1.800	3.264	1.832
Bryt.Afr.Wsch.	3.242	1.463	3.827	1.762
Brazylia	1.968	1.011	2.984	1.474
Kanada	2.132	513	5.118	1.466
Unia Połudn.Afr.	2.773	2.432	2.366	1.417
Nowa Zelandia	3.446	1.274	4.157	1.387
Holandia	1.970	786	4.548	1.276
Inne kraje	23.712	13.003	34.589	16.764

R a z e m: 66.212 30.581 108.118 45.140

które dawniej były przywożone z zagranicy. I tak np. fabryka "Stjana electrica" mieszcząca się w okręgu Dymowskiem rozpoczęła produkcję żarówek dających światło. Rukarsztańska fabryka "Electrolata" produkuje specjalne nowe lampy górnicze, a fabryka "Radiopopular" przystąpiła do seryjnej produkcji ulicznych wielolampowych radioodbiorników.

2. Trudności w produkcji obrabiarek w U.S.A.

Obrabiarki. Jak donosi BIKI z drugiej połowy grudnia ubiegłego roku - w produkcji obrabiarek w Stanach Zjednoczonych odczuwa się brak materiału, a zwłaszcza niektórych metali kolorowych niezbędnych dla produkcji aparatów sterujących i kontrolno-pomiarowych. W państwelniku zaczęły się również dawać we znaki brak żeliwa potrzebnego dla produkcji podstaw i części stałych dla obrabiarek. Jak donoszą liczba nie wykonanych zamówień znacznie się powiększyła.

3. Eksport samochodów z Anglii.

Samochody. Ponizsze zestawienie podaje strukturę kierunków eksportu angielskich samochodów osobowych i ciężarowych w okresie pierwszych 9-ciu miesięcy w 1949 i w 1950 roku.

W t y o z e k W t z e s i e n

1950r.				1949r.			
w tys. funt.		w tys. funt.		w tys. funt.		w tys. funt.	
Samochody osob.				Samochody ciężar.			
Inne kraje	21.160	12.969	27.272	Inne kraje	22.712	12.002	24.289
Indie	4.479	1.277	6.228	Holandia	1.970	786	4.248
Szwajcaria	3.813	1.212	4.420	Nowa Zelandia	3.446	1.274	4.127
Holandia	2.876	1.687	7.782	Unia Północn.Afr.	2.772	2.426	2.366
Belgia	8.488	2.206	10.260	Kanada	2.122	212	2.118
Nowa Zelandia	8.238	1.916	12.947	Brzylia	1.968	1.011	2.984
Unia Północn.Afr.	12.460	4.264	14.422	Brzylia	1.968	1.011	2.984
USA	3.602	1.012	12.112	Indie	4.022	1.800	2.264
Szwecja	2.294	671	18.601	Belgia	2.222	612	2.228
Kanada	21.218	2.222	28.111	Brzylia	2.260	1.426	4.244
Australia	22.727	12.946	22.646	Australia	17.421	6.220	27.462
Razem:				178.866	42.692	266.076	86.209
Samochody ciężar.				66.212	20.261	106.118	42.140

4. Wzrost cen łożysk kulkowych w Stanach Zjedn.

Łożyska. Jak donosi korespondent czasopisma "American Metal Market" jedna z największych firm produkujących łożyska w Stanach Zjednoczonych. "SKF Industries Ink". podwyższyła z dniem 6 grudnia ubiegłego roku ceny na wszystkie typy łożysk kulkowych i rolkowych średnio o 5%.

Import łożysk kulkowych i rolkowych do Francji w pierwszych 3-ch kwartałach ubiegłego roku. osiągnął poziom 1658 ton w tym łożyska kulkowe wynosiły 714 ton. Przywóz w trzecim kwartale wykazywał spadek w ilości 80 ton łożysk w stosunku do 2-ch pierwszych kwartałów ub.r. W pierwszych 9-ciu miesiącach ub.r. Francja eksportowała 666 ton łożysk kulkowych i rolkowych w tem 277 łożysk kulkowych.

5. Eksport aparatów i sprzętu elektrotechn. z Anglii.

Poniższe zestawienie podaje szczegółową strukturę brytyjskiego eksportu aparatów i sprzętu elektrotechnicznego w okresie pierwszych 3-ch kwartałów w latach 1949 - 1950.

	1949 r.		1950 r.	
	Ilość w tys. ton	Suma w tys. £.	Ilość w tys. ton	Suma w tys. £.
Ogółem	...	91.819	...	97.351
w tym:				
Generatory i instalacje generatorowe	22,3	9.700	25,8	11.931
Motory i części do nich	21,7	7,432	17,5	6.138
Urządzenia dla podstacji elektrycz./transformatory, prostowniki itd/	32,8	13.230	39,1	15,989
Kable, przewody telegr. i telefon. łącznie z kablami podwodnymi.	92,4	18.888	74,4	15,728
Nadajniki radiowe i telewizyjne, sprzęt dla radiolokacji i nawigacji ...		2.449	...	4.511
Radioodbiorniki / i wraz z podwoziami/ /w tys. szt./	233	2.366	200	1.911
Głośniki radiowe " "	366	270	428	331
Radiowe lampy elektrodowe i oscylograficzne /w tys. sztuk/	4.072	1.441	5.166	1.862

Lampy elektr. łącznie z lampami neonowymi bez latarek elektrycznych, lampy łukowe /w tys.szt/	27.875	1.239	25.731	1.194
Baterie i części	...	691	...	873
Akumulatory	...	2.341	...	2.672
Grzejniki elektr. i części	...	2.282	...	2.167
Aparaty elektr. pomiarowe	...	2.849	...	2.834
Sprzęt rentgenologiczny i lekarski	...	1.022	...	815
Odkurzacze elektr. i części do nich.	1.8	1.412	2,5	1.734

ZE SWIATOWYCH RYNKOW SUROWCOWYCH.

1. Ocena strategicznych zapasów U.S.A.

Tygodnik "Buissnes Week" donosi w specjalnym artykule poświęconym ocenie strategicznych zapasów w Stanach Zjednoczonych, że w związku ze zwiększeniem nakładów na zakup materiałów strategicznych program tworzenia rezerw tych materiałów będzie w czerwcu br. wypełniony w 85%. Jak zaznacza wyżej wymieniony periodyk, ogólnym celem tego programu jest nagromadzenie materiałów strategicznych, przywożonych w całości, lub w części z Półkuli Wschodniej, w takiej ilości, która wystarczałaby na prowadzenie wojny przez 5 lat. Według danych z tego samego źródła ogólna wartość zapasów, licząc według obecnych cen wynosi 3,7 miliarda dolarów. Organizacje rządowe rozpoczęły tworzenie zapasów strategicznych wkrótce po zakończeniu Drugiej Wojny Światowej. W dniu 30.VI.1950 roku program zakupów był wypełniony w około 42%. W związku z wydarzeniami na Korei zakupy znacznie powiększyły się. W rezultacie ostatnich uchwał wydatków pozabudżetowych przeznaczonych przez Kongres na zakup surowców strategicznych, kwota przewidziana na rok budżetowy kończący się 30.VI.1951 roku, równa jest sumie wyasygnowanej na ten cel w ciągu ostatnich 4 lat.

W dalszym ciągu "Buissnes Week" podaje, że na podstawie danych opublikowanych w prasie i otrzymanych z innych prywatnych źródeł można zorientować się w ilości materiałów strategicznych, które zamierzają nagromadzić czynniki rządowe, jak również o rozmiarach istniejących zapasów i w głównych źródłach zakupów. Na podstawie tych danych tygodnik donosi, że rządowy program przewiduje zakup około 2.040 tys. ton miedzi, z których nabyto do połowy grudnia ubiegłego roku tylko 363 tys. ton. Obecnie

rząd zakupuje miesięcznie w fabrykach amerykańskich około 23,5 tys. ton miedzi. Zawarta została także umowa na dostawę metalu z Kanady. Dla zwiększenia podaży miedzi w kraju w celu łatwiejszego tworzenia zapasów, od stycznia b.r. wprowadzono zmniejszenie o 15% konsumpcji miedzi dla cywilnych gałęzi przemysłu.

Według zdania "Buissnes Week" strategiczne zapasy ołowiu przewyższają w grudniu 180 tys. ton co uznano za ilość wystarczającą i poniechano dalszych zakupów. Program rządowy przewiduje stworzenie zapasów cyny w ilości około 250 tys. ton. Obecne zakupy tego metalu wynoszą - według danych tygodnika - 56 tys. ton w skali rocznej, co odpowiada rocznej konsumpcji cyny w U.S.A. Przypuszcza się, że umowy zawarte z Belgią i Holandią posłużą do zwiększenia strategicznych zapasów cyny.

Według oceny tygodnika program rezerw strategicznych przewiduje utworzenie zapasu około 3,4 milionów ton rudy manganowej, z ilości tej zakupiono dotychczas 1 milion ton. W wypadku wojny światowej - jak podaje tygodnik - kraje zachodniej półkuli mogą dostarczyć tylko około 2/3 ilości rudy manganowej potrzebnej dla przemysłu hutniczego Stanów Zjednoczonych.

Program rezerw aluminium przewiduje utworzenie zapasu w ilości 680 tys. ton. Zakupy tego metalu rozpoczęto stosunkowo niedawno, a wysokość ich wynosi w skali rocznej około 136 tys. ton.

Według przypuszczeń "Buissnes Week" program utworzenia strategicznych zapasów przewiduje utworzenie rezerwy 26 tys. ton wolframu z czego zakupiono już 21 tys. ton. Zgodnie z programem zakupu rudy chromowej zapasy winny wynieść 2,7 mil. ton. W związku z tym Stany Zjednoczone zamierzają udzielić "pomocy" Turcji, będącej obecnie głównym dostawcą rudy chromowej dla przemysłu amerykańskiego, aby mogła ona zwiększyć wydobycie tej rudy.

Przewidywane zapasy kauczuku wynieść mają około 1 miliona ton. Według zdania firm produkujących gumę trakcyjną, zmniejszenie konsumpcji przemysłu cywilnego, wchodzące w życie z początkiem br. zwolni około 370 tys. ton kauczuku naturalnego i 200 tys. ton syntetycznego dla zwiększenia zapasów strategicznych.

2. Sytuacja surowcowa w Anglii.

W związku z ogólną sytuacją polityczną w jakiej znalazł się świat kapitalistyczny, wyrażającej się między innymi "w psychozie zbrojeniowej", oraz z uwagi na pogłębiające się sprzeczności w bezpla-

nowej gospodarce zaopatrzeniowej głównych partnerów bloku imperialistycznego - o czym donosiły już niejednokrotnie Wiadomości Handlu Zagranicznego - prasa gospodarcza krajów kapitalistycznych coraz częściej sonduje światową, lub lokalną sytuację surowcową. Podobną sprawą zajmuje się również obszernie angielski "The Economist" z 16 grudnia roku ubiegłego. Poniższe zestawienie jest szacunkiem zapasów zasadniczych surowców przemysłowych dokonany przez wyżej wymieniony tygodnik na początku 4-go kwartału roku ubiegłego.

Zapasy zasadniczych surowców przemysłowych
w Anglii wrzesień - październik

S u r o w c e	jednost.	1949	1950	zmiana w %.
Węgiel	1000 ton	19.236	16.802	- 12,7
Koks	" "	3.224	2.486	- 22,9
Złom żelazny	" "	834	770	- 7,7
Miedź	" "	143,9	120,4	- 16,3
Cynk	" "	65,1	41,0	- 37,0
Ołów	" "	61,9	72,0	+ 16,1
Tarcica drzew iglast.	" st.	277,1	234,1	- 15,5
Bawełna	" ton	336	296	- 12,0
Wełna	mil.lb.	312	220	- 29,5
Kauczuk	1000 ton	47,4	40,3	- 15,0
Melasa	" "	221,8	174,0	- 21,5
Alkohol	mil.b.gal.	3,91	0,32	- 91,8
Siarka	1000 ton	104,1	95,5	- 8,4
Surowce papiern.	" "	181,9	109,7	- 39,6
Miazga drzewna	" "	433,1	303,5	- 30,0
Cegły	mil.sztuk	170	104	- 38,8
Cement	1000 ton	174	202	+ 16,1

Za wyjątkiem cementu i ołowiu zapasy wszy - stkich zasadniczych surowców były na początku 4-go kwartału ubiegłego roku poniżej stanu z roku 1949, przy czym w wypadku alkoholu przemysłowego, należy zanotować prawie całkowity zanik rezerw, a w odniesieniu do: cynku, wełny, surowców papierniczych, miazgi drzewnej i cegieł zapasy były znacznie szczuplejsze niż o rok wcześniej.

W okresie ostatnich 3-ch tygodni roku ubiegłego z fragmentarycznych informacji prasowych wynika, iż zapasy węgla, koksu, miedzi, siarki i miazgi drzewnej uległy dalszemu relatywnemu zmniejszeniu w stosunku do stanu z roku 1949.

M e t a l e.

Z zapasów metali kolorowych najgorzej przedstawia się sytuacja - pisze Economist - w odniesieniu do c y n k u, którego konsumpcja musi ulec dalszym ograniczeniom. W pierwszym kwartale 1950 roku spożycie cynku w zakładach galwanizacyjnych, tlenku cynku i produkcji mosiądzu nie może być większe niż 45-50% poziomu spożycia z ostatniego kwartału z roku ubiegłego. W 10-ciu pierwszych miesiącach 1950 roku przeciętna konsumpcja miesięczna cynku wynosiła około 20 tys.ton, dając w skali rocznej 240 tys.ton z czego produkcji Krajowej 70 tys.ton cynku. Przy utrzymaniu i tak niskich zapasów tego metalu import w 1951 roku winienby zatem wynosić około 170 tys.ton wobec 145 tys.ton jakie importowano w 1950 roku. Wzrost przywozu o 25 tys.ton może być pokryty jedynie z rynku amerykańskiego, o ile rząd Stanów Zjednoczonych zmieni swoje programy gromadzenia rezerw strategicznych i powiększy kwoty eksportowe. Ocenia się, iż poważne zmniejszenie spożycia w pierwszych miesiącach 1951 roku przynieść powinno "oszczędności" w ilości około 15 tys.ton cynku surowego.

W odniesieniu do a l u m i n i u m Economist twierdzi, iż przemysł brytyjski będzie musiał się zadowolić w 1951 roku zasobami o 15 tys.ton mniejszymi niż w roku ubiegłym. Bieżące spożycie krajowe w wysokości 17 tys.ton miesięcznie pokrywane jest w 86% metalem importowanym. W 1951 roku spożycie nie może przekraczać przeciętnie 15 tys.ton miesięcznie.

Minimalny wzrost spożycia m i a d z i jakiego miał miejsce w okresie pierwszych 10-ciu miesięcy 1950 roku w stosunku do roku 1949, oraz stosunkowo niewielkie zmniejszenie się zapasów, jak również znaczne możliwości rozszerzenia produkcji w Rodezji, uzasadniają bardziej optymistyczną ocenę sytuacji w odniesieniu do zasobów tego metalu w roku bieżącym na rynku angielskim. Bieżący poziom konsumpcji miedzi, może być zdaniem Economist utrzymany, o ile nie zawiodą dostawy kanadyjskie i amerykańskie. Niezależnie od powyższego jednak niektóre wyroby miedziane jakie Anglia importuje mogą być w roku bieżącym znacznie trudniej dostępne.

Economist nie przewiduje poważniejszych trudności surowcowych w odniesieniu do c y n y, której zapasy w końcu października wynosiły 12,4 tys. ton wobec 16,1 tys.ton o rok wcześniej. Ponieważ miesięczna konsumpcja cyny wynosić będzie w roku bieżącym około 2 tys.ton miesięcznie, a produkcja 2,4 tys.ton miesięcznie nie należy przewidywać ogra-

niczeń konsumpcji, a co najwyżej zmniejszenie eksportu.

Najlepiej przedstawia się jednak sytuacja zaopatrzeniowa na odcinku ołowiu, dostarczonego Wielkiej Brytanii głównie przez Australię, która może rozszerzyć produkcję.

W przeciwieństwie do powyższego, zjawiska rynkowe w odniesieniu do głównych metali stopowych, manganu, chromu i niklu wróżą w roku bieżącym poważniejsze trudności. Aczkolwiek brak pełnych danych, statystyka wykazuje znaczny spadek importu tych metali w 1950 roku w stosunku do przywozu z 1949 roku, przy małej nadziei powiększenia dostaw w roku bieżącym, głównie w odniesieniu do manganu i niklu. Brak niklu na rynku światowym odczuwa się już od pewnego czasu, a Stany Zjednoczone zakupują go obecnie poza Kanadą, która jest największym z regularnych dostawców niklu na świecie. W związku z zaplanowaną przez U.S.A. rezerwą tungstenu w wysokości 5 tys. ton należy spodziewać się poważnych trudności zaopatrzeniowych - jak pisze Economist - tym bardziej, że zapasy krajowe w związku z mniejszym importem w roku ubiegłym są prawdopodobnie niewielkie.

W przeciwieństwie do powyższego nie przewidyje się pogorszenia sytuacji w odniesieniu do kadmu, antymonu, i molibdenu których zapasy w Anglii są dostateczne, a import w 1950 roku był szczególnie duży.

S u r o w c e w ł ó k i e n n i c z e.

Braki zaopatrzeniowe w zakresie surowców włókienniczych dotkną najbardziej bezpośrednio społeczeństwo angielskie i to jednocześnie w odniesieniu do 3-ech podstawowych włókien: bawełny, wełny i sztucznego jedwabiu. W okresie pierwszych 10-ciu miesięcy ubiegłego roku konsumpcja bawełny nieznacznie się zmniejszyła z 81,8 mil. lb miesięcznie w 1949 roku na 78,3 mil. lb. Pomimo tego i pomimo faktu niewielkiego wzrostu importu zapasy handlowe spadły o 12%. Normalnie uzupełnienie zapasów dokonać się winno przez dodatkowy zakup bawełny amerykańskiej, który nie nastąpił jednak w roku ubiegłym w związku z oszczędnościami dolarowymi. Poważne ograniczenie eksportu bawełny amerykańskiej jakie zostało zarządzone w październiku roku ubiegłego spowoduje prawdopodobnie dalsze obniżenie zapasów, chyba że kontyngent przeznaczony dla Wielkiej Brytanii ulegnie powiększeniu o czym była mowa w Waszyngtonie w początkach grudnia. Zmniejszenie podaży bawełny amerykańskiej nie będzie miało poważniejszego i rychłego wpływu na produkcję przemysłu bawełnianego - pisze Economist - lecz spowoduje

trudności w przestawianiu się na inne gatunki włókna. Według oceny tego tygodnika import bawełny do Wielkiej Brytanii osiągnąć może w roku bieżącym około 1.000 mil.lb, wobec 1.035 mil.lbs w roku ubiegłym, lecz tylko w tym wypadku o ile kontyngent bawełny amerykańskiej zostanie podniesiony.

W e ł n a będzie jednym z "węższych gardeł" surowcowych Anglii w 1951 r. a konsumpcja mniejszy się prawdopodobnie o 10 - 15%. W końcu roku ubiegłego pomimo możliwości zakupu pewnych dodatkowych partji wełny na aukcjach australijskich wygórowane ceny odstraszyły producentów, a zapasy wełny uległy dalszemu ograniczeniu.

Konsumpcja s i z a l u i m a n i l l i była w 1950 r. wyższa niż w 1949 r. i pomimo nie mniejszego importu niż o rok wcześniej zapasy dosyć poważnie się zmniejszyły. Na początku października zapasy powyższych włókien twardych wynosiły łącznie 10.800 ton w porównaniu z 14.600 ton o rok wcześniej. Światowa produkcja sizalu powiększa się raczej wolno, a popyt spowodowany polityką zapasów strategicznych Stanów Zjednoczonych wzrósł ostatnio bardzo znacznie. Jeśli amerykańskie zakupy sizalu i manilli nie powiększą się dalej, należy przypuszczać - pisze Economist - iż Anglia będzie mogła utrzymać dotychczasowy poziom importu a mianowicie około 6 tys. ton miesięcznie.

Surowcem którego wzrost konsumpcji w 1950 roku znacznie wyprzedził możliwości zwiększenia podaży w kraju jest m i a z g a d r z e w n a, której zapasy zmniejszyły się o przeszło 30% w stosunku do stanu z 1949 roku. W okresie kiedy brak miazgi drzewnej odczuwa się na całym świecie zapasy w Anglii równe są jedynie dwumiesięcznej konsumpcji. Import miesięczny w pierwszych trzech kwartałach ubiegłego roku wynosił średnio 110 tys. ton, czyli podobnie jak w 1949 roku, przy średniej konsumpcji miesięcznej w wysokości 130 tys. ton. Z uwagi na fakt, iż znacznym sukcesem będzie utrzymanie dostaw w bieżącym roku na dotychczasowy poziom, poważniejsze ograniczenie konsumpcji miazgi drzewnej jest nieuniknione.

Jedynym "jasnym momentem" w ogólnej sytuacji braków surowcowych - pisze Economist - jest k a u c z u k. Konsumpcja jego wzrosła w roku ubiegłym o 40% w porównaniu z poziomem jej o rok wcześniej i tyleż podniosła się import. Aczkolwiek w grudniu roku ubiegłego zapasy kauczuku były mniejsze niż w 1949 roku, zasoby w roku bieżącym będą prawdopodobnie wystarczające. Gwałtowny wzrost cen kauczuku jaki miał miejsce w drugim półroczu roku ubiegłego spowodowany był w głównej mierze znacznymi

zakupami amerykańskimi i częściowym wydrenowaniem zasobów handlowych. Ogólnoświatowy wzrost kauczuku naturalnego i wzmożona produkcja na wielką skalę kauczuku syntetycznego w Stanach Zjednoczonych winny zapewnić wystarczającą podaż dla zaspokojenia bieżącego zapotrzebowania i zmodyfikować dążenia producentów do tworzenia nadmiernych zasobów.

Jeśli byłyby czynniki ograniczające produkcję przemysłu gumowego w Anglii w 1951 roku to mógłby być w tym wypadku przede wszystkim brak siarki przy procesach wulkanizacyjnych.

Rozwój przemysłu radzieckiego

Radziecki przemysł, wzorem lat przedwojennych, cechuje w latach powojennych bardzo szybki wzrost i rozwój. Szczególnie wydatnia się to w zestawieniu z produkcją przemysłową krajów kapitalistycznych, która bądź to utrzymuje się na jednakowym poziomie, bądź też ulega stałemu spadkowi. I tak np. w ubiegłych 20 latach w Związku Radzieckim produkcja przemysłowa zwiększyła się 9-cioкратно, podczas gdy w kapitalistycznej Europie stan jej w tym czasie nie uległ żadnej zasadniczej zmianie. W Stanach Zjednoczonych produkcja przemysłowa w lipcu 1949 r. osiągnęła 63% najwyższego poziomu osiągniętego w latach wojny, a była o 16% niższa niż w październiku 1948 r. Wielkie wyniki osiągnięte w Związku Radzieckim nie tylko na odcinku produkcji przemysłowej ale i w rolnictwie świadczą najlepiej o przodującej roli radzieckiego planowania gospodarczego. Naród radziecki przy przeprowadzaniu pierwszego powojennego planu 5-letniego musiał pokonać olbrzymie trudności. Hitlerowcy zniszczyli bowiem na obszarze przez siebie zajmowanym w Związku Radzieckim: 61 wielkich hydroelektrowni, 66 zakładów przemysłu chemicznego, 37 zakładów przemysłu metalowego, 749 fabryk ciężkiego i lekkiego przemysłu metalowego, 409 przedsiębiorstw przemysłowych produkujących materiały budowlane i dokonali wielu zniszczeń w przemysłach: tekstylnym, lekkim, spożywczym i innych. W ciągu 4 lat i 10 miesięcy powojennej 5-latki stalinowskiej, narody Związku Radzieckiego z WKP/b na czele, potrafiły nie tylko odbudować gospodarkę kraju ale i posunąć się daleko naprzód w porównaniu z przedwojennym stanem przemysłowym.

W wyżej wymienionym okresie zbudowano około 6.000 wielkich zakładów przemysłowych. We wszystkich gałęziach przemysłu radzieckiego osiągnięto olbrzymie wyniki. W ciągu 10 miesięcy 1950 r. wyprodukowano o 44% więcej ciężkich metali niż w odpowiednim okresie 1940 r., co pozwoliło w znacznym stopniu przekroczyć zadania postawione w planie 5-letnim. Wydobycie węgla przekroczyło w okresie styczeń-październik 1950 r. poziom przedwojenny o 52%, wydobyta nafta o 21%, produkcja energii elektrycznej o 87%. W ten sposób w ciągu 10 miesięcy 1950 r. przekroczono przez cały kraj ogólny poziom ogólnej produkcji przemysłowej o 70%.

zakupami amerykańskimi i częściowym wyprzedzeniem
zapasów handlowych. Ogólniświatowy wzrost kanoniku
naturalnego i wzmożona produkcja na wielką skalę
kanoniku syntetycznego w Stanach Zjednoczonych win-
ny zapewnić wystarczającą podaż dla zaspokojenia
pięścio zapotrzebowania i zmodyfikować działania
producentów do tworzenia nadmiernej zapasów.

Jeśli byłyby czynniki ograniczające produke-
cję przemysłu gumowego w Anglii w 1951 roku to mógł-
by być w tym wypadku przede wszystkim brak siarki
przy procesach wulkanizacyjnych.

WIADOMOŚCI POLITYCZNO GOSPODARCZE

ZWIĄZEK RADZIECKI

Rozwój przemysłu radzieckiego

Radziecki przemysł, wzorem lat przedwojennych, cechuje w latach powojennych bardzo szybki wzrost i rozwój. Szczególnie uwydatnia się to w zestawieniu z produkcją przemysłową krajów kapitalistycznych, która bądź to utrzymuje się na jednakowym poziomie, bądź też ulega stałemu spadkowi. I tak np. w ubiegłych 20 latach w Związku Radzieckim produkcja przemysłowa zwiększyła się 9-ciokrotnie, podczas gdy w kapitalistycznej Europie stan jej w tym czasie nie uległ żadnej zasadniczej zmianie. W Stanach Zjednoczonych produkcja przemysłowa w lipcu 1949 r. osiągnęła 65% najwyższego poziomu osiągniętego w latach wojny, a była o 18% niższa niż w październiku 1948 r. Wielkie wyniki osiągnięte w Związku Radzieckim nie tylko na odcinku produkcji przemysłowej ale i w rolnictwie świadczą najlepiej o przodującej roli radzieckiego planowania gospodarczego. Naród radziecki przy przeprowadzaniu pierwszego powojennego planu 5-letniego musiał pokonać olbrzymie trudności. Hitlerowcy zniszczyli bowiem na obszarze przez siebie zajmowanym w Związku Radzieckim: 61 wielkich hydroelektrowni, 66 zakładów przemysłu chemicznego, 37 zakładów przemysłu metalowego, 749 fabryk ciężkiego i lekkiego przemysłu metalowego, 409 przedsiębiorstw przemysłowych produkujących materiały budowlane i dokonali wielu zniszczeń w przemysłach: tekstylnym, lekkim, spożywczym i innych. W ciągu 4 lat i 10 miesięcy powojennej 5-latki stalinowskiej, narody Związku Radzieckiego z WKP/b na czele, potrafiły nie tylko odbudować gospodarkę kraju ale i posunąć się daleko naprzód w porównaniu z przedwojennym stanem przemysłowym.

W wyżej wymienionym okresie zbudowano około 6.000 wielkich zakładów przemysłowych. We wszystkich gałęziach przemysłu radzieckiego osiągnięto olbrzymie wyniki. W ciągu 10 miesięcy 1950 r. wyprodukowano o 44% więcej czarnych metali niż w odpowiednim okresie 1940 r., co pozwoliło w znacznym stopniu przekroczyć zadania postawione w planie 5-letnim. Wydobyte węgla przewyższyło w okresie styczeń-październik 1950 r. poziom przedwojenny o 57%, wydobyte nafty o 21%, produkcja energii elektrycznej o 87%. W ten sposób w ciągu 10 miesięcy 1950 r. przekroczono przedwojenny poziom ogólnej produkcji przemysłowej o 70%.

Dalszy rozwój radzieckiego rolnictwa

Jak podają "Izwjestia" ogólny zbiór zbóż w Związku Radzieckim wyniósł w 1950 r. 7.600 milionów pudów /123,2 mil.ton/ i przewyższy zbiór z 1940 r. o przeszło 300 mil.pudów /4,9 mil.ton/. Ogólny zbiór pszenicy jest o 330 mil.pudów /5,4 mil.ton/ większy niż w ostatnim roku przed wojną. Zbiór bawełny będzie o 40% wyższy aniżeli przed wojną. Tak samo o wiele wyższe są zbiory buraka cukrowego i innych kultur.

Przez wypełnienie 3-letniego planu hodowli bydła, kołchozy mają obecnie więcej bydła produkcyjnego aniżeli w 1940 r., bydła rogatego jest o 38% więcej, owiec i kóz o 65%, świń o 55%. Kołchozy i sowchozy osiągnęły również wielkie wyniki na odcinku hodowli bydła rasowego. Radziecki przemysł wyprodukował dla rolnictwa 4 razy więcej traktorów niż w 1940 r., kombajnów 3,8 razy więcej, pługów traktorowych 4 razy więcej, a żniwiarek traktorowych prawie 6 razy więcej. W rolnictwie radzieckim rozwinął się na szeroką skalę ruch technicznego racjonalizatorstwa, celem uzyskania jak największych zbiorów w kołchozach i sowchozach poprzez wykorzystanie wszelkich najnowocześniejszych udogodnień technicznych jakie na usługi rolnictwa oddaje przemysł radziecki.

A L B A N I A

Wzrost liczby spółdzielni rolniczych

W 1946 r. po przeprowadzeniu reformy rolnej zaczęły w Albanii powstawać pierwsze spółdzielnie rolnicze. W przeciągu 4 lat utworzono 59 spółdzielni rolniczych, w których pracowało 2.500 rodzin. Objęły one powierzchnię uprawy wynoszącą 11.000 ha; posiadały 2.300 sztuk zwierząt pociągowych i 16.000 sztuk bydła.

W okresie 10 miesięcy 1950 r. powstało w Albanii 34 nowych spółdzielni rolniczych. W ten sposób ogólna ich liczba wzrosła do 93. Okrzepły one zarówno z punktu widzenia organizacyjnego jak i gospodarczego. Dzięki uspołecznieniu ziemi oraz podstawowych środków produkcji stało się możliwe zastosowanie w tym kraju maszyn rolniczych i współczesnej agrotechniki.

W chwili obecnej w spółdzielniach rolniczych Albanii praca została zmechanizowana w 25%. Urodzaj w spółdzielniach rolniczych przewyższa urodzaj w gospodarstwach indywidualnych średnio od 25 - 30%. I tak np. spółdzielnia rolnicza "Maminasa" uzyskała w 1949 r. zbiory 19,7 centnara pszenicy z 1 ha, podczas gdy w gospodarstwach indywidualnych położonych w pobliżu spółdzielni zbiory te nie przekraczały 14 centnarów z 1 ha.

BULGARIA

Sukcesy na odcinku produkcji przemysłowej i rolniczej

Bułgarska agencja telegraficzna komunikuje, że klasa robotnicza Bułgarii, dzięki hojnej, braterskiej pomocy Związku Radzieckiego, pod wodzą Bułgarskiej Partii Komunistycznej, w krótkim czasie osiągnęła wielkie sukcesy na drodze budowy socjalizmu. Masa produkcji przemysłowej wzrosła w Bułgarii w 1950 r. w porównaniu z 1939 r. 2,5 raza. Należy dodać, że produkcja: przemysłu metalowego wzrosła 22 razy, budowy maszyn - 34 razy, przemysłu obróbki metali - więcej niż 3,5 raza, produkcja energii elektrycznej - 3 razy, wydobyte węgla kamiennego więcej niż 2 razy, wydobyte rudy żelaznej więcej niż 15 razy itd.

W samym tylko 1950 r. przemysł, budujący środki produkcji, wyprodukował 55 rodzajów nowych maszyn, które poprzednio były importowane z zagranicy. W 1949 r. puszczono w ruch 373 nowe przedsiębiorstwa przemysłowe, których wybudowanie kosztowało 10.707 milionów lewów, z tego 8.977 milionów lewów na budowę przedsiębiorstw przemysłu ciężkiego.

Wyposażenie przemysłu w nowe urządzenia, mechanizacja rolnictwa, przyswojenie nowych, socjalistycznych metod pracy przez masy pracującej ludności oraz podniesienie poziomu życia tych mas, zarówno w mieście jak i na wsi, wszystko to składa się na stałe podnoszenie wydajności pracy. W III kwartale 1950 r. wydajność pracy wzrosła w przemyśle o 17,5% w porównaniu z analogicznym okresem 1949 r.

Nieustannie rośnie produkcja towarów powszechnej konsumpcji. W 1949 r. w Bułgarii wyprodukowano 33 miliony metrów tkanin bawełnianych, a w 1950 r. socjalistyczny przemysł Bułgarii wyprodukował 84 miliony metrów tych tkanin.

Wielkie sukcesy zostały osiągnięte w ostatnich dwu latach przez rolnictwo bułgarskie. Na 1 listopada 1950 r. liczba spółdzielni rolniczych wynosiła 2.562, w których pracowało 525,171 rodzin, czyli 48% gospodarstw rolnych całego kraju. Spółdzielnie te /TKZ CH/ obrabiają 43,6% powierzchni uprawnej Bułgarii.

Dzięki troskliwości Bułgarskiej Partii Komunistycznej oraz władz Ludowej Republiki spółdzielnie rolnicze coraz lepiej zaopatrzone są w nowoczesny sprzęt techniczny. W I półroczu 1951 r. przewiduje się import ze Związku Radzieckiego kilku tysięcy nowych traktorów, kombajnów i innych maszyn rolniczych. Budowa fabryki nawozów azotowych imienia J.W. Stalina /fabryka zostanie oddana do użytku w 1951 r./ i budowa wielkich zbiorników wody przyniesie wydatną pomoc rolnictwu Bułgarii.

Wzrost zasiewów ozimych

Bułgarska agencja telegraficzna podaje, że w 1950 r. zasiewy ozime wzrosły w dwójnasób w porównaniu z poprzednim rokiem. Dzięki pomocy Związku Radzieckiego na odcinku organizacji oraz wyposażenia technicznego stacji maszynowo-traktorowych oraz na skutek należytego wykorzystania maszyn rolniczych plan zwiększenia zasiewów ozimych został wypełniony do dnia 5 grudnia 1950 r. w 99,3%.

C Z E C H O S Ł O W A C J A

Wykonanie planu gospodarczego w listopadzie 1950 r.

W przemyśle wykonano plan w listopadzie w 103,6% a od początku roku w 102,3%/bez przemysłu spożywczego/. Produkcja przemysłowa wzrosła w stosunku do listopada 1949 r. o 13,5%. Zakłady, które już wykonały całkowicie plan roczny, przechodzą obecnie do produkcji zakreślonej w ramach trzeciego roku 5-latki. W dalszym ciągu jest przeprowadzana kontrola norm i ich ugruntowanie. Na szeroką skalę rozwija się nowe współzawodnictwo o przekraczanie norm już ustalonych, o ulepszenie organizacji pracy i powiększenie możliwości produkcyjnych. W poszczególnych gałęziach przemysłu plan został wykonany w następujący sposób /w %/:

Produkcja	X	XI	I - XI
górnicza	98,6	102,1	103,0
energetyczna	93,5	102,3	101,8
hutnicza	98,7	104,6	101,0
przemysł ciężki	102,7	99,3	98,4
samochodowa	97,1	104,0	98,6
przemysł precyzyjny	104,2	101,4	104,0
przemysł lekki metalowy	114,9	115,3	106,6
chemiczna	106,2	109,3	103,6
materiały budowlane			
i ceramika	99,4	100,9	101,3
szklarska	98,7	114,9	99,9
drzewna	102,8	103,9	105,6
papiernicza	97,6	97,7	99,2
tekstylna i odzieżowa	104,3	105,7	103,3
skórzana i gumowa	103,8	103,3	104,2
gramofonowa	116,9	125,5	110,8
filmowa	107,1	66,5	91,3

Walce o lepsze wypełnienie zadań wpływających z planu gospodarczego na pierwszym miejscu uplasowali się hutnicy, którzy znacznie przekroczyli listopadowy plan produkcji, zwiększony w stosunku do m-ca października o 7%. Wyniki te zostały uzyskane dzięki zastosowaniu doświadczeń wytopiaczy radzieckich i wprowadzeniu nowych

postępowych norm pracy. Tak np. zastosowanie ich w Vitkovichskich hutach żelaza im. Kl. Gotwalda umożliwiło odkrycie i zmobilizowanie dalszych rezerw pracy oraz przyczyniło się do skrócenia terminu napraw pieców i urządzenia technicznego. Zwiększone zadania w przemyśle wymagały zwiększonych dostaw prądu elektrycznego. I chociaż mobilizacja źródeł energetycznych postępowała w dalszym ciągu, nie udało się jednak elektrowniom podołać tak wysokiemu zapotrzebowaniu na prąd i trzeba było ograniczać dostawy prądu, w mniejszym jednak stopniu, niż w październiku. W budownictwie wykonano plan w 106,8%, mimo to, że czechosłowackie zakłady budownictwa w swoim zakresie nie wykonały oznaczonego planu /95,6%/. Zakłady te wykonały w listopadzie jedynie 74% przewidzianych na ten miesiąc prac. Komunikacja wykonała plan w 110%, a od początku roku w 108,3%. Ogółem są wszelkie dane ku temu, że plan drugiego roku planu 5-letniego zostanie pomyślnie wykonany.

Wykonanie planu w rolnictwie

Zbiory tegoroczne dały nadzwyczaj dobre rezultaty. Wydajność pszenicy z 1 ha wyniosła 100% planowanej wydajności, a zbiór wyniósł 99% planu. Wydajność żyta z 1 ha wyniosła 106% planowanej wydajności, a ogólne zbiory dały 110% planowanej produkcji. Tak samo jęczmień i owies obrodziły w ub. roku nadzwyczajnie. Pomyślne zbiory przyczyniły się do szybkiego wykonania planu dostaw. Po raz pierwszy od roku 1945 planowany zbiór buraka cukrowego został wykonany w/g tymczasowych danych w 101%, przy czym osiągnięto wydajność z 1 ha przeciętnie 273 q, z tego w województwach czeskich 296 q z 1 ha, a w Słowacji z powodu suszy - 183 q z 1 ha.

Zbiory ziemniaków osiągnęły wydajność zaplanowaną w 102%, to znaczy 150,3 q z 1 ha. W hodowli bydła osiągnięto na dzień 1 grudnia 100,4% całorocznego planu. Plan dostaw mięsa został wykonany powyżej 100%. Planowana kampania siewna została wykonana odnośnie żyta w 100%, pszenicy - w 99%, orki - z powodu niesprzyjających warunków atmosferycznych - w 89%. Pomyślne przeprowadzenie zbiorów, w całości wykonany plan dostaw i zabezpieczenie przywozu innych koniecznych artykułów spożywczych zapewni ludności Czechosłowacji całkowite zaopatrzenie na okres zimowy i wiosenny.

Cztery nowe ministerstwa produkcyjne

Na wniosek Ministra Spraw Wewnętrznych V. Noska, rząd uchwalił ustawę o zmianie liczby i zakresu działalności ministerstw. Przebudowa państwa, a zwłaszcza zadania gospodarcze planu 5-letniego, z których najważniejszym jest rozbudowa ciężkiego przemysłu i przemysłów z nim związanych wymaga przystosowania do realizacji tych

zadań organizacji centralnych urzędów. Dlatego też na podstawie zarządzenia rządu powstały cztery nowe ministerstwa produkcyjne, a mianowicie: ministerstwo przemysłu ciężkiego, lekkiego, spożywczego i budowlanego. Organizacja ta doprowadzi do scentralizowania prac w jednym dziale produkcji i uwolni od zajmowania się pobocznymi sprawami, nie związanymi z danym działem produkcji. Ministerstwo przemysłu ciężkiego będzie pełnić funkcje dotychczasowego ministerstwa przemysłu i będzie obejmować zagadnienia związane z zadaniami przemysłu ciężkiego /kopalnie, energetyka, chemia, huty, ciężki przemysł maszynowy, precyzyjny przemysł maszynowy, ogólny przemysł maszynowy, produkcja metali, samochody, samoloty/.

Ministerstwo Przemysłu Lekkiego przejmie pozostałe zadania dotychczasowego ministerstwa przemysłu, za wyjątkiem zagadnień związanych z produkcją materiałów budowlanych. Ministerstwo Aproprowizacji zostaje przemianowane na ministerstwo przemysłu spożywczego, które będzie pełnić zadania dotychczasowego ministerstwa aproprowizacji w dziale artykułów żywnościowych i produktów pokrewnych. Pozostałe zagadnienia ministerstwa aproprowizacji wejdą w zakres działania ministerstwa handlu wewnętrznego.

Ministerstwo Techniki przekształci się w ministerstwo przemysłu budowlanego, które będzie pełnić zadania dotychczasowego ministerstwa techniki i przejmie również zadania dotychczasowego ministerstwa przemysłu w dziale materiałów budowlanych. Ministerstwo Unifikacji i Ustawodawstwa zostaje zniesione, gdyż istnienie jego jest już nieaktualne.

Organizacja eksportu w przemyśle metalowym.

Dział eksportowy czechosłowackiego przemysłu metalowego obsługiwało dotychczas Akc. Tow. KOVO, które było największym towarzystwem handlowym w Czechosłowacji. Było ono jednym z największych tego rodzaju przedsiębiorstw na świecie. Przy tym zadania tego towarzystwa stale zwiększały się, jak tego zresztą wymaga 5-letni plan importu i eksportu. Zwiększony popyt na czechosłowackie maszyny, urządzenia techniczne i produkty przemysłu metalowego, stawiał przed tym towarzystwem coraz wyższe wymagania. Celem ulepszenia obsługi zagranicznych kontrahentów i uproszczenia organizacji uchwalono podział f-my KOVO z dniem 1 stycznia 1951r. na trzy samodzielne towarzystwa, z których każde będzie miało jasno określony zakres działalności. Są to towarzystwa: INVESTA, KOVO i MOTOKOV. Do zakresu importowego i eksportowego f-my INVESTA należą wyroby przemysłu ciężkiego i urządzenia dla linii prądu wysokiego napięcia, podczas gdy wyroby przemysłu precyzyjnego, urządzenia elektryczne niskiego napięcia, techniczne, lekarskie, radiotechniczne, optyczne i precyzyjnometalowe przejdą do f-my KOVO, która zachowała dawną nazwę; firma MOTOKOV zajmie się eksportem

i importem samochodów i części zamiennych do nich, rowerów oraz produktów przemysłu lekkiego. Dla dokładnego zorientowania się w zakresie działania każdego z tych towarzystw podajemy poniżej listy towarów, którymi dysponują poszczególne towarzystwa:

INVESTA Tow.Akc.

Kompletne elektrownie ciepłone, wodne i dieslowe oraz ich części, elektryczne maszyny wszelkich rodzajów, stacje transformatorowe ponad 1600 kVA, motory Diesla, maszyny parowe, turbiny parowe, kompresory, stacje pomp i pompy, turbiny wodne, urządzenia powietrzno-techniczne, lokomotywy, wagony, trolejbusy, tramwaje, urządzenia techniczne dla przemysłu spożywczego i rolniczego, jak: cukrownie, browary, słodownie, gorzelnie, chłodnie, mleczarnie, młyny, aparatura dla chemicznej przeróbki drzewa, dla produkcji tłuszczów jadalnych, farb, mydła i gliceryny. Rafinerie olejów mineralnych, koksoownie, gazownie, brykietownie. Walcownie i odlewnie, dźwigi, kolejki linowe, kopaczki, maszyny budowlane, urządzenia warsztatowe, kable i materiały izolacyjne, podnośniki, transportery, wózki akumulatorowe, parostatki, maszyny do obróbki drzewa, transformatory, prostowniki.

KOVO Tow.Akc.

Obrabiarki automatyczne do metalu, szlifierki do metali, frezarki, maszyny ślusarskie, przyrządy miernicze, tokarki do metali, akumulatory, radioodbiorniki samochodowe i żarówki samochodowe, mikrofony, centrale wzmacniające, radioodbiorniki głośnikowe, aparaty telefoniczne, aparaty i centrale telegraficzne, szlifierki dentystyczne, strzykawki do zastrzyków, aparaty do diatermii, aparaty, - narzędzia - urządzenia lekarskie i chirurgiczne, roentgeny lekarskie, urządzenia szpitalne, przyrządy do wdychania, sterylizatory, maszyny tekstylne, maszyny graficzne, maszyny do przeróbki tytoniu, maszyny gospodarcze i traktory, maszyny do szycia, broń myśliwska i sportowa oraz amunicja, maszyny kancelaryjne, przyrządy optyczne, aparaty kinowe i fotograficzne.

MOTOKOV Tow.Akc.

Samochody osobowe, ciężarowe, autobusy, motocykle, rowery, części zamienne do samochodów, motocykli i rowerów, przyrządy dla straży pożarnej, drobne przyrządy i narzędzia, lampy benzynowe, metale neblowe i budowlane, lampy elektryczne, lampy górnicze, wózki dziecięce, żyłетки do golenia, naczynia i przyrządy do gospodarstwa domowego, termosy, wanny, piece i kuchenki gazowe i elektryczne, maszyny piekarskie, hotelarskie, rzeźnicze i wędliniarskie, pralnie, lodówki itd., butle butanowe, urządzenia dla kuchni zbiorowego wyżywienia.

Sukcesy przemysłu maszynowego

Przemysł maszynowy Czechosłowacji **nieustannie** rozwija się i osiąga coraz to nowe sukcesy: w 1950 r. produkcja o 30% więcej niż w roku ubiegłym, a o 65% więcej niż w 1948 r. Plan 1951 r. przewiduje wzrost produkcji przemysłu maszynowego w porównaniu z 1950 r. o dalsze 30%. Wydajność pracy winna wzrosnąć o 16%. Produkcja traktorów oraz części zapasowych do nich wzrośnie o 57%.

W dn. 13.XII.1950 r. zakończyły się obrady pracowników przemysłu maszynowego, w czasie których przyjęto szereg konkretnych postanowień związanych z wypełnieniem planu 1951 r. Uczestnicy konferencji wypowiedzieli się za tym, ażeby we wszystkich fabrykach coraz szerzej stosować doświadczenia radzieckich przodowników przemysłu maszynowego.

CHIŃSKA REPUBLIKA LUDOWA

Utworzenie towarzystw zaopatrzenia w sprzęt techniczny

W Pekinie zostało utworzone chińskie towarzystwo zaopatrzenia w sprzęt techniczny, które zaczęło funkcjonować od 1 listopada 1950 r.

Towarzystwo to jest podporządkowane bezpośrednio Ministerstwu Handlu Centralnego Rządu Ludowego. Do jego zadań należy: planowe zaopatrywanie w sprzęt techniczny przedsiębiorstw państwowych oraz prywatnych, zaopatrzenie w sprzęt gospodarki rolnej, regulowanie popytu i podaży wyposażenia technicznego na rynku wewnętrznym, jak również prowadzenie kontroli nad cenami.

Towarzystwo to mieć będzie swe oddziały w Chinach Centralnych i Południowych, Wschodnich i Zachodnich oraz wydziały miejskie w Tientsinie, Kantonie i Cindao.

Osiągnięcia na odcinku transportu kolejowego

W I półroczu 1950 r. transport kolejowy Chińskiej Republiki Ludowej osiągnął poważne sukcesy.

W okresie tym przewieziono 49.2 mil.t. ładunku, a przede wszystkim węgla, drzewa, zbóż, soli, cementu oraz bawełny.

Fabryki lokomotyw wypełniły plan produkcji w 99,3% wagonów osobowych w 122%, a towarowych - w 104%.

Robotnicy i pracownicy chińskich kolei żelaznych coraz lepiej opanowują i wcielają w życie doświadczenia Związku Radzieckiego.

Sukcesy produkcyjne robotników chińskich

Agencja Sinchua podaje, że w październiku fabryki tekstylne Chin wyprodukowały wielką ilość towarów dla zaspokojenia **potrzeb** ludności wiejskiej, które **wzrosły** bardzo poważnie w następstwie bogatych zbiorów tegorocznych.

Fabryki państwowe licznych ośrodków tekstylnych wypełniły albo przewyższyły listopadowe plany produkcyjne. Na przykład, robotnicy fabryk tekstylnych Szanghaju przekroczyli podwyższone normy pracy w listopadzie o 19%. Robotnicy fabryk tekstylnych w Ciudauao wykonali do 22 listopada plan produkcji tego miesiąca w 139,4%, a robotnicy przemysłu tekstylnego Tientsinu - o 108,2%.

Jak podaje korespondent agencji Sinchua z Mukden, ponad 80.000 górników Chin Północno - Wschodnich bierze udział we współzawodnictwie pracy.

Korespondent podaje, że górnicy jednej z kopalń w Beipiao już w końcu listopada przekroczyli tegoroczny plan produkcyjny ich kopalni. Górnicy kopalni w Tsisi wypełnili plan produkcyjny na listopad w 18 dni.

Chińscy robotnicy wypełniają zwycięsko plan gospodarczy

Socjalistyczne współzawodnictwo rozwijające się w Chinach pod hasłem "Na pomoc Korei w walce przeciw amerykańskiemu imperializmowi" umożliwiło przekroczenie planu produkcyjnego w wielu przemysłowych przedsiębiorstwach. Według danych Urzędu Statystycznego przy Ministerstwie Przemysłu, północno - wschodniego Rządu Ludowego, plan produkcji 11 kluczowych produktów przemysłowych został przekroczony mimo istniejących poważnych przeszkód.

Tak np. plan produkcji odlewów został przekroczony o 4,7%, łożysk kulkowych o 10%, stali o 15,6%, elektro-stali o 2,5%, miedzi elektrolitycznej o 12,8%, koksu o 3,5%, prądu elektrycznego o 4,2% itd. **Poważne** wyniki osiągnęli pracownicy seczuańskiej cementowni, którzy przekroczyli plan produkcji cementu na m-c październik o 14,5%. Również i w innych gałęziach przemysłu plan został **znacznie** przekroczony. Plan produkcji antymonu przekroczono o 33,8%, wolframu o 15%, czystego ołowiu o 24,7%, magnezytu o 13,8% i cynku o 26%. Szczególnie pomysłne wyniki osiągnęły stocznie w Dalnem, które całoroczny plan produkcji wykonały już na dzień 7 listopada 1950 r. Osiągnięte wyniki zachęciły pracowników stoczni do podpisania zobowiązania o niżeniu kosztów produkcji o 5% i zorganizowaniu brygad stachanowskich, które będą wypełniać miesięczny plan produkcji w 200%.

5. Ciężkiego Przemysłu
6. Budowy Maszyn

Sukcesy produkcyjne robotników chińskich

Agencja Sincus podaje, że w październiku fabryki tekstylne Chin wyprodukowały wielką ilość towarów dla zaspokojenia potrzeb ludności wiejskiej, która wstąpiła do gospodarki w następstwie pogorychu zbiorów tegorocznych. Fabryki państwowe liczących ośrodków tekstylnych wyprodukowały albo przewyższyły listopadowe plany produkcyjne. Na przykład, robotnicy fabryk tekstylnych Szanghaju przekroczyli podwyższone normy pracy w listopadzie o 19%. Robotnicy fabryk tekstylnych w Cingdun wykonali do 22 listopada plan produkcji tego miesiąca w 139,4%, a robotnicy przemysłu tekstylnego Tientsinu - o 108,2%. Tak podaje korespondent agencji Sincus z Mukden, tu, ponad 80.000 górników Chin. Północno - Wschodnich Chiny, że udział we współzawodnictwie pracy. Korespondent podaje, że górnicy jednę z kopalni w Beipiao już w końcu listopada przekroczyli tegoroczny plan produkcyjny ich kopalni. Górnicy kopalni w Taisi wypełnili plan produkcyjny na listopad w 18 dni.

Chiński robotnicy wypełniają zwycięsko plan gospodarczy

Socjalistyczne współzawodnictwo rozwijające się w Chinach pod hasłem "Na pomoc Korei w walce przeciw amerykańskiemu imperializmowi" umożliwiło przekroczenie planu produkcyjnego w wielu przemysłowych przedsiębiorstwach. Według danych Urzędu Statystycznego przy Ministerstwie Przemysłu, północno - wschodniego Związku Ludowego, plan produkcji 11 kluczowych produktów przemysłowych został przekroczony mimo istniejących poważnych przeszkód. Tak np. plan produkcji obławu został przekroczony o 4,7%, kółka kulowych o 10%, stali o 17,6%, elektro-stali o 2,5%, miedzi elektrolitycznej o 12,8%, koksu o 3,5%, prądu elektrycznego o 4,2% itd. Poważne wyniki osiągnęli pracownicy szanghajskiej cementowni, którzy przekroczyli plan produkcji cementu na m-c październik o 14,5%. Rdzennie i w innych zakładach przemysłu plan został również przekroczony. Plan produkcji antymonu przekroczono o 35,8%, wolframu o 15%, czystego ołowiu o 24,7%, magnezytu o 13,8% i cynku o 26%. Szczególnie pozytywne wyniki osiągnęły stocznie w Dainem, które całościowy plan produkcji wykonały już na dzień 7 listopada 1950 r. Osiągnięte wyniki zachęcały pracowników stoczni do podjęcia zobowiązania o zniesieniu kosztów produkcji o 5% i zorganizowania przychodu stacjonarskich, które będą wypełniać miesięczny plan produkcji w 200%.

Sytuacja gospodarcza

Przy realizacji planu produkcyjnego, którego wykonanie kontroluje Centralny Rząd Ludowy z dnia na dzień zwiększa się wydajność pracy również i w sektorze prywatnym. Głównym powodem wzrostu wydajności jest zcentralizowanie produkcji w wielkich przedsiębiorstwach. W Szanghaju 837 małych producentów i warsztatów utworzyło 38 przedsiębiorstw, w Tienczinie 1000 małych producentów utworzyło podobne przedsiębiorstwa. Idzie tu głównie o zakłady tekstylne i produkcję papierosów, zapalek, mydła i maszyn.

Nawet dzienniki kapitalistyczne potwierdzają, że w Chinach po zwycięstwie nad reakcją następuje niezwykle szybki rozwój i rozbudowa gospodarstwa chińskiego. Wzrost produkcji, wzrost stopy życiowej, - jak zaznaczają dzienniki angielskie - postępuje równolegle ze wzrostem obrotów Chin z kolonią Hong-Kong, skąd Chińska Republika Ludowa we wrześniu przywoziła towarów wartości 13 milionów £.

NIEMIECKA REPUBLIKA DEMOKRATYCZNA

Reorganizacja władz naczelnych

Zgodnie z ustawą z 8.11.50 r. rząd N.R.D. składać się będzie z prezesa rady ministrów, pięciu jego zastępców oraz 17 ministrów. Dla opracowywania i systematycznej kontroli wykonania planu rozwoju gospodarki ludowej utworzona zostaje przy **Rządzie** Państwowa Komisja Planowania w składzie: przewodniczący, który jest jednocześnie zastępcą prezesa rady ministrów, dwóch sekretarzy stanu, jako zastępców przewodniczącego, sekretarze stanu dla gospodarki materiałowej, kierownik Centralnego Urzędu Statystycznego oraz kierownik Departamentu Obiegu Towarów.

Przy prezesie rady ministrów istnieje Centralna Komisja Kontroli Państwowej, jako organ kontrolny wykonywania uchwał rządu.

Przewodniczący Centralnej Komisji Kontroli Państwowej bierze udział w posiedzeniach rządu i posiada pełne prawo głosu.

Ustawa powołuje następujące ministerstwa:

1. Spraw Zagranicznych
2. Spraw Wewnętrznych
3. Bezpieczeństwa Państwowego
4. Finansów
5. Ciężkiego Przemysłu
6. Budowy Maszyn

Sytuacja gospodarcza

Przy realizacji planu produkcyjnego, którego wykonanie kontroluje Centralny Rząd Ludowy z dnia na dzień zwiększa się wydajność pracy również i w sektorze prywatnym. Głównym powodem wzrostu wydajności jest scentralizowanie produkcji w wielkich przedsiębiorstwach. W Szanghaju 837 małych producentów i warsztatów utworzyło 38 przedsiębiorstw, w Tienzinie 1000 małych producentów utworzyło podobne przedsiębiorstwa. Iżnie tu głównie o zakłady tekstylne i produkcję papierosów, zapalek, mydła i maszyn.

Nawet dzienniki kapitalistyczne potwierdzają, że w Chinach po zwycięstwie nad reakcją następuje niezwykły szybki rozwój i rozbudowa gospodarstwa chińskiego. Wzrost produkcji, wzrost stopy życiowej, - tak zaznacza dzienniki angielskie - postępuje równoległe ze wzrostem exportu Chin z kolonii Hong-Kong, skąd Chińska Republika Ludowa we wrześniu przysłała towarów wartości 15 milionów £.

NIEMIŃSKA REPUBLIKA DEMOKRATYCZNA

Reorganizacja władz naczelnych

Zgodnie z ustawą z 8.11.50 r. rząd N.R.D. składać się będzie z prezesa rady ministrów, pięciu jego zastępców oraz 17 ministrów. Dla porządkowania i systematycznej kontroli wykonania planu rozwoju gospodarki ludowej utworzona zostaje przy rządzie Państwowa Komisja Planowania w składzie: przewodniczący, który jest jednocześnie zastępcą prezesa rady ministrów, dwóch sekretarzy stanu, jako zastępców przewodniczącego, sekretarz stanu dla gospodarki materiałowej, kierownik Centralnego Urzędu Statystycznego oraz kierownik Departamentu Olsiego Towarów.

Przy prezesie rady ministrów istnieje Centralna Komisja Kontroli Państwowej, jako organ kontroli wykonania uchwał rządu.

Przewodniczący Centralnej Komisji Kontroli Państwowej bierze udział w posiedzeniach rządu i posiada pełne prawo głosu.

Ustawa powołuje następujące ministerstwa:

1. Spraw Zagranicznych
2. Spraw Wewnętrznych
3. Bezpieczeństwa Państwowego
4. Finansów
5. Ciężkiego Przemysłu
6. Budowy Maszyn

7. Przemysłu Lekkiego
8. Rolnictwa i Leśnictwa
9. Handlu Zagranicznego i Wewnętrznego
10. Handlu i Zaopatrzenia
11. Pracy
12. Zdrowia
13. Komunikacji
14. Poczty i Telefonów
15. Odbudowy
16. Wychowania
17. Sprawiedliwości

Reforma struktury budżetu

W Ministerstwie Finansów odbyła się w grudniu konferencja dotycząca reformy budżetowej, przewidzianej od 1.I.1951 r.

Reforma polega na dostosowaniu budżetu do zadań jakie na państwowy aparat finansowy nakłada realizacja planu gospodarczego.

Należy podkreślić fakt, że do budżetu zostaną już włączone budżety gmin, miast, krajów oraz budżet zakładów ubezpieczeniowych.

System układu budżetu polega na tym, że poziomo jest on ułożony według przedmiotu, a pionowo według planów poszczególnych jednostek administracyjnych.

Targi lipskie

Według dotychczasowych obliczeń powierzchnia zajęta przez wystawców zagranicznych na Targach Wiosennych w Lipsku będzie wynosiła 1/7 ogólnej powierzchni wystawowej wyrażającej się cyfrą 145.000 m². z tego przypada na

Związek Radziecki	-	16.000 m ²	w hali V
Czechosłowacja	-	2.000 "	
Polska	-	1.500 "	
Węgry	-	1.500 "	
Bułgaria	-	500 "	

Udział swój zgłosiły również Chiny, Rumunia i Dania. Dyrekcja Targów liczy się z udziałem Szwajcarii, Austrii, Holandii i innych krajów.

Wystawy zbiorowe poszczególnych krajów znajdują pomieszczenie w hali X, zaś wystawcy indywidualni wystąpią w ramach swych branż.

7. Przemysłu Lekkiego
8. Rolnictwa i Leśnictwa
9. Handlu Zagranicznego i Wewnętrznego
10. Handlu i Zaspłat
11. Pracy
12. Zdrowia
13. Komunikacji
14. Poczty i Telefonów
15. Odbudowy
16. Wychowania
17. Sprawiedliwości

Reforma struktury budżetu

W Ministerstwie Finansów odbyła się w grudniu konferencja dotycząca reformy budżetowej, przewidzianej od 1.1.1951 r.

Reforma polega na dostosowaniu budżetu do zadań także na państwowy aparat finansowy nakłada realizację planu gospodarczego.

Należy podkreślić fakt, że do budżetu zostaną już włączone budżety gmin, miast, krajów oraz budżet zakładów ubezpieczeniowych.

System układu budżetu polega na tym, że pozostaje on ułożony według przedmiotu, a planowo według planów poszczególnych jednostek administracyjnych.

Targi lipskie

Według dotychczasowych obliczeń powiększenia zalety przez wystawców zgromadzone na Targach Włoszów w lipsku będzie wynosiła 177 ogólnie powiększenia wystawowej wykładającej się cyfra 145.000 m². z tego przypada na

Zwizek Radziecki	-	16.000 m ²
Czechosłowacja	-	2.000 "
Polska	-	1.500 "
Węgry	-	1.500 "
Bulgaria	-	500 "

Udział swój zgłosiły również Chiny, Rumunia i Dania. Dyrektora Targów liży się z udziałem Szwajcarii, Austrii, Holandii i innych krajów.

Wystawy zbiorowe poszczególnych krajów znajdą się pomieszczenie w hali X, zaś wystawy indywidualne wystąpią w ramach swych branż.

Pertraktacje o zawarcie nowej umowy handlowej z Niemcami Zachodnimi stanęły znów na martwym punkcie. Winę za to ponoszą mocarstwa okupacyjne a zwłaszcza Stany Zjednoczone, które nie dały zachodnio - niemieckim kontrahentom odpowiednich pełnomocnictw. Dziennik "Neues Deutschland" podaje, że do początku listopada 1950 r. Niemiecka Republika Demokratyczna dostarczyła Niemcom Zachodnim towarów wartości 250 milionów marek, a zakupiła towarów za 225 milionów marek. Obecny stan, za który odpowiedzialność ponoszą mocarstwa okupacyjne, może doprowadzić do tego, że po 31 grudnia 1950 r. powstanie stan bezumowny. Grotewohl ze strony Niemieckiej Republiki Demokratycznej zaproponował na rok 1951 wymianę towarów o ogólnej wartości 2 miliardów marek. Tak wysoka wymiana towarowa przysporzyła by napewno więcej pożytku masom pracującym Niemiec Zachodnich aniżeli program zbrojeniowy narzucony przez Stany Zjednoczone.

Wykonanie umowy handlowej z Chińską Republiką Ludową

Niemiecka Republika Ludowa dostarcza do Chin na podstawie niedawno zawartej umowy handlowej produkty ciężkiego i lekkiego przemysłu a przywozi chińską soję, ryż, jedwabie i inne. Pierwszy statek z ładunkiem 9000 ton ryżu, soi i innych chińskich towarów odplynął z końcem listopada ub.r.

R U M U N I A

Nowe cele handlu zagranicznego

Minister Handlu Zagranicznego A. Berladanu przesłał do czasopisma radzieckiego "Wnieszniaja Torgowlia" obszerny artykuł traktujący o nowych zadaniach i celach rumuńskiego handlu zagranicznego, który stał się jednym z najważniejszych narzędzi w walce o pokój i socjalizm. W artykule tym czytamy:
"Po oswobodzeniu Rumunii przez Związek Radziecki masy pracujące osiągnęły wielkie sukcesy w dziedzinie odbudowy i przebudowy gospodarki narodowej. Pomyślne przeprowadzenie pierwszego planu narodowo - gospodarczego w 1949 r. i wykonanie zadań postawionych na 1950 r. wytworzyły sprzyjające warunki do rozpoczęcia planu 5-letniego, który będzie głównym etapem w okresie przejścia do socjalizmu. Wykonanie zadań handlu zagranicznego, które mu wyznaczyły plany gospodarczo-narodowe, najlepiej uwidoczni niżej podana tabelka /w %% biorąc za podstawę r. 1946 = 100/:

	1947	1948	1949
surowce i półfabrykaty	175	574	824
inwestycje i środki komunikacyjne	130	622	1.330

Wzrost wartości eksportu z Niemcami Zachodnimi stanowił 20% w 1947 r. Wzrost wartości importu z Niemcami Zachodnimi stanowił 20% w 1947 r. Wzrost wartości eksportu z Niemcami Zachodnimi stanowił 20% w 1947 r. Wzrost wartości importu z Niemcami Zachodnimi stanowił 20% w 1947 r.

Wykonanie umowy handlowej z Chinami

Niemiecka Republika Ludowa dostarcza do Chin na podstawie niedawno zawartej umowy handlowej produkty ciężkiego i lekkiego przemysłu a przywozi chłopskie sery, ryż, jedwabie i inne. Pierwszy statek z ładunkiem 9000 ton ryżu, sery i innych chłopskich towarów odpuścił z Kantonem listopada ub.r.

R U M U N I A

Nowe cele handlu zagranicznego

Minister Handlu Zagranicznego A. Berlesescu przesłał do czasopisma radzieckiego "Wiesnik Torgowia" obszerny artykuł traktujący o nowych zadaniach i celach rumuńskiego handlu zagranicznego, który stał się jednym z najważniejszych narzędzi w walce o pokój i socjalizm. W artykule tym czytamy:

"Po oswobodzeniu Rumunii przez Związek Radziecki mamy przoutę osiągnęły wielkie sukcesy w dziedzinie obrotu wy i przebudowy gospodarki narodowej. Pomysłowe przeobrażenie pierwszego planu narodowego - gospodarczego w 1949 r. i wykonanie zadań postawionych na 1950 r. wytworzyły sprzyjające warunki do rozpoczęcia planu 5-letniego, który będzie drugim etapem w okresie przejściowym do socjalizmu. Wykonanie zadań handlu zagranicznego, które my znamy plany gospodarczo-narodowe, najlepiej widoczne jest podana tabela /w 100% na podstawie r. 1945 = 100%:

1947	1948	1949
175	274	824
130	622	1.330
11/13		

	1947	1948	1949
towary konsumcyjne	445	168	320
artykuły spożywcze	-	100	264
produkty rolnicze	100	790	418
drzewo	183	361	985
produkty naftowe	103	344	602
produkty przemysłowe	105	200	240

Charakterystycznym wskaźnikiem przesunięć w strukturze rumuńskiego importu i eksportu jest także zmiana średniej wartości towarów importowanych i eksportowanych. Ilustruje to następująca tabela średniej wartości tony towarów /w rublach/:

	1939	1949
towary przywiezione	1.108	740
" wywiezione	140	224

Rozwój i odbudowa Rumunii byłyby nie do pomyslenia bez wydatnej pomocy Związku Radzieckiego. Dlatego też rozszerzenie wymiany towarowej ze Związkiem Radzieckim ma dla Rumunii i jej gospodarki decydujące znaczenie. Obroty towarowe ze Związkiem Radzieckim zwiększyły się w r. 1950 w stosunku do r. 1949 o 30%. Rozszerzenie wymiany towarowej z krajami Demokracji Ludowej porównując rok 1949 do r. 1948 przedstawia się następująco /w %/:

	Import 1949	Eksport 1948
Albania	1.005	/w r. 1948 nie było/
Bułgaria	39	204
Węgry	283	536
Polska	148	146
Czechosłowacja	148	146

Udział Związku Radzieckiego i państw Demokracji Ludowej w handlu zagranicznym Rumunii wyrażają niżej podane cyfry /w %/:

	1938r	1948r	1949r
Związek Radziecki i kraje Demokracji Ludowej	19	73	81
kraje kapitalistyczne	81	27	19

Organizacja handlu zagranicznego

Rumunia przeprowadziła u siebie leninowsko-stalinowską zasadę upaństwowienia handlu zagranicznego. Już w roku 1947 przed upaństwowieniem kluczowych przedsiębiorstw przemysłowych i bankowych zaczęto usuwać sektor prywatny z handlu zagranicznego, co zakończono całkowicie w 1948 r. Tym samym od r. 1949 cały handel zagraniczny znalazł się w ręku państwa. Wypełnienie zadań handlu za-

1947	1948	1949
445	168	350
-	100	264
100	790	418
183	361	985
103	344	605
105	500	540

towary konsumcyjne
artykuły spożywcze
produkty rolnicze
drzewo
produkty naftowe
produkty przemysłowe

Charakterystycznym wskaźnikiem przesunięć w strukturze rumuńskiego importu i eksportu jest także zmiana średniej wartości towarów importowanych i eksportowanych. Ilustruje to następująca tabela średniej wartości towarów / w rublach /:

1939	1949
1.108	740
140	524

towary przemysłowe
" wytworzone

Rosnąt i obniżowa Rumunii były nie do pominięcia bez wyjątku pomocy Związku Radzieckiego. Dlatego też rozszerzenie wymiany towarowej ze Związkiem Radzieckim ma dla Rumunii i jej gospodarki decydujące znaczenie. Odroty towarowe ze Związkiem Radzieckim zwiększyły się w r. 1950 w stosunku do r. 1949 o 30%. Rozszerzenie wymiany towarowej z krajami Demokracji Ludowej porównując rok 1949 do r. 1948 przedstawia się następująco / w % /:

Import 1949	Eksport 1948
1.005	/ w r. 1948 nie było /
39	504
283	536
148	146
148	146

Albania
Bułgaria
Węgry
Polska
Grecja

Udział Związku Radzieckiego i państw Demokracji Ludowej w handlu zagranicznym Rumunii wynosił niżej podane cyfry / w % /:

1938	1948	1949
19	73	81
81	27	19

Związek Radziecki i kraje
Demokracji Ludowej
kraje kapitalistyczne

Organizacja handlu zagranicznego

Rumunia przeprowadziła u siebie leninowsko-stalinowskie zasady upaństwowienia handlu zagranicznego. Już w roku 1947 przed upaństwowieniem kinizowanych przedsiębiorstw przemysłowych i bankowych zaczęto usuwać sektor prywatny z handlu zagranicznego, co zakończono całkowicie w 1948 r. Tym samym od r. 1949 cały handel zagraniczny znalazł się w rękach państwa. Wypełnienie zadań handlu za-

granicznego powierzono Ministerstwu Handlu Zagranicznego utworzonemu w r. 1948. Operacyjne prace związane z handlem zagranicznym przeprowadza 13 państwowych przedsiębiorstw handlu zagranicznego i 1 przedsiębiorstwo produkcyjne. Z Ministerstwem współpracuje ściśle Izba Handlu Zagranicznego. Przed rumuńskim handlem zagranicznym stoją w najbliższym okresie ważne zadania: wypełnienie zadań wytyczonych przez Rumuńską Partię Robotniczą i Rząd dla wykonania 5-letniego planu przebudowy narodowo-gospodarczej /1951 - 1955/ przy pomocy przywozu niezbędnych urządzeń i surowców.

Osiągnięcia rumuńskiego rolnictwa

Dzięki zastosowaniu postępowych metod agrotechnicznych Związku Radzieckiego w państwowych gospodarstwach rolnych i spółdzielniach produkcyjnych osiągnęły one w 1950 r. wysokie zbiory. Tak np. PGR-y REGIN-MARESZ i Liten Sucsa, które zastosowały radziecki sposób krzyżowego siewu, zebrały 3.500 kg pszenicy z 1 ha, PGR Odorhei-Baia Mare zebrało 3.450 kg z ha, a produkcyjne gospodarstwo rolne Lenauheim-Timis 3.200 kg pszenicy z ha. Zdobytne wyniki zostały osiągnięte na doświadczalnej stacji Cerna, gdzie po użyciu radzieckiego sposobu dodatkowego sztucznego zapylania kukurydzy powiększył się zbiór do 800 kg z 1 ha. Większe zbiory dały tak samo i kultury ryżowe, np. na PGR Chirnogi powiat Bukareszt przy użyciu metod radzieckich hodowców ryżu, zbiór ryżu powiększył się do 6.200 kg z 1 ha. Wysokie plony zebrano z pól, obsadzonych słonecznikami z gatunku "Żdanow". W obecnych jesiennych kampaniach siewnych zastosowano w wielkiej mierze metody radzieckie.

Ustawa o 5-letnim planie rozwoju gospodarki narodowej

Dziewiąta sesja Wielkiego Zebrania Narodowego Rumuńskiej Republiki Ludowej jednogłośnie przyjęła ustawę o 5-letnim planie rozwoju gospodarki narodowej.

Referat o 5-letnim planie wygłosił przewodniczący Państwowej Komisji Planowania, Constantinescu.

Referent oświadczył, że produkcja przemysłowa przekroczyła najwyższy poziom jaki kiedykolwiek osiągnięty został w przeszłości. W okresie jedynie ostatnich dwóch lat produkcja przemysłowa Rumunii wzrosła dwukrotnie. Został stworzony m.in. rodzimy przemysł maszynowy. W rolnictwie poważną rolę już obecnie odgrywa sektor socjalistyczny. Republika Rumuńska liczy już ponad 1.000 gospodarstw kolektywnych, które obejmują około 220.000 ha ziemi uprawnej. 138 stacji maszynowo-traktorowych posiada 9.900 traktorów, oraz ponad 10.000 innych maszyn rolniczych; 782.000 ha ziemi uprawnej obejmują państwowe

gospodarstwa rolne. Obroty handlowe sektora państwowego, który posiada 24.000 sklepów, osiągnęły 230 miliardów lei. Na rozwój gospodarki narodowej oraz na podniesienie kulturalnego i materialnego poziomu życia ludności wydano 260 miliardów lei.

Prace budowlane powiększyły się w 1950 r. czterokrotnie w porównaniu do 1948 r.

Zasadniczym celem planu pięcioletniego jest zbudowanie podstaw gospodarczych socjalizmu w Rumuńskiej Republice Ludowej i stopniowe wyparcie elementów kapitalistycznych ze wszystkich dziedzin życia gospodarczego kraju.

Plan 5-letni postawił następujące zadania:

- zbudować w Rumunii rozwinięty przemysł socjalistyczny, zmechanizować gospodarstwa rolne, które muszą zająć przodujące miejsce w całokształcie produkcji rolniczej;
- rozwinąć handel państwowy i spółdzielczy;
- poważnie podnieść wydajność pracy i urzeczywistnić zasadę: "od każdego według jego zdolności, każdemu według jego pracy";
- zagwarantować dalszy wzrost poziomu materialnego i kulturalnego życia mas pracujących;
- znieść system kartkowy na produkty i towary masowej konsumpcji, w pierwszych latach pięciolatki.

W latach 1951 - 55 scentralizowane fundusze inwestycyjne wyniosą 1.330 miliardów lei o sile kupna 1950 r. Z tej sumy 51,4% przeznaczy się na rozwój przemysłu, 10% na rozwój gospodarki rolnej i leśnej, 16,2% na transport i komunikację, 13,4% - na akcję socjalną i kulturalną itd.

Produkcja przemysłowa ważniejszych towarów osiągnie w 1955 r:

energia elektryczna	- 4,7 miliardów Kwh
węgiel	- 8.553 tys.t.
nafta	- 10 mil. t.
gaz ziemny	- 3.900 miliardów m ³
surówka	- 800 tys.t.
stal	- 1.252 tys.t.
wyroby walcowane	- 829 tys.t.
traktory	- 5.000 sztuk
kombajny	- 420 sztuk
cement	- 2.855 sztuk
obuwie skórzane	- 20 mil.par
tkaniny bawełniane	- 266,5 mil.m.
radioodbiorniki	- 100 tys.sztuk

gospodarstwa rolnego. Obrót handlowy sektora państwowego, który posiada 24.000 sklepów, osiągnął 230 miliardów lei. Na rozwój gospodarki narodowej oraz na podniesienie kultury i materialnego poziomu życia ludności wydatki na 280 miliardów lei.

Prace budowlane powiększyły się w 1950 r. czterokrotnie w porównaniu do 1948 r.

Zasadniczym celem planu pięcioletniego jest budowanie podstaw gospodarki socjalizmu w Rumuńskiej Republice Ludowej i stopniowe wyparcie elementów kapitalistycznych ze wszystkich dziedzin życia gospodarczego kraju.

Plan 5-letni postawił następujące zadania:

- budować w Rumunii rozwinięty przemysł socjalistyczny, zmniejszać gospodarkę rolną, która musi zaopatrzyć w produkty miejsc w celu zwiększenia produkcji rolniczej;

- rozwinięcie handlu państwowego i spółdzielczego;

- powziąć podnieść wydajność pracy i urzeczywistnić zasadę: "od każdego według jego zdolności, każdemu według jego pracy";

- zagwarantować dalszy wzrost poziomu materialnego i kulturowego życia mas pracujących;

- znieść system kartkowy na produkty i towary masowej konsumpcji, w pierwszych latach pięcioletnia.

W latach 1951 - 55 scentralizowane fundusze inwestycyjne wyniosły 1.550 miliardów lei o silne kupno 1950 r. 2 tej sumy 51,4% przeznaczony się na rozwój przemysłu, 10% na rozwój gospodarki rolniej i leśnej, 16,2% na transport i komunikację, 15,4% - na akcję socjalną i kulturalną itd.

Produkcja przemysłowa ważniejszych towarów osiągnęła w 1955 r.:

energia elektryczna	- 4,7 miliardów KwH
węgiel	- 8.553 tys. t.
nafta	- 10 mil. t.
gaz ziemny	- 3.900 miliardów m ³
złoto	- 800 tys. t.
stół	- 1.252 tys. t.
wyrobry włóciarskie	- 829 tys. t.
traktozy	- 2.000 sztuk
kompaty	- 420 sztuk
osament	- 2.825 sztuk
opowie skórzane	- 20 mil. par
tkaniny bawełniane	- 286,5 mil. m.
radiooborniki	- 100 tys. sztuk

Plan pięcioletni spowoduje dalszy wzrost przemysłu wydobywania ropy, węgla, budowy maszyn i wytopu metali.

Na odcinku gospodarki rolnej plan przewiduje dużą pomoc dla chłopów celem ułatwienia im przejścia do sektora uspołecznionego. Kolektywne gospodarstwa rolne otrzymają od państwa kredyty na sumę 30 miliardów lei.

Liczba stacji maszynowo-traktorowych osiągnie w 1955 r. cyfrę 428 /obecnie jest ich 138/ z parkiem traktorów w ilości 18.400, 18.000 pługów traktorowych, 1.000 kombajnów i 3.200 młockarek oraz innych maszyn rolniczych.

Znacznie zostaną rozszerzone powierzchnie zasiewów zbożowych i bawełny.

W 1955 r. dochód narodowy w cenach niezmiennych wyniesie 1.200 miliardów lei, co umożliwi podniesienie poziomu życia ludności pracującej o 80% w stosunku do stanu z 1950 r.

Stan liczebny klasy robotniczej podniesie się o 570 tys. osób. Wymiana towarowa w handlu państwowym i spółdzielczym powiększy się więcej niż dwukrotnie.

Na budownictwo mieszkaniowe plan przeznacza 42 miliardy lei.

W E G H Y

Wzrost stopy życiowej

W ciągu ub.r. roku wzrosła liczba zatrudnionych o 250.000 osób. Płace robotnicze i urzędnicze uległy wyższości od 30 - 40%, a siła nabywcza pracowników rolnych zwiększyła się o wiele milionów forintów. Spółdzielnie w r.1949 wykazały obrót 1.044 mil.forintów, podczas gdy w r.1950. już w pierwszych 3 kwartałach obrót przekroczył sumę 1.470 mil.forintów.

Nowe ministerstwa

Na podstawie ustawy z dnia 8 grudnia ub.r. Węgierska Republika Ludowa tworzy dodatkowe Ministerstwo przemysłu spożywczego. Ministerstwo ciężkiego przemysłu zostało rozdzielone na: Ministerstwo hutnictwa i przemysłu maszynowego oraz na Ministerstwo węgla i przemysłu energetycznego. Ministerstwo Opieki Społecznej zostało przemianowane na Ministerstwo Zdrowia.

Preliminarz na rok 1951

Węgierskie Zgromadzenie Narodowe uchwaliło preliminarz na rok 1951, którego dochody określono na sumę

29.623 milionów forintów a wydatki na sumę 29.516 mil. forintów. Nadwyżka wynosi 107 mil. forintów. Obecny preliminarz w stosunku do r. 1950 wykazuje wzrost wydatków i przychodów o 9.500 mil. forintów. Głównym źródłem dochodów jest podatek od obrotu, którego preliminowana wysokość wynosi 13.000 mil. forintów w stosunku do 8.000 mil. forintów r. 1950. Na inwestycje w narodowym gospodarstwie na rok 1951 przeznaczono sumę 11.700 mil. forintów.

Rozwój węgierskiego przemysłu ciężkiego

Produkcja ciężkiego przemysłu w ciągu 10 miesięcy 1950 r. przekroczyła produkcję za ten sam okres roku 1949 o 41,5%. Liczba zatrudnionych w ciężkim przemyśle wzrosła o 90.000 osób. W r. ub. uruchomiono szereg nowych zakładów ciężkiego przemysłu. W 1951 r. dołoży się wszelkich starań przy realizowaniu największej inwestycji węgierskiej 5-ciolatki - naddunajskich hut żelaza i elektrowni w Inotie. W górnictwie zainwestuje się w b. r. 80% więcej niż w roku ubiegłym. W przemyśle maszynowym specjalnie kładzie się nacisk na produkcję obrabiarek. Wydobycie węgla zwiększy się w 1951 roku o 20%, zwiększy się także wydobycie rudy żelaznej, metali kolorowych, bauxytu i ropy. Ciężki przemysł będzie obecnie dostarczać te produkty, które dotychczas były importowane. W bież. roku Węgry będą wyrabiać samochody ciężarowe z urządzeniem do automatycznego wyładunku i przenośne kompresory. Rozpoczęta zostanie również produkcja kino-aparatów na wąski film, odbiorników radiowych samochodowych i penicyliny. Na prace doświadczalne w dziale przemysłu ciężkiego przeznaczonych było w preliminarzu w roku ub. 55 milionów forintów, w bież. zaś roku suma ta wzrośnie o dalszych 30 mil. forintów.

przewyższył średni miesięczny eksport z III kwartału 1950 r. o 1,9 mil. f. szt. Głównymi odbiorcami tych towarów były Australia - 60 tys. t., Kanada - 29 tys. t., Unia Południowo-Afrykańska - 18 tys. t., Nowa Zelandia - 16,3 tys. t., Stany Zjednoczone - 12 tys. t.

Eksport tkanin i wyrobów bawełnianych wyniósł w październiku 1950 r. 15,0 mil. f. szt., to znaczy wzrósł w stosunku do średniej miesięcznej poprzedniego kwartału o 2,4 mil. f. szt. Spowodowane to zostało wzrostem eksportu tkanin bawełnianych do Pakistanu, na Malaje, do Burmy i Argentyny. Podwyższenie eksportu w dziale "Zywność, napoje i tytoń" o 3,2 mil. f. szt. czyli do poziomu 14,7 mil. f. szt. tłumaczy się zwiększeniem eksportu napojów alkoholowych.

Jednakże eksport metali kolorowych oraz wyrobów z nich w związku z ograniczeniem eksportu cyny, platyny, palladiu i innych metali zmniejszył się w październiku

29.625 milionów forintów a wydatki na sumę 29.516 mil. forintów. Nadwyżka wynosi 107 mil. forintów. Obecny preliminarz w stosunku do r. 1950 wykazuje wzrost wydatków i przychodów o 9.500 mil. forintów. Głównym źródłem dochodów jest podatek od obrotu, którego preliminarzowa wysokość wynosi 13.000 mil. forintów w stosunku do 8.000 mil. forintów r. 1950. Na inwestycje w narodowym gospodarstwie na rok 1951 przeznaczono sumę 11.700 mil. forintów.

Rozwój węglarskiego przemysłu ciężkiego

Produkcja ciężkiego przemysłu w ciągu 10 miesięcy 1950 r. przekroczyła produkcję za ten sam okres roku 1949 o 41,5%. Liczba zatrudnionych w ciężkim przemyśle wzrosła o 90.000 osób. W r. ub. uruchomiono szereg nowych zakładów ciężkiego przemysłu. W 1951 r. dołoży się wzrost kich starań przy realizowaniu największej inwestycji węgla w Inotie. W odróżnieniu od inwestycji w r. 1950 więcej niż w roku ubiegłym. W przemyśle maszynowym szczególnie kładzie się nacisk na produkcję obrabiarek. Wydobycie węgla zwiększy się w 1951 roku o 20%, zwiększy się także wydobycie rudy żelaznej, metali kolorowych, bursztynu i naty. Ciężki przemysł będzie obecnie dostarczał te produkty, które dotychczas były importowane. W pierwszym półroczu będą wyprodukowane samochody ciężarowe z urządzeniem do automatycznego wyładunku i przenoszenie kompresory. Rozpoczęta zostanie również produkcja kino-aparatów na wstępnym, obrotowych radiowych samochodowych i pentyliny. Na prace doświadczalne w dziedzinie przemysłu ciężkiego przeznaczono było w preliminarzu w roku ub. 25 milionów forintów, w pierwszym półroczu suma ta wzrosła o dalszych 30 mil. forintów.

KRAJE EUROPEJSKIE O GOSPODARCE NIEPLANOWEJ

A N G L I A

Handel zagraniczny w październiku 1950 r.

Eksport Anglii /bez reeksportu/ w październiku 1950 r. według skorygowanych danych wyniósł /w milionach funtów szterlingów/: 202,2 w stosunku do 171,4 we wrześniu ub.r., a import - odpowiednio - 223,0 w porównaniu do 193,9.

Reeksport w październiku wyniósł 9,4 mil.f.szt. w porównaniu do 9,1 mil.f.szt. we wrześniu ub.r.

Deficyt handlu zagranicznego Anglii w październiku wyniósł 11,4 mil.f.szt.

Wzrost eksportu w październiku 1950 r. nastąpił zasadniczo dzięki wywozowi następujących towarów: środków transportowych, wyrobów wełnianych i bawełnianych, żelaza i stali oraz wyrobów z nich, urządzeń przemysłowych, chemikaliów oraz napojów alkoholowych. W szczególności ważną pozycją był eksport środków transportowych, który wyniósł w październiku 1950 r. 36,7 mil.f.szt., to znaczy przekroczył o 4,7 mil.f.szt. średni miesięczny eksport w III kwartale 1950 r. Eksport samochodów osobowych wzrósł z średniej miesięcznej 30.817 sztuk do 36.791 sztuk w październiku, w tym 10.760 eksportowano do Australii, 7.007 do Kanady i 2.906 do Stanów Zjednoczonych.

Eksport żelaza, stali i wyrobów z nich wyniósł w październiku 1950 r. 14,7 mil.f.szt. /302 tys.t./ i przewyższył średni miesięczny eksport z III kwartału 1950 r. o 1,9 mil.f.szt. Głównymi odbiorcami tych towarów były: Australia - 60 tys.t., Kanada - 29 tys.t., Unia Południowo-Afrykańska - 18 tys.t., Nowa Zelandia - 16,5 tys.t., Stany Zjednoczone - 12 tys.t.

Eksport tkanin i wyrobów bawełnianych wyniósł w październiku 1950 r. £ 15,0 mil., to znaczy wzrósł w stosunku do średniej miesięcznej poprzedniego kwartału o 2,4 mil.f.szt. Spowodowane to zostało wzrostem eksportu tkanin bawełnianych do Pakistanu, na Malaje, do Burmy i Argentyny. Podwyższenie eksportu w dziale "żywność, napoje i tytoń" o 3,2 mil.f.szt. czyli do poziomu 14,7 mil.f.szt. tłumaczy się zwiększeniem eksportu napojów alkoholowych.

Jednakże eksport metali kolorowych oraz wyrobów z nich, w związku z ograniczeniem eksportu cyny, platyny, palladium i innych metali zmniejszył się w październiku

A N G L I A

Handel zagraniczny w październiku 1950 r.

Wzrost eksportu w październiku 1950 r. nastąpił zasadniczo dzięki wywozowi następujących towarów: środków transportowych, wyrobów włókienniczych i bawełnianych, żelaza i stali oraz wyrobów z nich, urządzeń przemysłowych, chemikaliów oraz napojów alkoholowych. W szczególności ważną rolę w eksporcie środków transportowych odegrały samochody. W październiku 1950 r. 36,7 mil. f. szt. towarów przewyższył średni miesięczny eksport w III kwartale 1950 r. Ekspart samochodów osobowych wzrósł z średniej miesięcznej 30.817 sztuk do 36.791 sztuk w październiku, w tym 10.760 eksportowano do Australii, 7.007 do Kanady i 2.906 do Stanów Zjednoczonych.

Ekspart żelaza, stali i wyrobów z nich wyniósł w październiku 1950 r. 14,7 mil. f. szt. (30,5 tys. t.) przewyższając średni miesięczny eksport z III kwartalu 1950 r. o 1,9 mil. f. szt. Głównymi odbiorcami tych towarów były: Australia - 60 tys. t., Kanada - 29 tys. t., Unia Południowo-Afrykańska - 18 tys. t., Nowa Zelandia - 16,5 tys. t., Stany Zjednoczone - 12 tys. t.

Ekspart tkanin i wyrobów bawełnianych wyniósł w październiku 1950 r. 12,0 mil. f. szt. to znaczy wzrósł w stosunku do średniej miesięcznej poprzedniego kwartału o 2,4 mil. f. szt. Stwierdzono to zostało wzrostem eksportu tkanin bawełnianych do Pakistanu, na Maledywy do Brazylii i Argentyny. Podwyższenie eksportu w dziedzinie "tych" napojów i "tych" o 2,2 mil. f. szt. czyli do poziomu 14,7 mil. f. szt. tłumaczy się zwiększeniem eksportu napojów alkoholowych.

Jednakże eksport metali kolorowych oraz wyrobów z nich w związku z ograniczeniem eksportu cyny, platyny, palladium i innych metali zmniejszył się w październiku

w porównaniu ze średnią miesięczną III kwartału 1950 r. o £ 1,5 mil. osiągając 6.4 mil.f.szt. Wywóz benzyny w październiku zmniejszył się do £ 1,2 mil. w stosunku do £ 2,0 mil. we wrześniu ub.r.

Wzrost importu spowodowany został przede wszystkim wzrostem przywozu surowców, który wyniósł w październiku 1950 r. 84,1 mil.f.szt. w porównaniu ze średnim miesięcznym importem w pierwszych 9 miesiącach 1950 r. 79,7 mil.f.szt. Import kauczuku na przykład wzrósł w październiku 1950 r. do 8.5 miliona f.szt., w porównaniu z 5.2 mil.f.szt., które były średnią miesięczną importu w III kwartale ub.r. a 1,9 mil.f.szt. w 1949 r. Import metali kolorowych i wyrobów z nich osiągnął w październiku 1950 r. najwyższy poziom w okresie powojennym i wyniósł 10,6 mil.f.szt. w tym 2,2 mil.f.szt. z tego przypada na aluminium /20 tys.t./. Wzrósł poważnie import chemikali, nafty i wełny.

W okresie pierwszych 10 miesięcy 1950 r. eksport angielski wyniósł /w mil.f.szt./ 1.769,0, reeksport - 67,6, a import 2.129,9. A więc deficyt bilansu handlowego Anglii wyniósł w okresie styczeń - październik 1950r. 293,2 mil.f.szt.

Dalszy wzrost wydatków wojennych w Anglii

"Daily Worker" wskazuje, że w następstwie decyzji przyjętych w Brukseli na konferencji ministrów krajów sygnatariuszy agresywnego paktu atlantyckiego, wydatki wojenne Anglii, już obecnie olbrzymie, wzrosną dwukrotnie.

Obserwator polityczny "Daily Worker" pisze: "Gabinet jeszcze nie powziął ostatecznej decyzji, jakie będą wydatki wojenne Anglii, ale przypuszcza się, że nowe wydatki na zbrojenia wynosić będą przez najbliższe trzy lata po 1.600 mil.f.szt. rocznie, to znaczy prawie dwa razy więcej niż w roku 1950".

Zarządzenia te są bezpośrednią konsekwencją rozmów przeprowadzonych przez Trumana z Atlee w Washingtonie oraz konferencji brukselskiej państw wojennego bloku północno - atlantyckiego. Ustąpiwszy przed żądaniem Stanów Zjednoczonych przeprowadzenia pełnej mobilizacji rezerw ludzkich i materialnych, gabinet dał specjalistom polecenie opracowania planów rekordowych, jak na okres pokojowy, wydatków na zbrojenia. Przewiduje się znaczne ograniczenie konsumpcji i przedsiębrane są kroki w kierunku przestawienia produkcji na tory wojenne.

Firmom produkującym odbiorniki radiowe oraz aparaty telewizyjne zostały przekazane instrukcje, żądające ograniczenia produkcji tych aparatów i przygotowania się do produkcji specjalnych przyrządów. Niebawem przestawia się one ostatecznie na produkcję tych przyrządów,

w porównaniu ze średnią miesięczną III kwartału 1950 r. o 1,5 mil. osiągając 6,4 mil. f. szt. Wywóz benzyny w październiku zmniejszył się do 1,2 mil. w stosunku do 1,5, 0 mil. we wrześniu ub. r.

Wzrost importu spowodowany został przede wszystkim wzrostem przywozu surowców, który wyniósł w październiku 1950 r. 84,1 mil. f. szt. w porównaniu ze średnią miesięczną importem w pierwszych 9 miesiącach 1950 r. 79,7 mil. f. szt. Import kruszców na przykład wzrósł w październiku 1950 r. do 8,5 miliona f. szt., w porównaniu z 5,2 mil. f. szt., które były średnią miesięczną importu w III kwartale ub. r. a 1,9 mil. f. szt. w 1949 r. Import metali kolorowych i wyrobów z nich osiągnął w październiku 1950 r. najwyższy poziom w okresie powojennym i wyniósł 10,6 mil. f. szt. w tym 2,2 mil. f. szt. z tego przypada na aluminium 1,2 mil. f. szt. Wzrost powołuje import chemikali, naty i wafel.

W okresie pierwszych 10 miesięcy 1950 r. eksport angielski wyniósł 1,769,0. f. szt. reeksport - 67,6. a import 2,129,9. A więc deficyt bilansu handlowego Anglii wyniósł w okresie styczni - październik 1950 r. 293,2 mil. f. szt.

Dalazy wzrost wydatków wojennych w Anglii

"Daily Worker" wskazuje, że w następstwie decyzji przyjętych w Brukseli na konferencji min. spraw krajów anglosaskich zwiększono pakiet atlantyckiego wydatki wojenne Anglii, już obecnie obywateli, wzrost dwukrotnie.

Opasawator polityczny "Daily Worker" pisze:

"Gabinet jeszcze nie powziął ostatecznej decyzji, jakie będą wydatki wojenne Anglii, ale przypuszcza się, że nowa wydatki na zbrojenia wyniosł będzie przez najbliższe trzy lata po 1.600 mil. f. szt. rocznie, to znaczy prawie dwa razy więcej niż w roku 1950".

Zarządzenia te są bezpośrednią konsekwencją rozmów przeprowadzonych przez Truman z Achesonem w Waszyngtonie oraz konferencji pruskalskiej państw wojennego bloku północno - atlantyckiego. Ustąpiłaby przed sądem stała się ludzka i materialnych, Gabinet dał specjalistom polecenie opracowania planów rekrutowych, jak na okres pokojowy, wydatków na zbrojenia. Przewiduje się znaczne ograniczenie konsumpcji i przesłanianie się kroki w kierunku przedstawiania produkcji na tory wojenne.

Tymczasem produkcyjnym obciążeniom radiowe oraz sparytatywne zostały przekazane instrukcje, zabiegające ograniczenia produkcji tych aparatów i przygotowania się do produkcji specjalnych przyrządów. Niebawem przedstawia się one ostatecznie na produkcję tych przyrządów.

w szczególności dla samolotów oraz stacji radarowych ..."

Obserwator przypomina, że niedawno w Washingtonie zakomunikowano angielskiemu ministrowi finansów, że nie powinien oczekiwać żadnej pomocy dolarowej dla finansowania tego nowego planu produkcji uzbrojenia oraz dodaje on: "Oni, jak z tego widać, mogą tylko oddać do dyspozycji pewną ilość gotowego uzbrojenia oraz sprzętu wojennego i to na ostrych warunkach, do których należy także bezwzględne wypełnianie rozkazów Eisenhowera i dyktatora zachodnio - europejskiego, którego nazwisko zostanie w niedługim czasie podane".

Groźba kryzysu surowcowego

Jak widać z prasy angielskiej nad Anglią zawisła poważna groźba kryzysu surowcowego. Szczególnie ostro odczuwa się brak metali kolorowych oraz stali.

Sytuacja ta jeszcze bardziej potęgowana jest tym, że rok temu rząd angielski przekazał dostawy metali kolorowych w dzierżawę prywatnym przedsiębiorcom, którzy rozpętali niesamowite spekulacje tymi towarami. W roku ubiegłym ceny metali kolorowych gwałtownie wzrosły, a na niektóre rodzaje surowców wzrosły prawie dwa razy.

Dziennik "Daily Worker" przytacza pewne dane z wystąpienia angielskiego ministra zaopatrzenia Strauss'a. W porównaniu z listopadem 1949 r. w listopadzie 1950 r. cena jednej tony cyny wzrosła o 71,5%, cynku - o 81,5%, miedzi - o 44%, ołowiu - o 30%.

Nie lepiej wygląda sytuacja w przemyśle stalowym. Dziennik "News Chronicle" podał niedawno, że liczne fabryki samochodowe, z powodu braku stali pracują wykorzystując tylko 60% swych możliwości produkcyjnych.

Gwałtownie również wzrosły ceny żywności i wyrobów przemysłowych. Dziennik "Daily Mail" pisze, że według danych Ministerstwa Handlu, ceny hurtowe towarów przemysłowych i żywności wzrosły w porównaniu z 1938 r. o 175% i rosną w dalszym ciągu.

Indeks cen hurtowych

Według komunikatu Ministerstwa Handlu Anglii indeks cen hurtowych /1930 r. = 100/ rośnie bez przerwy i na zasadzie danych, w listopadzie 1950 r., osiągnął 267,9 w porównaniu do 244,5 w styczniu 1950 r., a 240,2 w listopadzie 1949 r. Indeks cen listopadowych wzrósł w porównaniu z cenami październikowymi o 8,9 punktów /czyli o 3,2%/.

w szczególności dla samolotów oraz stacji radiowych ..."

Obserwator przypomniał, że niedawno w Washington nie zakomunikowano angielskiemu ministrowi finansów, że nie powinien oczekiwać żadnej pomocy dolarowej dla finansowania tego nowego planu produkcji uzbrojenia oraz do dyspozycji: "Oni, jak z tego widać, mogą tylko oddać do dyspozycji pewną ilość gotowego uzbrojenia oraz sprzętu wojennego i to na ostre warunki, do których należy także bezwzględne wypełnianie rozkazów Eisenhowera i dyktatora zachodnio - europejskiego, którego nazwisko zostanie w najbliższym czasie podane".

Główna kryzysu surowcowego

Tak widać z prasy angielskiej nad Anglią zawisła poważna groźba kryzysu surowcowego. Szczególnie ostro odzwierciedla to brak metali kolorowych oraz stali.

Sytuacja ta jeszcze bardziej pogłębiała jest tym, że roli tamtego angielskiego przekazał dostawy metali kolorowych w zakresie prywatnym przedsiębiorcom, którzy nie byli niesamowicie spekulującymi tymi towarami. W roku ubiegłym ceny metali kolorowych gwałtownie wzrosły, a nie które rodzaje surowców wzrosły prawie dwa razy.

Dziennik "Daily Worker" przytoczył pewne dane z wystąpienia angielskiego ministra zaopatrzenia Stansfilda. W porównaniu z listopadem 1949 r. w listopadzie 1950 r. cena jednej tony cyny wzrosła o 71,5%, cynku - o 81,5%, miedzi - o 44%, ołowiu - o 30%.

Nie lepiej wygląda sytuacja w przemyśle stalowym. Dziennik "News Chronicle" podał niedawno, że liczne fabryki samochodowe, z powodu braku stali przerywają wykorzystanie tylko 60% swoich możliwości produkcyjnych.

Gwałtownie również wzrosły ceny żywności i wyrobów przemysłowych. Dziennik "Daily Mail" pisze, że według danych Ministerstwa Handlu, ceny hurtowe towarów żywnościowych i żywności wzrosły w porównaniu z 1950 r. o 17% i rosną w dalszym ciągu.

Inne cen hurtowych

Według komunikatu Ministerstwa Handlu Anglii indeks cen hurtowych 1950 r. = 100\ rośnie bez przerwy i na październik 1950 r. w listopadzie 1950 r. osiągnął 207,9 w porównaniu do 244,5 w styczniu 1950 r. o 240,5 w listopadzie 1949 r. Indeks cen hurtowych wzrósł w porównaniu z cenami październikowymi o 8,9 punktów /czyli o 3,2%.

A U S T R I A

Handel zagraniczny w pierwszych 9 miesiącach 1950 r.

Ujemne saldo bilansu handlowego Austrii w okresie styczeń - wrzesień 1950 r. wyniosło /w milionach szylingów/ 741. Import w tym okresie wyniósł 5.054, a eksport 4.313.

Handel zagraniczny Austrii w III kwartale b.r. przedstawiał się następująco /w mil.szylingów/:

	Import ^{1/}	Eksport
Lipiec	526,6	510,1
Sierpień	439,3	494,4
Wrzesień	530,0	592,0

1/ Nie wliczając dostaw w ramach "planu Marshalla".

B E L G I A

Handel zagraniczny w pierwszych 9 miesiącach 1950 r.

Struktura geograficzna handlu zagranicznego Belgii w okresie pierwszych 9 miesięcy 1950 r., w stosunku do najważniejszych krajów biorących udział w obrocie z Belgią, wygląda następująco /w milionach belgijskich franków/:

	Import	Eksport
O g ó l n i e	66.750,3	56.234,6
w tym:		
Holandia	6.786,0	13.246,9
Francja	7.349,6	5.552,0
Stany Zjednoczone	11.231,6	4.444,8
Anglia	6.318,1	4.105,4
Niemcy Zachodnie	5.314,5	3.609,5
Szwajcaria	2.408,1	2.042,9
Włochy	1.155,0	1.805,7
Szwecja	1.505,0	1.591,8
Brzylia	1.293,1	1.526,2

D A N I A

Handel zagraniczny w pierwszych 10 miesiącach 1950 r.

Eksport Danii wyniósł w październiku 1950 r. 489,6 mil.k.d., a import - 499,0 mil.k.d. Deficyt handlu zagranicznego wyniósł za ten miesiąc 10,2 mil.k.d., podczas gdy w październiku 1949 r. Dania posiadała dodatnie saldo bilansu handlu zagranicznego wynoszące 22,3 mil.k.d.

Import	Export
2,222	1,012
3,224	4,404
0,022	0,222

Import	Export
26-270.22	2-422.22
0-287.2	2-242.21
2-242.7	0-222.2
2-122.11	2-444.4
1-812.2	4-201.4
2-412.2	2-202.2
1-204.2	2-240.2
0-221.1	7-208.1
0-220.1	2-122.1
1-221.1	2-222.1

Swavila
Sawecja
Wfoolny
Sawajor
Mimoy
Anglis
Stany Zj
Trancja
Holandia
w tym:

Eksport Danii w pierwszych 10 miesiącach 1950 r. wyniósł 5.716,1 mil.k.d., a import - 4.794,2 mil.k.d. W ten sposób ujemne saldo bilansu handlu zagranicznego Danii w okresie styczeń - październik 1950 r. wzrósł do 1.078,1 mil.k.d. w stosunku do 615,2 mil.k.d. w tymże okresie 1949 r.

G R E C J A

Dziennik grecki "Mahi" zamieścił szereg artykułów, informujących o ciężkim położeniu greckich mas pracujących.

Jak wiadomo - pisze dziennik - płace zarobkowe zostały w naszym kraju zamrożone w 1947 r., kiedy wynosiły 70% poziomu przedwojennego. W trzech następnych latach ceny wszystkich artykułów znacznie wzrosły, podczas gdy żądania robotników podniesienia płac nie zostały zaspokojone.

Produkty żywnościowe, tkaniny, skóra, energia elektryczna, papierosy, koszty przejazdu, - wszystko to gwałtownie zdrożało. Ze sprzedaży znikł szereg produktów. Ryż, cukier, makaron, kawę - można znaleźć tylko na czarnym rynku.

Wskaźnik kosztów utrzymania wzrósł w porównaniu z 1938 r. więcej niż trzykrotnie.

Zmieniające się na rozkaz amerykański rządy podnosiły ceny artykułów przemysłowych na najmniejsze nawet żądanie kapitalistów greckich, a jednocześnie robiły one wszystko by obniżyć ceny artykułów rolniczych. Doprowa - dzięki to gwałtownego pogorszenia stopy życiowej ludności wiejskiej i spowodowało wzrost dochodów kapitalistów.

Polityka podatkowa również była prowadzona zgodnie z życzeniami garstki kapitalistów przy czym położenie mas pracujących coraz bardziej pogarszało się na skutek podatków pośrednich. Zamiast zaprowadzenia efektywnej kontroli nad cenami, rząd zgodnie z "zaleceniem" doradców amerykańskich zdecydował się na otwarcie rynku greckiego dla amerykańskich tandetnych - nie nie wartych towarów. Następstwem tego był dalszy wzrost cen na artykuły pierwszej potrzeby.

Od lipca 1950 r. cena chleba przydziałowego /w Grecji do chwili obecnej nie został zniesiony system kartkowy/ podniosła się. Jednocześnie rząd podniósł ceny na mąkę oraz wyroby mączne. Zaczynając od tego miesiąca w sklepach zniknął cukier, który poprzednio był sprzedawany po 12.000 drachm za oka /1 oka = 1.283 kg / po cenach oficjalnych, a który na czarnym rynku był sprzedawany po 32.000 drachm za oka. Kupcy, którzy ukryli w swych magazynach wielką ilość cukru zdobyli w rezultacie

Ekspert Daniil w pierwszych 10 miesiącach 1950 r. wywiózł 5.716,1 mil.k.d., a import - 4.794,2 mil.k.d. W ten sposób ujemne saldo bilansu handlu zagranicznego Daniil w okresie styczni - październik 1950 r. zmniejszył do 1.078,1 mil.k.d. w stosunku do 615,2 mil.k.d. w tymże okresie 1949 r.

B R E C I A

Dziennik grecki "Mahl" zamieścił szereg artykułów, informujących o ciężkim położeniu greckiego eksportu.

Jak wiadomo - pisze dziennik - płacone za wywoz zostały w naszym kraju zamrożone w 1947 r., kiedy wynosiły 70% poziomu przedwojennego. W trzech następnych latach ceny wywozów artykułów znacząco wzrosły, podczas gdy płacone za wywoz podnieśliśmy nieznacznie, nie zostały one podniesione.

Produkty żywnościowe, tkaniny, sprzęt, energia elektryczna, paliwa, kopaliny, metale - wszystkie to gwałtownie wzrosły. Na przykład żelazo kosztowało 300,000, a węgiel 100,000. Wobec tego nie ma szans na eksport.

Wskazując koszty utrzymania w kraju w porównaniu z 1958 r. więcej niż trzykrotnie.

Emigracja się nie może amarykański rząd podnosić ceny artykułów przemysłowych na najniższe nawet podnieś kapitałów greckich, a jednocześnie podnosi one wszystkie by obniżyć ceny artykułów rolniczych. Drogowa - dają to doprowadzono pogorszenia stopy wzrostu ludności w wieloletniej i spowodowało wzrost dochodów kapitału -

Polityka podatkowa również była prowadzona zgodnie z interesami amerykańskich kapitałów przy czym podnosić nie ma przedsięwzięcia coraz bardziej pogorszenia się na skutek podatków podatków. Zamiast doprowadzenia efektywnej kontroli nad cenami, rząd zgodził się na otwarcie rynku dla amerykańskich przedsiębiorstw - nie nie wartych greckiego dla amerykańskich przedsiębiorstw - nie nie wartych towarów. Następnym razem był dalszy wzrost cen, na artykuły przeważnie potrzebne.

Od lipca 1950 r. cena chińskiego przysiadłowego

(w Grecji) do chwili obecnej nie został ustalony system kursowy, podobnie się. Jednocześnie rząd podniósł ceny na większość wyrobów maszyn. Zaczynając od tego miejsca w sklepach zniknęły cukier, kiedy poprzednio był sprzedawany po 12.000 drachm za ok. 1.285 zł / po co- nach otwartych, a kiedy na czarnym rynku był sprzedawany po 32.000 drachm za ok. 1.285 zł, kiedy ukryli w swych magazynach wielkie ilości cukru zdobyli w rezultacie

spekulacji na czarnym rynku olbrzymie kapitały.

W następstwie otwartego pobłażania ze strony rządu spekulacje czarnorynkowe odbywają się prawie zupełnie jawnie. Afery spekulacyjne doprowadziły do upadku małe gospodarstwa, szczególnie w rejonach uprawy ryżu. Wielcy kupcy zakupywali ryż u chłopów po 5.000 drachm za oka. Kiedy z rynku zniknęły: cukier, oliwa jadalna i makaron, wówczas zaczęli oni sprzedawać ryż po 16 - 17 tys. drachm.

W listopadzie Amerykanie zabronili wwozu do Grecji mleka konserwowanego, na skutek czego zniknęło ono ze sklepów i zaczęto je sprzedawać tylko na czarnym rynku i to po cenach spekulacyjnych.

Wykorzystując panikę na rynku greckim w związku z wypadkami koreańskimi, przemysłowcy produkujący towary masowej konsumpcji osiągnęli zgodę rządu na podniesienie cen wyrobów bawełnianych o 25 - 30%, a na wyroby wełniane o 50 - 60%. W pierwszej połowie grudnia 1950 r. zostały podwyższone ceny skóry oraz obuwia skórzanego.

Na zakończenie dziennik pisze: "bez przesady można powiedzieć, że naród grecki głoduje. Przede wszystkim głodują bezrobotni oraz ludność wiejska, której 70% posiada nadzwyczaj niski dochód. Nie lepiej żyją i masy robotnicze miast. Jeżeli rodzina licząca 4 - 5 członków jada raz na dzień strawę, nie kupuje owoców, nie chodzi do kina i nie wydaje nic na odzież, obuwie, leczenie, to mimo wszystko musi ona wydać na tydzień 326.200 drachm.

Natomiast robotnik i urzędnik zarabia obecnie od 102 - 210.000 drachm na tydzień.

Fiasko planu Marshalla

Dziennik "Wradini" w artykule zatytułowanym "Przyczyny fiasko" pisze, że plan Marshalla skończył się w Grecji fiaskiem dlatego, że nie nastąpiła żadna poprawa sytuacji gospodarczej i nie zbudowano nic co zasługiwałoby na uwagę, mimo, że trzy czwarte czasu, na które był zakrojony plan Marshalla, już minęło.

F R A N C J A

"Zmarshallizowany" handel zagraniczny

Idąc na wodzy Washingtonu rząd francuski mimo strat i szkód zadawanych gospodarce Francji, ogranicza handel zagraniczny z krajami Demokracji Ludowej i Związkiem Radzieckim.

Dziennik "Tribune des Nations" pisze, że od I półrocza 1949 r. do I półrocza 1950 r. obroty handlowe

spekulacji na czarnym rynku olbrzymie kapitały.

W następstwie otwartego podziału ze strony rządu spekulacje czarnorynkowe odbywały się prawie zupełnie jawnie. Afery spekulacyjne doprowadziły do upadku małego gospodarstwa, szczególnie w rejonach uprawy ryżu. Wiele kupcy zakupowali ryż u chińców po 5.000 gramów za oka. Kiedy z rynku zniknęły: cukier, oliwa, jadalna i makaron, wówczas zaczęli oni sprzedawać ryż po 16 - 17 tys. gramów.

W listopadzie Amerykanie zabronili wwozu do Grecji mleka konserwowanego, na skutek czego zniknęło ono ze sklepów i zaczęto je sprzedawać tylko na czarnym rynku i to po cenach spekulacyjnych.

Wykorzystując panikę na rynku greckim w związku z wypadkami koreańskimi, przemysłowcy produkujący towary masowej konsumpcji osiągnęli zgodę rządu na podniesienie cen wyrobów bawełnianych o 25 - 30%, a na wyroby wełniane o 50 - 60%. W pierwszej połowie grudnia 1950 r. zostały podwyższone ceny skóry oraz obuwia skózanego.

Na zakończenie dziennik pisze: "bez przesady można powiedzieć, że naród grecki głoduje. Przede wszystkim kim głodują bezrobotni oraz ludność wiejska, której 70% posiada nadwyżkę niski dochód. Nie lepiej żyje i maszyn robotnicze miast. Jeżeli rodzina licząca 4 - 5 członków, która raz na dzień stawę, nie kupuje owoców, nie chodzi do kina i nie wydaje nic na odzież, obuwie, leczenie, to mimo wszystko musi ona wydać na tydzień 350.000 gramów.

Natomiast robotnik i urzędnik zarabia obecnie od 100 - 210.000 gramów na tydzień.

Trasko planu Marshalla

Dziennik "Wredini" w artykule zatytułowanym "Przytoczony trasko" pisze, że plan Marshalla skończy się w Grecji traskiem diatego, że nie nastąpiła żadna poprawa sytuacji gospodarczej i nie zbudowano nic co zastąpiłoby na uwagę, mimo, że trzy czwarte czasu, na które był zakrojony plan Marshalla, już minęło.

FRANCJA

"Zmarzałizowany" handel zagraniczny

Idąc na wody Waszyngtonu rząd francuski mimo strat i szkód zagranicznych gospodarstwa francji, ogranicza handel zagraniczny z krajami Demokracji Ludowej i Związkiem Radzieckim.

Dziennik "Tribune des Nations" pisze, że od 1 października 1949 r. do 1 października 1950 r. obroty handlowe

Francji z krajami Demokracji Ludowej zmniejszyły się o 30%.

I tak w pierwszym półroczu 1949 r. import Francji z krajów Europy Wschodniej i Południowo-Wschodniej wynosił 3,5% całego importu, a w drugiej połowie 1950 r. wyniósł on tylko 1,6%. Eksport Francji w I półroczu 1949r. wynosił do tych krajów 4,3% całego eksportu, a w II połowie 1950 r. zmniejszył się do 2,2%.

Dziennik zauważa, że liczni francuscy przedsiębiorcy, pod naciskiem amerykańskich monopolii oraz własnego rządu zmuszani są do ograniczania swych obrotów z krajami Demokracji Ludowej.

Zniesienie ograniczeń ilościowych w handlu zagranicznym

Organizacja Europejskiej Współpracy Ekonomicznej pod naciskiem Stanów Zjednoczonych przyjęła decyzję o doprowadzeniu do 1 lutego 1951 r. likwidacji ograniczeń ilościowych o 75% w imporcie krajów - uczestników organizacji. Francja chociaż na papierze zniosła 60% swych ograniczeń importowych jednak praktycznie nie przeprowadziła powziętej decyzji. Rząd francuski uważa za konieczne rozpatrywać zagadnienie o zniesieniu ograniczeń importowych z zagadnieniem surowców. Zdaniem Francji te problemy są jak najściślej związane.

Ostateczna decyzja rządu francuskiego w sprawie przeprowadzenia tak zwanej "liberalizacji" w handlu zagranicznym zależeć będzie od stanu jej zapasów surowcowych na 31 grudnia 1950 r. Jeżeli do tego czasu problem zaopatrzenia się w surowce nie zostanie rozwiązany w sposób jaki sobie życzy Francja, żądanie zniesienia 75% ograniczeń ilościowych zostanie zaspokojone przez Francję przez zastosowanie jednostronnie jakichkolwiek bądź środków, które później mogą zostać zrewidowane albo zniesione.

Projekt budżetu Francji na 1951 r.

Jak komunikuje agencja Agence France, projekt budżetu Francji na 1951 r. przewiduje wydatki na ogólną sumę 2.610 miliardów f.fr., które dzielą się w następujący sposób na najważniejsze pozycje /w miliardach f.fr/:

wydatki samorządów	-	1.055
zaopatrzenie w sprzęt oraz odbudowa przedsiębiorstw i majątku samorządów	-	155
modernizacja urządzeń i nowe urządzenia	-	350
likwidacja zniszczeń wojennych	-	263

Francji z krajami Demokracji Ludowej zmniejszyły się o 30%.

I tak w pierwszym półroczu 1949 r. import Francji z krajów Europy Wschodniej i Północno-Wschodniej wyniósł 5,5% całego importu, a w drugim półroczu 1950 r. wyniósł on tylko 1,6%. Eksport Francji w I półroczu 1949 r. wynosił do tych krajów 4,5% całego eksportu, a w II półroczu 1950 r. zmniejszył się do 2,5%.

Dziennik zauważa, że liczni francuscy przedsiębiorcy, pod naciskiem amerykańskich monopolii oraz wysianego rzędu amercjan na ograniczenia swych obrotów z krajami Demokracji Ludowej.

Zniesienie ograniczeń ilościowych w handlu zagranicznym

Organizacja Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej pod naciskiem Stanów Zjednoczonych przyjęła decyzję o doprowadzeniu do 1 lutego 1951 r. likwidacji ograniczeń ilościowych o 75% w imporcie krajów - uczestników organizacji. Francja chociaż na papierze zniósła 60% swych ograniczeń importowych jednak praktycznie nie przystąpiła do całkowitej decyzji. Rząd francuski uważa, że likwidacja nie rozwiązuje zagadnienia o zniesieniu ograniczeń importowych z zagadnieniem surowców. Zdaniem Francji to problemy są tak najistotniej związane.

Ostateczna decyzja rządu francuskiego w sprawie przeprowadzenia tak zwanej "liberalizacji" w handlu zagranicznym zależęć będzie od stanu tej zagrożeń surowców na 31 grudnia 1950 r. Jeżeli do tego czasu problem zapobieżenia się w surowce nie zostanie rozwiązany w sposób taki sobie życzy Francja, zdaniem zniszczenia 75% ograniczeń ilościowych zostanie zaspokojone przez Francję przez zastosowanie jednostronnie jakichkolwiek podjęć środków, które później mogą zostać zrewidowane albo zniszczone.

Projekt budżetu Francji na 1951 r.

Jak komunikuje agencja Agence France, projekt budżetu Francji na 1951 r. przewiduje wydatki na ogólną sumę 2.610 miliardów f.fr., które dzielą się w następujący sposób na najważniejsze pozycje /w miliardach f.fr./:

1.052	-	wydatki samorządów
125	-	zaspokojenie w sprzęt oraz obudowa przedsiębiorstw i majątku samorządów
350	-	modernizacja urządzeń i nowe urządzenia
263	-	likwidacja zniszczeń wojennych

unowocześnienie urządzeń floty handlowej	- 34
budownictwo mieszkaniowe	- 33

Budżet przewiduje następujące wydatki na zbrojenia:

Ogólne wydatki na zbrojenia	= 720
Uzbrojenie metropolii	= 500
" Indochin	= 190
" innych kolonii	= 30

Jeżeli wydatki na wojnę w Indochinach przekroczą przewidziane granice, wówczas zostaną one pokryte z innych pozycji wydatków wojennych.

Dla zbilansowania budżetu rząd francuski zamierza otrzymać drogą podatków dodatkowych 160 - 200 miliardów f.fr., oraz uciec się do pożyczek.

Zadłużenie Francji

Zadłużenie państwowe Francji wynosiło na 31 lipca 1950 r.:

- zadłużenie wewnętrzne na sumę 2.877,4 miliarda f.fr. /w dn. 30 czerwca 1950r. wynosiło ono 2.868,6 miliarda f.fr./
- zadłużenie zagraniczne na sumę 1.232,4 miliarda f.fr. w porównaniu do 1.235,7 miliardów f.fr. w odpowiednich okresach.

Wzrost inflacji

Jak informuje prasa francuska, w drugim tygodniu grudnia 1950 r. obieg pieniądza papierowego we Francji wzrósł o 50 miliardów f.fr. W następstwie tego ogólna suma obiegu pieniądza osiągnęła 1.502 miliardów f.fr.

Handel zagraniczny w I połowie 1950 r.

Zjednoczenie małych i średnich przedsiębiorców uważa - jak podaje "Agence économique et financière", że przedstawiony przez rząd projekt budżetu na 1951 r. jest najbardziej sprzeczny z gospodarczymi interesami kraju ze wszystkich projektów kiedykolwiek przedstawionych pod obrady Zgromadzenia Narodowego. I do dalszego pogorszenia położenia szerokich rzesz pracowników.

Wznagająca się w ostatnich latach penetracja kapitału amerykańskiego ożywiła działalność zakładów związaną z produkcją wojenną. W dn. 22 września 1950 r. puszczono zostały w ruch zakłady SEPANITRO, koło Bilbao,

pod obrady Zgromadzenia Narodowego. ze wszystkich projektów kiedykolwiek przedstawionych najbardziej spreczny z gospodarczymi interesami kraju przedstawiony przez rząd projektu budżetu na 1951 r. jest uważa - jak podaje "Agence economique et financière", że Zjednoczenie małych i średnich przedsiębiorców

suma obrotu pieniędza osiągnęła 1.505 miliardów f.fr. wzrosł o 50 miliardów f.fr. W następstwie tego ogólna grudnia 1950 r. obrotu pieniędza państwowego we Francji tak informuje prasa francuska, w drugim tygodniu

Wzrost inflacji

okresach. w porównaniu do 1.232,7 miliardów f.fr. w odpowiednich - zadłużenie zagraniczne na sumę 1.232,4 miliarda f.fr.

\w dn 30 czerwca 1950r. wynosiło ono 2.868,6 miliarda - zadłużenie wewnętrzne na sumę 2.877,4 miliarda f.fr.

na 1950 r.:

Zadłużenie państwowe Francji wynosiło na 31 lip-

Zadłużenie Francji

f.fr., oraz uciele się do pożyczek.

otrzymał drogą podatków dodatkowych 160 - 200 miliardów Dla zbilansowania budżetu rząd francuski zamierza

nych pożyczki wydatków wojennych. przewidziane granice, wówczas zostaną one pokryte z in- Jeżeli wydatki na wojnę w Indochinach przekroczą

750	-	Ogólne wydatki na zbrojenia
500	-	Uzbrojenie metropolii
190	-	Indochin
30	-	Innych kolonii

nie:

Budżet przewiduje następujące wydatki na zbroje-

budownictwo mieszkaniowe

handlowej

unowocześnienie urządzeń floty

H O L A N D I A

Ciężkie położenie gospodarcze

Prasa holenderska w dalszym ciągu zamieszcza szereg alarmujących artykułów na temat pogarszania się sytuacji gospodarczej marshallizowanej Holandii. Jak podaje dziennik "De Waarheid", w kołach Ministerstwa Gospodarki wskazuje się na to, że Holandii grozi katastrofa gospodarcza. W następstwie przygotowań wojennych oczekuje się w najbliższym czasie gwałtownej zmiany cen. Już obecnie wystąpiły objawy inflacji. Podkreśla się równocześnie zaostrzanie się stosunków w handlu zagranicznym między krajami zachodnio - europejskimi.

W Holandii wzrasta bezrobocie oraz stale rosną ceny. W pierwszych dniach drugiej połowy grudnia zwolniono z pracy w samym tylko Amsterdamie setki robotników. W trudnych warunkach znajduje się handel zagraniczny. W komunikacie Centralnego Biura Statystycznego mówi się o tym, że deficyt bilansu handlu zagranicznego wyniósł w okresie 10 miesięcy 1950 r. 2.174 mil.guld. W okresie tym Holandia importowała za sumę 6.439 mil.guld., a eksportowała za 4.265 mil.guld.

Holandia jest obecnie dłużnikiem Belgii i Luksemburga na sumę 577 mil.guld. Deficyt handlu zagranicznego ze Stanami Zjednoczonymi wyniósł w omawianym okresie 607 mil.guld.

Handel zagraniczny w październiku 1950 r.

Według wstępnych danych opublikowanych przez holenderskie biuro statystyczne, import Holandii wyniósł w październiku 1950 r. /w mil.guld./ 740 w porównaniu z 654 we wrześniu 1950 r., a eksport 652 w stosunku do 467 w odnośnych miesiącach.

H I S Z P A N I A

Handel zagraniczny w I połowie 1950 r.

Od maja 1950 r. obserwujemy gwałtowny wzrost cen. Pod naciskiem mas ludności rząd zmuszony został do przeprowadzenia podwyżki płac o 20-25%, co wobec braku kontroli cen doprowadziło do jeszcze większych spekulacji artykułami pierwszej potrzeby i do dalszego pogorszenia położenia szerokich rzesz pracowniczych.

Wzmagająca się w ostatnich latach penetracja kapitału amerykańskiego ożywiła działalność zakładów związaną z produkcją wojenną. W dn.22 września 1950 r. puszczono zostały w ruch zakłady SEFANITRO, koło Bilbao,

Głębokie położenie gospodarcze

Prasa holenderska w dalszym ciągu zamieszcza szereg alarmujących artykułów na temat pogorszenia się sytuacji gospodarczej narażonej Holandii. Jak po-
daje dziennik "De Waarheid", w Kołach Ministerstwa Gospo-
darki wskazuje się na to, że Holandia grozi katastrofą
gospodarczą. W następstwie przygotowań wojennych oczekuje
się w najbliższym czasie gwałtownej zmiany cen. Już obec-
nie wystąpiła objawy inflacji. Podkreśla się równocześnie
zaostanie się stosunków w handlu zagranicznym między
krajami zachodnio - europejskimi.

W Holandii wzrasta bezrobocie oraz stale rosną
ceny. W pierwszych dniach drugiej połowy grudnia zwolnio-
no z pracy w całym kraju Amsterdamskie zakłady robotników.
W trudnych warunkach znajduje się handel zagraniczny.
W komunikacie Centralnego Biura Statystycznego mówi się
o tym, że deficyt bilansu handlu zagranicznego wyniósł w
okresie 10 miesięcy 1950 r. 5.174 mil. guld. W okresie
tym Holandia importowała za sumę 6.439 mil. guld., a eks-
portowała za 4.265 mil. guld.

Holandia jest obecnie dłużnikiem Belgii i Im-
perium na sumę 577 mil. guld. Deficyt handlu zagranic-
znego ze Stanami Zjednoczonymi wyniósł w omawianym okre-
sie 607 mil. guld.

Handel zagraniczny w październiku 1950 r.

Według wstępnych danych opublikowanych przez
holenderskie biuro statystyczne, import Holandii wyniósł
w październiku 1950 r. 740 w porównaniu
z 654 we wrześniu 1950 r., a eksport 652 w stosunku do
667 w odpowiednich miesiącach.

H I S Z P A N I A

Handel zagraniczny w I połowie 1950 r.

Od maja 1950 r. obserwujemy gwałtowny wzrost
cen. Pod naciskiem mas ludności rząd zmuszony został do
przeprowadzenia podwyżki pła o 20-25%, co wobec braku
kontroli cen doprowadziło do jeszcze większych spekulacji
o artykułami pierwszej potrzeby i do dalszego pogor-
szenia położenia szerokiego kręgu pracowników.

Wzmagając się w ostatnich latach penetracja
kapitału amerykańskiego ożywiła działalność zakładow
związane z produkcją wojenną. W dn. 22 września 1950 r.
pasożone zostały w trzech zakładach SEFANITHO, koło Bilbao

produkujące związki azotowe. Zakłady te należą do koncernu stalowego "Altos Hornos". Zwiększyła się produkcja rafinerii Escombreras, której dzienna produkcja osiąga 30.000 baryłek, podczas gdy plany produkcyjne przewidywały maksymalną produkcję na 20.000 baryłek dziennie. Szczególnie ostro odczuwany jest w Hiszpanii brak metali kolorowych i stopowych, a zwłaszcza cyny.

Penetrację kapitałów amerykańsko-angielskich obserwujemy szczególnie wyraźnie na odcinku handlu zagranicznego, co ilustrują następujące cyfry:

Eksport Hiszpanii - włączając eksport Balearów, Wysp Kanaryjskich, Ceuta oraz Melilla - wyniósł w pierwszych 6 miesiącach 1950 r. 629.560.000 złotych pesetów, podczas gdy import wyniósł 602.098.000 złotych pesetów, jeżeli jednak uwzględnimy, że cyfra eksportowa obejmuje 40.800.000 złotych pesetów z racji eksportu złota do Stanów Zjednoczonych, to okazuje się, że Hiszpania posiadała w I połowie 1950 r. 20.000.000 złotych pesetów deficytu w handlu zagranicznym tego okresu.

Udział najważniejszych krajów w imporcie hiszpańskim wyniósł w I połowie 1950 r. - w milionach złotych pesetów:

Stany Zjednoczone	-	94
Anglia	-	60
Francja	-	43
Indie Holenderskie	-	34
Arabia	-	33
Venezuela	-	29
Niemcy Zachodnie	-	24

Struktura geograficzna eksportu Hiszpanii wygląda w omawianym okresie następująco:

Anglia	-	129
Stany Zjednoczone	-	102
Francja	-	59
Holandia	-	22
Szwecja	-	19
Belgia	-	18
Niemcy Zachodnie	-	18

Najważniejsze pozycje importu Hiszpanii przedstawiały: produkty naftowe, surowa bawełna, azotowe nawozy sztuczne, pszenica, tytoń, ziemniaki.

Najważniejsze pozycje eksportu Hiszpanii stanowiły: pomarańcze, pomidory, wyroby tekstylne, ruda żelazna, piryty, konserwy owocowe i jarzynowe, migdały, oliwa, wina i banany.

produkujące związki azotowe. Zakłady te należą do koncernu stalowego "Altos Hornos". Zwiększyła się produkcja rafinerii i maszyn, której główną produkcją są silniki. 30.000 parafek, podczas gdy plany produkcyjne przewidywały maksymalną produkcję na 20.000 parafek dziennie. Szczególnie ostro odczuwany jest w Hiszpanii brak metali kolorowych i stopowych, a zwłaszcza cyny.

Penetrację kapitałów amerykańsko-angielskich obserwujemy szczególnie wyraźnie na obszarze handlu zagranicznego, co ilustrują następujące cyfry:

Ekspozyt Hiszpanii - wiodące eksporty Białej Włókna Kanaryjskiej, Gęsta oraz Melilla - wyniósł w pierwszym półroczu 1950 r. 629.560.000 złotych pasetów, podczas gdy import wyniósł 602.098.000 złotych pasetów, jeżeli jednak uwzględnimy, że cyfra eksportowa obejmuje 40.800.000 złotych pasetów z racji eksportu zifera do Stanów Zjednoczonych, to okazuje się, że Hiszpania posiadała w I połowie 1950 r. 20.000.000 złotych pasetów deficytu w handlu zagranicznym tego okresu.

Udział najwęższych krajów w imporcie hiszpańskim wyniósł w I połowie 1950 r. - w milionach złotych pasetów:

94	-	Stany Zjednoczone
60	-	Anglia
43	-	Francja
34	-	Indie Holenderskie
33	-	Arabia
29	-	Venezuela
24	-	Niemcy Zachodnie

Struktura geograficzna eksportu Hiszpanii wygląda w omawianym okresie następująco:

129	-	Anglia
102	-	Stany Zjednoczone
29	-	Francja
22	-	Holandia
19	-	Szwecja
18	-	Belgia
18	-	Niemcy Zachodnie

Najważniejsze pozycje importu Hiszpanii przeobraziły: produkty naftowe, azotowa bawlna, azotowe nawozy sztuczne, pszenica, tytoń, ziemniaki.

Najważniejsze pozycje eksportu Hiszpanii stanowią: pomarańcze, pomidory, wyroby tekstylne, ruda żelaza, piły, konserwy owocowe i jarzynowe, migdały, oliwa, wino i banany.

NIEMCY ZACHODNIE

Handel zagraniczny w październiku 1950 r.

Według danych oficjalnych, deficyt bilansu handlu zagranicznego Niemiec Zachodnich rósł w dalszym ciągu w październiku 1950 r. i osiągnął /w milionach zachodnio-niemieckich marek/ 411, w porównaniu z 308 we wrześniu 1950 r.

Handel zagraniczny Niemiec Zachodnich we wrześniu i październiku 1950 r. przedstawiał się następująco:

	I m p o r t		E k s p o r t	
	IX	X	IX	X
O g ó l n i e	1.006,3	1.313,3	698,3	902,0
w tym:				
Kraje marshallowskie	663,0	850,2	499,5	604,0
Inne kraje	343,3	463,1	198,8	298,0

Tworzenie zapasów wojennych

Międzyresortowa Komisja Importu Niemiec Zachodnich, w dn. 7.XII.1950 r. zezwoliła w celu zwiększenia zapasów wojennych na import surowców przemysłowych, produktów oraz żywności za sumę 6.400.000 dol. Do tych towarów, które otrzymały zezwolenie na import należą /w tys. dolarów/:

z Japonii	miedź	za	360
	magnez.	"	140
z Czechosłowacji	żyto	"	400
	celuloza	"	150
z Węgier	olej słoneczniko-		
	wy		1000
	ryż		800
	świnie na ubój		800
	bydło na ubój		750
	wina		300
	tytoń		150

Remilitaryzacja Niemiec Zachodnich powiększa nędzę mas

pracujących

Centralny Organ Zjednoczonej Partii Socjalistycznej Niemiec "Neues Deutschland" przyniósł w swoim kwartalnym numerze obszerny przegląd faktów świadczących o amery-

kańskich planach rozpętania trzeciej wojny światowej. Specjalne miejsce, pisze "Neues Deutschland", zajmują w wojennych planach amerykańskich Zachodnie Niemcy. Amerykańscy imperialiści pokładają wielkie nadzieje w Zachodnich Niemczech szczególnie na zakładach przemysłu ciężkiego i planują z pomocą Adenauera i Schumachera włączyć je jak najrychlej do produkcji wojennej. Od czasu napadu Stanów Zjednoczonych na Koreę, produkcja przemysłowa w Zachodnich Niemczech przedstawiała się następująco/w porównaniu z czerwcem produkcja w lipcu wzrosła w odniesieniu do następujących produktów w %/:

	%
żelazo surowe	8,1
lokomotywy	8,5
ciężkie oleje	9,8
aluminium	10,6
transformatory	11,0
plandeki na ciężarowe	
samochody	17,8

W tym samym okresie produkcja spadła:

	%
tekstylia	5,3
rowery	8,9
zapałki	10,8
szkło płaskie	11,2
żniwiarki	16,7
obuwie	22,5

Jak widać z powyższego zestawienia, w lipcu wzrosła produkcja produktów o znaczeniu wojennym o więcej niż 10%, podczas gdy produkcja towarów konsumpcyjnych spadła od 10 - 20%. Wzrost produkcji wojennej i polityka remilitaryzacji Niemiec Zachodnich odbija się i na wyższych cen artykułów żywnościowych:

Zwyżka cen od 1.4.50 do 1.8.50

w %

mąka pszenna	17,3
chleb żytni	22,2
mięso wołowe	12,5
mięso wieprzowe	22,2

Dane te najlepiej świadczą o tym, że skutki polityki remilitaryzacji Niemiec Zachodnich, prowadzonej przez mocarstwa imperialistyczne i zagrażającej pokojowi na całym świecie, spadają całkowicie na barki zachodniemieckich mas pracujących.

każkich planach rozpetania trzeciej wojny światowej. Specjalne miejsce, pisze "Neues Deutschland", zajmują w wojennych planach amerykańskich Zachodnie Niemcy. Amerykańscy imperialiści pokładają wielkie nadzieje w Zachodnich Niemczech szczególnie na zakłady przemysłu ciężkiego i planują z pomocą Adenauera i Schumachera wyczerpać tak natychmiast do produkcji wojennej. Od czasu napadu Stanów Zjednoczonych na Koreę, produkcję przemysłową w Zachodnich Niemczech przedstawiała się następująco: w porównaniu z okresem produkcji w lipcu wzrosła w odniesieniu do następujących produktów w %:

17.8	samochody
11.0	planarki na ciężarowe
10.6	transformatory
9.8	aluminium
8.5	ciężkie oleje
8.1	lokomotywy
8.1	żelazo surowe

W tym samym okresie produkcja spadła:

22.5	opowie
16.7	żelazki
11.2	szkło płaskie
10.8	zapałki
8.9	rowery
5.3	tekstylia

Tak widąc z powyższego zestawienia, w lipcu wzrosła produkcja produktów o znaczeniu wojennym o więcej niż 10%, podczas gdy produkcja towarów konsumpcyjnych spadła o 10 - 20%. Wzrost produkcji wojennej i polityka remilitaryzacji Niemiec Zachodnich odbija się i na zwykłym cen artykułów żywnościowych:

Zwyżka cen od 1.4.50 do 1.8.50

17.3	mięso wieprzowe
22.2	mięso wołowe
12.5	chleb żytni
22.2	mięsa paszenna

Dane te najlepiej świadczą o tym, że skutki polityki remilitaryzacji Niemiec Zachodnich, prowadzonej przez mocarstwa imperialistyczne i egzekwowanej pokójowi na całym świecie, spadają oświadczenia na barki zachodnio-niemieckich mas pracujących.

WŁOCHY

Handel zagraniczny

W pierwszych 8 miesiącach 1950 r. Włochy importowały za 956,3 mil.dol., a eksportowały za 722,5 mil.dol. Ujemne saldo bilansu handlu zagranicznego za ten okres wyniosło więc 233,8 mil.dol. Należy zauważyć, że w porównaniu z analogicznym okresem poprzedniego roku zarówno import jak i eksport Włoch skurczył się.

W dn.7 października Ministerstwo Handlu Zagranicznego Włoch wprowadziło system licencjonowania eksportu w stosunku do towarów zamieszczonych na specjalnej liście towarów, która obejmuje przede wszystkim liczne surowce, na które znacznie wzrosło zapotrzebowanie na rynkach światowych. Lista obejmuje: aluminium, cynk, ołów, produkty stalowe oraz pewne półfabrykaty miedziane. Przypuszcza się jednak, że zarządzenie to ma raczej charakter środka ostrożności i że nie będzie odmawiać się licencji eksportowych w stosunku do wymienionych towarów.

Handel zagraniczny we wrześniu 1950 r.

Jak podaje Agence Press, według danych szacunkowych, import Włoch wyniósł we wrześniu /w milionach dolarów/ 1950 r. - 109 w stosunku do 105 w sierpniu 1950r., a eksport 113 i 91 w odnośnych okresach.

Włochy pod naciskiem Stanów Zjednoczonych zwiększają wydatki wojenne

"Mieszana" włosko - amerykańska komisja opracowująca finansowo-gospodarczy program militaryzacji Włoch zakończyła pierwszą część swych prac, przygotowawszy specjalne "memorandum" wysłane do rządu Stanów Zjednoczonych. W tym dokumencie zostały sformułowane zobowiązania, przyjęte przez rząd włoski w dziedzinie finansowania zbrojeń.

Tekst tego "memorandum" nie został opublikowany, lecz organ oficjalny rządu włoskiego "Messaggero" komunikuje, że rząd włoski zobowiązał się przeznaczyć "dodatkowo" na cele wojenne 250 miliardów lir, poza odpowiednimi sumami przewidzianymi w budżecie. Suma ta przewidziana jest na trzy lata budżetowe, ale "w wypadku konieczności" może być wydana w krótszym okresie czasu.

"Messaggero" podaje dalsze szczegóły, a mianowicie, że w/w suma obejmuje 150 miliardów lir, których przydział został już poprzednio zatwierdzony przez włoską radę ministrów oraz dodatkowe 100 miliardów lir, które mają być pokryte częściowo ze zwiększonych podatków w przyszłym roku budżetowym, a częściowo wypuszczeniem nowych obliga-

Handel zagraniczny

W pierwszych 8 miesiącach 1950 r. Włochy importowały za 926,5 mil. dol., a eksportowały za 722,5 mil. dol. Ujemne saldo bilansu handlu zagranicznego za ten okres wyniosło więc 204,0 mil. dol. Należy zauważyć, że w poprzednim okresie analogicznym okresem poprzedniego roku zarówna import jak i eksport Włoch skurczyły się.

W dn. 7 października Ministerstwo Handlu Zagranicznego Włoch wprowadziło system licencjonowania eksportu w stosunku do towarów zamieszczonych na specjalnej liście towarów, która obejmuje przede wszystkim liczne surowce, na które znacznie wzrosło zapotrzebowanie na rynkach światowych. Lista obejmuje: aluminium, cynk, ołów, produkty stalowe oraz pewne półfabrykaty miedziane. Przyznacza się jednak, że zarządzenie to ma raczej charakter środka ostateczności i że nie będzie odnosiło się do eksportu w stosunku do wymienionych towarów.

Handel zagraniczny we wrześniu 1950 r.

Jak podaje Agence Press, według danych szacunkowych, import Włoch wyniósł we wrześniu /w milionach dolarów/ 1950 r. - 109 w stosunku do 102 w sierpniu 1950 r. a eksport 113 i 91 w odpowiednich okresach.

Włochy pod naciskiem Stanów Zjednoczonych zwiększająwydatki wojenne

"Mieszana" włosko - amerykańska komisja opracowała plan finansowo-gospodarczy program militarny Włoch. Zakładała pierwszą część swych prac, przygotowywały specjalne "memorandum" wysłane do rządu Stanów Zjednoczonych. W tym dokumencie zostały sformułowane zobowiązania, przyjęte przez rząd włoski w dziedzinie finansowania zbrojeni.

Tekst tego "memorandum" nie został opublikowany, lecz organ oficjalny rządu włoskiego "Messaggero" komunikuje, że rząd włoski zobowiązał się przeznaczyć "dobatkowo" na cele wojenne 250 miliardów lir, poza odpowiednimi sumami przewidzianymi w budżecie. Suma ta przewidziana jest na trzy lata budżetowe, ale "w wypadku konieczności" może być wydane w krótszym okresie czasu.

"Messaggero" podaje dalsze szczegóły, a mianowicie, że w sumie obejmują 150 miliardów lir, których przydział został już poprzednio zatwierdzony przez włoską radę ministrów oraz dodatkowe 100 miliardów lir, które mają być pokryte częściowo ze zwiększonych podatków w przyszłym roku budżetowym, a częściowo wyprężeniem nowych obligacji.

o) skarbowych. KRAJE ZAMORSKIE

Według informacji innych dzienników włoskich rząd włoski zobowiązał się do finansowania w granicach 200 miliardów lir wojenne zamówienia, które zostaną udzielone włoskiemu przemysłowi przez inne kraje agresywnego bloku północno-atlantycznego.

Dzienniki "Unita" i "Avanti" piszą, że 200 miliardów lir obiecane przez rząd De Gasperi dla finansowania zagranicznych zamówień wojennych zostaną oczywiście pokryte w drodze dalszego drukowania papierowego pieniądza.

195.000.000 £ ang., a w 1949-50 r. - 286.600.000 £ ang.

Duże zapotrzebowanie na wełnę doprowadziło do tego, że cena wełny wzrosła w stosunku do czerwca 1950 r. na nowo otwartych aukcjach w sierpniu w Sydney przeciętnie o 30 - 50%. Jeżeli ta cena utrzymałaby się to można przypuszczać, że Australia otrzymałaby tylko ze sprzedaży swej wełny 450.000.000 £ ang. do 550.000.000 £ ang.

Olbawienie zainteresowanie wywozem wełny spowodowało, że australijski przemysł tekstylny zagrożony jest brakiem surowca. Spowodowało to, że minister skarbu wystąpił do parlamentu australijskiego z propozycją nakazania na eksporterów wełny pobierać wynoszącego 1/5 sum uzyskiwanych ze sprzedaży, co przy obecnych cenach wełny dałoby w 1951 roku 103.000.000 £ ang. dochodu państwowego.

Na import maszyn przemysłowych suma 100.000.000 dol. am., którą Australia otrzymała od International Bank of Reconstruction and Development. Oczywiście jest to dalszy krok penetracji Stanów Zjednoczonych na teren Australii, czego wymownym dowodem jest fakt, że suma ta ma być poświęcona na zakup sprzętu technicznego jedynie w Stanach Zjednoczonych oraz w Kanadzie.

Budżet Australii na 1950-51 r. przewiduje wzrost wydatków do sumy 733.300.000 £ ang. Należy dodać, że na zakup surowców strategicznych przewidziano sumę 50.000.000 £ ang. /112 mil. £./

BOLIVIA

Intensyfikacja handlu zagranicznego

Minister Handlu podał w czasie obrad w Kongresie, że w przyszłym roku budżetowym Bolivia posiadać będzie deficyt budżetowy w wysokości 3.400.000.000 boliviawców, a wobec tego niewątpliwym jest wzrost podatków. Mimo ostrej opozycji rząd przeformował utwór specjalny

o ci skarbowych.

Według informacji innych dzienników wiośskich rząd włoski zobowiązał się do finansowania w granicach 200 miliardów lir wojenne zamówienia, które zostaną udzielone włoskiemu przemysłowi przez inne kraje agresyw- nego bloku północno-atlantyckiego.

Dzienniki "Unita" i "Avanti" piszą, że 200 miliardów lir obłożone przez rząd De Gasperi dla finansowania zagranicznych zamówień wojennych zostaną odczytane po- kryte w drodze dalszego drukowania papierowego pieniądza.

Włoski przemysł wojenny wstrząsany 1950 r.

125 miliardów lirów, które miały być wydane na zakup sprzętu wojennego, zostały wstrzymane przez rząd De Gasperi. Włoski przemysł wojenny, który w 1949 r. osiągnął 1000 miliardów lirów, w 1950 r. osiągnął 1250 miliardów lirów.

Włoski przemysł wojenny wstrząsany 1950 r.

Włoski przemysł wojenny

Włoski przemysł wojenny wstrząsany 1950 r. Włoski przemysł wojenny, który w 1949 r. osiągnął 1000 miliardów lirów, w 1950 r. osiągnął 1250 miliardów lirów. Włoski przemysł wojenny, który w 1949 r. osiągnął 1000 miliardów lirów, w 1950 r. osiągnął 1250 miliardów lirów.

Włoski przemysł wojenny wstrząsany 1950 r. Włoski przemysł wojenny, który w 1949 r. osiągnął 1000 miliardów lirów, w 1950 r. osiągnął 1250 miliardów lirów. Włoski przemysł wojenny, który w 1949 r. osiągnął 1000 miliardów lirów, w 1950 r. osiągnął 1250 miliardów lirów.

Włoski przemysł wojenny wstrząsany 1950 r. Włoski przemysł wojenny, który w 1949 r. osiągnął 1000 miliardów lirów, w 1950 r. osiągnął 1250 miliardów lirów. Włoski przemysł wojenny, który w 1949 r. osiągnął 1000 miliardów lirów, w 1950 r. osiągnął 1250 miliardów lirów.

KRAJE ZAMORSKIE

A U S T R A L I A

W 1949 - 50 r. wełna australijska posiadała przeciętną cenę 63,35 d. za funt angielski, co wyniosło sześciokrotną przeciętną cenę z 1938 - 39 r. /10,39 d./, a przekraczała około 1/3 cenę z 1948 - 49 r.

Ze sprzedaży wełny Australia osiągnęła w ostatnim roku przedwojennym 38.700.000 £ ang.; w 1948-49 r. - 195.000.000 £ ang., a w 1949-50 r. - 286.600.000 £ ang.

Duże zapotrzebowanie na wełnę doprowadziło do tego, że cena wełny wzrosła w stosunku do czerwca 1950 r. na nowo otwartych aukcjach w sierpniu w Sydney przeciętnie o 30 - 50%. Jeżeli ta cena utrzymałaby się to można przypuszczać, że Australia otrzymałaby tylko ze sprzedaży swej wełny 450.000.000 £ ang. do 550.000.000 £ ang.

Olbrzymie zainteresowanie wywozem wełny spowodowało, że australijski przemysł tekstylny zagrożony jest brakiem surowca. Spowodowało to, że minister skarbu wystąpił do parlamentu australijskiego z propozycją nałożenia na eksporterów wełny podatku wynoszącego 1/5 sum uzyskiwanych ze sprzedaży, co przyjmując obecne ceny wełny ma dać w 1951 roku 103.000.000 £ ang. dochodu państwowego.

Na import maszyn przeznaczono sumę 100.000.000 dol.am., którą Australia otrzymała od International Bank of Reconstruction and Development. Oczywiście jest to dalszy krok penetracji Stanów Zjednoczonych na teren Australii, czego wymownym dowodem jest fakt, że suma ta ma być poświęcona na zakup sprzętu technicznego jedynie w Stanach Zjednoczonych oraz w Kanadzie.

Budżet Australii na 1950-51 r. przewiduje wzrost wydatków do sumy 738.300.000 £ ang. Należy dodać, że na zakup surowców strategicznych przewidziana jest suma 50.000.000 £ ang. /112 mil.£./

B O L I V I A

Intensyfikacja handlu zagranicznego

Minister Handlu podał w czasie obrad w Kongresie, że w przyszłym roku budżetowym Bolivia posiadać będzie deficyt budżetowy w wysokości 3.400.000.000 boliviawców, a wobec tego nieunikniony jest wzrost podatków. Mimo ostrej opozycji rząd przevorsował utworzenie specjal-

KRAJE ZAMORSKIE

A U S T R A L I A

W 1949 - 50 r. wino australijskie posiadało przeliczną cenę 65,35 d. za tunt angielski, co wyniosło eksportowaną przeliczną cenę a 1948 - 49 r. 110,39 d. a przelicznik okolic 1/3 ceny a 1948 - 49 r. 110,39 d. Za sprzedany wino Australia osiągnęła w ostatnim roku przedwojennym 38.700.000 £ ang., w 1948-49 r. 192.000.000 £ ang., a w 1949-50 r. 286.600.000 £ ang.

Duże zapotrzebowanie na wino doprowadziło do tego, że cena winy wzrosła w stosunku do czerwca 1950 r. na nowo otwartych aukcjach w sierpniu w Sydney przelicznik 50 - 50%. Jeżeli ta cena utrzymałaby się to można przypuszczać, że Australia otrzymaby tylko ze sprzedaży swej winy 450.000.000 £ ang. do 550.000.000 £ ang.

Odpowiedzi zainteresowania wywozem winy spowodowały, że australijski przemysł tekstylny zagroził jest przerwaniem eksportu. Spowodowało to, że minister eksportu wysłał do parlamentu australijskiego z propozycją oświadczenia na eksporterów winy podatku wynoszącego 1/5 sum uzyskiwanych ze sprzedaży, co przyniosło obecnie ceny winy na datę w 1951 roku 103.000.000 £ ang. dochodu państwowego.

Na import maszyn przeznaczono sumę 100.000.000 dol. Am. którą Australia otrzymuje od International Bank of Reconstruction and Development. Oczekuje się to dlaży krok penetracji Stanów Zjednoczonych na teren Australii, czego wymownym dowodem jest fakt, że suma ta ma być poświęcona na zakup sprzętu technicznego jedynie w Stanach Zjednoczonych oraz w Kanadzie.

Budżet Australii na 1950-51 r. przewiduje wzrost wydatków do sumy 738.500.000 £ ang. Należy dodać, że na zakup autowarów strategicznych przeznaczono sumę 50.000.000 £ ang. 112 mil. £.

B O L I W I A

Informacje handlu zagranicznego

Minister Handlu podał w czasie obrad w Kogre-ale, że w przyszłym roku budżetowi Boliwii postawiono będzie deficyt budżetowy w wysokości 3.400.000.000 boliwiano, a wobec tego nieunikniony jest wzrost podatków. Mimo ostatniej opozycji rząd przetrzymał swoje zamiary.

nej komisji, która zajmie się przygotowaniem odpowiednich projektów ustaw.

W przyszłym roku Bolivia zamierza powiększyć obroty handlowe, opierając swe plany przede wszystkim na produkcji cyny, która ma osiągnąć 35.000 t.

Produkcja górnicza kraju nie odegrała w 1950 r. należytej roli. Terminy dostaw były długie, wydajność kopalń mała. Zasadnicza przyczyna sprowadza się do niskiej stopy życia górników. Doprowadziło to do długotrwałych strajków.

C H I L E

Kurczenie się obrotów handlu zagranicznego

Jak komunikuje "Foreign Commerce Weekly" eksport Chile spadł w okresie pierwszych 8-miu miesięcy 1950 r. /w mil. zł. peso/ do 778,5 w porównaniu do 992,7 w tym samym okresie 1949 r. Ogólna suma eksportu nie obejmuje złota, którego eksport osiągnął 20,8 w porównaniu z 37,7 w odpowiednich okresach.

Import Chile w okresie 8 miesięcy 1950 r. zmniejszył się o 178,9 mil. zł. peso, osiągając 761,6 mil. zł. peso w porównaniu do 940,3 mil. zł. peso w odpowiednim okresie 1949 r.

E G I P T

Handel zagraniczny

Handel zagraniczny Egiptu we wrześniu 1950 r. charakteryzuje wzrost importu przy jednoczesnym zmniejszaniu się eksportu. Deficyt bilansu handlu zagranicznego wyniósł we wrześniu 1950 r. 10.104.503 funtów egipskich, import osiągnął wartość 12.556.531 f.e., a eksport 2.452.028 f.e. Deficyt zaś w sierpniu wyniósł 5.192.778 f.e.

W ciągu pierwszych 9 miesięcy 1950 r. wartość importu osiągnęła cyfrę 143.604.511 f.e., podczas gdy w analogicznym okresie 1949r. wynosił on 127.705.716 f.e. Eksport zaś za odnośne okresy wynosił: 116.724.628 f.e. i 94.679.716 f.e. Deficyt wyniósł więc odpowiednio: 26.875.983 f.e. i 33.026.000 f.e.

Rozwój egipskiego handlu zagranicznego w pierwszych 9 miesiącach 1950 r., w porównaniu do analogicznego okresu 1949 r. przedstawiał się następująco:

nej komisji, która zajęła się przygotowaniem odpowiedzi-
nich projektów ustaw.

W przyszłym roku Bolivia zamierza powiększyć
obroty handlowe, opierając swe plany przede wszystkim na
produkcji cyny, która ma osiągnąć 35.000 t.

Produkcja górnictwa kraju nie odegrała w 1950 r.
niezbyt wielkiej roli. Terminy dostaw były długie, wystano-
kopolni mała. Zasadniczo przychody z górnictwa nie do-
starczyły do pokrycia potrzeb. Doprowadziło to do dłużeń-
sich strątków.

C H I L E

Kurczenie się obrotów handlu zagranicznego

Tak komunikuje "Foreign Commerce Weekly" eksport
Chile spadł w okresie pierwszych 8-miesięcy 1950 r.
/w mil. zł. peso/ do 778,5 w porównaniu do 922,7 w tym
samym okresie 1949 r. Ogólna suma eksportu nie obejmuje
złota, którego eksport osiągnął 20,8 w porównaniu z 37,7
w odpowiednich okresach.

Import Chile w okresie 8 miesięcy 1950 r. zmniej-
szył się o 178,9 mil. zł. peso, osiągając 761,6 mil. zł.
peso w porównaniu do 940,5 mil. zł. peso w odpowiednim
okresie 1949 r.

E G I P T

Handel zagraniczny

Handel zagraniczny Egiptu we wrześniu 1950 r.
charakteryzował wzrost importu przy jednoczesnym zmniej-
szeniu się eksportu. Deficyt bilansu handlu zagranicz-
nego wyniósł we wrześniu 1950 r. 10.104.503 funtów egip-
skich, import osiągnął wartość 12.556.531 f.e., a eksport
2.452.028 f.e. Deficyt zaś w sierpniu wyniósł 5.192.778
f.e.

W ciągu pierwszych 9 miesięcy 1950 r. wartość
importu osiągnęła cyfrę 143.604.511 f.e., podczas gdy
w analogicznym okresie 1949 r. wynosiła on 127.705.716 f.e.
Eksport zaś za odpowiednie okresy wynosił: 116.724.628 f.e.
194.679.716 f.e. Deficyt wyniósł więc odpowiednio:
26.875.985 f.e. 13.026.000 f.e.

Rozwój egipskiego handlu zagranicznego w pierw-
szych 9 miesiącach 1950 r. w porównaniu do analogicz-
nego okresu 1949 r. przedstawiał się następująco:

I - IX.1950r

I - IX.1949r

Import	143.604.511 f.e.	127.705.716 f.e.
Eksport	116.724.628 "	94.679.716 "
Deficyt	26.875.983 "	33.026.000 "

Struktura towarowa importu przedstawiała się -
odnośnie podstawowych pozycji - we wrześniu 1950 r. na-
stępująco:

herbata	-	556.621 f.e.
tytoń, papierosy	-	389.483 "
węgiel	-	320.593 "
farmaceutyki	-	347.401 "
nawozy sztuczne	-	1.051.865 "
budulec	-	527.054 "
tkaniny wełniane	-	679.728 "
tkaniny bawełniane	-	595.245 "
samochody osobowe	-	
i ciężarowe	-	437.366 "

Najważniejsze pozycje eksportu w tymże okresie:

bawełna	-	1.096.127 f.e.
tkaniny bawełniane	-	260.523 "
ryż	-	203.343 "
oliwa	-	75.325 "
cebula	-	62.675 "

J A P O N I A

Budżet państwowy na 1951/52 r.

Projekt budżetu Japonii na 1951/52 r. przewidu-
je wydatki w sumie 598 miliardów jen.

Znacznej redukcji uległa pozycja przeznaczona
na subsydia w celu utrzymania niezmienionego poziomu cen.
Powyższy fundusz stabilizacyjny wynosił w 1949 r. 24%
wszystkich wydatków, w 1950 r. - 14%, natomiast w 1951r.
przewiduje się na ten cel wydatkowanie tylko 5% ogólnej
sumy budżetowej, w związku z czem należy oczekiwać w Ja-
ponii dalszego wzrostu cen.

Handel zagraniczny

Według oficjalnych danych rządowych eksport
japoński spał do września 1950 r. o 70.000.000 J w stosunku do
poziomu eksportu w sierpniu t.z.

I - IX. 1950r I - IX. 1949r

Import	143.604.711 f.e.	127.707.712 f.e.
Eksport	116.724.628 "	94.679.712 "
Deficyt	26.875.983 "	33.028.000 "

Struktura towarowa importu przedstawiała się -
ogólnie podstawowych pozycji - we wrześniu 1950 r. następująco:

herbata	-	256.621 f.e.
tytoń, papierosy	-	389.482 "
węgiel	-	320.292 "
farmaceutyki	-	347.401 "
nawozy sztuczne	-	1.021.862 "
budulec	-	227.024 "
tkaniny wełniane	-	679.728 "
tkaniny bawełniane	-	292.222 "
samochody osobowe	-	437.366 "
i ciężarowe	-	

Najważniejsze pozycje eksportu w tymże okresie:

bawełna	-	1.096.127 f.e.
tkaniny bawełniane	-	260.223 "
rys	-	203.343 "
oliwa	-	72.322 "
cebula	-	62.672 "

J A P O N I A

Budżet państwowy na 1951/52 r.

Projekt budżetu Japonii na 1951/52 r. przewiduje wydatki w sumie 298 miliardów jen.

Znaczną redukcję uległa pozycja przeznaczona na subsydia w celu utrzymania niezmiennego poziomu cen. Powyższy fundusz stabilizacyjny wynosił w 1949 r. 24% wszystkich wydatków, w 1950 r. - 14%, natomiast w 1951 r. przewiduje się na ten cel wydatkowanie tylko 2% ogólnej sumy budżetowej, w związku z czym należy oczekiwać w Japonii dalszego wzrostu cen.

Handel zagraniczny

Handel zagraniczny Japonii w 1950 r. wykazał się wzrostem o 20.000.000 j. w stosunku do poprzedniego roku.

Olbrzymie zyski banków kanadyjskich

Jak podała gazeta "Mainici", według obliczeń przeprowadzonych przez Ministerstwo Finansów, ogólna suma dochodów 71 instytucji bankowych w okresie kwiecień - wrzesień 1950 r. wyniosła 6 9 miliardów jen, co znacznie przekracza dochody osiągnięte w II półroczu 1949 r.

Wzrost bezrobocia

K A N A D A

Eksport w październiku 1950 r.

Według danych Kanadyjskiego Biura Statystycznego wartość eksportu Kanady w październiku 1950 r. wyniosła 315,2 mil. kanad. dol.

Podstawowymi pozycjami eksportu kanadyjskiego były /w mil. kanad. dolarów/:

drewno i papier	-	122,7
produkty rolnicze pochodzenia roślinnego	-	61,0
metale kolorowe	-	51,1
bydło żywe i produkty zwierzęce	-	32,1
metale niekolorowe i wytwory	-	22,0
prod. pochodzenia mineralnego	-	10,2
chemikalia	-	9,0
przędza i tkaniny	-	3,2

Struktura geograficzna eksportu Kanady była w październiku 1950 r. następująca:

	p a ź d z i e r n i k	
	1949	1950
Ogólny eksport	269,1	315,1
w tym:		
Stany Zjednoczone	148,1	204,4
Anglia	72,3	47,7
Europa Kontynentalna	17,8	24,7
Ameryka Łacińska	9,6	14,7
Inne kraje	21,3	23,5

Zamówienia sprzętu wojennego

Podano do wiadomości o utworzeniu w Kanadzie "Defence Contraction Limited", która zajmować się będzie wyłącznie kontraktami rządowymi na sprzęt wojenny; kontrakty te są obecnie oceniane na 100 milionów kanadyjskich dolarów.

Odbierzmy wysoki bankow...

Tak podaje gazeta "Mainichi", według oficjalnych danych Ministerstwa Finansów, ogólna suma dochodów 71 instytucji bankowych w okresie kwiecień - wrzesień 1950 r. wyniosła 6 9 miliardów jen, co znacznie przekracza dochody osiągnięte w II półroczu 1949 r.

K A N A D A

Eksport w październiku 1950 r.

Według danych Kanadyjskiego Biura Statystycznego wartość eksportu Kanady w październiku 1950 r. wyniosła 315,2 mil.kanad.dol.

Podstawowymi pozycjami eksportu kanadyjskiego były \w mil.kanad.dolarów:

przędza i tkaniny	-	3.2
chemikalia	-	9.0
prod.pochodzenia mineralnego	-	10.2
metale niekolorowe i wytwory	-	22.0
zwierzęce	-	32.1
produkty żywe i produkty	-	51.1
metale kolorowe	-	61.0
nie roślinnego	-	122.7
produkty rolnicze pochodzące	-	
drewno i papier	-	

Struktura geograficzna eksportu Kanady była w październiku 1950 r. następująca:

państwo	1949	1950
Inne kraje	21.3	23.2
Ameryka Łacińska	9.6	14.7
Europa Kontynentalna	17.8	24.7
Anglia	72.3	47.7
Stany Zjednoczone	148.1	204.4
W tym:		
ogólny eksport	269.1	315.1

Zamówienia sprzętu wojennego

Pobrano do wiadomości o utworzeniu w Kanadzie "Defence Construction Limited", która zajmować się będzie wydzierżawianiem kontraktami rządowymi na sprzęt wojenny, kon- trakty te są obecnie oceniane na 100 milionów kanadyjskich dolarów.

11/52

Wzrost dochodów monopolu kanadyjskich

Handel zagraniczny

Dziennik "Star" wychodzący w Toronto podaje, że koncerny kanadyjskie wypłaca za 1950 r. dywidendy w wysokości 473 mil.dol.kanał. to znaczy o 11% więcej niż w 1949 r., a o 51% więcej niż w 1938 r.

Wzrost bezrobocia

Według oficjalnych danych Ministerstwa Pracy, liczba bezrobotnych wynosiła w Kanadzie na dzień 16 listopada 1950 r. 163.000 osób.

Według dziennika "Gazette" zniesienie ograniczeń na import szeregu amerykańskich towarów zadaje silny cios dla przemysłu odzieżowego Montrealu, który nie jest w stanie konkurować z towarami amerykańskimi. Oczekuje się zwolnienia w tej gałęzi przemysłu 30 tys.ludzi.

LIBAN

Handel zagraniczny w II kwartale 1950 r.

Wobec zerwania libańsko - syryjskiej unii celnej w marcu 1950 r. dane statystyczne o handlu zagranicznym Libanu za II kwartał 1950 r. nie obejmują handlu zagranicznego Syrii.

Według danych biuletynu statystycznego Ministerstwa Gospodarki Narodowej, import Libanu w II kwartale 1950 r. wyniósł 170,5 tys.t. wartości 80.387 tys.l.f., a eksport - 55,6 tys.t. na sumę 13.639 tys.l.f. Reeksport w tym okresie wyniósł 1.705 tys.l.f.

Struktura geograficzna handlu zagranicznego Libanu - odnośnie krajów uczestniczących w obrocie z Libanem - kształtowała się w II kwartale 1950 r. następująco:

	Import	Eksport
Ogólnie	80.387	18.639
w tym:		
Syria	7.399	5.090
Anglia	8.018	3.465
Belgia	1.946	1.983
Stany Zjednoczone	8.406	1.543
Francja	16.083	1.473
Egipt	1.272	635
Włochy	1.826	537
Turcja	1.724	273

Wzrost dochodów monopolu kanadyjskich

Dziennik "Star" wychodzący w Toronto podaje, że koncerny kanadyjskie wypłaciły za 1950 r. dywidendy w wysokości 473 mil. dol. kanad. to znaczy o 11% więcej niż w 1949 r., a o 51% więcej niż w 1938 r.

Wzrost bezrobocia

Według oficjalnych danych Ministerstwa Pracy liczba bezrobotnych wynosiła w Kanadzie na dzień 16 listopada 1950 r. 163.000 osób.

Według dziennika "Gazette" zniesienie ograniczeń na import szeregu amerykańskich towarów zadaje silny cios dla przemysłu obrotowego Montrealu, który nie jest w stanie konkurować z towarami amerykańskimi. Oczekuje się zwolnienia w tej gałęzi przemysłu 30 tys. ludzi.

L I B A N

Handel zagraniczny w II kwartale 1950 r.

Wobec zerwania libańskiego - syryjskiej unii celnej w marcu 1950 r. dane statystyczne o handlu zagranicznym Libanu za II kwartał 1950 r. nie obejmują handlu zagranicznego Syrii.

Według danych biuletynu statystycznego Ministerstwa Gospodarki Narodowej, import Libanu w II kwartale 1950 r. wyniósł 170,5 tys. t. wartości 80.387 tys. l.f., a eksport - 25,6 tys. t. na sumę 13.639 tys. l.f. Reeksport w tym okresie wyniósł 1.705 tys. l.f.

Struktura geograficzna handlu zagranicznego Libanu - odnośnie krajów uczestniczących w obrocie z Libanem - kształtowała się w II kwartale 1950 r. następująco:

w tym:		Ogółnie
Import	Eksport	
80.387	18.639	
7.399	2.090	Syria
8.018	3.462	Anglia
1.946	1.983	Belgia
8.406	1.543	Stany Zjednoczone
16.083	1.473	Francja
1.272	632	Egipt
1.826	337	Włochy
1.724	273	Turcja

M A L A J E

Handel zagraniczny

Handel zagraniczny Malajów wzrósł znacznie w lipcu i sierpniu 1950 r. w porównaniu z czerwcem 1950 r., osiągając w odnośnych okresach /w milionach malajskich dolarów/: 548,1 i 676,5 w porównaniu do 455,5. Import i eksport w tych miesiącach kształtował się następująco /w mil.m.dol./:

	Import	Eksport	Saldo
1950r czerwiec	214,5	241,0	26,5
lipiec	250,2	297,9	47,7
sierpień	279,5	396,9	117,4

Do wzrostu eksportu w poważnym stopniu przyczyniło się powiększenie się wywozu kauczuku oraz zwyżka jego ceny.

W 8 miesiącach 1950 r. eksport Malajów osiągnął 1.903,6 mil.m.dol., a import - 1.640,0 mil.m.dol.

Eksport malajskich towarów do Stanów Zjednoczonych stale wzrastał i w sierpniu 1950 r. osiągnął 101,1 mil.m.dol. w stosunku do 67,9 mil.m.dol. w lipcu. Eksport Malajów do Stanów Zjednoczonych wyniósł w pierwszych 8 miesiącach 1950 r. 515,4 mil.m.dol.

Eksport kauczuku z Malajów do Stanów Zjednoczonych przedstawiał się następująco /w tysiącach ton/: w sierpniu - 35,7, we wrześniu - 32,3 w 9 miesiącach 1950r - 262,2, a do Anglii odpowiednio: 16,0, 15,9 i 144,5.

M A R O K O

Handel zagraniczny w pierwszych miesiącach 1950 r.

Import Maroka w okresie pierwszych 9-ciu miesięcy 1950 r. wyniósł 1.338 tys.t. na sumę 84.091 mil.f.fr., a eksport - 4.353 tys. t. na sumę 45.735 mil.f.fr.

Handel zagraniczny Maroka w zależności od stref walutowych ilustrują za okres 9 miesięcy 1950 r. następujące dane:

	Import	Eksport
Strefa franka francuskiego	56.996	22.018
w tym:		
Francja	50.409	17.136

Handel zagraniczny

Handel zagraniczny Malajów wzrósł znacznie w lipcu i sierpniu 1950 r. w porównaniu z czerwcem 1950 r. osiągnął w odpowiednich okresach /w milionach malajskich dolarów/ 548,1 i 676,5 w porównaniu do 452,5. Import i eksport w tych miesiącach kształtował się następująco /w mil.m.dol./:

	Import	Eksport	Saldo
1950r czerwiec	214,5	241,0	26,5
lipiec	250,2	297,9	47,7
w sierpniu	279,2	396,9	117,7

Do wzrostu eksportu w powyższym stopniu przyczyniło się powiększenie się wywozu kaczusku oraz zwiększenie cen.

W 8 miesiącach 1950 r. eksport Malajów osiągnął 1.903,6 mil.m.dol., a import - 1.640,0 mil.m.dol.

Eksport malajskich towarów do Stanów Zjednoczonych stale wzrastał i w sierpniu 1950 r. osiągnął 101,1 mil.m.dol. w stosunku do 67,9 mil.m.dol. w lipcu. Eksport Malajów do Stanów Zjednoczonych wyniósł w pierwszych 8 miesiącach 1950 r. 212,4 mil.m.dol.

Eksport kaczusku z Malajów do Stanów Zjednoczonych przedstawiał się następująco /w tysiącach ton/:

w sierpniu - 32,7, we wrześniu - 32,5 w 9 miesiącach 1950r - 262,2, a do Anglii odpowiednio: 16,0, 12,9 i 14,2.

Handel zagraniczny w pierwszych miesiącach 1950 r.

Import Maroka w okresie pierwszych 9-ciu miesięcy 1950 r. wyniósł 1.328 tys.t. na sumę 84.091 mil.l.fr., a eksport - 4.323 tys.t. na sumę 42.732 mil.l.fr.

Handel zagraniczny Maroka w zależności od struktury walutowych ilustrują za okres 9 miesięcy 1950 r. następujące dane:

Strefa franka francuskiego	Import	Eksport
w tym:	26.998	22.018
Francja	20.409	17.136

Handel zagraniczny z Indiami

Strefa funta szterlinga

Import

Eksport

1.690

7.976

w tym:

Anglia

1.238

6.707

Strefa dolara

15.579

863

w tym:

Stany Zjednoczone

7.287

748

Kuba

5.384

79

Inne kraje

9.826

14.878

w tym:

Holandia

1.112

1.373

Belgia

1.821

1.621

Niemcy Zachodnie

676

4.691

Hiszpania

269

987

Dania

593

1.588

Włochy

1.107

1.003

Najważniejszymi pozycjami eksportu Maroka w pierwszych miesiącach 1950 r. były /w tysiącach ton/:

Węgiel

-

99

/w tym do Francji i jej kolonii - 79/

Fosfaty

-

2.911

/do Francji - 385,
Anglii - 591, Niemiec
Zach. - 135/

Ruda żelazna

-

254

/do Anglii/

Ruda manganowa

-

198

/do Francji - 171, Sta-
nów Zjedn. - 18, Nie-
mieć Zach. - 4/

Ruda ołowiu

-

43

/do Francji i jej ko-
lonii - 40/

Kobalt

-

650

/do Francji/

Antymon

-

622

/do Francji/

Nieobrobiona

kora drzewa

korkowego

-

15

/do Francji - 1,5, Sta-
nów Zjedn. - 3,3, Nie-
mieć Zach. - 7,1/Obrobiona kora
drzewa korkow.

-

2,2

/do Francji - 0,4,
Anglii - 0,6/

Jęczmień

-

216

/do Anglii - 70, Nie-
mieć Zach. - 28/

Konserwy rybne

-

39

/do Anglii - 14, Nie-
mieć Zach. - 7.
Francji - 7/

Import	1.690	7.976	Eksport
	1.238	6.707	
	12.279	863	
	7.287	748	
	2.384	79	
	9.826	14.878	
	1.112	1.373	
	1.821	1.621	
	676	4.691	
	269	987	
	293	1.288	
	1.107	1.003	

Strefa tuncz asterlinga

w tym:

Anglia

Strefa dolara

w tym:

Stany Zjednoczone

Kuba

Inne kraje

w tym:

Holandia

Belgia

Niemcy Zachodnie

Hiszpania

Dania

Włochy

Netważnietajmyt pozycjami eksportu Maroka w
pierwszych miesiącach 1950 r. były /w tysiącach ton/:

Węgiel

29 - /w tym do Francji 1 tet
koloni - 79/

Fosfaty

2.911 - /do Francji - 382
Anglii - 291 Niemiec
Zach - 132/

Ruda żelazna

224 - /do Anglii/

Ruda manganowa

198 - /do Francji - 171 Sta-
now Zjedn - 18 Nie-
miec Zach - 4/

Ruda ołowiu

42 - /do Francji 1 tet ko-
lonii - 40/

Kobalt

620 - /do Francji/

Antymon

622 - /do Francji/

Nieobrobiona

kora drzewa

korkowego

12 - /do Francji - 1.2 Sta-
now Zjedn - 3.3 Nie-
miec Zach - 7.1/

Oprobiona kora

drzewa korkow.

2.2 - /do Francji - 0.4
Anglii - 0.6/

Żeozmian

216 - /do Anglii - 70 Nie-
miec Zach - 28/

Konserwy rybne

39 - /do Anglii - 14 Nie-
miec Zach - 7
Francji - 2/

P A K I S T A N

Handel zagraniczny z Indiami

Wojna handlowa między Indiami a Pakistanem, która wynikła w następstwie odmowy przez rząd pakistański przeprowadzenia dewaluacji rupii we wrześniu 1949 r., doprowadziła do gwałtownego ograniczenia handlu między tymi krajami, jak to wykazuje poniższa tabela bilansu handlowego Pakistanu z Indiami w 1949/50r. /w mil. rupii/:

	Eksport włączając reeksport	Import	Saldo
lipiec - wrzesień 1949 r.	193,4	132,3	+ 61,1
paździ. - grudzień 1949 r.	51,2	64,9	- 13,7
styczeń - marzec 1950 r.	16,0	35,9	- 19,9

Import Pakistanu z Indii w okresie styczeń - marzec 1950 r. w porównaniu z okresem z przed dewaluacji /lipiec - wrzesień 1949 r./ wyniósł 27,1%, a eksport z Pakistanu do Indii - tylko 8,3 %.

Saldo bilansu handlowego Pakistanu z Indiami, zazwyczaj aktywne dla Pakistanu, po dewaluacji zamieniło się na bierne.

S I A M

Handel zagraniczny w I kwartale 1950 r.

Według danych opublikowanych w miesięczniku statystycznym Organizacji Narodów Zjednoczonych, bilans handlu zagranicznego Siamu w I kwartale 1950 r. w porównaniu z odnośnym okresem 1949 r. pogorszył się. Saldo dodatnie, które w I kwartale 1949 r. wynosiło 305,1 mil. baht /1 \$ = 12,5 bahtów/, zmniejszyło się do 241,8 mil. baht.

Eksport Siamu w pierwszych 3 miesiącach 1950 r. oceniany był /w mil. baht/ 934,5, a import 692,7.

Jak podaje prasa siamska, najważniejszymi pozycjami eksportu w I kwartale 1950 r. były: ryż, kauczuk, ruda cyny, drzewo tekowe. W lutym i marcu 1950 r. eksport tych towarów w porównaniu z analogicznymi miesiącami 1949 r. wynosił:

	L u t y		M a r z e c	
	1949	1950	1949	1950
Ryż	210,3	119,7	154,2	248,9
Kauczuk	13,7	3,7	20,9	29,2
Ruda cyny	3,4	2,8	1,0	17,4
Drzewo tekowe	6,9	9,1	10,2	10,7

Handel zagraniczny z Indiami

Wojna handlowa między Indiami a Pakistanem, która wynika w następstwie odmowy przez rząd pakistański przeprowadzenia dewaluacji rupii we wrześniu 1949 r., doprowadziła do gwałtownego ograniczenia handlu między tymi krajami. Jak to wykazuje poniższa tabela bilansu handlowego Pakistanu z Indiami w 1949/50 r. \w mil. rupii\:

	Eksport	Import	Saldo
	widocznego		
	teeksport		
lipiec - wrzesień 1949 r.	195.4	132.3	+ 63.1
październik - wrzesień 1949 r.	51.2	64.9	- 13.7
styczeń - marzec 1950 r.	16.0	32.9	- 16.9

Import Pakistanu z Indii w okresie styczeń - marzec 1950 r. w porównaniu z okresem z przed dewaluacji \lipiec - wrzesień 1949 r.\ wyniósł 27.1%, a eksport z Pakistanu do Indii - tylko 8.3%.

Saldo bilansu handlowego Pakistanu z Indiami, zazwyczaj aktywne dla Pakistanu, po dewaluacji zamieniło się na bierne.

S I A M

Handel zagraniczny w I kwartale 1950 r.

Według danych opublikowanych w miesięczniku statystycznym Organizacji Narodów Zjednoczonych, bilans handlu zagranicznego Siamu w I kwartale 1950 r. w porównaniu z odpowiednim okresem 1949 r. pogorszył się. Saldo dodatnie, które w I kwartale 1949 r. wynosiło 302.1 mil. baht \1 & = 12.5 bahtów\ zmniejszyło się do 241.8 mil. baht.

Eksport Siamu w pierwszych 3 miesiącach 1950 r. oceniany był \w mil. baht\ 924.2, a import 692.7.

Jak podaje prasa siamska, najważniejszymi pożywkami eksportu w I kwartale 1950 r. były: ryż, kamienik, ruda cyny, drzewo tekowe. W lutym i marcu 1950 r. eksport tych towarów w porównaniu z analogicznymi miesiącami 1949 r. wynosił:

	I kw. 1949	I kw. 1950
Ryż	210.3	119.7
Kamienik	15.7	3.7
Ruda cyny	3.4	2.8
Drzewo tekowe	6.9	9.1
Inne	10.2	10.2
Łącznie	246.5	155.5

Na import Siamu składały się przede wszystkim artykuły masowej konsumpcji oraz piwo i napoje alkoholowe.

STANY ZJEDNOCZONE

Struktura handlu zagranicznego we wrześniu 1950 r.

Struktura eksportu i importu Stanów Zjednoczonych we wrześniu 1950 r. według danych Ministerstwa Handlu była następująca /eksport podany bez reeksportu; wszystkie cyfry podane w milionach dolarów/:

	W r z e s i e ń	
	1949	1950
<u>E k s p o r t</u>	895,4	897,5
Surowce	122,8	175,6
w t y m:		
Bawełna	36,1	75,7
Tytoń	40,5	43,9
Węgiel	19,9	31,1
Nafta	7,8	7,9
Żywność	155,5	116,9
w t y m:		
Pszenica	71,2	30,0
Kukurydza	10,9	8,9
Produkty mleczne	13,6	8,1
Mąka pszenna	6,8	5,7
Półfabrykaty	104,4	103,0
w t y m:		
Surówka i stal	32,9	22,3
Metale kolorowe	7,0	6,2
Chemikalia przemysłowe	7,7	8,5
Produkty suchej destylacji	5,4	5,1
Fabrykaty	512,8	502,8
w t y m:		
Urządzenia przemysłowe	105,7	95,1
Urządzenia do obróbki		
metali	15,8	19,6
Urządzenia budowlane	16,2	15,9
Urządzenia wiertnicze		
i pompy	16,1	11,2
Urządzenia elektryfika-		
cyjne	33,6	34,0
Części samochodowe	20,7	23,6
Samochody ciężarowe		
i autobusy	15,8	19,7
Traktory i części	24,2	16,4
Samochody osobowe	17,4	15,2
Maszyny rolnicze i sprzęt		
rolniczy	8,9	8,8

artykuły masowej konsumpcji oraz piwo i napoje alkoholowe. Na import szlaku składowy się przede wszystkim

S T A N Y Z J E D N O C Z O N E

Struktura handlu zagranicznego we wrześniu 1950 r.

Struktura eksportu i importu Stanów Zjednoczonych we wrześniu 1950 r. według danych Ministerstwa Handlu i Handlu zagranicznego /eksport podany bez reeksportu; wszystkie cyfry podane w milionach dolarów/:

E k s p o r t		W r z e s i e Ń	
		1950	1949
Surowce		122,8	897,2
w t y m:			
Bawełna		36,1	72,7
Tyton		40,2	43,9
Węgiel		19,9	31,1
Nasła		7,8	7,9
Złoty		122,2	116,9
w t y m:			
Pazniesz		71,2	30,0
Kukurydza		10,9	8,9
Produkty mleczne		13,6	8,1
Makaz pazniesz		6,8	2,7
Próbnykasy		104,4	103,0
w t y m:			
Sudówka i stal		32,9	22,3
Metale kolorowe		7,0	6,2
Chemia przemysłowa		7,7	8,2
Produkty suchej destylacji		2,4	2,1
Fabrykasy		212,8	202,8
w t y m:			
Urządzenia przemysłowe		102,7	92,1
Urządzenia do obróbki			
metali		12,8	19,6
Urządzenia budowlane		12,2	12,9
Urządzenia wiertnicze			
i pompy		16,1	11,2
Urządzenia elektryka-			
cyjne		33,6	34,0
Części samochodowe		20,7	23,6
Samochody ciężarowe			
i autobusy		12,8	19,7
Traktory i części		24,2	16,4
Samochody osobowe		17,4	12,2
Maszyny rolnicze i sprzęt			
rolniczy		9	8,8

Lekarstwa i produkty farmaceutyczne	16,4	20,9
Wyroby bawełniane	23,4	20,8
Wyroby ze sztucznych włókien	15,0	13,3
Smary	13,2	16,1
Benzyna	9,5	8,5
Statki handlowe	14,5	11,0
I m p o r t	529,3	823,4
Surowce	161,1	224,3
w t y m:		
Kauczuk	15,4	41,4
Wełna nieprana	22,6	36,8
Ropa naftowa	27,1	29,6
Rudy i koncentraty	17,2	22,5
Futra	10,1	12,6
Skóry surowe	6,7	10,6
Nasiona oleiste	8,9	9,7
Tyton	6,4	6,8
Żywność	163,3	267,9
w t y m:		
Cukier	28,3	40,2
Kawa	66,0	28,4
Tłuszcze i oleje	7,0	10,1
Kakao	4,6	9,9
Półfabrykaty	105,4	195,6
w t y m:		
Tarcica	10,1	31,8
Celuloza	11,3	19,9
Naftopochodne	10,7	16,6
Miedź	11,2	13,0
Cyna	14,7	10,1
Nikiel i stopy	3,3	5,7
Fabrykaty	99,4	135,6
w t y m:		
Papier gazetowy	33,4	38,9
Maszyny i środki transportowe	9,1	11,7
Papier pakowy	8,4	7,9
Wyroby wełniane	4,4	7,3

Zaostrzenie kontroli eksportu

Jak informuje "Journal of Commerce" Ministerstwo Handlu Stanów Zjednoczonych, podało do wiadomości, że od 4 października wprowadza się kontrolę eksportu wszystkich towarów do Chin, Hong Kongu i Makao. Rozporządzenie to rozszerzone jest na towary wysyłane bezpośrednio ze stref handlowych Stanów Zjednoczonych, towary tranzytowe, nie ładowane na statki i na towary znajdujące się w stadium produkcji. Do tego czasu licencje

Jak informuje "Journal of Commerce" Ministerstwo Handlu Stanów Zjednoczonych podjęło do wiadomości, że od 4 października wprowadzono kontrolę eksportu wszystkich towarów do Chin, Hong Kongu i Makao. Rozporządzenie to rozszerzone jest na towary wyłączone bezpodstawnie ze stref handlowych Stanów Zjednoczonych, towary tranzytowe, nie ładowane na statki i na towary znajdujące się w stadium produkcji. Do tego czasu licencje

Łastrywanie kontroli eksportu

Wyroby winiarskie	4.4	7.3
Papier pakowy	8.4	7.9
Maszyny i środki transportowe	9.1	11.7
Papier gazetowy	33.4	38.9

W tym:

Fabrykaty	99.4	132.6
Nikiel i stopy	3.3	2.7
Oyna	14.7	10.1
Mleko	11.2	13.0
Nastopochodne	10.7	16.6
Celluloza	11.3	19.9
Tarcia	10.1	31.8

W tym:

Półfabrykaty	102.4	192.6
Kakao	4.6	9.9
Tłuszcz i oleje	7.0	10.1
Kawa	66.0	38.4
Cukier	28.3	40.2

W tym:

Żywność	163.3	267.9
Tytoń	6.4	6.8
Nasiona oleiste	8.9	9.7
Skóry surowe	6.7	10.6
Tłusto	10.1	12.6
Rudy i koncentraty	17.2	22.2
Woda niszczona	27.1	29.6
Włókna nieprzędzone	22.6	36.8
Kaniony	15.4	41.4
W tym:	15.4	41.4

Surowce

W tym:

I m p o r t	259.3	823.4
Statki handlowe	14.2	11.0
Benzyne	9.2	8.2
Smary	13.2	16.1
Wyroby ze sztucznych włókien	15.0	13.3
Wyroby bawełniane	23.4	20.8
Farmaceutyczne	16.4	20.9
Lekarsztwa i produkty	16.4	20.9

eksportowe były wymagane dla towarów, które rząd Stanów Zjednoczonych określił jako towary o znaczeniu strategicznym.

"Journal of Commerce" wskazuje, że to nowe rozporządzenie Ministerstwa Handlu spotkało się z ostrą krytyką ze strony kół handlowych Stanów Zjednoczonych.

Przypuszcza się, że liczni eksporterzy poniosą dotkliwe straty finansowe w związku z zahamowaniem spowodowanym koniecznością otrzymania licencji i anulowania istniejących zamówień. Zauważa się, że w konsekwencji tego zarządzenia ogólny eksport Stanów Zjednoczonych jeszcze bardziej skurczy się, ponieważ eksport do tych krajów wynosił rocznie ponad 100 milionów dolarów.

Indeks produkcji przemysłowej

Według danych Federal Reserve Bureau /dane nie sprawdzone/ indeksu globalnej produkcji przemysłowej Stanów Zjednoczonych w październiku 1950 r., w porównaniu ze sprawdzonymi danymi indeksu za wrzesień 1950 r. przedstawiają się następująco /nie eliminując wahań sezonowych 1935 - 39 = 100/:

	1 9 5 0	
	Wrzesień Październik	
Ogólny indeks produkcji przemysłowej	216	219
Przemysł przetwórczy:		
Towary konsumpcyjne trwałe	254	262
Towary konsumpcyjne nietrwałe	201	201
Surówka i stal	245	254
Urządzenia przemysłowe i maszyny	286	301
Urządzenia transportowe	286	291
Metale kolorowe i wyroby	218	223
Drewno i wyroby	178	175
Wyroby z kamienia, gliny i szkła	224	229
Wyroby tekstylne	191	194
Skóra i wyroby skórzane	123	...
Artykuły żywnościowe	193	178
Wyroby tytoniowe	181	170
Papier i wyroby papierowe	194	197
Wyroby przemysłu poligraficznego	173	181
Produkty naftowe i suchej destylacji węgla	242	247
Chemikalia	272	280
Wyroby gumowe	248	255
Przemysł górniczy:		
Węgiel i nafta	167	170
Rudy	172	165

Wzrost ogólnego indeksu produkcji przemysłowej w październiku 1950 r. w porównaniu z wrześniem 1950 r. o 3 punkty, spowodowany został przede wszystkim wzrostem produkcji metali, urządzeń transportowych, chemikaliów oraz innych towarów mających znaczenie wojenne.

Produkcja towarów konsumpcyjnych w naszym kraju malała w październiku 1950 r. Nastąpił spadek indeksu produkcji wyrobów żywnościowych o 15 punktów, a tytoniowych - o 11 punktów w porównaniu z wrześniem 1950 r.

"Sytuacja na wyuczajna" w Stanach Zjednoczonych i na wyuczajne docho-

Sytuacja na giełdzie jasno wskazuje, że monopoliści i spekulanci giełdowi oczekują jeszcze większych dochodów w następstwie wprowadzenia przez Trumana "stanu pogotowia narodowego" i jego decyzji o dalszym rozszerzeniu programu zbrojeni. Gwałtownie wzrosły kursy akcji koncernów, które produkują materiały wojenne.

Kursy akcji koncernu "Dupont - Company" wzrosły prawie o 3 dol., akcje United States Steel Corporation o 1,25 dol. itd.

W dn. 18 grudnia obserwowany był wzrost kursów akcji koncernów lotniczych, stalowych, chemicznych i rafinacyjnych; sprzedano około 4,5 miliona akcji, co stanowi punkt najwyższy sprzedaży akcji w ostatnich latach, za wyjątkiem 27 czerwca kiedy to Stany Zjednoczone rozpoczęły embargo na Kореę.

T U R O J A

Pogorszenie sytuacji ekonomicznej

W okresie od września 1950 r. obserwowamy szybki wzrost cen na artykuły pierwszej potrzeby. I tak na przykład ceny rządowych wyrobów tekstylnych podniosły się we wrześniu o 15%, a już poprzednio podniesione zostały ceny wyrobów tekstylnych produkowanych w fabrykach prywatnych.

Zbiory pszenicy wyniosły w 1950 r. około 4 miliony ton, co daje pewne możliwości eksportowe.

Gorzej wypadły zbiory cukru, które w 1950 r. osiągnęły 120.000 t., podczas gdy w 1949 r. oceniane były na 134.000 t.

Pogorszenie w obrocie handlu zagranicznym ilustrują następujące dane:

	VIII. 1949	VIII. 1950
Import	66.000.000 t.	82.000.000 t.
Eksport	33.000.000 t.	41.000.000 t.
Deficyt	33.000.000 t.	41.000.000 t.

II/157

Ujemne saldo bilansu handlowego wyniosło w okresie pierwszych 8 miesięcy 1950 r. 142.000.000 Ł.t., podczas gdy w tym samym okresie 1949 r. wynosiło ono 116.000.000 Ł.t. /Ł.t. 1 = 0,357 dol./.

Gwałtowny spadek obrotów handlu zagranicznego został spowodowany między innymi następującymi przyczynami:

1. Centralny Bank Turecki wstrzymał przydział dewiz,
2. Ujemnie wpłynęło na rozwój tureckiego handlu zagranicznego powstanie Europejskiej Unii Płatniczej, która weszła w życie z dn. 5 października 1950 r.

Pod wpływem powiększenia się ujemnego salda tureckiego handlu zagranicznego wzrosło zainteresowanie Turcji wymianą handlową z krajami Demokracji Ludowej. W ostatnich miesiącach 1950 r. toczyły się rozmowy w Ankarze, z delegacją Rumunii, odnośnie eksportu "valonea" /garbników/ i oliwek oraz przedwojennych długów rumuńskich w stosunku do Turcji. Miały miejsce również rozmowy z delegacją Czechosłowacji w sprawie rewizji umowy handlowej i płatniczej z 1949 r.

W Budapeszcie nastąpiło spotkanie komisji turecko-węgierskiej w sprawie rewizji umowy podpisanej w maju 1949 r., a dotyczącej przedwojennych długów Węgier w stosunku do Turcji.

Projekt ustawy przedłożony radzie ministrów przewiduje utworzenie wolnego portu w Iskenderun'ie.

Kapitał amerykański projektuje budowę centrali elektrycznej o mocy 80.000 Kw, w miejscowości Sariyar, nad rzeką Sakarya, na południe od Istanbulu. Elektrownia ta ma dostarczyć prądu dla ważnych rejonów przemysłowych, które znajdują się w prowincjach Kirikkale, Ankara, Zunguldak, Izmit, Adapazari i Istanbul.

W okresie od 26 sierpnia do 26 września obieg pieniężny wzrósł o 80 mil. Ł.t. w porównaniu do maksymalnej cyfry znajdującego się w obiegu pieniądza papierowego, który w okresie ostatnich dwu lat wynosił 958 mil.Ł.t.

W uzupełnieniu wiadomości podanej w nr.2 "W.H.Z." donosi się, że podpisany dnia 14.XI.50 w Brukseli protokół do umowy handlowej pomiędzy Unią Belgo-Luksemburską a Z.S.R.R., przewiduje czas trwania umowy do 1.V.54. Import Belgii obejmuje zboża, drzewo, chemikalia, papier i maszyny.

Z.S.R.R. będzie importować: celazę walcowaną, wyroby stalowe, różne maszyny, śledzie itd.

Ujemne saldo bilansu handlowego wyniosło w okresie pierwszych 8 miesięcy 1950 r. 142.000 E.t., podczas gdy w tym samym okresie 1949 r. wyniosło ono 116.000 E.t. /E.t. 1 = 0.327 dol. /.

Gwałtowny spadek obrotów handlu zagranicznego został spowodowany między innymi następującymi przyczynami:

1. Centralny Bank Turcji wstrzymał przydziały dewiz,
2. Ujemnie wpłynęło na rozwój tureckiego handlu zagranicznego powstanie Europejskiej Unii Płatniczej, która weszła w życie z dn. 5 października 1950 r.

Pod wpływem powiększenia się ujemnego salda tureckiego handlu zagranicznego wzrosło zainteresowanie Turcji wymianą handlową z krajami Demokracji Ludowej. W ostatnich miesiącach 1950 r. toczyły się rozmowy w Ankara, z delegacją Rumunii, ośmiesięczny eksport "valones" /garbników/ i oliwek oraz przedwojennych długów rumuńskich w stosunku do Turcji. Miały miejsce również rozmowy z delegacją Czechosłowacji w sprawie rewizji umowy handlowej i płatniczej z 1949 r.

W Budapeszcie nastąpiło spotkanie komisji turecko-węgierskiej w sprawie rewizji umowy podpisanej w maju 1949 r., a dotyczącej przedwojennych długów Węgier w stosunku do Turcji.

Projekt ustawy przedłożony Radzie Ministrów przewiduje utworzenie wolnego portu w Iskenderuniu.

Kapitał amerykański projektuje budowę centrali elektrycznej o mocy 80.000 Kw, w miejscowości Sarıyer, nad rzeką Sakaryą, na południe od Istanbulu. Elekrownia ta ma dostarczyć prądu dla ważnych rejonów przemysłowych, które znajdują się w prowincjach Kizikkale, Ankara, Zonguldak, Izmit, Abgazari i Istanbul.

W okresie od 26 sierpnia do 26 września obieg pieniężny wzrósł o 80 mil. E.t. w porównaniu do maksymalnej cyfry znajdującego się w obiegu pieniężna papierowego, który w okresie ostatnich dwu lat wynosił 938 mil. E.t.

UMOWY HANDLOWE PŁATNICZE

21.XII.50 paraflowano we Frankfurcie n/Menam umowę handlową między Czechosłowacją a Niemcami Zach. Umowę zawarto na 1951 r. Przewiduje ona wzajemny obrót towarowy wysokości 30 mil.3. Czechosłowacja będzie dostarczać przede wszystkim: oleje, masło, cukier, jaja i nasiona.

A U S T R I A - C Z E C H O S Ł O W A C J A

9.XII.1950 r. podpisano w Pradze między Austrią a Czechosłowacją nową umowę handlową, przewidującą zwiększenie wzajemnej wymiany towarów przemysłowych. Austria będzie dostarczać maszyn, a Czechosłowacja węgiel, ceramikę, środki żywnościowe itp.

Umowa jest ważna do 31.X.51.

A U S T R I A - F R A N C J A

Według umowy handlowej francusko-austriackiej na eksport Francji będzie się składała /w tys.ton/: pszenica - 100, jęczmień - 20, mąka - 20, superfosfaty - 20, tomasówka - 30, potas - 15, a także /w mil.franków francuskich/: auta - 375, stopy żelazne - 200, maszyny i aparaty różnego rodzaju - 190.

Austria dostarczy Francji /w tys.ton/: celulozę - 15, wiskozę - 3, miążgę papierową dla produkcji papieru gazetowego - 2,5, a także 300.000 m² materiałów drzewnych.

A U S T R I A - S Z W A J C A R I A

13.XII.1950 r. rozpoczęły się rokowania ekonomiczne w Bernie dla zbadania sytuacji wymiany handlowej i systemu płatności pomiędzy tymi krajami. Ustalono zachować obecną listę kontyngentów dla importu towarów szwajcarskich do Austrii oraz przedłużyć ważność tej listy do 30.VI.51. Poza tym omawiano różne kwestie związane z przystąpieniem obydwu krajów do EPU. Dotychczas zawarte układy postanowiono zachować nadal w mocy.

B E L G O - L U K S E M B U R S K A U N I A - Z . S . R . R .

W uzupełnieniu wiadomości podanej w nr.2 "W.H.Z." donosi się, że podpisany dnia 14.XI.50 w Brukseli protokół do umowy handlowej pomiędzy Unią Belgo-Luksemburską a Z.S.R.R., przewiduje czas trwania umowy do 1.V.51. Import Belgii obejmuje zboża, drzewo, chemikalia, papier i maszyny.

Z.S.R.R. będzie importował: żelazo walcowane, wyroby stalowe, różne maszyny, śledzie itd.

UMOWY HANDLOWE PLATNICZE

AUSTRIA - CZECHOSŁOWACJA

9.XII.1950 r. podpisano w Pradze między Austrią a Czechosłowacją nową umowę handlową, przewidującą zwiększenie wzajemnej wymiany towarów przemysłowych. Austria będzie dostarczać maszyn, a Czechosłowacja węgiel, ceramikę, broki żywnościowe itp. Umowa jest ważna do 31.X.51.

AUSTRIA - FRANCJA

Według umowy handlowej francusko-austriackiej na eksport Transalpi będzie się składała /w tys.ton/: pszenica - 100, jęczmień - 20, maki - 20, superfosfaty - 20, tomaszka - 30, potas - 15, a także /w mil.franków francuskich/: auta - 575, stopy stalowe - 200, maszyny i aparaty różnego rodzaju - 150.

Austria dostarczy Francji /w tys.ton/: celulozę - 15, wiskozę - 5, mieszankę papierową dla produkcji papieru gazetowego - 2,5, a także 300.000 m. materiałów drzewnych.

AUSTRIA - Szwajcaria

15.XII.1950 r. rozpoczęły się rokowania ekonomiczne w Bernie dla zbadania sytuacji wymiany handlowej i wypracowania paktu między tymi krajami. Ustalono zachować obecne listy kontyngentów dla importu towarów szwajcarskich do Austrii oraz przedłużyć ważność tej listy do 30.VI.51. Poza tym omawiano różne kwestie związane z przystąpieniem obydwu krajów do ECU. Dotychczas zawarte umowy pozostały w mocy.

BELGIA - LUKSEMBURSKA UNIA - Z.S.R.R.

W uzupełnieniu wiadomości podanej w nr.2 "W.H.Z." donosi się, że podpisany dnia 14.XI.50 w Brukseli protokół do umowy handlowej między Unią Belgio-Luksemburską a Z.S.R.R., przewidującą czas trwania umowy do 1.V.51. Import Belgii obejmujące zboże, drzewo, chemikalia, papier i maszyn.

Z.S.R.R. będzie importowała: żelazo walcowane, wyroby stalowe, różne maszyny, śledzie itp.

C Z E C H O S Ł O W A C J A - N I E M C Y Z A C H.

21.XII.50 paraflowano we Frankfurcie n/Menem umowę handlową między Czechosłowacją a Niemcami Zach. Umowę zawarto na 1951 r. Przewiduje ona wzajemny obrót towarowy wysokości 30 mil.ż. Czechosłowacja będzie dostarczać przede wszystkim: oleje, masło, cukier, jaja i nasiona oleiste w wysokości 16,16 mil.ż, a także węgiel brunatny. Niemcy Zach. dostarczać będą w zamian maszyny, chemikalia, pojazdy mechaniczne, medykamenty itd.

C Z E C H O S Ł O W A C J A - Z . S . R . R .

Nowa 5-letnia umowa między Czechosłowacją a Z.S.R.R. stawia wielkie wymagania w stosunku do czeskiego przemysłu maszynowego. Czechosłowacja wykorzysta przy tym radzieckie plany konstrukcyjne maszyn - ponadto pomocą służyć mają radzieccy technicy.

D A N I A - W Ł O C H Y

W uzupełnieniu wiadomości o umowie duńsko-włoskiej podajemy: 4.X.50 podpisano włosko-duńską umowę handlową i płatniczą obowiązującą od 15.X.50 do 14.X.51.

Eksport duński obejmuje /w tys.koron duńskich/:
 ryby - 9.000, konserwy rybne - 1000, mrożona wieprzowina - 4.000, wyroby stalowe i żeliwne - 4.000, maszyny dla przemysłu cementowego i ich części zapasowe - 3.000, motory Diesla i inne oraz ich części zapasowe - 1.250, kryolit - 2.000, medykamenty /w tym insulina/ - 500, farmaceutyki i chemikalia - 250, spirytualia - 200, mleko skondensowane - 200, farby i lakiery - 150, bydło-10.000 sztuk itd.

Eksport Włoch obejmuje /w tys.koron duńskich/:
 owoce - 5.500, jedwab sztuczny - 5.500, tkaniny bawełniane - 3.500, auta i podwozia - 3.000, maszyny do pisania i liczenia - 1.000, wyroby stalowe i żeliwne - 1.000, taśmy filmowe i płyty gramofonowe - 1.000, pończochy i skarpetki - 1.000, wina i likiery - 2.750, orzechy-1.000, ryż - 1.000, kapelusze - 600, tkaniny z sztucznych włókien - 500, maszyny do szycia i ich części - 500, korek - 500, pasta pomidorowa i sok pomidorowy - 350, rowery i motocykle - 200 itd.

Oprócz tego Dania ma dostarczyć Włochom w ramach t.zw.towarów zliberalizowanych - 8.000 koni, 1.500 ton masła, 15.000 ton solonych i suszonych ryb, 750 ton sera, a także /w tys.koron duńskich/ jaj - 4.000, wędzonej ryby - 200. Import Włoch obejmuje: nieprzerobione konopie - 1.500, karoserie - 1.000.

C Z E C H O S L O W A C I A - N I E M C Y Z A C H.

21.XII.50 parafowano we Frankfurcie n./Menem umowę handlową między Czechosłowacją a Niemcami Zach. Umowę zawarto na 1951 r. Trzewiduje ona wzajemny obrot towarów w wysokości 30 mil. \$. Czechosłowacja będzie dostarczać przede wszystkim: olej, masło, cukier, jaja i nasiona oleiste w wysokości 16,16 mil. \$, a także węgiel brunatny. Niemcy Zach. dostarczać będą w zamian maszyny, chemikalia, pojazdy mechaniczne, medykamenty itd.

C Z E C H O S L O W A C I A - Z S. R. R.

Nowa 5-letnia umowa między Czechosłowacją a Z.S.R.R. stawia wielkie wymagania w stosunku do czeskiego przemysłu maszynowego. Czechosłowacja wykorzystaje przy tym najbardziej plany konstrukcyjne maszyn - ponadto może służyć mająt techniczny.

D A N I A - W L O C H Y

W uzupełnieniu wiadomości o umowie duńsko-włoskiej podajemy: 4.X.50 podpisano włosko-duńską umowę handlową i płatniczą obowiązującą od 15.X.50 do 14.X.51.

Eksport duński obejmuje /w tys. koron duńskich/:
 ryby - 9.000, konserwy rybne - 1000, miód - 1000, masłowna - 4.000, wyroby stalowe i żelazne - 4.000, maszyny dla przemysłu cementowego i ich części zapasowe - 3.000, motory Diesla i inne oraz ich części zapasowe - 1.250, kryolit - 2.000, medykamenty /w tym insulina/ - 500, farmaceutyki i chemikalia - 250, spirytus - 200, mleko skondensowane - 200, farby i lakiery - 150, bydło - 10.000 sztuk itd.

Eksport Włoch obejmuje /w tys. koron duńskich/:
 owoce - 2.500, jedwab sztuczny - 2.500, tkaniny bawełniane - 3.500, auta i podwozia - 3.000, maszyny do pisania i liczenia - 1.000, wyroby stalowe i żelazne - 1.000, taśmy filmowe i płyty gramofonowe - 1.000, podręczniki i akapetyki - 1.000, wina i likiery - 2.750, orzechy - 1.000, ryż - 1.000, kapelusz - 600, tkaniny z sztucznych włókien - 500, maszyny do szycia i ich części - 500, korek - 500, pasta pomidorowa i sok pomidorowy - 350, rowery i motocykle - 200 itd.

Opóźnienie tego Dania ma dostarczyć Włochom w ramach t.zw. towarów liberalizowanych - 8.000 koron, 1.500 ton masła, 15.000 ton solonych i suszonych ryb, 750 ton sera, a także /w tys. koron duńskich/ jaja - 4.000, wędzonej ryby - 200. Import Włoch obejmuje: nieprzetworzone konopie - 1.500, karoserie - 1.000.

FINLANDIA - WĘGRY

Umowa handlowa zawarta została na rok 1951. Eksport Finlandii przewidziany na sumę 2,6 mil. \$ stanowić będzie przede wszystkim celuloza, miazga drzewna, papier gazetowy, materiały drzewne itd. Eksport Węgier przewidziany na sumę 2,8 mil. \$ stanowić będą tekstylia, chemikalia, maszyny i cukier.

FINLANDIA - Z.S.R.R.

W ramach 5-letniej umowy handlowej, zawartej między Finlandią a Z.S.R.R. został obecnie podpisany w Moskwie protokół, w myśl którego Finlandia dostarczy materiałów do budowy okrętów - 47 mil. rb., maszyn - za 34 mil. rb., oraz domków drewnianych i towarów drewnianych - za 73 mil. rb. Natomiast Z.S.R.R. dostarczy przede wszystkim - zboża, cukru, paszy, nawozów i produktów naftowych.

Ze strony fińskiej oświadczają, że zapotrzebowanie Finlandii na przyznane tym protokołem towary zostanie w najbliższym roku w dużej mierze zaspokojone.

FRANCJA - NIEMCY ZACH.

Oficjalne źródła francuskie podały do wiadomości następujące szczegóły dotyczące treści umowy francusko-niemieckiej, podpisanej 30.XI.50., a działającej wstecz od 1.IX.50 /o jej paraflowaniu donosiliśmy w Nr.1 Wiad.H.Z./: w okresie od 1-go IX. 50 do 31.VII.51 włącznie, a więc w ciągu 11 miesięcy przewidziany jest obrót towarowy na sumę 170 miliardów franków franc. t.j. 240 - 250 mil. \$.

Lista towarów niekontyngentowanych, stosownie do zaleceń Europejskiej Rady Współpracy Gospodarczej, została obustronnie podwyższona o 60% w stosunku do volumenu z 1948 r. Wszystkie dwustronne wolne listy tracą moc obowiązującą. Wartość importowanych towarów kontyngentowych została ograniczona dla obu państw do sumy 36 miliardów fr.fr.

W ramach tych kontyngentów Niemcy dostarczą Francji między innymi nast. wyroby przemysłowe /w dolarach/: obrabiarki - 4 mil., traktory rolnicze - 4 mil., inne rolnicze maszyny i narzędzia - 2 mil., produkty chemiczne - 9 mil., barwniki dla wyrobów przemysłu tekstylnego i skórzanego - 9 mil., samochody - 2,9 mil.

Poza tym Niemcy Zach. zobowiązały się w okresie od 1.X.50 do końca ub. roku dostarczyć dla francuskiego przemysłu hutniczo-górniczego 750.000 ton koksu z Zagłębia Ruhry, a od 1.I.51 do 15.II.51 dalsze 375.000 ton, następnie 140.000 m³. kopalniaków i 30.000 ton rudy żelaznej z Waldalgesheim.

F I N L A N D I A - W E G R Y

Umowa handlowa zawarta została na rok 1951. Eksport Finlandii przewidywany na sumę 2,6 mil. \$ stanowił będzie przede wszystkim celuloza, miasek drzewna, papier gazetowy, materiały drzewne itd. Eksport Węgier przewidywany na sumę 2,6 mil. \$ stanowił będzie tekstylia, chemikalia, maszyny i okuter.

F I N L A N D I A - Z . S . R . R .

W ramach 5-letniej umowy handlowej, zawartej między Finlandią a Z.S.R.R. został obecnie podpisany w Moskwie protokół, w myśl którego Finlandia dostarczy materiałów budowy okrętów - 47 mil. rb., maszyn - 34 mil. rb., oraz domków drewnianych i towarów drewnianych - 33 mil. rb. Natomiast Z.S.R.R. dostarczy przede wszystkim - zboża, cukru, paszy, nawozów i produktów naftowych. Ze strony fińskiej oświadcza się, że zapotrzebowanie Finlandii na przyznanie tym protokołem towarów zostanie w najbliższym roku w dużej mierze zaspokojone.

F R A N C J A - N I E M C Y Z A G H .

Oficjalne źródła francuskie podały do wiadomości następujące szczegóły dotyczące treści umowy francusko-niemieckiej, podpisanej 30.XI.50., a działającej w całości od 1.IX.50 / o tej parafowaniu donosiłamy w Nr.1 Wiad.H.Z. / w okresie od 1-go IX. 50 do 31.VII.51 wiadomie, a więc w ciągu 11 miesięcy przewidziany jest obrót towarowy na sumę 170 miliardów franków franc. t.j. 240 - 250 mil. \$.

Lista towarów niekontyngentowanych, stosownie do załączonych Europejskiej Rady Współpracy Gospodarczej, została nie opustrośnie podwyższona o 60% w stosunku do poziomu z 1948 r. Wszystkie dwustronne wolne listy trasa mogą obowiązywać. Wartość importowanych towarów kontyngentowych została ograniczona dla obu państw do sumy 36 miliardów fr.fr.

W ramach tych kontyngentów Niemcy dostarczą Francji między innymi nast. wyroby przemysłowe / w dolarach / : oporniki - 4 mil., tekstury rolnicze - 4 mil., inne rolnicze maszyny i narzędzia - 2 mil., produkty chemiczne - 9 mil., barwniki dla wyrobów przemysłu tekstylnego i skórzanego - 9 mil., samochody - 2,9 mil.

Poza tym Niemcy Zach. zobowiązały się w okresie od 1.X.50 do końca ub.r. roku dostarczyć dla francuskiego przemysłu hutniczo-geologicznego 750.000 ton koksu z Zagłębia Rury, a od 1.I.51 do 12.II.51 dalsze 375.000 ton, następnie 140.000 m³ kopalin i 30.000 ton rudy żelaznej z Waldeisenheim.

Z towarów gotowych, na które jest obecnie we Francji szczególnie wielkie zapotrzebowanie, dostarczą Niemcy: opon za 1,5 mil.₰, drukowanych tkanin bawełnianych - za 0,25 mil.₰, oraz gumowego obuwia - za 0,35 mil.₰.

Francja otrzymała od Niemiec między innymi kontyngent importowy na przędzę czesankową i tkaniny wełniane - za 8,5 mil.₰, na przędzę i tkaniny bawełniane - za 2,2 mil.₰.

Wśród towarów, jakie Francja podjęła się dostarczyć są wyroby walcowane i stopy żelazne /na sumę 11,35 mil.₰./, a więc produkty przemysłowe, które w międzyczasie zostały poddane kontroli eksportowej, poza tym Francja zobowiązała się dostarczyć Niemcom 200.000 ton zbóż chlebowych /łącznie z mąką/ i cukru za 9 mil.₰.

Francuskie Ministerstwo Rolnictwa opublikowało nast.tabelę:

Zachodnio-niemiecki kontyngent wwozowy dla francuskich produktów rolniczych.

Stara umowa od stycz-	Nowa umowa
nia 1950./6 miesięcy/	od listopada
	1950 /11 mies./

w milionach dolarów

Żywiec i świeże mięso	20,0	12,5
Śłonina i smalec	niekontyngent.	8,0
Jaja	"	9,0
Ser	2,0	2,0
Zboża chlebowe	100.000 ton	175.000 ton
Inne zboża	190.000 "	170.000 "
Mąka	-	250.000 "
Ziarno na zasiew	2,9	0,58
Rośliny ozdobne i kwiaty	0,35	0,915
Jarzyny i owoce	4,0	8,0
Kartofle	1,5	1,5
Jabłka dla wyrobu		
owocu płynnego	-	1,0
Cukier	-	125.000 ton
Wina i spirytualia	3,0	5,25
z tego		
spirytualia	-	0,8
wino mieszane	-	1,2
szampan	-	0,4
wino butelkowe	-	2,85

Z powyższych cyfr wynika, że większość kontyngentów tak co do wartości jak i ilości przewyższa kontyngent starego układu. Jeżeli się jednak uwzględni, że nowe kontyngenty rozciągają się na okres 11 miesięcy, podczas gdy

stare były obliczone tylko na 6 miesięcy - staje się jasnym, że francuski eksport produktów rolnych - ze względu na niemiecki kryzys płatniczy - został ograniczony w stopniu znacznie większym, niżby to odpowiadało interesom francuskiej gospodarki rolnej.

Według francuskich źródeł, Francja musiała przyznać Niemcom dodatkowo kontyngent importowy na niemieckie wyroby przemysłowe, celem ułatwienia pożądanego wyrównania niemieckiego deficytu płatniczego, w stosunku do Francji w ramach Europejskiej Unii Płatniczej.

Wysoka Komisja Międzysojusznicza w Bonn zatwierdziła nową umowę z tym zastrzeżeniem, że przez nową umowę nie zostaną naruszone zobowiązania Niemiec w stosunku do E.P.U.

W drugiej połowie stycznia b.r. ma się zebrać przewidziana w ramach umowy mieszana niemiecko-francuska komisja, celem doprowadzenia do ewent. zmian w kontyngentach i zbadania finansowego położenia Niemiec w świetle stosunków francusko-niemieckich.

FRANCJA - SAUD - ARABIA

Dnia 10.XI.1950 została podpisana w Djeddah umowa płatnicza pomiędzy Francją a Saud-Arabią. Umowa jest zawarta na okres dwu lat i ma być przedłużona na następne 2 lata, o ile żadna ze stron nie wypowie jej na 3 miesiące przed wygaśnięciem.

FRANCJA - WŁOCHY

Do podpisanego w dniu 8.XII.1950 układu handlowego włosko-francuskiego dołączonych jest szereg list towarowych, zawierających kontyngenty towarów zliberalizowanych i niezliberalizowanych. M.in. lista A zawiera włoskie kontyngenty importowe towarów niezliberalizowanych, obejmujących m.in. nast. produkty hutnicze: surowka - 40.000 ton, wyroby hutnicze do dalszego przerobu - 115.000 ton, stopy żelaza - 585 ton, produkty hutnicze - 100.000 ton /w czym wyroby gotowe 55.000 ton i półfabrykaty 45.000 ton/, stale specjalne - 9.000 ton. Lista ta obejmuje ponadto szereg artykułów telstylnych i mechanicznych.

Lista B, zawiera włoskie kontyngenty eksportowe obejmujące towary spożywczo-rolnicze, tekstylne /6.000 ton konopi/ oraz chemiczne.

Wreszcie lista D zawierająca włoskie kontyngenty eksportowe do Francji, obejmuje m.in. nast. produkty: siarka - 60.000 ton, ruda cynkowa - 25.000 ton, rtęć - 8.000 balonów, metal cynku - 5.000 ton.

stare były obliczone tylko na 6 miesięcy - stąd nie jasnym, że francuski eksport produktów rolnych - ze względu na niemiecki kryzys płatniczy - został ograniczony w stopniu znacznie większym, niżby to odpowiadało interesom francuskiej gospodarki rolnej.

Według francuskich źródeł, Francja musiała przyznać Niemcom dodatkowy kontyngent importowy na niemieckie wyroby przemysłowe, celem ułatwienia pożądanego wyrównania niemieckiego deficytu płatniczego, w stosunku do Francji w ramach Europejskiej Unii Płatniczej.

Wysocka Komisja Międzynarodowa w Bonn zatwierdziła nową umowę z tym zastrzeżeniem, że przez nową umowę nie zostaną naruszone zobowiązania Niemiec w stosunku do F.P.U.

W drugiej połowie stycznia p.r. ma się zebrać przewidywana w ramach umowy niemiecko-francuska Komisja, celem doprowadzenia do ewent. zmian w kontyngentach i zbadania finansowego położenia Niemiec w świetle stosunków francusko-niemieckich.

F R A N C J A - S A U D - A R A B I A

Dnia 10.XI.1950 została podpisana w Dżedda umowa płatnicza pomiędzy Francją a Saud-Arabia. Umowa jest zawarta na okres dwu lat i ma być przedłużona na następne 2 lata, o ile żadna ze stron nie wypowie jej na 3 miesiące przed wygaśnięciem.

F R A N C J A - W L O C H Y

Do podpisania w dniu 8.XII.1950 układu handlowego wiośsko-francuskiego dołączonych jest szereg list towarowych, zawierających kontyngenty towarów zliberalizowanych i niezliberalizowanych. M.in. lista A zawiera wiośskie kontyngenty importowe towarów niezliberalizowanych, obejmujących m.in. nast. produkty hutnicze: surowka - 40.000 ton, wyroby hutnicze do dalszego przetworzenia - 115.000 ton, stopy żelaza - 285 ton, produkty hutnicze - 100.000 ton. W czym wyroby gotowe 25.000 ton i półfabrykaty 45.000 ton, stopy specjalne - 9.000 ton. Lista ta obejmuje ponadto szereg artykułów tekstylnych i mechanicznych.

Lista B, zawiera wiośskie kontyngenty eksportowe obejmujące towary spożywczo-rolnicze, tekstylne i 6.000 ton konopi oraz chemiczne.

Wreszcie lista D zawiera wiośskie kontyngenty eksportowe do Francji, obejmujące m.in. nast. produkty: siarka - 60.000 ton, ruda cynkowa - 25.000 ton, ruda - 8.000 balonów, metal cynku - 5.000 ton.

H I S Z P A N I A - N O R W E G I A

W hiszpańskim Ministerstwie Spraw Zagranicznych paraflowano dnia 21.XII.50 umowę handlową i płatniczą norwesko - hiszpańską. Nowa umowa przewiduje obrót towarowy w wysokości 170 mil.koron.

I R A K - L I B A N

Zawarto umowę między Irakiem a Libanem. Zgodnie z tą umową w Beyrucie ma być stworzona dla Iraku strefa wolnocłowa, zarząd której ma być sprawowany przez przedstawicieli Iraku; w Bassra stworzona będzie dla Libanu strefa wolnocłowa, która jednakże nie będzie kontrolowana przez przedstawicieli libańskich. Umowa przewiduje obniżenie dostaw szeregu towarów.

I R A N - Z J E D N. K R Ó L E S T W O

Na podstawie wspólnego porozumienia Iranu ze Zjedn. Królestwem okres płatności, także w Ł-z a eksport Szwajcarii do Iranu został przedłużony do 28.II.51.

J A P O N I A - Z J E D N. K R Ó L E S T W O oraz niektóre kraje bloku sterlingowego.

Board of Trade podał do wiadomości, że w Tokio została podpisana umowa handlowa pomiędzy okupowaną Japonią a niektórymi państwami bloku sterlingowego, jak Australia, Cejlon, Indie, Nowa Zelandia, Połudn.Afryka, Zjedn.Królestwo i Bryt.Kolonie z wyjątkiem Hong-Kong'u.

Nowa umowa wiąże strony od 1.VII.50 do 30.VI.51 i przewiduje obrót towarowy wartości £ 92,6 mil.w każdą stronę.

Japonia będzie importować głównie ziarno, jak pszenicę, jęczmień, wełnę, bawełnę, ropę naftową, rudę żelazną, sól, chemikalia, kauczuk i skóry, natomiast eksportować będzie szereg towarów przemysłowych, z których główną pozycję stanowią stal i wyroby stalowe, tekstylia, środki żywnościowe, maszyny, wyroby szklane, ceramika i papier.

M E K S Y K - W Ł O C H Y

W dniu 12.XI.1950 spisano protokół mający na celu wzmożenie obrotów handlowych meksykańsko-włoskich. Włochy zamierzają importować z Meksyku kawę, oleje i nasiona oliwe, woski roślinne, bawełnę, włókna roślinne, miedź, ołów, srebro i kalafonię. Wzajemnie Meksyk zakupi sprzęt motoryzacyjny, maszyny i narzędzia, surowce dla przemysłu. Bada się możliwość zawarcia umowy płatniczej.

H I S Z P A N I A - N O R W E G I A

W hiszpańskim Ministerstwie Spraw Zagranicznych
parafowano dnia 21.XII.50 umowę handlową i płatniczą nor-
weško - hiszpańską. Nowa umowa przewiduje obrót towarowy
w wysokości 170 mil.koron.

I R A K - L I B A N

Zawarto umowę między Irakiem a Libanem. Zgodnie
z tą umową w Bejrucie ma być stworzona dla Iraku strefa
wolnościowa, zarząd której ma być sprawowany przez przed-
stawicieli Iraku; w Basra stworzona będzie dla Libanu
strefa wolnościowa, która jednakże nie będzie kontrolowa-
na przez przedstawicieli libańskich. Umowa przewiduje op-
niżenie dostaw szeregów towarów.

I R A N - Z I E D N . K R Ó L E S T W O

Na podstawie wspomnianego porozumienia Iranu ze Zjedn.
Królestwem okres płatności, także w f-z a eksport szwa-
carii do Iranu został przedłużony do 28.II.51.

J A P O N I A - Z I E D N . K R Ó L E S T W O oraz niektóre kraje bloku
sterlingowego.

Board of Trade podał do wiadomości, że w Tokio
została podpisana umowa handlowa pomiędzy okupowaną Ja-
ponią a niektórymi państwami bloku sterlingowego, jak
Australia, Ceylon, Indie, Nowa Zelandia, Połudn.Afryka,
Zjedn.Królestwo i Bryt.Kolonie z wyjątkiem Hong-Kong'u.

Nowa umowa wiąże strony od 1.VII.50 do 30.VI.51
i przewiduje obrót towarowy wartości £ 92,6 mil.w każdej
stronie.

Japonia będzie importować głównie zbożo, jak
pazurki, jęczmień, wełnę, bawełnę, ropę naftową, rude
żelaza, sól, chemikalia, kanclerk i skóry, natomiast eks-
portować będzie szereg towarów przemysłowych, z których
główną pozycją stanowią stal i wyroby stalowe, tekstylia,
środki żywnościowe, maszyny, wyroby szklane, ceramika i
papier.

M E K S Y K - W L O C H Y

W dniu 12.XI.1950 spisano protokół mający na celu
zwiększenie obrotów handlowych meksykańsko-włoskich. Wiochy
zamierzają importować z Meksyku kawę, olej i nasiona ole-
iste, woski roślinne, bawełnę, włókna roślinne, miód;
ofów, srebro i kufionie. Wzajemnie Meksyk zakupi sprzęt
motoryzacyjny, maszyny i narzędzia, surowce dla przemysłu.
Bada się możliwość zawarcia umowy płatniczej.

N I E M C Y Z A C H. - S Z W A J C A R I A

Została podpisana umowa handlowa pomiędzy Niemcami Zach. a Szwajcarią, obowiązująca od 1.IX.50 do 31.VIII.51.

Umowa jest oparta na zaleceniach OEEC liberalizacji handlu pomiędzy państwami uczestniczącymi. Umowa przewiduje obroty towarami nieumieszczonymi na liście towarów zliberalizowanych.

Szwajcaria będzie eksportować: sery - za 8,4 mil.DM, świnie rzeźne - 1,05 mil.DM, owoce - 12,6 mil.DM, czekolada i wyroby czekoladowe - 2,52 mil.DM, żelazo i inne metale - 8,8 mil.DM, maszyny - 36,4 mil.DM, zegarki - 18,3 mil.DM, chemikalia - 38,4 mil.DM, przędza - 50 mil. DM, tekstylia, fabrykaty bawełniane - 30 mil.DM, inne tekstylia - 38 mil.DM, skóry i wyroby skórzane - 4,3 mil.DM, drzewo i wyroby drzewne - 2,4 mil.DM, i papier - 4,6 mil.DM. Całość eksportu wynosi - 288.601.000 DM. Wartość eksportu Niemiec Zach. wyniesie 290,855,800 fr.szw. w tym nasiona zbóż pastewnych za 393.000, sadzeniaków - 743 tys., drzew ze szkółek drzewnych - 109 tys., koni - 1,09 mil., bydła rzeźnego - 1,09 mil., wyrobów skórzanych - 5 mil., wyrobów drzewnych 2 mil., pulpy drzewnej - 1,5 mil., papieru i materiałów piśmiennych - 5 mil., tekstylii - 20 mil., węgla 80 mil., szkła i ceramiki - 14 mil., wyrobów żelaznych - 18 mil., maszyn - 10 mil., środków lokomocji - 82 mil., aparatów fotograf. - 4,5 mil., artykułów elektrycznych - 2,5 mil., instrumentów muzycznych - 3,5 mil., zabawek, biżuterii itp - 5 mil. itd.

N O R W E G I A - S Z W A J C A R I A

Umowa handlowa Norwegii z Szwajcarią została przedłużona do końca 1950 r. Umowa przewiduje zmianę ograniczeń ilościowych na nast.towary eksportowane ze Szwajcarii: przędza, maszyny, wyroby przem.metalurgicznego, chemikalia. Eksport towarów kontyngent. z Szwajcarii wyniesie 7,5 mil. fr.szwajc.

N O R W E G I A - Z J E D N. K R Ó L E S T W O

15.XII.50 zawarto w Londynie umowę handlową angielsko - norweską, która jest przedłużeniem umowy z 1933 r. W mocy pozostają te wszystkie punkty umowy, które nie zostały zmienione zgodnie z warunkami ogólnej umowy o taryfach i handlu. Rokowania dotyczące obrotu handlowego w 1951 r. między tymi państwami nie są jeszcze zakończone. Anglia byłaby zainteresowaną w imporcie tłuszczu wielorybiego, miazgi papierowej, stopów żelaznych, chemikaliów oraz metali kolorowych, w szczególności aluminium. Norwegia zaś zamierza importować z Anglii węgiel, koks, surówkę żelazną, stal i przędzę bawełnianą.

N I E M C Y Z A C H - S Z W A J C A R I A

Została podpisana umowa handlowa pomiędzy Niemcami a Szwajcarią, obowiązująca od 1.IX.50 do 31.VIII.51.

Umowa jest oparta na załącznikach OEEC liberalizacji handlu pomiędzy państwami uczestniczącymi. Umowa przewiduje obrotowy towarami niemieszanych na liście towarów liberalizowanych.

Szwajcaria będzie eksportować: ser - za 8,4 mil. DM, wino rzekne - 1,02 mil. DM, owoce - 12,6 mil. DM, czekolada i wyroby czekoladowe - 2,52 mil. DM, żelazo i inne metale - 8,8 mil. DM, maszyn - 36,4 mil. DM, zegarki - 18,3 mil. DM, chemikalia - 38,4 mil. DM, przedmioty - 50 mil. DM, tekstylia, tapetki, bawełniane - 50 mil. DM, inne tekstylia - 38 mil. DM, skóry i wyroby skórzane - 4,3 mil. DM, drzewo i wyroby drzewne - 2,4 mil. DM, i papier - 4,6 mil. DM. Całość eksportu wynosi - 288.604.000 DM. Wartość eksportu Niemiec do Szwajcarii wynosi 290.822.800 fr. szw. w tym nasiona pszenicy - 392.000, sadzonki - 743 tys., drzewo z szkółki - 109 tys., komi - 1,09 mil., dyktando rzeknego - 1,09 mil., wyrobów skórzanych - 5 mil., wyrobów drzewnych - 2 mil., piły drzewnej - 1,5 mil., papieru i materiałów piśmieniowych - 2 mil., tekstylii - 20 mil., wełna 80 mil., szkła i ceramiki - 14 mil., wyrobów żelaznych - 18 mil., maszyn - 10 mil., środków lokomocji - 82 mil., aparatów fotograf. - 4,5 mil., artykułów elektrycznych - 2,5 mil., instrumentów muzycznych - 3,5 mil., zabawek, biżuterii itp. - 2 mil. itd.

N O R W E G I A - S Z W A J C A R I A

Umowa handlowa Norwegii z Szwajcarią została przedłożona do końca 1950 r. Umowa przewiduje zmianę ograniczeń ilościowych na następujące towary eksportowane ze Szwajcarii: przedmioty, maszyn, wyroby przemysłowe, chemikalia. Eksport towarów kontynent. z Szwajcarii wyniesie 7,5 mil. fr. szwajc.

N O R W E G I A - S Z W A J C A R I A

12.XII.50 zawarto w Londynie umowę handlową między Norwegią a Szwajcarią, która jest przedłużeniem umowy z 1933 r. W mocy pozostają te wszystkie punkty umowy, które nie zostały zmienione zgodnie z warunkami ogólnej umowy o łączności handlu. Rokowania dotyczące obrotu handlowego w 1951 r. między tymi państwami nie są jeszcze zakończone. Anglia byłaby zainteresowana w imporcie tutejszych wielorybów, maszyn papierowych, stopów żelaznych, chemikaliów oraz metali kolorowych, w szczególności aluminium. Norwegia zaś zamierza importować z Anglii węgiel, koks, żelazną szlachtę, stal i przedmioty bawełniane.

PAKISTAN - SZWAJCARIA

Rząd Pakistanu ratyfikował umowę handlową z Szwajcarią, podpisaną 20.VII.50. Umowa obowiązuje rok od ratyfikacji jej przez rząd obu państw.

SZWAJCARIA - SZWECJA

Sztokholm 21.XII.50. Pertraktacje przeprowadzane w Sztokholmie w łonie komisji mieszanej szwedzko-szwajcarskiej, dotyczące głównie uzgodnienia istniejącego układu handlowego, z wprowadzonymi w międzyczasie wolnymi listami, zostały zakończone sporządzeniem protokołu, który wymaga jeszcze zgody obu rządów. Rokowania odnosiły się do nieliberalizowanej części handlu obustronnego i tu zostały udzielone przez Szwecję dodatkowe kontyngenty importowe na sumę około 19 mil.koron dla towarów szwajcarskich. Poza tym Szwecja okazała gotowość udzielenia licencji w wysokości 25% umownych kontyngentów, co odpowiada sumie około 21 mil.koron. Import szwedzki towarów do Szwajcarii pozostaje wolnym jak dotychczas, za wyjątkiem importu produktów rolnych. Co się tyczy tych ostatnich, to Szwajcaria zezwoliła na zwiększenie ilości importowanych ze Szwecji kontyngentów masła, jaj i koni hodowlanych. Żądania Szwajcarii częściowo przekraczały te dodatkowe kontyngenty na sumę 19 mil.koron, na które ostatecznie Szwecja zezwoliła; jednakże w obecnej chwili nie dało się uzyskać większych osiągnięć, należy więc przypuszczać, że cały ten kompleks zagadnień będzie na nowo poruszany po wygaśnięciu obecnej umowy w dniu 30.IV.51.

Dodatkowe kontyngenty szwedzkie dotyczą przede wszystkim maszyn elektrycznych i urządzeń /6 mil.koron/, jak też sztancowanych i toczonych artykułów dla wyrobu maszyn do pisania za sumę - 1 mil.koron. Następnie zezwolono na wwóz zegarków złotych i platynowych na sumę 300 tys. koron, podczas gdy inne zegarki, jak wiadomo, nie wymagają żadnych zezwoleń na wwóz. Co się tyczy importu szwedzkich produktów rolnych, to Szwajcaria podwyższyła kontyngent na masło, - o 1.000 ton /6 mil.koron/ do 2.500 ton na rok objęty umową handlową i oświadczyła, że jest gotowa rozszerzyć kontyngent jaj powyżej 3 mil.koron, o ile zaistnieje odpowiedni popyt. To ostatnie dotyczy także koni hodowlanych.

Oddziaływania wolnych list, które dopiero 1-go listopada weszły w życie, dziś nie można jeszcze przewidzieć. Według posiadanych danych statystycznych dotychczas zwiększył się tylko szwedzki eksport do Szwajcarii, podczas gdy import szwedzki ze Szwajcarii mieści się w granicach zeszłorocznych. W pierwszych 3-ch kwartałach 1950 r. Szwecja importowała ze Szwajcarii na sumę 46,8 mil.koron /w r.1949 - 57,7/, podczas gdy eksportowano na sumę 53,7 /40,3/ mil.koron. Dopiero po upływie szeregu następnych miesięcy można będzie mieć wyobrażenie, jakie nowe tendencje rozwojowe będą miały istotne znaczenie dla handlu szwedzko-szwajcarskiego po wprowadzeniu wolnych list.

P A K I S T A N - S Z W A J C A R I A

Rząd Pakistanu ratyfikował umowę handlową z
Szwajcarią, podpisaną 20.VII.50. Umowa obowiązuje rok od
ratyfikacji tej przez rząd obu państw.

S Z W A J C A R I A - S Z W E C J A

Stokholm 21.XII.50. Pertraktację przeprowadza-
ne w Stokholmie w łonie Komisji mieszanej szwedzko-szwaj-
carskiej, dotyczące głównie uzgodnienia istniejącego ukia-
du handlowego, z wprowadzonymi w między czasie wolnymi lis-
tami, zostały zakończone sporządzeniem protokołu, który
wymaga jeszcze zgody obu rządów. Rokowania odnoszą się do
nieoliberalizowanej części handlu obustronnego i tu zostały
udzielone przez Szwecję dodatkowe kontyngenty importowe na
sumę około 19 mil. koron dla towarów szwajcarskich. Poza-
tym Szwecja okazała gotowość udzielenia licencji w wyso-
kości 25% umownych kontyngentów, co odpowiada sumie około
21 mil. koron. Import szwedzki towarów do Szwajcarii pozostaje wolnym jak dotychczas, za wyjątkiem importu produk-
tów rolnych. Co się tyczy tych ostatnich, to Szwajcari
zawoliła na zwiększenie ilości importowanych ze Szwecji
kontyngentów masła, jaj i koni hodowlanych. Zdania Szwaj-
carii częściowo przekraczają te dodatkowe kontyngenty na
sumę 19 mil. koron, na które ostatecznie Szwecja zawoliła;
jednakże w obecnej chwili nie dało się uzyskać większych
osiągnięć, należy więc przypuszczać, że cały ten kompleks
zgodnień będzie na nowo poruszany po wygaśnięciu obecnej
umowy w dniu 30.IV.51.

Dodatkowe kontyngenty szwedzkie dotyczą przede
wszystkim maszyn elektrycznych i urządzeń (6 mil. koron),
jak też sztanconianych i toczonych artykułów dla wyrobu ma-
szyn do piania za sumę - 1 mil. koron. Następnie zawoło-
no na wóz zegarków złotych i platynowych na sumę 300 tys.
koron, podczas gdy inne zegarki, jak wiadomo, nie wymaga-
ją żadnych zezwoleń na wóz. Co się tyczy importu szwedz-
kich produktów rolnych, to Szwajcarię podwyższają kon-
tyngent na masło, - o 1.000 ton (6 mil. koron) do 2.500 ton
na rok objęty umową handlową i oświadczyła, że jest gotowa
rozszerzyć kontyngent tej powiększając 3 mil. koron, o ile za-
istnieje odpowiedni popyt. To ostatnie dotyczy także koni
hodowlanych.

Oddziaływania wolnych list, które dopiero 1-go
listopada weeszły w życie, dało nie można jeszcze przewi-
dzić. Według posiadanych danych statystycznych dotychczas
zwiększył się tylko szwedzki eksport do Szwajcarii, podczas
gdy import szwedzki ze Szwajcarii mieścił się w granicach
nezmiennych. W pierwszych 5-ch kwartałach 1950 r. Szwec-
cja importowała ze Szwajcarii na sumę 46,8 mil. koron
w r. 1949 - 52,7, podczas gdy eksportowano na sumę 23,7
40,3 mil. koron. Dopiero po wpływie szeregu następnych
miesięcy można będzie mieć wyobrażenie, jakie nowe tenden-
cje rozwojowe będą miały istotne znaczenie dla handlu
szwedzko-szwajcarskiego po wprowadzeniu wolnych list.

REGLEMENTACJA

S Z W E C J A - Z J E D N. K R Ó L E S T W O

15.XII.50 paraflowano w Londynie umowę handlową. Jak podaje angielskie Ministerstwo Handlu Zagranicznego, eksport węgla do Szwecji wyniesie w 1951 r. w/g nowej umowy zaledwie 500 tys. ton, a import szwedzkich materiałów drzewnych - 200 tys. standartów.

Przypuszczać należy, że Anglia otrzyma w 1951 r. tyleż rudy żelaznej, co i w roku ub. W ciągu 10 miesięcy ub.r. Szwecja eksportowała do Anglii 2.883 tys. ton rudy żelaznej. Anglia ograniczy w roku 1951 eksport czarnych metali, blachy ocynkowanej, a także pewnych gatunków przeży i innych towarów do Szwecji.

Argentynskie władze celne poczynawszy od 1939 r. zezwalały importerom, w razie braku dokumentów importowych, zgłaszać towary na komorze celnej na podstawie zwykłej tylko gwarancji bankowej.

To ułatwienie zostało zniesione z dniam 5.XI.1950 wobec czego władze celne argentyńskie wymagają obecnie od importerów przedłożenia potrzebnych dokumentów załączonych w terminie nieprzekraczalnym 15 dni, licząc od dnia przybycia właściwego statku z towaram. Przedstawić należy: zalegalizowany konosament, fakturę konsularną i świadectwo pochodzenia, faktury handlowe, zaświadczenia sanitarne na artykuły spożywcze oraz ewent. recepty pocztowy z miejsca wysyłki - w razie wysyłki pocztą.

W braku powyższych dokumentów na towary importowane zostanie nałożona grzywna w wysokości 2%.

Należy zwrócić uwagę, żeby formalności celne były załatwione przed upływem terminu ważności pozwolenia dewizowego, gdyż w przeciwnym wypadku importer nie mógłby otrzymać z Banku Centralnego dewiz przeznaczonych na pokrycie zakupu. Przedłużenie ważności pozwolenia wymaga długich formalności, które zresztą nie zawsze uwieńczone są pożądanym rezultatem. W razie gdyby pozwolenie nie zostało przedłużone, towar musiałby być zwrócony wysyłającemu na jego koszt, a nawet mógłby ulec ewent. konfiskacie. Należy więc wysłać komplety dokumentów jak najspieszniej, by importer otrzymał je najpóźniej w chwili przybycia właściwego statku z towaram.

A U S T R A L I A

Rozszerzenie wolnego importu na nowe państwa.

Okólnikiem z 10.XI.1950 rząd australijski uznał Szwajcarię i Lichtenstein za państwa o walucie słabej. W następstwie tego, import z tych krajów może od teraz odbywać się bez pozwoleń przynależnych z pewnymi wyjątkami przewidzianymi poprzednimi zarządzeniami.

III A. str.26

III B.27.

REGLAMENTACJA OBROTÓW HANDLOWYCH

CHINEŃSKA REPUBLIKA LUDOWA

Zarządzenia odwetowe przeciwko USA.

ARGENTYNA

Obostrzenie przy odprawie celnej.

Argentyńskie władze celne począwszy od 1939 r. zezwalały importerom, w razie braku dokumentów importowych, zgłaszać towary na komorze celnej na podstawie zwykłej tylko gwarancji bankowej.

To ułatwienie zostało zniesione z dniem 6.XI.1950 wobec czego władze celne argentyńskie wymagają obecnie od importerów przedłożenia potrzebnych dokumentów załadowczych w terminie nieprzekraczalnym 15 dni, licząc od dnia przybycia właściwego statku z towarem. Przedstawić należy: zalegalizowany konosament, "fakturę konsularną i świadectwo pochodzenia", faktury handlowe, zaświadczenia sanitarne na artykuły spożywcze oraz ewent. recepty pocztowy z miejsca wysyłki - w razie wysyłki pocztą.

W braku powyższych dokumentów na towary importowane zostanie nałożona grzywna w wysokości 2%.

Należy zwrócić uwagę, żeby formalności celne były załatwione przed upływem terminu ważności pozwolenia dewizowego, gdyż w przeciwnym wypadku importer nie mógłby otrzymać z Banku Centralnego dewiz przeznaczonych na pokrycie zakupu. Przedłużenie ważności pozwolenia wymaga długich formalności, które zresztą nie zawsze uwieńczone są pożądanym rezultatem. W razie gdyby pozwolenie nie zostało przedłużone, towar musiałby być zwrócony wysyłającemu na jego koszt, a nawet mógłby ulec ewent. konfiskacie. Należy więc wysyłać komplety dokumentów jak najszybciej, by importer otrzymał je najpóźniej w chwili przybycia właściwego statku z towarem.

AUSTRALIA

Rozszerzenie wolnego importu na nowe państwa.

Okólnikiem z 10.XI.1950 rząd australijski uznał Szwajcarię i Lichtenstein za państwa o walucie słabej. W następstwie tego, import z tych krajów może odtąd odbywać się bez pozwoleń przywozu z pewnymi wyjątkami, przewidzianymi poprzednimi zarządzeniami.

OBROTOW HANDLOWYCH REGLAMENTACJA

A L G H T Y N A

Opóźnienie przy odbiorze celnej

Argentynskie władze celne począwszy od 1932 r. zezwalały importerom, w razie braku dokumentów importowych, zgłaszać towary na komorze celnej na podstawie zwykłej tylko gwarancji bankowej.

To rozwiązanie zostało zniesione z dniem 6.XI.1950 wobec czego władze celne argentyńskie wymagają obecnie od importerów przedłożenia potrzebnych dokumentów zażądanych w terminie nieprzekraczalnym 15 dni, licząc od dnia przybycia właściwego statku z towarem. Przedstawiać należy: zalegalizowany konsosament, "faktury konsularne i świadectwo pochodzenia", faktury handlowe, zaświadczenia samistatne na artykuły spożywcze oraz ewent. recepty pocztowy z miejsca wysyłki - w razie wysyłki pocztą.

W braku powyższych dokumentów na towary importowane zostanie nałożona grzywna w wysokości 2%.

Należy zwrócić uwagę, żeby formalności celne były załatwione przed upływem terminu ważności pozwolenia dewizowego, gdyż w przeciwnym wypadku importer nie mógłby otrzymać z Banku Centralnego dewiz przeznaczonych na pokrycie zakupu. Przedłużenie ważności pozwolenia wymaga długich formalności, które zresztą nie zawsze uwieńczone są pożądanym rezultatem. W razie gdyby pozwolenie nie zostało przedłużone, towar musiałby być zwrócony wysyłającemu na jego koszt, a nawet mogłyby mieć ewent. konfiskacie. Należy więc wysłać komplety dokumentów jak najzwyklej, by importer otrzymał je najpóźniej w chwili przybycia właściwego statku z towarem.

A U S T R A L I A

Rozszerzenie wolnego importu na nowe państwa.

Okólnikiem z 10.XI.1950 rząd australijski uznał Szwajcarię i Lichtenstein za państwa o walucie szwajcarskiej. W następstwie tego, import z tych krajów może odbywać się bez pozwolenia przywozu z pewnymi wyjątkami, przewidzianymi poprzednimi zarządzeniami.

Dodatkowo nadmieniam się, że uważane są za kraje o silnej walucie: strefa dolarowa, Japonia, Argentyna i Iran.

CHIŃSKA REPUBLIKA LUDOWA

Zarządzenia odwetowe przeciwko USA.

Ministerstwo Handlu Zagranicznego Chińskiej Republiki Ludowej wydało bezwzględny zakaz eksportu nasion sezamowych i orzeszków ziemnych z portu Tien-Sin do USA - a nadto zleciło chińskim eksporterom, aby zawierając umowy sprzedaży w walucie zagranicznej - nie oznaczali cen w dolarach USA, ale w innych zagranicznych walutach.

Wzmocnienie kontroli na niektóre towary.

Rozporządzeniem z 9.XI.50 została wzmocniona kontrola państwa nad obrotem pewnymi towarami.

Tranzakcje dotyczące zboża, ziarna i materiałów bawełnianych mogą być zawierane tylko na określonych rynkach, przyczem czasowo zabrania się przeprowadzania transakcji kupna czy sprzedaży materiałów bawełnianych przez firmy prywatne.

Poza tym rozdział nafty, benzyny, paliw pędnych i smarów należy tylko do państwa. Na wszelkie transakcje odnośnie tych artykułów musi być uzyskane uprzednie pozwolenie.

Faktury handlowe.

Przy wysyłce towaru do Chin nie są wymagane faktury konsularne, jedynie tylko faktury handlowe, uwierzytelnione przez właściwą Izbę Handlową.

C Y P R

Liberalizacja.

Według informacji "Gazette de Chypre" z 23.XI.50 władze cypryjskie ogłosiły open general licence na towary importowane z krajów OEEC.

E K W A D O R

Nowe przepisy odnośnie importu i płatności.

Dekretem Nr.1864 z dnia 30.XI.1950 zostały wprowadzone nowe przepisy dotyczące importu i płatności. Wchodzi one w miejsce dotychczasowych przepisów "Ley de Emergencia" z 5.VI.47.

Równocześnie ustalono nowe kursy dla sucre obowiązujące od 1.XII.50:

dla towarów z listy A:	15,15	sucres	za 1 \$
" " " " B:	20,15	"	" 1 \$
" " " " C:	24,65	"	" 1 \$

FRANCJA

Import masła.

W myśl zarządzenia Generalnego Dyrektora Cek z 25.XI.1950 przy imporcie masła świeżego, topionego i solonego /Nr.taryfy imp.31/, dla którego cło zostało zawieszone uchwałą z 23 sierpnia ub.r.importerzy winni sporządzić w 3-ch egzemplarzach szczegółowe deklaracje. O ile deklaracje te dotyczą kilku odbiorców, należy do nich dołączyć szczegółową notatkę wskazującą rodzaj, wagę i wartość towaru dla każdego odbiorcy.

IRAN

Ograniczenia dewizowe.

W myśl dekretu ministerialnego z 8.XI.1950 eksporterzy zobowiązani są sprzedawać uzyskane z eksportu dewizy po kursie oficjalnym niektórym bankom. Banki wydają potwierdzenia sprzedaży, które eksporterzy mogą odsprzedać w terminie 1 miesiąca po 45,50 rialów za 1 £, albo zużytkować w tym samym terminie dla dokonania importu we własnym zakresie lub za pośrednictwem innego Importera.

Dewizy uzyskane z eksportu do państw, których waluta nie może służyć dla dokonywania płatności zagranicznych mogą być zużytkowane na import towarów pochodzących z tychże państw. Dla takich towarów pozwolenia przywozu poza kontyngentem będą przyznawane tylko do 20.III.1951 r.

Dewizy będą sprzedawane importerom po kursie oficjalnym /91 rialów za 1 £/, + 21 rialów za wspomniane wyżej potwierdzenie sprzedaży w przypadku importu następujących towarów, uznanych za artykuły pierwszej potrzeby: wyroby bawełniane, cukier, artykuły farmaceutyczne, instrumenty lekarskie i chirurgiczne, papier, książki, opony, herbata, artykuły metalurgiczne budowlane, artykuły elektrotechniczne, skóry surowe, surowce hutnicze, chemikalia, artykuły farbiarskie, urządzenia i maszyny przemysłowe i rolnicze oraz ich części.

Za inne towary przywożone w ramach planu importowego, banki odsprzedają dewizy po kursie oficjalnym, do którego dorzuca się również cenę potwierdzenia dewizowego, ustaloną na 45,50 rialów za 1 £.

IRLANDIA

Przepisy dotyczące importu.

Według obowiązujących obecnie przepisów następujące towary mogą być importowane do Irlandii bez ograniczeń przywozowych i dewizowych:

1. towary z list towarów zliberalizowanych,
2. towary, które są poddane kontyngentowaniu ze względu na ustawę o kontroli importu, w granicach przyznanych kontyngentów /towary i kontyngenty podane w załączniku I i II - są do przejścia w Izbie/
3. wszystkie inne towary z wyjątkiem: cementu, cukru, olejów mineralnych, szlachetnych metali i wyrobów z tych metali /łącznie ze złotymi zegarkami/, szlachetnych kamieni, biżuterii, która zawiera szlachetne kamienie i metale, futer i wyrobów futrzanych.

Niemcy Zachodnie

Eksport "towarów strategicznych" z Niemiec Zachodnich na Wschód.

Rzecznik Wysokiego Komisarjatu amerykańskiego we Frankfurcie oświadczył, że Niemcy Zachodnie muszą zaprzestać "towarów strategicznych" do państw wschodnich. Wyraził on zdanie, że "towary strategiczne" jak np. stal i towary stalowe, mogą być obecnie eksportowane w znacznych ilościach do państw zachodnich, a więc, że Niemcy Zachodnie rozporządzają obecnie dostatecznymi rynkami zbytu dla swoich towarów. Rzecznik określił, że w obecnej sytuacji politycznej "sojuszniocy" nie mogą się z tym zgodzić, aby do państw wschodnich wysyłać "materiał strategiczny", na który obecnie istnieje wzmożony popyt mocarstw zachodnich.

USA i inne państwa wydały zakaz jakiegokolwiek wywozu "towarów strategicznych" do państw bloku demokratycznego. Z początkiem grudnia Wysoka Komisja Sojusznicza wezwala "rząd" Niemiec Zachodnich do wydania zarządzeń, któreby zabezpieczyły sprawniejszą kontrolę eksportu Niemiec Zachodnich do państw wschodnich, włączając w nie Niemiecką Republikę Demokratyczną.

M E K S Y K

Zniesienie ograniczeń importowych.

Na podstawie informacji telegraficznej z dniem 1 stycznia 1951 zostaną zniesione wszelkie ograniczenia importowe, jednakże niektóre towary będą w dalszym ciągu podlegały formalnościom pozwoleń importowych. Ponadto przewiduje się również zmianę taryfy celnej oraz wyższą stawek na towary luksusowe.

Zakaz eksportu bawełny.

Od 31.X.1950 zostaje zawieszony eksport bawełny - do czasu zbadania istniejących zapasów. Gdy zapasy będą już znane wówczas, nadwyżka bawełny ponad potrzeby krajowe będzie mogła być eksportowana.

N I K A R A G U A

Zmiany przepisów dewizowych i importowych.

Z dniem 9.XI.1950 weszły w życie nowe przepisy reglamentujące transakcje dewizowe w Nikaragui, zaś odnośne dekrety z 4.IV i 16.XII.1949 zostały uchylone.

Według parytetu oficjalnego - 14 cordobas = 1 £. Dewizy obce, pochodzące z eksportu /widocznego i niewidocznego/ muszą być przekazane upoważnionemu do tego bankowi, który zamieni sumę na cordobas w/g nast.kursów;

80% po 19,6 cordobas za 1 £,

20% po 14,0 cordobas za 1 £,

Oficjalny kurs sprzedaży dla importu prywatnego ma wynosić 19,6 cordobas za 1 £.

Od 1.I.1951 wszyscy importerzy, przed dokonaniem importu muszą przedstawić w Banku Narodowym wnioski o zarejestrowanie każdego zamówienia, które będzie zaliczone do jednej z trzech kategorii. Do pierwszej kategorii zalicza się towary podstawowe /"essential"/, dla których żadne opłaty dodatkowe nie są wymagane. Od drugiej kategorii towarów pół-podstawowych pobierana będzie opłata dodatkowa w wysokości 1 cordoba, dla trzeciej kategorii /luksusowych/ - opłata dodatkowa 3 cordobas za każdy dolar sprzedany na pokrycie wartości CIF importowanych towarów. Szczegóły co do towarów należących do poszczególnych kategorii nie zostały jeszcze opublikowane.

Zarejestrowanie zamówienia stanowi upoważnienie do importu. Organy celne będą sprawdzały, czy importowany towar odpowiada zarejestrowanemu zamówieniu.

Zniesienie ograniczeń importowych

Na podstawie informacji telefonicznej z dnia 1 stycznia 1951 zostaną zniesione wszelkie ograniczenia importowe, jednakże niektóre towary będą w dalszym ciągu podlegać formalnościom pozwoleni importowych. Pozostają przewidujące się również zmiany taryf celnych oraz zwłok stawek na towary luksemburskie.

Zakaz eksportu bawlny.

Od 31.X.1950 zostaje zawieszony eksport bawlny do czasu zbadania istniejących zapasów. Gdy zapasy będą już znane wówczas, nadwyżka bawlny ponad potrzeby krajowe będzie mogła być eksportowana.

N I K A R A G U AZmiany przepisów dewizowych i importowych.

Z dniem 9.XI.1950 weeszły w życie nowe przepisy regulujące transakcje dewizowe w Nikaragui, zaś obowiązujące dekrety z 4.IV i 16.XII.1949 zostały uchylone.

Według paragrafu oficjalnego - 14 corodbas = 1 f. Dewizy opiewające na eksport /widerowego i niewiderowego/ muszą być przekazane upoważnionemu do tego bankowi, który zamieni sumę na corodbas w/g nast.kursów:

80% po 19,6 corodbas za 1 f.
20% po 14,0 corodbas za 1 f.

Oficjalny kurs sprzedaży dla importu prywatnego ma wynosić 19,6 corodbas za 1 f.

Od 1.I.1951 wszyscy importery, przed dokonaniem importu muszą przedstawić w Banku Narodowym wniosek o zarejestrowanie każdego zamówienia, które będzie zaliczone do jednej z trzech kategorii. Do pierwszej kategorii zalicza się towary podstawowe /"essential"/, dla których żadne opłaty dodatkowe nie są wymagane. Od drugiej kategorii towarów pod-podstawowych pobierana będzie opłata dodatkowa w wysokości 1 corodbas dla trzeciej kategorii /luksemburskich/ - opłata dodatkowa 3 corodbas za każdy dolar sprzedany na pokrycie wartości CIF importowanych towarów. Szczegóły co do towarów należących do pozostałych kategorii nie zostały jeszcze opublikowane.

Zarejestrowanie zamówienia stanowi upoważnienie do importu. Organy celne będą sprawdzały, czy importowany towar odpowiada zarejestrowanemu zamówieniu.

Płatność ma być dokonywana trąta a vista. Bank Narodowy może w specjalnych przypadkach zezwolić na sprzedaż dewiz z góry na otwarcie akredytywy lub na inną płatność z góry o ile import nie może być inaczej dokonany. W przyszłości banki nie będą realizowały trąt na import widoczny, o ile nie będą do nich dołączone dokumenty wysyłkowe odpowiadające zarejestrowanemu zamówieniu / lub pozwoleniu przywozu wydanemu przez były Urząd Kontroli Dewiz./

Dopłaty będą pobierane od importera przez bank przy realizowaniu trąt lub inkasowaniu należności. W przypadkach akredytywy lub innej płatności z góry dopłaty będą pobierane w chwili sprzedaży dewiz.

Przy odebraniu towaru z cła i realizowaniu odnośnych trąt w bankach dozwolona jest 10% różnica między wartością FOB a zarejestrowaną wartością zamówienia.

Rejestracja zamówień na import widoczny jest ważna 6 miesięcy. Nie wymagają rejestracji zamówień ani depozytu w walucie miejscowej:

1. próbki wartości niższej niż £ 7.143 / = U.S \$ 20/
2. towary importowane w miejsce towarów uszkodzonych lub zaginionych,
3. dary w ograniczonych ilościach i do wartości £ 7.143.

NIEMCY ZACHODNIE

Otwieranie i czas trwania ważności akredytyw.

Decyzją Komitetu doradczego importerów z dnia 21.XI.1950 otwieranie akredytyw uzależnione jest od przedłożenia przez importera zaświadczenia zagranicznego dostawcy stwierdzającego, że towar jest przygotowany do wysyłki.

Przedłożenie tego samego dokumentu jest też wymagane celem otrzymania niedwołalnej promessy płatności banku wobec wierzyciela zagranicznego.

Doba wygaśnięcia akredytywy powinna być wliczona w czasokres ważności pozwolenia. Jednakże jeżeli akredytywa powinna mieć ze względów zwyczajowych dłuższy termin ważności, Bank dla handlu zagranicznego winien zwrócić się z umotywowanym wnioskiem do kompetentnych zawodowych organizacji lub do Urzędu Handlu Zagranicznego /Aussenhandelsstelle/. Organizacje te przesyłają swoją opinię do dyirekcji Landescentralbank, który ostatecznie sprawę rozstrzyga. W zasadzie akredytywy nie powinny być przedłużane.

Jeżeli jednak akredytywa nie mogła być wykorzystana we właściwym czasie z powodów niezależnych od dostawcy względnie od importera, Bank dla handlu zagranicznego jest

Płatność ma być dokonywana traktat w złocie. Bank Narodowy może w specjalnych przypadkach zezwolić na sprze-
daż dewiz z góry na otwarcie kredytowy lub na inną plat-
ność z góry o ile import nie może być inaczej dokonany.
W przyszłości banki nie będą realizowały traktat na import
widoczny, o ile nie będą do nich dokonane dokumenty wy-
słkowe odpowiadające zarejestrowanemu zamówieniu i lub
pozwolenia przyzwozu wydanemu przez Wyższy Urząd Kontroli
Dewiz.

Dopłaty będą pobierane od importera przez bank przy realizowaniu traktat lub inkasowaniu należności. W przy-
padkach kredytowy lub innej płatności z góry dopłaty będą
pobierane w chwili sprzedaży dewiz.

Przy odebraniu towaru z cła i realizowaniu odnoś-
nych traktat w bankach dowolna jest różnica między war-
tością FOB a zarejestrowaną wartością zamówienia.

Rejestracja zamówień na import widoczny jest ważna
o miesiąc. Nie wymaga rejestracji zamówień ani depozytu
w walucie miejscowej.

1. próbkę wartości niższej niż £ 7.143 /- U.S. & 20/-
2. towary importowane w miejsce towarów uszkodzo-
nych lub zastąpionych.
3. dary w ograniczonych ilościach i do wartości
£ 7.143.

N I E M C Y Z A C H O D N I E

Otwieranie i czas trwania ważności kredytów.

Decyzja Komitetu doradczego Importerów z dnia
21.XI.1950 otwieranie kredytów uzależnione jest od prze-
łożenia przez Importera zaświadczenia zagranicznego to-
stawcy stwierdzającego, że towar jest przygotowany do wy-
słki.

Przedłożenie tego samego dokumentu jest też wyma-
gane celem otrzymania odpowiedniej promisy płatności ban-
ku wobec wierzyciela zagranicznego.

Doba wygasnięcia kredytowy powinna być wliczo-
na w czasokres ważności pozwolenia. Jednakże jeżeli akre-
dytwa powinna mieć ze względu zwyczajowych dłuższy ter-
min ważności, Bank dla handlu zagranicznego winien zwrócić
się z umotywowanym wnioskiem do kompetentnych zawodowych
organizacji lub do Urzędu Handlu Zagranicznego /Ausland-
handelsstelle/. Organizacje te przesyłają swoją opinię do
dyrektora Landeszentralbank, który ostatecznie sprawę roz-
strzyga. W zasadzie kredytowy nie powinien być przedłużane.

Jeżeli jednak kredytowy nie mógł być wykorzystany
na we właściwym czasie z powodów niezależnych od dostawcy
zgodnie od Importera, Bank dla handlu zagranicznego jest

upoważniony w wyjątkowych wypadkach do przedłużenia terminu akredytywy.

Niniejsze postępowanie nie ma zastosowania do akredytyw odnośnie do importu E.C.A.

N O W A Z E L A N D I A

Reglamentacja importu na rok 1951.

Minister Przemysłu i Handlu opublikował plan importu na rok 1951, w którym 326 artykułów, względnie grup artykułów zostaje zwolnionych z kontroli importu. Towary importowane są podzielone na 6 grup zależnie od tego pod jaki system importowy podpadają. Pierwszą grupę stanowi 326 artykułów albo grup artykułów, które mogą być importowane ze wszystkich krajów z wyjątkiem "scheduled countries" /wśród nich jest i Polska/, dla których zostaje zatrzymany obowiązek pozwoleń przywozowych. Artykuły zliberalizowane stanowią około 1/3 części ogólnej liczby pozycji w taryfie celnej, np. produkty żywnościowe, chemiczne i farmaceutyczne, instrumenty chirurgiczne i denty - styczne, niektóre maszyny elektryczne itd.

Drugą grupę stanowią towary, dla których będą wydawane pozwolenia do wartości pozwoleń przyznanych dla tych towarów importowanych w ciągu 1950 r. np. wina, materiały bawełniane i wełniane, rękawiczki gumowe, maszyny do liczenia i pisania, maszyny i narzędzia rolnicze, rowery i motocykle. Trzecią grupę stanowią towary, dla których będą wydawane pozwolenia do wartości pozwoleń przyznanych dla tych towarów w ciągu 1949 r. np. zegarki, przybory sportowe.

Do czwartej grupy należą towary dla których będą wydawane pozwolenia przywozu do wysokości importu tych towarów w ciągu 1949 r. np. konserwy rybne, rękawiczki skórzane, preparaty medyczne.

Piątą grupę stanowią towary, dla których zezwolenia będą wydawane pojedynczo np. cement, rury meljoracyjne itd.

Szósta grupa - to towary, dla których żaden przydział nie jest przewidziany i pozwolenia będą wydawane wyjątkowo np. konserwy jarzynowe i mięsne, konfitury, lus-tra, granit, aparaty radiowe, materiały piśmienne itp.

P A K I S T A N

Ograniczenia importowe.

Zarządzenie władz pakistańskich z 18.XI.50 postanawia, że pozwolenia przywozu oznaczone "valid for Chit-

opowiadany w wyjątkowych wypadkach do przedłużenia terminu akredytowy.

Niniejsze postępowanie nie ma zastosowania do akredytów odnosnie do importu E.C.A.

N O W A Z E L A N D I A

Reglamentacja importu na rok 1951.

Minister Przemysłu i Handlu opublikował plan importu na rok 1951, w którym 326 artykułów, włącznie grup artykułów zostaje zwolnionych z kontroli importu. Towary importowane są podzielone na 6 grup zależnie od tego pod jaki system importowy podpadają. Pierwszą grupę stanowi 326 artykułów albo grup artykułów, które mogą być importowane ze wszystkich krajów z wyjątkiem "scheduled countries" (wśród nich jest i Polska), dla których zostaje zatrzymany obowiązek pozwoleń przywozowych. Artykuły zli-beralizowane stanowią około 1/3 części ogólnej listy po-zycji w taryfie celnej, np. produkty żywnościowe, chemicz-ne i farmaceutyczne, instrumenty chirurgiczne i denty-styczne, niektóre maszyny elektryczne itd.

Drugą grupę stanowią towary, dla których będą wy-dawane pozwolenia do wartości pozwoleń przyznanych dla tych towarów importowanych w ciągu 1950 r. np. wina, materiały bawełniane i wełniane, rekawiczki gumowe, ma-szyny do liczenia i pisania, maszyny i narzędzia rolnicze, rowery i motocykle. Trzecią grupę stanowią towa-ry, dla których będą wydawane pozwolenia do wartości po-zwoleń przyznanych dla tych towarów w ciągu 1949 r. np. zegarki, przybory sportowe.

Do czwartej grupy należą towary dla których be-dą wydawane pozwolenia przywozu do wysokości importu tych towarów w ciągu 1949 r. np. konserwy rybne, rekawiczki skórzane, preparaty medyczne.

Piątą grupę stanowią towary, dla których zezwo-lenia będą wydawane pojedynczo np. cement, tony meljora-cyjne itd.

Szóstą grupę - to towary, dla których żaden przy-dział nie jest przewidziany i pozwolenia będą wydawane wyjątkowo np. konserwy jarzynowe i mięsne, konfitury, susz, granit, aparaty radiowe, materiały piśmienne itp.

P A K I S T A N

Organizacja importowa.

Zarządzenie władz państwowych z 18.XI.50 posta-wia, że pozwolenia przywozu oznaczone "valid for Chit-

"tagōng only" wydane przez Urząd Kontroli Importu i Eksportu w Chittagong będą uważane za ważne dla każdego portu prowincji wschodniego Bengalu przy imporcie powietrznym, lądowym i morskim.

E L S A L V A D O R

Przepisy reglamentacyjne.

Zgodnie z zarządzeniem Ministerstwa Handlu Zagranicznego dokumenty celne i przesyłkowe do El Salvador nie muszą być legalizowane konsularnie, o ile w państwie wysyłającym nie ma ustanowionego konsulatu.

S Z W A J C A R I A

Kontrola fitosanitarna.

Zgodnie z art.4 ust. 2 Instrukcji Nr.1 z dniem 1 stycznia 1951 zostanie otwarty nowy punkt celny w Koblenz dla importu owoców i jarzyn nie poddanych dezynfekcji i odpowiadających definicji art.1 w/w instrukcji.

Jednocześnie instrukcją Nr.3 została zmieniona lista roślin stanowiąca aneks I do Instrukcji Nr.1 oraz obniżone opłaty przewidziane art.9.

U.S.A.

Zniesienie ograniczeń importowych.

Ministerstwo rolnictwa zniosło kontrolę importu odnośnie następujących produktów: słoniny, łożu jadalnego wzgl. niejadalnego, stearyny oleistej, olejów, oleju palmowego, kwasów tłuszczowych, mydła, proszku mydlanego.

Ograniczenia eksportowe.

Od 1 października będą wymagane licencje eksportowe dla miedzi, aluminium, cynku, ołowiu, mosiądzu, brązu i dla produktów fabrykowanych z tych metali, jak również dla kilku rodzajów pneumatyków, rur i rurek oraz dla niektórych maszyn i aparatów elektrycznych.

Zmiany w zastosowaniu tej kontroli eksportu będą ogłoszone przez Ministerstwo Handlu, które chce zapewnić zaopatrzenie gospodarki amerykańskiej w najważniejsze materiały dla obrony narodowej.

tażona only" wydane przez Urząd Kontroli Importu i Eks-
portu w Chittagong będą uważane za ważne dla każdego por-
tu prowincji wschodniego Bangalu przy imporcie powiatowym,
ładowym i morskim.

E L S A L V A D O R

Przepisy reglamentacyjne.

Zgodnie z zarządzeniem Ministerstwa Handlu Zagra-
nicznego dokumenty celne i przesyłkowe do El Salvador nie
muszą być legalizowane konsularnie, o ile w państwie wy-
szkazującym nie ma ustanowionego konsulatu.

S Z W A J C A R I A

Kontrola fitosanitarna.

Zgodnie z art. 4 ust. 2 Instrukcji Nr. 1 z dniam
1 stycznia 1951 zostanie otwarty nowy punkt celny w Ko-
piens dla importu owoców i jarzyn nie poddanych dezyn-
fekcji i odpowiedających definicji art. 1 w Instrukcji.

Jednocześnie Instrukcją Nr. 3 została zmieniona
lista roślin stanowiąca załącznik I do Instrukcji Nr. 1 oraz
opisane opłaty przewidziane art. 9.

U. S. A.

Zniesienie ograniczeń importowych.

Ministerstwo Rolnictwa wniosło kontrolę importu
odnośnie następujących produktów: sianiny, łoża jadalne-
go węgla, niestabilnego, sterylizowanego, olejów, oleju
palmowego, kwasów tłuszczowych, mydła, proszku mydlanego.

Ograniczenia eksportowe.

Od 1 października będą wymagane licencje ekspor-
towe dla miedzi, aluminium, cynku, ołowiu, mosiądzu, bron-
zu i dla produktów fabrykowanych z tych metali, jak rów-
nież dla kilku rodzajów pneumatyków, rur i rurki oraz dla
niektórych maszyn i aparatów elektrycznych.

Zmiany w zastosowaniu tej kontroli eksportu będą
ogłoszone przez Ministerstwo Handlu, które chce zapewnić
zaopatrzenie gospodarki amerykańskiej w najważniejsze ma-
teriały dla obrony narodowej.

W E N E Z U E L A

Import skór garbowanych.

Zarządzeniem Nr.654 Ministerstwa Finansów z 30.X.1950 został ustalony kontyngent skór bydlęcych garbowanych na 100 t., które mogą być importowane do 30.X.1951 r.

Pozwolenie przywozu jest wymagane tylko dla skór garbowanych, bydlęcych /z wyłączeniem cielęcych i skór lakierowanych, złożonych itp./ Wymieniony kontyngent będzie rozdzielony pomiędzy importerów bez rozróżnienia co do kraju pochodzenia.

W Ł O C H Y

Przedłużenie okresu ważności zezwoleń.

Włoska Dyrekcja Ceł podała do wiadomości biurom celnym, że okres ważności zezwoleń na wykonanie transakcji kompensacyjnych z Szwajcarią, które były ważne jeszcze w dniu 31.X.1950 zostaje automatycznie **przesunięty** do dnia 30.IV.1951.

Z J E D N O C Z O N E K R Ó L E S T W O

Kontrola importu.

Jak donoszą z Anglii szereg towarów może być importowany pod kontrolą państwową. Jedną z list towarów opublikowanych w związku z tym obejmuje następujące artykuły: konopie, jutę i wyroby jutowe, siarkę, piryt, niektóre nawozy sztuczne, surowce rudy chromu, metale, środki żywnościowe, tłuszcze zwierzęce, pasze, świeże i konserwowane owoce, konserwy rybne itd.

Kontrola eksportu.

Na podstawie przepisów angielskiego Min.Handlu z 18.X.1950 wymagane będą obecnie pozwolenia eksportowe dla nast. artykułów: siarki i niektórych związków siarkowych, molibdenu i niklu oraz ich stopów, oraz metali i stopów zawierających stal, pewnych mas plastycznych oraz różnych leków i chemikalii.

WNIOSU
Import skórek garbowanych.

Zarządzeniem Nr. 624 Ministerstwa Finansów z 30.X.1950 został ustalony kontyngent skórek bydłych garbowanych na 100 t., które mogą być importowane do 30.X.1951 r.
Pozwolenie przywozu jest wymagane tylko dla skórek garbowanych, bydłych / z wyłączeniem cielęcych i skórek lakierowanych, zioconych itp. / Wymieniony kontyngent będzie rozdzielony pomiędzy importerów bez rozróżnienia co do kraju pochodzenia.

W E O C H Y

Przedłużenie okresu ważności pozwolenia.

Włoska Dyrekcja Cel podaje do wiadomości biurom celnym, że okres ważności pozwolenia na wykonanie transakcji kompensacyjnych z Szwajcarią, które były ważne jeszcze w dniu 31.X.1950 zostaje automatycznie przedłużony do dnia 30.IV.1951.

Z L E D N O C Z O N E K R Ó L S T W O

Kontrola importu.

Jak donoszą z Anglii szereg towarów może być importowany pod kontrolą państwową. Jedną z list towarów opublikowanych w związku z tym obejmuje następujące artykuły: konopie, juta i wyroby jutowe, siarkę, piwyt, niektóre nowozy azotowe, siarkowe rudy chromu, metale, drobne żywnościowe, twardsze zwierzęce, pasze, świże i konserwowane owoce, konserwy rybne itp.

Kontrola eksportu.

Na podstawie przepisów angielskiego Min. Handlu z 18.X.1950 wymagane będą obecnie pozwolenia eksportowe dla nast. artykułów: siarki i niektórych związków siarkowych, molibdenu i niklu oraz ich stopów, oraz metali i stopów zawierających stal, pewnych mas plastycznych oraz różnych leków i chemikaliów.

W rokowaniach odbywających się na konferencji biorą udział także przedstawiciele Międzynarodowego Funduszu Monetarnego, którym w rzeczywistości kieruje moneta USA.

B E N E L U X

Zawieszenie cel.

Konferencja w Torquay.

Piąta sesja państw GATT została zamknięta w dniu 16 grudnia 1950 r. Następna sesja ma się rozpocząć w Genewie w dniu 17 września 1951 r.

Konferencja w Torquay dotąd nie osiągnęła żadnych rezultatów. Według doniesień belgijskiej gazety "Metropole" z negocjacji trwających już od przeszło 2-ech miesięcy wynika, że przedstawiciele niektórych państw zwątpili w pomyślny wynik konferencji i co więcej odmawiają wykonania zrobionych przez nich ustępstw na poprzednich konferencjach w Genewie i Annecy.

Francja i Włochy nie uważają za możliwe obniżenie taryf celnych, podczas gdy Organizacja Europejskiej Współpracy Gospodarczej wymaga odwołania ilościowych ograniczeń importowych w handlu krajów zachodnio-europejskich w wysokości 75%.

Anglia stara się bronić swoich preferencji celnych od jakiegokolwiek prób pogwałcenia ich przez USA.

Kraje Beneluxu i Dania nie chcą wykonać żądań Stanów Zjednoczonych w dziedzinie polityki celnej na tej podstawie, że ich taryfy "i tak są dostatecznie niskie".

Według belgijskiej gazety "Organe Economique et Financier" udział Niemiec Zachodnich w tej konferencji wywoła prawdopodobnie konieczność długotrwałych dyskusji odnośnie ustępstw dot. towarów, które zasadniczo są wytwarzane w Niemczech Zachodnich w szczególności chemikalii.

Gazeta wskazuje, że niektórzy uczestnicy konferencji wyrażają obawy, że przeciągające się i nie dające wyników pertraktacje mogą skończyć się nawet podniesieniem taryf. Gazeta zauważa, że prace konferencji, mimo że stracono już bezużytecznie wiele czasu, będą trwały do wiosny 1951 r.

W informacjach GATT nadmienia się, że USA zwiększa swój nacisk na uczestników konferencji celem zmniejszenia wpływów Anglii na państwa bloku sterlingowego. Grupa amerykańska usiłuje zmusić przedstawicieli państw Imperium Brytyjskiego i państw pozostających w finansowej zależności od Anglii do zmniejszenia importowej i eksportowej kontroli w stosunku do towarów opłacanych w dolarach.

I N D I A W rokowaniach odbywających się na konferencji biorą udział także przedstawiciele Międzynarodowego Funduszu Monetarnego, którym w rzeczywistości kierują monopolisci USA.

B E N E L U X

Zawieszenie ceł.

Na zasadzie uchwały ministerialnej z 20.XI.1950 cło wwozowe pozostaje nadal zawieszone na okres 1.XII.50 - 31.III.51 dla 10 pozycji obejmujących pewne gatunki przędzy wełnianej, bawełnianej i sierści /pozycje taryfy 501-505, 522-525/.

C H I L E

Ulgi celne w stosunku do Szwecji.

W Chile ogłoszono tekst układu taryfowego zawartego ze Szwecją. Władze chilijskie zobowiązują się nie podwyższać obecnego cła importowego na niebieloną celulozę chemiczną i miazgę drzewną ponad obecną stawkę 5\$ za 100 gross kg. i utrzymać nadal wolne cło na papier gazetowy. Szwecja w zamian zgadza się utrzymać ulgi taryfowe na saletrę przyznane Chile w Anceę.

F R A N C J A

Podwyższenie cła na endywię.

Uchwałą z dn.28.X.1950 przywrócono cło 18% dla cykorii Witloof, zwanej "endywią" /poz.Ex 6 H/. Uchwała ta ma zastosowanie po upływie normalnego terminu ogłoszenia.

G R E C J A

Zniżka ceł na przędzę bawełnianą.

W zniżkach celnych dla importu przędzy bawełnianej zaszły pewne zmiany zgodnie z zarządzeniem rządu z 6.X.1950 r. Na podstawie ustawy wyjątkowej Nr.1503/1950 może być importowana przędza bawełniana surowa bielona lub farbowana - w/g angielskiej numeracji Nr.8 - 14 bez względu na przeznaczenie. Dla przędzy Nr.16 - 20 jest ustalone zmniejszone cło importowe w wysokości 60% istniejącej taryfy.

W rokowaniach odbywających się na konferencji
piora udział także przedstawiciele Międzynarodowego Tun-
guaz Monetnego, którym w rzeczywistości kieruje mono-
polist USA.

B E N E L U X

Zawieszenie cef.

Na zasadzie uchwały ministerialnej z 20.XI.1950
cło wwozowe pozostało nadal zawieszono na okres 1.XII.50
- 31.III.51 dla 10 pozycji obejmujących pewne gatunki
przędzy wełnianej, bawełnianej i sierści /pozycje taryfy
501-505, 522-525/.

C H I L E

Ugły celne w stosunku do Szwecji.

W Chile ogłoszono tekst układowi taryfowego za-
wartego ze Szwecją. Władze chilijskie zobowiązują się nie
podwyższać obecnego cła importowego na niebieskie celulo-
zę chemiczną i miążę drzewną ponad obecną stawkę 2% za
100 grosz kg. i utrzymać nadal wolne cło na papier gazo-
towy. Szwecja w zamian zgadza się utrzymać ulgi taryfowe
na selekty przyznane Chile w Annexy.

F R A N C J A

Podwyższenie cła na endywie.

Uchwała z dn. 28.X.1950 przywrócono cło 18% dla
cykori Witloof, zwanej "endywią" /poz. 2x 6 H/. Uchwała
ta ma zastosowanie po upływie normalnego terminu ogłosze-
nia.

G R E C J A

Zniżka cef na przedzę bawełnianą.

W zniżkach celnych dla importu przedzę bawełnia-
nej zazwyczaj pewne zmiany zgodnie z zarządzeniem rządu z
6.X.1950 r. Na podstawie ustawy wyjątkowej Nr. 1503/1950
może być importowana przedzę bawełniana sznura białona.
lub farbowana - w % angielskiej numeracji Nr. 8 - 14 bez
względów na przeznaczenie. Dla przedzę Nr. 16 - 20 jest
ustalone zmniejszenie cła importowego w wysokości 60% istnie-
jącej taryfy.

I N D I C E

I N D I E
Zmiana ceł wywozowych. - nawet z jakimkolwiek nadrukiem
----- do 1.VII.51

Od 8.XI.1950 zostały podwyższone cła wywozowe na surową bawełnę z 100 rs na 400 rs od beli bawełny 400 lbs, na odpadki bawełniane ustalone początkowo cło na 50% zostało zredukowane do 20% ad valorem, a na surową wełnę - 30% ad valorem.

Z dniem 20 listopada zostało podwyższone cło wywozowe na towary jutowe do 1500 rs od tony, a na materiał workowy z juty do 150 rs od tony.

J A M A J K A

Dodatkowe opłaty.

Od dnia 13.X.1950 przy imporcie niektórych towarów pobierane są opłaty dodatkowe. Wśród towarów obciążonych znajdują się: obuwie, gramofony, biżuteria, niektóre samochody, tekstylia, radioaparaty, zegarki.

Poszczególne opłaty dodatkowe ustalone są w wysokości 5 - 25% ad valorem, zaś dla tekstylii w wysokości 1 d - 1 s za yar.

K A N A D A

Stosowanie rozporządzeń antydumpingowych.

Według nowego rozporządzenia od 1.I.1951 następujące pozycje dotąd wolne od kar antydumpingowych, będą poddane tym karom, jeśli będą importowane do Kanady poniżej wartości rynkowej w krajach eksportujących. Należą tu: ceryta, cukry, urządzenia sportowe - w tym: piłki do tenisu i golfu, ramy do rakiet tenisowych, sprzęt rybacki, wrotki. Opłata antydumpingowa wynosi różnicę pomiędzy ceną sprzedaży i ceną rynkową, ale nie może przekraczać 50% przyjętej wartości. W dalszym ciągu kary te nie dotyczą pojazdów mechanicznych /do 10-osobowych/, kolorowego szkła do okien i płyt gramofonowych.

M E K S Y K

Zniesienie cła wywozowego.

Na podstawie wiadomości w Diario Oficial Nr.4 z dnia 4.XI.1950 zostały zwolnione z opłaty celnej wywozowej następujące towary: cement, wyroby z ceramiki i szkła, wapno, cegły, kafle i inne materiały budowlane.

Dekretem z dnia 7 listopada 1950 całkowicie zwolniono z cła importowego wszelkiego rodzaju torby papierowe o wadze wyżej 160 gr., nawet z jakimkolwiek nadrukiem /poz.7.56.26./ Dekret ważny do 1.VII.51.

Cło eksportowe na bawełnę.

Okólnik Min.Finansów opublikowany 19.X podwyższa oficjalne ceny bawełny surowej oczyszczonej, które stosuje się przy obliczaniu cła ad valorem i dopłat eksportowych, z 3,80 do 7,50 pesos za "gross kg".

Jakkolwiek taryfa eksportowa przewiduje, że cła ad valorem pobierane być mają w/g wartości fakturowej lub ceny oficjalnej, w zależności od tego, która z nich jest wyższa, w praktyce opłaty ad valorem pobierane są na podstawie cen oficjalnych bez względu na to, że ceny te są czasem niższe od cen bieżących. Obecna cena oficjalna nieznacznie przewyższa cenę hurtową.

P A K I S T A N

Cło eksportowe na wełnę.

Według zarządzenia Nr.VIII Dep.Handlu zostało nałożone cło eksportowe na wełnę surową w wys.25% ad valorem.

Cło ochronne dla przemysłu pakistańskiego.

Jak donoszą z Karachi Min.Handlu postawiło w Komisji Celnej wniosek o ochronie nast. towarów: żelazo i stal /półfabrykaty/, żelazo i stal /walcówka/, pompki do aut i rowerów, obuwie płócienne i skórzane, mydło, farby i lakiery, wyroby szklane, przetwory owocowe, tworzywa sztuczne, kłódki itd.

S Z W A J C A R I A

Podwyższenie taryfy eksportowej.

Uchwałą Rady Związkowej z 14.XI.50 podwyższone zostały 5-krotnie stawki taryfy eksportowej dla 15 pozycji, wśród których znajdują się: mosiądz, szmaty, odpadki lniane, bawełniane, wełniane itp., miedź, stopy miedziane, odpadki miedziane, ołów w różnych postaciach, cynk, nikiel, aluminium, gliceryna. Dla makulatury stawki wywozowe podwyższono dziesięciokrotnie.

24
Dekret z dnia 7 listopada 1950 całkowicie zwol-
niono z cła importowego wszelkiego rodzaju orny papier-
we o wadze wyżej 160 gr., nawet z jakiegokolwiek nadrukiem
\poz. 7.56.56. Dekret ważny do 1.VII.51.

Cło eksportowe na bawełnę

Okólnik Min. Finansów opublikowany 19.X podwyższa
oficjalne ceny bawełny surowej oczyszczonej, które ston-
ją się przy obliczaniu cła ad valorem i dopłat eksporto-
wych, z 3,80 do 7,50 pesos za "Gross kg".

Jakiegokolwiek taryfa eksportowa przewiduje, że cła
ad valorem pobierane być mają w/g wartości fakturowej lub
ceny oficjalnej, w zależności od tego, która z nich jest
wyższa, w praktyce opłaty ad valorem pobierane są na pod-
stawie cen oficjalnych bez względu na to, że ceny te są
czasem niższe od cen rzeczywistych. Obecna cena oficjalna
nieznacznie przewyższa cenę hurtową.

P A K I S T A N

Cło eksportowe na wełnę

Według zarządzenia Nr. VIII Dep. Handlu zostało na-
łożone cło eksportowe na wełnę surową w wys. 25% ad valo-
rem.

Cło ochronne dla przemysłu pakistańskiego

Jak donoszą z Karachi Min. Handlu postawiło w Ko-
misji Głównej wniosek o ochronie nast. towarów: żelazo i
stal /podfabrykaty/, żelazo i stal /walcówki/, pompy do
aut i rowerów, opony samochodowe i akumulatory, farby
i lakiery, wyroby szklane, przetwory owocowe, tworzywa
sztuczne, klocki itp.

S Z W A L C A R I A

Podwyższenia taryf eksportowej

Uchwała Rady Związkowej z 14.XI.50 podwyższone
zostały 5-krotnie stawki taryf eksportowej dla 15 pozyc-
cji, wśród których znajdują się: masła, sery, owoce
liane, bawełniane, wełniane itp., miód, stopy miedziane,
odpady miedzi, ołów w różnych postaciach, cynk, ni-
kiel, aluminium, gliceryna. Dla makulatury stawki wyso-
kowe podwyższone dwukrotnie.

KRONIKA P. I. H. Z.

Ob. Dyr. Siebenreich Alfred - Nar. Bank Polski
" Dyr. Miernicki Tadeusz - Nar. Bank Polski
" Dyr. Lipowski Zygmunt - Bank Handlowy
" Dyr. Gajdalar Jan - Bank Handlowy
" Dyr. Butler Janusz - Centr. Skrytu Węgla

PIERWSZE ZEBRANIE RADY POLSKIEJ IZBY HANDLU ZAGRANICZNEGO W NOWYM SKŁADZIE

Wybrana na ostatnim Ogólnym Zebraniu członków P.I.H.Z. Rada Izby odbyła swe pierwsze posiedzenie w dniu 16 stycznia 1951 r. Rada uchwaliła pewne zmiany w taryfie opłat za czynności Kolegium Arbitrów przy P.I.H.Z. oraz uchwaliła tymczasową taryfę opłat za czynności ekspertów P.I.H.Z., nie objęte innymi taryfami.

Ponadto Rada dokonała wyboru członków następujących Sekcji i Komisji Izby: Sekcji Techniki Handlu Zagranicznego, Sekcji Ekspertów i Powiernictwa, Sekcji Prawnej i Polityki Arbitrażowej, Komisji Organizacyjnej Sekcji Wystaw i Targów, Sekcji Aktywizacji Eksportu oraz Komisji dla przygotowania kodyfikacji prawa handlowego.

Skład osobowy wyżej wymienionych ciał kolegialnych przedstawia się następująco:

Sekcja Techniki Handlu Zagranicznego

Przewodniczący:

Ob. Dr. Grosfeld Ludwik - Prezes P.I.H.Z.

Z-ca Przewodn.:

Ob. Dr. Gall Stanisław - V. Prezes P.I.H.Z.

" Dyr. Korolewicz Michał	- PKPG - Dep. Handlu
" Inż. Grzywicki K.	- PKPG - Dep. Handlu
" Dyr. Jurkiewicz Jerzy	- MHZ - Dep. Finansowy
" Dyr. Rosenberg Feliks	- MHZ - Dep. Finansowy
" Dyr. Dichter Michał	- MHZ - Dep. Planowania
" Dyr. Zawadzki Władysław	- MHZ - Dep. Planowania
" Dyr. Drozdowski Marian	- MHZ - Dep. Eksportu
" Dyr. Fabijański Franc.	- MHZ - Dep. Eksportu
" Dyr. Horczak	- MHZ - Dep. Organiz.
" Dyr. Frankowski Michał	- MHZ - Dep. Importu
" Dyr. Brus	- MHZ - Dep. Importu
" Dyr. Dodziuk	- MHZ - Dep. Traktatów I
" Dyr. Ettinger Józef	- MHZ - Dep. Traktatów I
" Dyr. Wołyński Aleksander	- MHZ - Dep. Traktatów II
" Dyr. Muszyński Wiktor	- MHZ - Dep. Traktatów II
" Dyr. Tomorowicz Jerzy	- Min. Żegl. - Dep. Portów
" Nacz. Fruczek Zygmunt	- Min. Żegl. - Dep. Portów
" Mgr Bidziński Zbigniew	- Min. Finansów

PIERWSZE ZEBRANIE RADY POLSKIEJ IZBY HANDLU ZAGRANICZNEGO
W NOWYM SKŁADZIE

Wybrana na ostatnim Ogólnym Zebraniu członków P.I.H.Z. Rada Izby odbyła swe pierwsze posiedzenie w dniu 16 stycznia 1951 r. Rada uchwaliła pewne zmiany w statucie oraz uchwaliła tymczasowe statuty dla czynności eksportu i importu, nie objęte innymi statutami.

Ponadto Rada dokonała wyboru członków następujących Sekcji Izby: Sekcji Techniki Handlu Zagranicznego, Sekcji Ekspertów i Powiernictwa, Sekcji Prawnej i Polityki Artystrów, Komisji Organizacyjnej Sekcji Wystaw i Targów, Sekcji Aktywizacji Ekspertów oraz Komisji dla przygotowania kodyfikacji prawa handlowego. Skład osobowy wyżej wymienionych ciał koleżeńskich przedstawia się następująco:

Sekcja Techniki Handlu Zagranicznego

Przewodniczący:

Op. Dr. Gracjusz Ludwik - Prezes P.I.H.Z.

Z-ca Przewodn.:

Op. Dr. Gali Stanisław - V. Prezes P.I.H.Z.

"	Dr. Korolowicz Michał	-	PKPC - Dep. Handlu
"	Dr. Grzywicki K.	-	PKPC - Dep. Handlu
"	Dr. Jankiewicz Jerzy	-	MHZ - Dep. Finansowy
"	Dr. Rosenberga Feliks	-	MHZ - Dep. Finansowy
"	Dr. Richter Michał	-	MHZ - Dep. Planowania
"	Dr. Zawadzki Władysław	-	MHZ - Dep. Planowania
"	Dr. Prodzowski Marian	-	MHZ - Dep. Ekspertu
"	Dr. Fajlański Franc.	-	MHZ - Dep. Ekspertu
"	Dr. Horzaniak	-	MHZ - Dep. Organiz.
"	Dr. Frankowski Michał	-	MHZ - Dep. Importu
"	Dr. Brzus	-	MHZ - Dep. Importu
"	Dr. Dobziak	-	MHZ - Dep. Traktatów I
"	Dr. Erttinger Józef	-	MHZ - Dep. Traktatów I
"	Dr. Wojskiński Aleksander	-	MHZ - Dep. Traktatów II
"	Dr. Maszyński Wiktor	-	MHZ - Dep. Traktatów II
"	Dr. Tomaszewski Jerzy	-	Min. Śegl. - Dep. Portów
"	Nac. Przewod. Wyższej	-	Min. Śegl. - Dep. Portów
"	Dr. Białkowski Zdzisław	-	Min. Finansów

Ob. Dyr. Siebeneichen Alfred	- Nar. Bank Polski
" Dyr. Mierzyński Tadeusz	- Nar. Bank Polski
" Dyr. Lipowski Zygmunt	- Bank Handlowy
" Dyr. Geisler Jan	- Bank Handlowy
" Dyr. Butler Janusz	- Centr. Zbytu Węgla
" Dyr. Kaczergański Józef	- Dalspo
" Dr. Osiatyński Leonidas	- Elektrim
" Dyr. Rakowicz Zygmunt	- Metalexport
" Dyr. Flach Stanisław	- Metalexport
" Dyr. Gorodecki Tadeusz	- C. Hartwig
" Dyr. Tryniak Władysław	- C. Hartwig
" Dyr. Tyszką Leon	- Dal
" Dyr. Górniak Józef	- Dal
" Dyr. Wallach Ludwik	- Minex
" Dyr. Inż. Danielewicz	- Polimex
" Dyr. Gołembiewski Stefan	- Ciech
" Dyr. Grabowski Czesław	- Cepede
" Dyr. Jabłonka Tadeusz	- Skórimpex

Sekcja Ekspertów i Powiernictwa

Przewodniczący:

Ob. Dyr. Rakowicz Zygmunt - Metalexport

Z-ca Przewodn.:

Ob. Dr. Lipowski Zygmunt - B.H.
 " Dyr. Rościszewski Adam - Dal
 " Dyr. Hoffman Kazimierz - P.Z.Z.
 " Dyr. Żochowski Jerzy - Motoimport
 " Dyr. Rolicki Jan - Textilimport
 " Dyr. Teper Tadeusz - Minex
 " Dyr. Zawadzki Władysław - M.H.Z.
 " Dyr. Krajewski - Polcargo
 " Dyr. Kogutowski - C. Hartwig
 " Nacz. Wareński M. - PZUW
 " Sawicki Józef - C.I.S.
 " Inż. Buczman Tadeusz - C.S.M.J.

Sekcja Prawna i Polityki Arbitrażowej

Przewodniczący:

Ob. Dr. Richter Maurycy - P.I.H.Z.

Z-ca Przewodn.:

Ob. Dr. Łaski Paweł - M.H.Z.
 " Dyr. Butler Janusz - Centr. Zbytu Węgla
 " Adw. Ernst Eugeniusz - Dal
 " " Górecki Kazimierz - Minex, Cepede
 " " Grabowski Adam - Varimex, Papexport
 " " Gulczyński Stefan - P.I.H.Z.

-	Op. Dyr. Siebenichen Alfred	-	Nar. Bank Polski
"	Dyr. Mierzyński Tadeusz	-	Nar. Bank Polski
"	Dyr. Lipowski Zygmunt	-	Bank Handlowy
"	Dyr. Geisler Jan	-	Bank Handlowy
"	Dyr. Butler Janusz	-	Centr. Zbyt Węgla
"	Dyr. Kaczergijski Józef	-	Dalago
"	Dr. Ostajski Leonidas	-	Elektrim
"	Dyr. Rakowicz Zygmunt	-	Metalexport
"	Dyr. Płasz Staniław	-	Metalexport
"	Dyr. Gorodocki Tadeusz	-	G. Hartwig
"	Dyr. Tryniak Władysław	-	G. Hartwig
"	Dyr. Tyska Leon	-	Dal
"	Dyr. Górnicki Józef	-	Dal
"	Dyr. Walach Ludwik	-	Minex
"	Dyr. Int. Danielowicz	-	Polimex
"	Dyr. Golembowski Stefan	-	Olsoch
"	Dyr. Grabowski Ozeasław	-	Cepede
"	Dyr. Jablonka Tadeusz	-	Skolimex

Sekcja Ekspertów i Powiernictwa

Przewodniczący:	
-	Op. Dyr. Rakowicz Zygmunt
Z-ca Przewodn.:	
-	Op. Dr. Lipowski Zygmunt
-	B. H.
-	Dal
-	Dyr. Rościszewski Adam
-	Dyr. Hoffman Kazimierz
-	Dyr. Żochowski Jerzy
-	Dyr. Rolicki Jan
-	Dyr. Teper Tadeusz
-	Dyr. Zawadzki Władysław
-	Dyr. Krajewski
-	Dyr. Kogutowski
-	Nacz. Węski M.
-	Sawicki Józef
-	Int. Bużman Tadeusz
-	G. S. M. J.
-	G. I. S.
-	PZUW
-	G. Hartwig
-	Polcorgo
-	M. H. Z.
-	Minex
-	Textilimport
-	Metolimport
-	P. Z. Z.
-	Dal
-	B. H.
-	Metalexport

Sekcja Prawna i Polityki Arbitrażowej

Przewodniczący:	
-	Op. Dr. Richter Marjcy
Z-ca Przewodn.:	
-	Op. Dr. Łaski Paweł
-	M. H. Z.
-	Centr. Zbyt Węgla
-	Dal
-	Minex, Cepede
-	Varimex, Paperport
-	P. I. H. Z.
-	Gulezyński Stefan
-	Grabowski Adam
-	Górecki Kazimierz
-	Adw. Ernst Eugeniusz
-	Dyr. Butler Janusz

Ob. Adw. Rutkowski	-	Min. Żegluga
" " Stanicki Henryk	-	M.H.Z.
" Prof. Trammer Henryk	-	P.I.H.Z.
" Adw. Walewski Wacław	-	P.I.H.Z.
" " Winawer Władysław	-	Paged

Komisja Organizacyjna Sekcji Wystaw i Targów

Ob. Keller Wacław	-	Dalspo
" Lipski Wincenty	-	Minex
" Flach Stanisław	-	Metalexport

Sekcja Aktywizacji Eksportu

Przewodniczący:

Ob. Dr. Grosfeld Ludwik	-	Prezes Izby
-------------------------	---	-------------

Z-ca Przewodn.:

Ob. Dr. Gall Stanisław	-	V. Prezes Izby
------------------------	---	----------------

" Dyr. Czamański Stanisław	-	Cetabe
" Dyr. Deutschman Zdzisław	-	P.K.P.G.
" Dyr. Drozdowski Marian	-	M.H.Z.
" Dyr. Gołembiewski Stefan	-	Ciech
" Dyr. Grabowski Czesław	-	Cepede
" Dyr. Geisler Jan	-	B.H.
" Dyr. Iwaszkiewicz Edward	-	P.K.P.G.
" Dyr. Jaugsch Norbert	-	Polmeat
" Dyr. Kaczergński Józef	-	Dalspo
" Dyr. Korolewicz Michał	-	P.K.P.G.
" Dyr. Policzkiewicz Eug.	-	C.Z.W.
" Dyr. Koral Adam	-	M.H.Z.
" Dyr. Rakowicz Zygmunt	-	Metalexport
" Dyr. Tyszka Leon	-	Dal
" Dyr. Wallach Ludwik	-	Minex
" Dyr. Jodkowski	-	Varimex
" Dyr. Kuleszyński Wł.	-	C.I.S.

Komisja dla przygotowania kodyfikacji prawa handlowego

Przewodniczący:

Ob. Dr. Richter Maurycy

" Adw. Ernst Eugeniusz
" " Grabowski Adam
" Prof. dr. Lachs Maufred
" " " Henryk Trammer
" Adw. dr. Winawer Władysław
" " Walewski Wacław
" Prof. dr. Wiszniewski Jerzy

biuletynu

Szwedzko - Polska Izba Handlowa w Sztokholmie wznowiła wydawanie swego biuletynu w języku polskim. W ramach działalności Izby, której zadaniem, jak to określili w słowie wstępnym prezes Izby Dyr. Sven Norman, jest "promowanie wszelkiej akcji dla ustalenia wzajemnego porozumienia między interesantami polskimi a szwedzkimi w celu rozwinięcia handlu w sposób dla obu stron najbardziej korzystny", biuletyn ten ma stać się według zapowiedzi Izby źródłem informacji o rynku szwedzkim w ogóle a szczególnie o szwedzkich nowościach eksportowych w stosunku do Polski".

Pierwszy numer Biuletynu /listopadowy/ zawiera szereg okolicznościowych wypowiedzi członków zarządu Izby, przegląd porównawczy handlu zagranicznego szwedzkiego za lata 1949 i 1950, liczne wiadomości z zakresu szwedzkiego handlu, przemysłu i zegluga jak również bogaty dział ogłoszeniowy.

W numerach następnych przewidziane jest rozszerzenie działu informacyjnego szczególnie w zakresie stosunków handlowych szwedzko - polskich.

Wznowienie wydawania Biuletynu Izby Szwedzko - Polskiej powstad nalezy z wielkim uznaniem i zadowoleniem; jest ono widomym znakiem zainteresowania takie przejawiają szwedzkie kółka przemysłowe i kupieckie w rozszerzaniu wymiany towarowej między obu krajami. Należy zwrócić uwagę, iż w tym zakresie Biuletyn Szwedzko - Polskiej Izby Handlowej odgrywa cenne usługi.

Z P R A S Y Z A G R A N I C Z N E J

Rynek rud żelaznych w krajach kapitalistycznych 1950 r.

W 1949 r. i z początkiem 1950 r. na skutek przejawiającego się kryzysu dało się zauważyć na rynku czarnych metali zmniejszenie popytu i spadek cen na surowkę oraz stal, co wywołało kolejno analogiczne zjawisko na rynku rudy żelaznej. Jednakże wzmożenie się zbrojeń, a w szczególności agresja wojenna w Korei, a także przestawienie gospodarki społecznej w krajach kapitalistycznych na tory produkcji wojennej, doprowadziły już w 3-im kwartale 1950 r. do oczywistych zmian na rynku surowcowym czarnych metali, a po części i na rynku rudy żelaznej.

Popyt na rudę żelazną w krajach przodujących na tym polu, zaczął się zwiększać, zarówno w związku z wzrastającym zapotrzebowaniem rudy żelaznej w ogóle, jak też w następstwie usiłowań, zmierzających do nagromadzenia strategicznych zapasów danego surowca. Wśród monopolii wielkich państw kapitalistycznych wzmogła się walka o zagarnięcie źródeł rudy żelaznej.

Kryzys w dalszym ciągu wpływa na życie gospodarcze państw kapitalistycznych i w początkach 1950 r. był decydującym czynnikiem, powodującym zmniejszenie się zużycia i wydobycia rudy żelaznej w pierwszym półroczu ub.r. Widocznie zmniejszyło się zużycie rudy żelaznej w I-szym półroczu 1950. - w porównaniu z tym samym okresem roku poprzedniego : w Stanach Zjedn. o 20,6%, w Belgii o 20,5%, w Anglii o 20,5% i w Kanadzie o 2,6%. Wyjątek stanowią Niemcy Zach., Japonia i Włochy, w których to krajach zużycie rudy żelaznej w I-szym półroczu 1950. zwiększyło się w związku z anglo-amerykańską polityką, zdążającą do odbudowania ich potencjału przemysłowo-wojennego. W porównaniu z I-szym półroczem 1949. wygląda to następująco: w Niemczech Zach. zużycie zwiększyło się o 8,5%, a we Włoszech o 8%. Zmniejszenie się zużycia rudy żelaznej w przeważającej ilości państw, posiadających wysoko rozwinięty przemysł metalurgiczny, równocześnie pociągnęło za sobą zmniejszenie się wydobycia tej rudy w krajach, które są jej najważniejszymi eksportatorami.

Z P R A S Y Z A G N I A N I C Z N E

Rynek rudy żelaznych w krajach kapitalistycznych 1950 r.

W 1949 r. i z początkiem 1950 r. na skutek prze-
jawiającego się kryzysu dała się zauważyć na rynku czar-
nych metali zmniejszenie popytu i spadek cen na surowce
oraz stal, co wywołało kolejno analogiczne zjawisko na
rynku rudy żelaznej. Jednakże wzmoczenie się zbrojeń, a
w szczególności agresja wojenna w Korei, a także przesta-
wienie gospodarki spożyciem w krajach kapitalistycznych
na forty produkcji wojennej, doprowadziły już w 3-im kwar-
tale 1950 r. do oczyszczenia zmian na rynku surowcowym
czarnych metali, a po części i na rynku rudy żelaznej.

Popyt na rudę żelazną w krajach produkujących na
tym polu, zaczął się zwiększać, zarówno w związku z wzra-
stającym zapotrzebowaniem rudy żelaznej w ogóle, jak też
w następstwie naładowania, zmierzających do naruszenia
strategicznych zapasów żelaza surowca. Wśród monopolii
wielkich państw kapitalistycznych wznowiła się walka o za-
garnięcie kruszcu rudy żelaznej.

Kryzys w naszym kraju wpłynął na życie gospodar-
cze państw kapitalistycznych i w początkach 1950 r. był
debiutującym czynnikiem, powodującym zmniejszenie się zu-
życia i wydobycia rudy żelaznej w pierwszym półroczu ub.r.
Widocznie zmniejszyło się zużycie rudy żelaznej w I-szym
półroczu 1950. - w porównaniu z tym samym okresem roku
poprzedniego: w Stanach Zjedn. o 20,6%, w Belgii o 20,5%,
w Anglii o 20,5% i w Kanadzie o 2,6%. Wyjatek stanowiła
Niemcy Zach. Japonia i Włochy, w których to krajach zu-
życie rudy żelaznej w I-szym półroczu 1950. zwiększyło
się w związku z anglo-amerykańską polityką, zdatną do
odbudowania ich potencjału przemysłowo-wojennego. W po-
równaniu z I-szym półroczem 1949. wyglądało to następująco:
w Niemczech Zach. zużycie zwiększyło się o 8,5%, a we
Włoszech o 8%. Zmniejszenie się zużycia rudy żelaznej
w prowadzącej ilość państw, posiadających wysokie roz-
winięty przemysł metalurgiczny, równocześnie podległo
za sobą zmniejszenie się wydobycia tej rudy w krajach,
które są jej naturalnymi eksporterami.

Wydobycie rudy żelaznej w krajach kapitalistycznych.+/-

% zaw. w rudzie żelaza		1937	1948	1949	I półr. 1949	I półr. 1950
			/ w	t y s .	t o n /	
Anglia	30	14.448	13.296	13.620	6.986	6.604
Austria	35	1.884	1.200	1.488	774	831
Niemcy	25	5.508 ^{x/}	7.272	9.108	4.445	5.000
Zach.						
Hiszp.	51	1.272	1.632	1.812	895	1.000
Luksem- burg	30	7.764	3.396	4.152	2.285	1.825
Francja	33	37.836	23.016	31.428	15.719	14.609
Włochy	50	997	543	521	257	233
Szwecja	60	14.952	13.284	13.752	6.561	6.330
Norwegia	65	1.075	268	375	193	203
St. Zjedn.	50	73.248	102.972	86.340	45.530	34.401
Chila ^{xx/}	60	1.524	2.712	2.748	1.504 ^{+/}	1.339 ^{++/}
Kanada	55	-	2.702	3.468	851	825
Brazyl.	68	186	600	675	292	301
Japonia	50	619	555	756	310	376
Hiszp.						
Marokko	58	1.424	868	943	479	424
Afryka Pół.		3.439	2.869	3.583	1.800	1.736
w tej liczbie:						
Alger	55	2.424	1.872	2.532	1.275	1.213
Marokko	50	67	301	372	164	160
Tunis	55	948	696	679	361	358

Razem:		166.176	177.185	174.769	88.881	76.037

x/ 1936r. /Niemcy Zach./
xx/ łącznie z N.Funlandią

+/- Wiadomość TASS z 12.VI.
i 4.XII.1950r.

++/ Business Week z 9.XII.50.

Ogólne wydobywanie w wyżej wymienionych krajach w okresie od stycznia do czerwca 50r. zmniejszyła się w porównaniu z takim samym okresem 1949r. o przeszło 14%.

Szczególnie silny spadek zaznaczył się w Stanach Zjedn. z 45,5 milionów ton w pierwszym półroczu 1949. do 34,4 milionów ton w takim samym okresie 1950r.

Zmniejszenie się wydobycia nastąpiło w przeważającej ilości kapitalistycznych krajów europejskich, a także w Afryce Półn. i w szeregu państw południowej półkuli, choć nie w takim stopniu, jak w Stanach Zjedn.

W 1-szym półroczu 1950 r. wydobyte wzrosło nieco w porównaniu do 1-go półrocza 1949 r. tylko w Austrii, Hiszpanii, Niemczech Zach. i Norwegii, z krajów europejskich, - z amerykańskich - w Brazylii, z azjatyckich - w Japonii.

Jednakże fakty podawane przez periodyczną prasę kapitalistycznych krajów świadczą o tym, że pośpieszne **p r z e s f a w a é n i e** przemysłu tych krajów na tory produkcji wojennej oraz usiłowanie tworzenia zapasów wojennych - wzmagają walkę monopolu o opanowanie źródeł rudy żelaznej, tak w krajach posiadających wysoko rozwinięty przemysł metalurgiczny, jak też i w zależnych i kolonialnych krajach.

Podług wypowiedzi tygodnika "Economist" /15.6.1950./, Anglia zamierza prowadzić politykę rozszerzania czynnych kopalń rudy, gdyż, jeśli nie zostanie zwiększone miejscowe wydobyte rudy, to projektowana ilość stali nie będzie mogła być wytopioną.

"Niebezpieczeństwo to, - pisze dalej tygodnik - staje się szczególnie realnym, gdy się weźmie pod uwagę fakt zmniejszenia się dostaw żelaza z Niemiec Zach."

Prasa Stanów Zjedn. podaje, że amerykańskie monopole stalowe zamierzają także wydatnie zwiększyć wydobyte rudy żelaznej, głównie na terenie swych koncesji za granicą. W szczególności zamierza się doprowadzić wydobyte rudy żelaznej w Brazylii /w/g doniesienia "Engineering and Mining Journal" z września 1950r./ do 1-go miliona ton w 1950r., w końcu zaś roku 1951 do 2 milionów ton w porównaniu z 600 tys. ton i 650 tys. ton w latach 1948 i 1949. Dalsze "wypompowywanie" rudy żelaznej z Brazylii ograniczone jest możliwościami przewozowymi jedynej linii kolejowej, łączącej kopalnię Itabiru /główny okręg wydobywania rudy żelaznej/ z portem wyjściowym - Wiktoria. Tą drogą można przewieźć tylko 375 do 380 tys. ton rudy rocznie.

Ilość rudy wywożonej z Brazylii do Stanów Zjedn. w chwili obecnej nie zadawała monopolów stalowych, to też mają one zamiar powiększyć w bardzo znacznym stopniu wóz brazylijskiej rudy w ciągu najbliższych 5 - 6 lat. W tym celu zamierzona jest budowa nowej linii kolejowej, równoległej do już istniejącej, lecz o większej zdolności przewozowej i z wylotem na port Arakruz /48 klm na półn. od portu Wiktoria/. W tempie przyspieszonym prowadzi się roboty przygotowawcze do eksploatacji pokładów rudy żelaznej w Venezueli. Dwa amerykańskie monopole "United States Steel Company" i "Bethlehem Steel Corporation" przeprowadzają linie kolejowe między nowymi kopalniami rudy i rzecznyimi portami na rzece Orinoko. Jednocześnie towarzystwa te - już rozpoczęły prace odkrywcze, a "United States Steel Company" rozpoczęła budowę pierwszego forwateru na rzekach Karoni i Orinoko w tym celu, by po rzekach tych mogły żeglować duże ocea-

W 1-szym półroczu 1950 r. wydobycie wzrosło nieco w porównaniu do 1-go półroczu 1949 r. tylko w Australii, Hiszpanii, Niemczech Zach. i Norwegii, z krajów europejskich, - z amerykańskich - w Brazylii, z azjatyckich - w Japonii.

Jednakże fakty podawane przez periodyczną prasę kapitalistycznych krajów świadczą o tym, że podjęcie działań w celu zwiększenia produkcji oraz usiłowanie tworzenia zapasów wojennych - wzmagają walkę monopolu o opanowanie źródeł rud żelaznych, tak w krajach posiadających wysoko rozwinięty przemysł metalurgiczny, jak też i w zależnych i kolonialnych krajach.

Podług wypowiedzi tygodnika "Economist" (15.6.1950.) Англия zamierza prowadzić politykę rozszerzenia czynnych kopalin rudy, gdyż, jeśli nie zostanie zwiększone miejscowe wydobycie rudy, to projektowana ilość stałi nie będzie mogła być wytopiona.

"Niebezpieczeństwo to, - pisze dalej tygodnik - stało się szczególnie realnym, gdy się weźmie pod uwagę fakt zmniejszenia się dostaw formu żelaznego z Niemiec Zach."

Prasa Stanów Zjedn. podaje, że amerykańskie monopole stalowe zamierzają także wydatnie zwiększyć wydobycie rudy żelaznej, głównie na terenie swych koncesji za granicą. W szczególności zamierza się doprowadzić wydobycie rudy żelaznej w Brazylii (wg doniesienia "Engineering and Mining Journal" z września 1950r. do 1-go miliona ton w 1950r., w końcu zaś roku 1951 do 2 milionów ton w porównaniu z 600 tys. ton i 650 tys. ton w latach 1948 i 1949. Dalsze "wypompywanie" rudy żelaznej z Brazylii ograniczone jest możliwościami przewożowymi jedynie linii kolejowej, łączącej kopalnię Itabiru (główny okręg wydobycia rudy żelaznej) z portem wyściovym - Wiktoria. Ta droga może przewieźć tylko 375 do 380 tys. ton rudy rocznie.

Ilość rudy wycozonej z Brazylii do Stanów Zjedn. w chwili obecnej nie zadowala monopolów stalowych, to też mają one zamiar powiększyć w bardzo znacznym stopniu swój przysiółek rudy w ciągu najbliższych 5 - 6 lat. W tym celu zamierzona jest budowa nowej linii kolejowej, równoległej do już istniejącej, lecz o większej zdolności przewożowej i z wyłotem na port Arakruz (48 km na półn. od portu Wiktoria). W temple przyspieszonym prowadzą się roboty przygotowawcze do eksploatacji pokładów rudy żelaznej w Venezueli. Dwa amerykańskie monopole "United States Steel Company" i "Bethlehem Steel Corporation" przeprowadzają linie kolejowe między nowymi kopalniami rudy i rzeczonymi portami na rzece Orinoko. Jednocześnie towarzyszące im - już rozpoczęty - prace budowy, a "United States Steel Company" rozpoczęła budowę pierwszego formatoru na rzekach Karoni i Orinoko w tym celu, by po rzekach tych mogły żeglować duże oce-

niczne rudowęglowce. Przewiduje się, że wydobycie rudy żelaznej w Venezueli = do 1955 r. = osiągnie 15 mil. ton rocznie. Stalowe monopole Stanów Zjedn. forsują również eksploatację pokładów rudy żelaznej w Labradorze /Kanada/. 5 monopolii stalowych "Republic Steel Corporation", "National Steel Corporation", "Young Staun Steel and Tub Corp.", "Armco Steel Corp." i "Ueling Steel Corp.", łącznie z grupą Hollinger, przewidują doprowadzenie wydobycia w 1955r. do 10 mil. ton rocznie. Tą drogą imperializm amerykański stara się wypompować ze wszystkich krajów zachodniej półkuli jak największe ilości surowca dla swej maszyny wojennej.

W Stanach Zjedn. powstała nawet specjalna organizacja "Administracja strategicznych minerałów" w celu dokonywania zakupów metali i minerałów /w tej liczbie i rudy żelaznej/ dla gromadzenia zapasów wojennych. Import rudy żelaznej w przeważającej ilości krajów europejskich zmniejszył się w pierwszej połowie 1950r. w porównaniu do 1-go półrocza 1949r. Wybitnie zmniejszył się import do Belgii. Z ogólnej sumy 4,6 mil. ton rudy żelaznej, przewidywanych dostaw do Niemiec Zach. w 1950r. = zgodnie z kontraktami zawartymi ze Szwecją, Hiszpanią, Brazylią i innymi dostawcami, - w pierwszym półroczu zostało wwieżone tylko 1.426 tys. ton, czyli o 4% mniej niż w 1-szej połowie 1949r. Jest to w znacznym stopniu umotywowane tym, że Szwecja, która zobowiązana była dostarczyć Niemcom Zach. w 1950r. ogółem 3,5 mil. ton rudy, w rzeczywistości do kwietnia 1950r. nie dostarczała jej, w związku z odmową Niemiec Zach. dokonywania rozrachunku za rudę w dolarach, jak tego żądali szwedzcy eksporterzy po dewaluacji korony szwedzkiej. Wwóz rudy żelaznej do głównych krajów importujących w 1-szym półroczu 1950r., w porównaniu z tymże okresem 1949r., charakteryzują następujące dane:

<u>Import rudy żelaznej do głównych krajów importujących 4/</u>					
	1937	1948	1949	I półr. 1949	I półr. 1950
	w t y s . t o n				
Anglia	7.150	8.881	8.838	6.780 ^{x/}	6.640 ^{x/}
Niemcy Z.	20.621	2.429	4.518	1.493	1.426
Belgia i Luksemb.	12.410	8.740	9.404	5.040	3.948
Włochy	183	26	111	59	108
St. Zjedn.	2.481	6.183	7.513	3.042	3.626
Kanada	1.928	3.900	2.283	828	457
Holandia	610	753	717	330	434 ^{xx/}
Japonia	-	531 ^{5/}	1.580 ^{6/}	765	353

x/ 9 miesięcy /"Metal Statistic Digest"- październik 50r /
xx/ styczeń-kwiecień /"Orient Economist" - 12.8.1950r./

niemieckie rudowne. Przewiduje się, że wydobycie rudy
żelaznej w Wenezueli - do 1955 r. osiągnie 15 mil. ton
rocznie. Stalowe monopole Stanów Zjedn. fornują również
eksploatację pokładów rudy żelaznej w Labradorze (Kanada).
5 monopoli stalowych "Republic Steel Corporation", "Natio-
nal Steel Corporation", "Jones Steel and Tub Corp.",
"Armco Steel Corp." i "Ueling Steel Corp.", łącznie z gru-
pą Hollinger, przewidują doprowadzenie wydobycia w 1955 r.
do 10 mil. ton rocznie. Ta droga imperializm amerykański
stara się wypompuć ze wszystkich krajów zasobniej po-
kuli tak natężające ilości surowca dla swej machiny wo-
jennej.

W Stanach Zjedn. powstała nawet specjalna organizacja
"Administracja strategicznych minerałów" w celu doko-
nywania zakupów metali i minerałów /w tej liczbie i rudy
żelaznej/ dla gromadzenia zapasów wojennych. Import ru-
dy żelaznej w przeważającej ilości krajów europejskich
zmniejszył się w pierwszych połowie 1950 r. w porównaniu
do 1-go półroczia 1949 r. Wybitnie zmniejszył się import
do Belgii. Z ogólnej sumy 4,6 mil. ton rudy żelaznej, prze-
widzanych dostaw do Niemiec Zach. w 1950 r. - zgodnie z
kontraktami zawartymi ze Szwecją, Hiszpanią, Brazylią i in-
nymi dostawcami, - w pierwszym półroczu zostało wwiezione
tylko 1.426 tys. ton, czyli o 4,5 mil. ton mniej niż w 1-ym półro-
wie 1949 r. Jest to w znacznym stopniu umotywowane tym, że
Szwecja, która zobowiązała była dostarczyć Niemcom Zach.
w 1950 r. ogółem 5,5 mil. ton rudy, w rzeczywistości do
kwietnia 1950 r. nie dostarczyła jej, w związku z odmową
Niemiec Zach. dokonywania rozrachunku za rudę w dolarach,
tak tego sądzili szwedzcy eksportery po dewaluacji koro-
ny szwedzkiej. Wobec rudy żelaznej do głównych krajów im-
portujących w 1-ym półroczu 1950 r. w porównaniu z tymże
okresem 1949 r., charakterystyczne następujące dane:

Import rudy żelaznej do głównych krajów importujących				
	1950	I półr. 1949	I półr. 1949	1948
w tys. t o n				
Anglia	7.150	8.881	8.838	6.780x
Niemcy Z.	20.621	5.429	4.518	1.426x
Belgia i Luksemb.	12.410	8.740	9.404	3.948
Włochy	183	56	111	108
St. Zjedn.	2.481	6.183	7.513	3.626
Kanada	4.928	3.900	2.283	427
Holandia	610	723	717	434x
Japonia	-	2315	1.280	323x

xx / Styczeń-Kwiecień / "Orient Economist" - 12.8.1950 r.
x / 2 miesiąc / "Metall Statistisches Digest" - październik 50 r.

Zmniejszenie się importu rudy żelaznej do Kanady, tłumaczy się tym, że począwszy od drugiej połowy 1949r. Nowa Funlandia /skąd do Kanady wpływa znaczna ilość rudy żelaznej/ została objęta jej granicami celnymi. W ciągu 6 miesięcy 1950r. import rudy żelaznej do Stanów Zjedn. wzrósł o 19%, w porównaniu z takimże okresem w 1949r. Należy zaznaczyć, że w omawianym okresie Stany Zjedn. zwiększyły import rudy żelaznej szwedzkiej i półn.-afrykańskiej. Tłumaczy się to w pierwszym rzędzie zniżką ceny na szwedzką rudę i dewaluacją korony, następnie zaś potanieniem transportu okrętami, które po dostawie węgla do krajów śródziemno-morskich zabierają w drodze powrotnej rudę żelazną z północnej Afryki.

Dające się zauważyć zwiększenie wytopu żelaza surowego i stali w 2-im półroczu 1950, jak też dążność do nagromadzenia strategicznych i przemysłowych zapasów rudy żelaznej mogą spowodować dalszy wzrost importu rudy żelaznej w Stanach Zjedn. i innych krajach importujących.

Eksport rudy żelaznej z głównych krajów eksportujących, za wyjątkiem Brazylii, Algieru i Norwegii, obniżył się nieco w 1-szym półroczu 1950r., w porównaniu z takim samym okresem w 1949r., co jest uwidocznione na niżej podanej tabeli:

Eksport rudy żelaznej z najważniejszych krajów eksport. 4/

	1937	1948	1949	I półr. 1949	I półr. 1950
	w t y s . t o n				
Szwecja	13.964	11.518	12.783	5.674	5.428
Francja	19.320	6.311x/	7.235x/	3.422x/	3.377x/
Hiszp.	848	989 7/	847 7/	-	-
Marokko	1.357	758 7/	893 7/	-	-
Hiszp.	1.026	183	204	77	113
Norwegia	1.473	2.574	2.426	1.433	1.280
Chile xxx/	186	599	676	282	302
Brazylia	1.816	2.616	2.313	433	417
Kanada xxxx/	1.284	3.071	2.464	1.295	662
Stany Zjedn.	3.691	3.178	3.662	-	-
Afryka Płn.					
W tej liczbie:					
Algier	2.754	2.207 8/	2.560 8/	1.001 8/	1.139 9/
Tunis	802	751 19/	769 19/	399 11/	362 11/

x/ bez Saary
 xx/ 1938 "Mineral Industrie of British Empire and Foreign Countries"
 xxx/Import St Zjedn.
 xxxx/łącznie z Holandią

Chociaż eksport rudy szwedzkiej do Anglii i Stanów Zjedn. zwiększył się w 1-szym półroczu 1950, w porównaniu z takim samym okresem 1949r., jednakże nie kompensowało to gwałtownego spadku dostaw do Niemiec Zach. i dlatego ogólny wywóz rudy żelaznej ze Szwecji w czasie rozpatrywanego okresu spadł w porównaniu z 1-szą połową 1939 r. więcej niż o 4%.

Większe trudności ma ze zbytem rudy żelaznej Francja. Popyt na jej nisko-procentową rudę z Lotaryngii w kraju będącym jej głównym odbiorcą w przeszłości, t.j. w Niemczech Zach. - po wojnie skurczył się zupełnie, gdyż po II-iej wojnie światowej Niemcy Zach. zużytkowują w znacznych ilościach własne nisko-gatunkowe rudy żelazne, których wydobycie zwiększa się w chwili obecnej. Francuscy przemysłowcy górniczy usiłują za jakąkolwiek cenę, nawet za cenę utracenia narodowej suwerenności, zdobyć na nowo poprzednie swoje pozycje na rynku rud żelaznych w Niemczech Zach. Pismo "Iron and Coal Trade Revue" /21.7.50./ donosiło, że Francja ma nadzieję osiągnąć przy pomocy planu Sohumana zużytkowanie rudy żelaznej z Lotaryngii przez huty w Ruhrze, zamiast nisko-procentowych rud niemieckich. Jednocześnie przemysłowcy górniczy francuscy poruszyli zagadnienie konieczności zwiększenia możliwości konkurencyjnych francuskiej rudy na rynkach zagranicznych. Osiągnąć to można /według opinii prezesa Stowarzyszenia Rudogórniczego /Dep. Meurthe et Moselle/ tylko na drodze mechanizacji robót górniczych.

W pierwszym półroczu 1950 r. dało się zauważyć istotne zmniejszenie eksportu rudy żelaznej także i z Chile, które wynosiło przeszło 10%, w przeciwstawieniu do 1-ej połowy 1949r. Spadek eksportu chilijskiej rudy żelaznej jest możliwy i w przyszłości. W związku z tym firma amerykańska "Bethlehem Steel Corporation", która ma w posiadaniu kopalnię rudy w Chile, zamierza celem zniesienia kosztów produkcji przerzucić część swoich okrętów transportujących rudę z Chile do Stanów Zjedn., do transportowania rudy żelaznej z Wenezueli z kopalń, które przygotowują się do eksploatacji na rzecz tej firmy.

Eksport rudy żelaznej z Brazylii w okresie powojennym wzrasta z roku na rok. Jej wysoka jakość, a także stosunkowo niska cena stwarzają wielki popyt na tą rudę, tak na rynku Stanów Zjedn., jak i krajów europejskich. W ciągu 9 miesięcy 1950 r. wywóz rudy żelaznej z Brazylii zwiększył się w porównaniu z takim samym okresem roku ubiegłego prawie o 60% /521 tys.ton w porównaniu z 325 tys.ton/ i oczekuje się, że w ciągu całego 1950 r. eksport brazylijskiej rudy przekroczy 1 mil.ton, w porównaniu z 676 tys.ton w 1949 r.

Zwiększa się eksport rudy żelaznej także i w Afryce Płn., w szczególności z Algieru, który w pierwszym półroczu 1950 r. wywiózł rudy żelaznej prawie o 14% więcej niż za taki sam okres w 1949 r. Głównymi odbiorcami rudy żelaznej z Algieru jest Anglia, Stany Zjedn. i Włochy, gdzie popyt na nie utrzymuje się na poziomie z 1949 r. i przejawia tendencje wzrostu.

Jak już wyżej wskazano popyt na rudy żelazne na początku 1950 r. był niewielki i nawet się nieco obniżył w porównaniu z rokiem ubiegłym. W związku z tym ceny rudy żelaznej w 1-szym półroczu 1950 r. miały także tendencję zniżkową.

Ceny rudy żelaznej importowanej do Stanów Zjednoczonych.

w dolarach za tonę FAS porty wyładowania /12/

Kraje eksportujące	I.	II.	III.	IV.	V.	VI.	przeciętna za I półr. 1950 r.
Algier	6,47	5,98	5,70	6,53	6,14	6,29	6,13
Brazylia	5,46	5,42	4,50	5,85	5,57	7,61	6,19
Bryt. Afryka Z.	9,13	-	9,13	9,13	8,72	8,24	8,85
Kanada	7,51	7,51	4,92	7,60	7,45	7,15	7,31
Chile	2,62	2,62	2,62	2,71	2,62	2,62	2,62
Kuba	-	-	2,13	2,13	-	-	2,13
Meksyk	1,65	1,65	2,38	1,65	2,07	2,38	2,03
Hiszpania i jej kol.	-	-	6,12	6,11	6,52	9,69	7,11
Szwecja	5,82	6,34	6,44	6,59	6,71	6,60	6,40
Tunis	4,73	5,00	5,92	4,90	5,00	-	5,32

W przeważającej ilości krajów eksportujących cena rudy żelaznej była w czerwcu 1950 r. znacząco niższa niż w styczniu, a w pozostałych krajach poziom cen pozostawał albo niezmienny, lub też ruda hiszpańska i brazylijska posiadała charakter nieco zwykły, epizodyczny.

Zniżka cen w pierwszej połowie 1950 r. nastąpiła także na rynku japońskim. "Metal Bulletin" z dnia 24 marca 1950 r. donosił, że "cena rudy żelaznej importowanej do Japonii znacznie spadła. Japonia płaci za indyjską rudę 10 dolarów za tonę, a za szwedzką i wschodnio-afrykańską nie więcej jak 13 dolarów za tonę / na warunkach CIF/". W związku z małym popytem na rudę żelazną w pierwszym półroczu 1950 r. zdarzało się w poszczególnych wypadkach, że dochodziło do zamknięcia kopalń rudy. Tak np. "Metal Bulletin" z 7 marca 1950 r. donosi, że wskutek trudności zbytu przewidywano zamknięcie dwóch nowofundlandzkich kopalń rudy żelaznej, które połowę wydobywanej rudy eksportowały do Anglii, pozostała zaś ilość do Stanów Zjedn. i Kanady.

Według informacji "Metal Bulletin", począwszy od 17 stycznia 1950 r. zostało zwolnionych z tych kopalń już w styczniu - 2 tysiące górników, ponieważ Towarzystwo, do którego należy kopalnia nie było w stanie zawrzeć kontraktów sprzedaży rudy na 1950 r.

W tym wyżej wskazanym porównaniu ceny na 1950 r. były niewielkie i nawet się nieco obniżyły. W związku z tym ceny rudy żelaznej w I kwadransie 1950 r. miały także tendencję do spadku.

Ceny rudy żelaznej importowanej do Stanów Zjednoczonych.

w dolarach za tonę FAS portu wyładowania /12/

Kraje eksportu - I.	II.	III.	IV.	V.	VI.	przeciętne za I kw. 1950 r.
Tunisia	4,73	5,00	5,92	4,90	5,00	5,32
Szwecja	5,82	6,34	6,44	6,59	6,71	6,40
Indja	-	-	6,12	6,11	6,52	7,11
Hiszpania	-	-	-	-	-	-
Meksyk	1,02	1,62	2,38	1,62	2,07	2,03
Kuba	-	-	2,13	2,13	-	2,13
Chile	2,62	2,62	2,62	2,71	2,62	2,62
Kanada	7,51	7,51	4,92	7,60	7,42	7,31
Ameryka Ł.	9,13	-	9,13	8,72	8,24	8,82
Brzja	-	-	-	-	-	-
Brzja	5,46	5,42	4,50	5,82	5,57	6,19
Algieria	6,47	5,98	5,70	6,23	6,14	6,13

W przeważającej ilości krajów eksportujących cenę rudy żelaznej była w czerwcu 1950 r. znacznie niższa niż w styczniu, a w pozostałych krajach poziom cen pozostawał albo niezmienny, lub też ruda hiszpańska i amerykańska posiadała charakter nieco zwyczajowy, epizodyczny.

Zmniejszenie cen w pierwszym półroczu 1950 r. nastąpiło także na rynku japońskim. "Metal Bulletin" z dnia 24 marca 1950 r. donosi, że "cena rudy żelaznej importowanej do Japonii znacznie spadła. Japonia płaci za indyjską rudę 10 dolarów za tonę, a za szwedzką i wschodnio-amerykańską nie więcej jak 12 dolarów za tonę /na warunkach CIF/. W związku z małym popytem na rudę żelazną w pierwszym półroczu 1950 r. zdarzało się w poszczególnych wypadkach, że dochodziło do zamknięcia kopalni rudy. Tak np. "Metal Bulletin" z 7 marca 1950 r. donosi, że wskutek trudności zbytu przewidywano zamknięcie dwóch nowoformowanych kopalni rudy żelaznej, które powoływałyby rudy eksportowały do Anglii, pozostawiając ilość do Stanów Zjednoczonych i Kanady.

Według informacji "Metal Bulletin", poczynając od 17 stycznia 1950 r. zostało zwolnionych z tych kopalni już w styczniu - 2 tysiące górników, ponieważ Towarzystwo, do którego należały kopalnie nie było w stanie zapłacić kontraktów sprzedawcy rudy na 1950 r.

W pierwszym półroczu spadły także ceny szwedzkiej rudy żelaznej. "Nachrichten für Aussenhandel" z 8.III.50. donosiły, że "podczas pertraktacji z przedstawicielami reńsko-westfalskiego przemysłu stalowego, szwedzcy eksporterzy rudy żelaznej zgodzili się na pewne obniżenie ceny rudy, która ma być dostarczona do Niemiec Zach. w 1950 r. Szwecja także poszła na ustępstwa w odniesieniu do zwiększenia ilości rudy przewożonej na niemieckich okrętach.

W początkach wojennej agresji Stanów Zjedn. w Korei wraz ze zwiększeniem wojennej produkcji, popyt na rudę żelazną i ceny jej wzrosły, a więksi eksporterzy ograniczyli dostawy w oczekiwaniu dalszej wyżki cen. Według danych "Steel Facts" /Nr.104 październik 1950r./ cena rudy żelaznej na rynku Stanów Zjedn. w październiku 1950 r. wzrosła o 60 do 65%, w porównaniu z przeciętną ceną w latach 1936 i 1939. Po październiku 1950r. w Stanach Zjedn. trwała nadal wyżka cen wszystkich gatunków miejscowej rudy żelaznej. Według informacji TASS z 4-go grudnia - wielki koncern amerykański wydobywający tę rudę "Cleveland Cliffs Corp.", podwyższył ceny o 7,4%, które wynosiły /w dolarach za tonę z dostawą do pñ.portów Wielkich Jezior/ :

Old Range besemerowska	Cena przed 4.12.50.	Cena po 4.12.50.
51,5% żelaza	8,10	8,70
Old Range niebesemerowska	7,95	8,55
51,5% żelaza		
Maccabi besemerowska	7,85	8,45
51,5% żelaza		
Maccabi niebesemerowska	7,70	8,30
51,5% żelaza		

Orientacyjna cena CIF importowej rudy na rynku Stanów Zjedn. według danych z pisma "Steel" z 30.X.50. wynosiła 11,36 dolarów za tonę szwedzkiej rudy z natychmiastową dostawą, w czerwcu zaś 1949r. - 9,60 dol. za tonę. Przeciętna cena eksportowa FOB za tonę tej rudy w/g danych statystycznych szwedzkich zmieniała się w sposób następujący:

	Szwedz.korony	Dol.
1949r.styczeń-wrzesień	26,0	7,22
październik-grudzień	25,7	4,96
1950r.styczeń-wrzesień	31,0	5,99
wrzesień	33,0	6,37

Według informacji "Financial Times" z 14.XI.50. ceny rudy żelaznej we Francji podwyższyły się także prawie o 15%.

Jak donosi 20.XI.50. TASS z Paryża, według opinii przedstawicieli przemysłu metalurgicznego Niemiec Zach.,

W pierwszym półroczu spadły także ceny szwedzkiej rudy żelaznej. "Nachrichten für Aussenhandel" z 8.III.50. donosi, że "podobnie jak w poprzednim roku, ceny rudy żelaznej spadły, a węgla koksowego, szwedzkiego eksportu, która ma być dostarczona do Niemiec Zach. w 1950 r. Szwecja także posiada na ustępie w odniesieniu do zwiększenia ilości rudy przewożonej na niemieckich okrętach.

W początkach wojennej agresji Stanów Zjedn. w Korei wraz ze zwiększeniem wojennej produkcji, popyt na rudy żelaza i ceny tej wzrosły, a wielki eksporterzy ograniczyli dostawy w oczekiwaniu na dalsze wzrosty cen. Według danych "Steel Facts" /Nr. 104 październik 1950 r. / ceny rudy żelaznej na rynku Stanów Zjedn. w październiku 1950 r. wzrosła o 60 do 65%, w porównaniu z przeciętną ceną w latach 1936 i 1939. Po październiku 1950 r. w Stanach Zjedn. trwała nadal wysoka cen wszystkich gatunków miejscowej rudy żelaznej. Według informacji TASS z 4-go grudnia wielki koncern amerykański wydobywający rudy "Cleveland Cliffs Corp.", podwyższył ceny o 7,4%, które wynosiły /w dolarach za tonę z dostawą do p.n. portów Wielkiej Brytanii /:

Old Range Bessemerowska	Gen. przed 12.50. Cena po 4.12.50.
51,5% żelaza	8,70
Old Range	
Niebesmerowska	7,95
51,5% żelaza	8,55
Masobli Bessemerowska	7,85
51,5% żelaza	8,45
Masobli Niebesmerowska	7,70
51,5% żelaza	8,30

Orientacyjna cena CIF importowej rudy na rynku Stanów Zjedn. według danych z pisma "Steel" z 30.X.50. wynosiła 11,36 dolarów za tonę szwedzkiej rudy z natychmiastową dostawą, w czerwcu zaś 1949 r. - 9,60 dol. za tonę. Trzecią ceną eksportową FOB za tonę tej rudy w/g danych statystycznych szwedzkich zmieniła się w sposób następujący:

Szwedz. Korony	Dol.
1949 r. styczeń-wrzesień	26,0
październik-grudzień	25,7
1950 r. styczeń-wrzesień	31,0
wrzesień	33,0
	5,99
	4,96
	7,25

Według informacji "Financial Times" z 14.XI.50. ceny rudy żelaznej we Francji podwyższyły się także prawie o 15%.

Tak donosi 20.XI.50. TASS z Paryża, według opinii przedstawicieli przemysłu metalurgicznego Niemiec Zach.,

zwyżka cen na importowaną rudę żelazną będzie trwała także w 1951r. Jest to tym bardziej prawdopodobne, gdyż gwałtowna zwyżka cen żelaza czarnych metali w 2-iej połowie 1950r., w Stanach Zjedn. o 48% /13/ i w Niemczech Zach. o 26% /14/, w porównaniu z grudniem 1949r., doprowadzi do większego wykorzystania surowki przez przemysł hutniczy i zwiększy popyt oraz cenę rudy żelaznej.

Na zwiększenie popytu istotny wpływ ma wzrastające zapotrzebowanie rudy żelaznej w krajach europejskich, a w szczególności w Niemczech Zach. Jak podaje TASS z Paryża /6-go listopada 1950r./, zapotrzebowanie Niemiec Zach. na szwedzką rudę żelazną w 1950r. prawdopodobnie zwiększy się do 5 - 5,5 mil.ton, w porównaniu z 3,0 - 3,5 mil.ton w 1950. Komitet Ekonomiczny O.N.Z. dla Europy, według doniesień Reuttera z 30.XI.1950., oświadczył, że należy oczekiwać poważnych niedoborów rudy żelaznej na rynkach europejskich w związku z projektowanym zwiększeniem w tych krajach wytopu żelaza surowego, sięgającego 52 mil.ton w 1951r., w porównaniu z 43,3 mil.ton w 1950 r. /bez Z.S.R.R./

W oczekiwaniu dalszego zwiększenia się popytu na rudę żelazną, poszczególne kraje eksportujące usiłują w chwili obecnej ograniczyć swoje dostawy rudy na rynki zewnętrzne. Np. Szwecja w związku z niedotrzymaniem przez Niemcy Zach. swoich zobowiązań dostaw węgla, ograniczyła w listopadzie 1950r. wysyłkę rudy żelaznej do Niemiec Zach. /15/. Luksemburg także dłuższy czas nie wznawiał ograniczonych przezeń jeszcze na początku 1950 r. dostaw rudy żelaznej do Niemiec Zach.

Amerykańskie monopole stalowe wykazują intensywną działalność w kierunku opanowania źródeł rudy żelaznej w koloniach i krajach zależnych. Jednocześnie z forsowaniem przygotowań do nowej wojny światowej, działalność zaborcza amerykańskich monopolów wzrasta jeszcze bardziej, w rezultacie czego, walka o źródła rudy staje się coraz bardziej zaciętą. Zaostrzenie się walki o opanowanie źródeł rudy żelaznej przejawia się w rosnącej ekspansji amerykańskich monopolów i we wzajemnym zwalczaniu się. Np. pięć stalowych monopolów Stanów Zjedn.: "Republic Steel Corp.", "National Steel Corporation", "Armco Steel Corp.", "Weeling Steel Corp.", "Youngsteel Sheet and Tube Corp.", produkujących ogółem do 22 mil. ton stali razem z kanadyjską firmą "Holinger Consolidated Corp." zawiązali towarzystwo "Holinger Hanna" dla eksploatacji pokładów rudy żelaznej w Labradorze. W okresie najbliższym 5-ciu lat towarzystwo to projektuje zainwestować w nowych kopalniach i w budowie linii kolejowej do nich prowadzącej - 200 mil.dolarów /17/.

Toczy się zażarta walka o najbogatsze złoża rudy żelaznej w Venezueli między wielkimi monopolami stalowymi Stanów Zjedn. "United States Steel Company", o

13/ "The New York Times", 11.XI.1950.

14/ Nachrichten für Ausfuhrhandel, 28.XI.1950.

15/ Daily Metall Reporter, 19.XI.1950.

roocznej zdolności wytwórczej do 31 mil. ton stali rocznie i "Bethleam Steel Corp.", produkującej 14 mil. ton stali rocznie. "United States Steel Corp." zagarnęła w Venezue-
li w rejonie miasta Boliwaru /na płn. od rzeki Orinoko/ po-
kłady rudy żelaznej, której zapasy oblicza się na 1 miliard
ton, a "Bethleam Steel Corp." zawładnęło mniejszymi pokła-
dami także w tym rejonie, lecz położonymi w niższym biegu
rzeki. Obydwa towarzystwa będą dokonywać transportu rudy
drogą rzeczną, przy czym "United States Steel Company" u-
zyskała od rządu Venezueli przyznanie jej praw do pogłę-
bienia rzeki Karoni i Orinoko, aby mogły na nich kursować
statki oceaniczne o dużej wyporności. Przez to samo wymie-
niona firma uzyskała prawo do dysponowania tą arterią wod-
ną, co uzależnia od niej transport dokonywany przez "Beth-
leam Steel Corp.".

Do walki o źródła rudy żelaznej w Venezueli usiłu-
ją wchodzić się stalowi magnaci angielscy. Organ angieli-
skich kolonizatorów w łacińskiej Ameryce - "South Ameri-
can Journal" pisał jeszcze 19-go listopada 1949r., że Ve-
nezuela chciałaby wybudować huty, by zużytkować własną
rudę żelazną, nie oddając jej na wytop za granicę i dla-
tego angielskie inwestycje w budowę wielkich pieców w Ve-
nezueli są jakoby niezwykle pożądane.

Walka o opanowanie źródeł rudy żelaznej zaostrza
się również i w Stanach Zjedn. Firmy "Republic Steel Corp."
i "Arncos Steel Corp." wykupiły na prawach parytetu wszyst-
kie akcje towarzystwa "Reserves Mining Corp.", które po-
siada wielkie pokłady rud takonikowych w Messabi Range./18/
Dawniej 1/3 akcji "Reserves Mining Corp." należała do f-my
"Weeling Steel Comp.", pozostałe zaś 2/3 do firm "Cleve-
land Cliffs Iron Corp." i "Montroil Mining Corp."

W ten sposób wzrasta zacięta walka stalowych mono-
poli o opanowanie źródeł rudy żelaznej, w rezultacie czego
wielkie monopole opanowują słabsze i drobne spółki i przed-
siębiorstwa.

-
- 1/ Miesięczny Biuletyn Statystyczny O.N.Z. 1950.
 - 2/ Foreign Commers Weekly z 16.X.1950.
 - 3/ Mining World maj 1950.
 - 4/ Statystyka celna odpowiednich krajów
 - 5/ Biuletyn Sztabu Mac Artura Nr. od 33 do 37, maj-wrzesień 49.
 - 6/ GEGE Press z 17.I.1950.
 - 7/ Foreign Commers Weekly z 8.V.1950.
 - 8/ " " " z 26.IX.1949.
 - 9/ Komunikat TASS Paryż z 23.XI.1950.
 - 10/ Mineral Trade Not. z VI.1950.
 - 11/ TASS z 6.IX.1950.
 - 12/ Mineral Industrie Survey, Iron or Reports Nr.83,84,86 do 90.
 - 13/ Wall-Street Journal 22.XI.1950.
 - 14/ Informacja TASS Paryż 20.XI.1950.
 - 15/ " " " 16.XI.1950.
 - 16/ " " " 11.XI.1950.
 - 17/ Nachrichten für Aussenhandel 28.XI.1950.
 - 18/ Daily Metall Reporter 19.IX.1950.

2. Rynek rudy chromowej w krajach kapitalistycznych. Rok 1950.

Ruda chromowa jest ważnym strategicznym materiałem niezbędnym do produkcji specjalnych gatunków stali, i dlatego rynek rudy chromowej w znacznym stopniu podlega wpływowi czynników wojennych. Na położenie rynku rudy chromowej w krajach kapitalistycznych w r. 1950 wpływała koniunktura wojenno-inflacyjna, działanie której zaznaczyło się szczególnie na początku zbrojnej agresji amerykańskiej w Korei.

Przestawienie przemysłów w krajach kapitalistycznych na tory wojenne, wyścig zbrojeń i związane z tym zwiększenie produkcji stali, w szczególności stopowej wywołał w St. Zjednoczonych w okresie 8-miu miesięcy ub.r. wzrost w porównaniu z takim samym okresem 1949 r. o 24,3%. W październiku 1950 r. wytop był o 21,6% większy, niż w styczniu ub.r. W Anglii wytwórczość stali stopowej w ciągu 9-ciu miesięcy 1950 r. wzrosła o 11% w porównaniu z takim samym okresem ub. Wzrosła ona i w innych krajach kapitalistycznych. W związku z tym wzrastało zapotrzebowanie rudy chromowej.

W St. Zjedn. gdzie zużycie rudy chromowej osiąga 80% ogólnego zużycia jej przez kraje kapitalistyczne, zużycie tej rudy w r. 1950 wyniosło 850 tys. ton - co stanowi o 39,5% więcej niż w r. 1939.

Zwiększenie przemysłowego zapotrzebowania i zmniejszenie się importu rudy chromowej w St. Zjedn. wywołało ograniczeniem dostaw z niektórych ważniejszych źródeł, spowodowały zmniejszenie się przemysłowych zapasów tej rudy w St. Zjedn. Zapasy rudy w przedsiębiorstwach przemysłowych obniżyły się z 686,7 tys. ton /na początku 1950 roku/ do 560,2 tys. ton na dzień 1 października czyli o 18%.

Zmniejszenie się zapasów przemysłowych wywołuje niepokój w kołach rządowych St. Zjedn., ponieważ stawia to w wątpliwość możliwości nagromadzenia strategicznych zapasów rudy chromowej, które według planów amerykańskich imperialistów powinny wynosić w czerwcu 1951 r. - 2,7 mil. ton. "Iron Age" /z 20 lipca 1950 r./ pisał, że chociaż import rudy chromowej do St. Zjednoczonych w okresie wojennym znacznie przewyższył zapotrzebowanie, zapasy przemysłowe i strategiczne rudy w St. Zjedn. wynosiły razem w końcu 1948 roku tylko 1.760 tys. ton.

W związku z tym w r. 1950 St. Zjedn. znacznie zwiększyły swoje zapotrzebowania na rudę chromową przewidując wyższy poziom wydobywania w r. 1950 w większości krajów kapitalistycznych.

Wydobycie rudy chromowej w Poł. Unii Afrykańskiej w okresie 9 miesięcy 1950 r. wyniosło 352,8 tys. ton w porównaniu z 311,4 tys. ton za tenże okres r. 1949 - wykazując

2. Rynek rudy chromowej w krajach kapitalistycznych. Rok 1950

Ruda chromowa jest ważnym strategicznym materia-
łem niezbędnym do produkcji specjalnych gatunków stali,
i dlatego rynek rudy chromowej w znacznym stopniu podlega
wpływowi czynników wojennych. Na położenie rynku rudy chro-
mowej w krajach kapitalistycznych w r. 1950 wpływała ko-
niniktura wojenno-inflacyjna, dążenie do ograniczenia wy-
datków na broń i na poczętku wojny amerykańskiej
w Korei.

Przeistawienie przemysłów w krajach kapitalistycz-
nych na try wojenne, wyłączenie z niego i związane z tym zmie-
szanie produkcji stali, w szczególności stopowej wywołali
w St. Zjednoczonych w okresie 8-miesięcy ub. r. wzrost
w porównaniu z takim samym okresem 1949 r. o 24,5%. W pa-
dzierniku 1950 r. wytop był o 21,6% większy, niż w stycz-
niu ub. r. W Anglii wytworzonej stali stopowej w ciągu
9-miesięcy 1950 r. wzrosła o 11% w porównaniu z takim samym
okresem ub. r. Wzrosła ona i w innych krajach kapitalistycz-
nych. W związku z tym wzrastało zapotrzebowanie rudy chro-
mowej.

W St. Zjedn. gdzie zużyte rudy chromowej osiąga
80% ogólnego zużycia tej przez kraje kapitalistyczne, zu-
życie tej rudy w r. 1950 wyniosło 850 tys. ton - co stanowi
o 39,2% więcej niż w r. 1949.

Zwiększenie przemysłowego zapotrzebowania i
zmniejszenie się importu rudy chromowej w St. Zjedn. wywoła-
ło ograniczenie dostaw z niektórych ważniejszych źródeł,
spowodowały zmniejszenie się przemysłowych zapasów tej ru-
dy w St. Zjedn. Zapasy rudy w przedsiębiorstwach przemysło-
wych obniżyły się z 686,7 tys. ton (na początku 1950 roku)
do 560,2 tys. ton na dzień 1 października czyli o 18,5%.
Zmniejszenie się zapasów przemysłowych wywołuje
niepokój w kołach rządowych St. Zjedn., ponieważ stawało to
w wątpliwą możliwość nagromadzenia strategicznych za-
pasów rudy chromowej, które według planów amerykańskich
imperialistów powinny wynosić w czerwcu 1951 r. - 2,7 mil.
ton xx "Iron Age" 20 lipca 1950 r. \ pisał, że chociaż
import rudy chromowej do St. Zjednoczonych w okresie po-
jętym znacznie przewyższył zapotrzebowanie, zapasy prze-
mysłowe i strategiczne rudy w St. Zjedn. wynosiły razem w
końcu 1948 roku tylko 1,760 tys. ton

W związku z tym w r. 1950 St. Zjedn. znacznie
zwiększyły swoje zapotrzebowanie na rudę chromową prze-
ciwko wyższemu poziomowi wydobycia w r. 1950 w większych kra-
jach kapitalistycznych.

Wydobycie rudy chromowej w Pol. Unii Afrykańskiej
w okresie 9 miesięcy 1950 r. wyniosło 325,8 tys. ton w po-
równaniu z 311,4 tys. ton za tenże okres r. 1949 - wykazuje

wzrost o 13%. W Poł.Rodezji wynosiło ono odpowiednio 186,1 tys.ton i 161,2 tys.ton czyli wydobycie zwiększyło się o 15,4%.^{xxx/} Według obliczeń czasopisma "Foreign Commerce Weekly" /14 sierpień 1950 r./ wydobycie chromowej rudy Unii Poł.Afrykańskiej w ciągu całego roku 1950 osiągnie 450 tys.ton i będzie o 11% większe niż w r.1949.

Zwiększa się też wydobycie rudy chromowej w Turcji. W 1949 zwiększyło się ono w porównaniu z rokiem ub. o 52% i jak się oczekuje w 1950 r. wyniesie ono 400 tys.ton. Wydobycie rudy chromowej w Turcji wzrasta pod wpływem popytu na metalurgiczną rudę chromową nie tylko ze strony krajów europejskich lecz głównie ze strony St.Zjedn. Ostatnio wyasygnowano na ten cel Turcji specjalne środki z rachunku funduszków planu Marshalla.

Pewne zmniejszenie wydobycia rudy chromowej na Filipinach i Kubie w 1950 r. spowodowane jest tym, że popyt na filipińską i kubańską refrakcyjną rudę w 1949 r. i z początkiem 1950 r. był stosunkowo mały, co doprowadziło nawet do zamknięcia poszczególnych kopalń rudy chromowej w tych krajach.

Wzrost wydobycia rudy chromowej w głównych krajach dobywających ją zezwolił na zwiększenie jej eksportu już w 1949 r., w którym Turcja wyeksportowała rudy chromowej o 15,3%, Poł.Rodezja o 6,1%, Unia Poł.Afrykańska o 3,2% więcej niż w roku 1948.

Dane o eksporcie w 1950 r. wykazują, że wywóz rudy chromowej z Poł.Afrykańskiej Unii w ciągu I półrocza 1950 r. wzrósł w porównaniu z takim samym okresem r.1949 o 15% wynosząc 123,4 tys.ton i 106,8 tys.ton. Na podstawie zwiększenia się wydobycia w 1950 r. w Poł.Rodezji i przewidywanego wzrostu wydobycia w Turcji należy oczekiwać zwiększenia się eksportu rudy chromowej także i z tych krajów.

Zanotowany spadek eksportu rudy chromowej w I-szym półroczu 1950 r. w porównaniu z takim samym okresem 1949 r. z Filipin /o 38%/ i z Kuby /o 15%, tłumaczy się - jak wyżej wzmiarkowano - zmniejszeniem się popytu na rudę refrakcyjną będącą podstawowym gatunkiem eksportowanym z tych krajów.

Nie zważając na wzrost importu rudy chromowej z Turcji, Unii Poł.Afrykańskiej i z innych krajów, St.Zjednoczonym nie udało się zastąpić zmniejszonego importu z innych źródeł. W rezultacie import rudy chromowej do St.Zjedn. w ciągu okresu mniej więcej 9-cio miesięcznego spadł w porównaniu z 1949 r. o 5,3%, wynosząc 759,4 tys.ton zamiast 802,2 tys.ton. W porównaniu z 9-ma miesiącami 1948 r. spadek ten wyniósł 27,6%. W ten sposób przy wzrastającym zapotrzebowaniu na rudę chromową import jej do St. Zjedn. w przeciągu 2-ech ostatnich lat kurczył się wywołując tym samym zmniejszenie się zapasów przemysłowych.

Import rudy chromowej do Anglii obniżył się w ciągu 9-ciu miesięcy 1950 r. w stosunku do roku ubiegłego z 106,3 tys.ton do 85,7 tys.ton. Na spadek importu rudy chromowej do Anglii w r.1950 wywarł głównie wpływ usilny skup strategicznych materiałów przez St.Zjedn. w krajach bloku szterlingowego. Jak donosi Agencja Reuttera 6.XII.1950 r. przedstawiciele rządu angielskiego okazali niezadowolnienie z faktu, że St.Zjedn.skupują jako zapasy strategiczne wielkie ilości ważniejszych towarów po cenach wyższych pozbawiając tym samym przemysł angielski niezbędnych surowców.

Wraz z odbudową wojenno-przemysłowego potencjału Niemiec Zachodnich i przede wszystkim ich staloodlewniczego przemysłu, import rudy chromowej do Niemiec Zach. poczynawszy od 1949 r. gwałtownie zwiększa się. W 1949 r.Niemcy Zach importowały rudy chromowej 50 tys.ton, a w 1948 - 7,4 tys.ton. W okresie 9 miesięcy 1950 r. import ten wynosił 45,7 tys.ton i był o 22% większy niż w tym samym okresie 1949 r. Intensywna militaryzacja Japonii prowadzi także do zwiększenia popytu na rudę chromową.

Znaczny popyt na rudę chromową wywołał wzrost jej cen w 1950 r., krystalizując się w Stanach Zjednoczonych jak niżej:

Ceny maksymalne rudy chromowej na rynku USA.

/W dolarach za tonę /1016 kg./ franco wagon,
porty wybrzeża Atlantyckiego./

Data zmiany cen	Turecka	Poł. Afrykańska	
	48%	48%	45%
	Cr203	Cr203	Cr203
27.X.49	39,50	26,00	18,00
4.I.50	39,00	26,00	18,00
28.II.50	37,00	26,00	17,00
3.III.50	37,50	26,00	17,00
24.III.50	38,00	26,00	17,00
4.VI.50	38,00	26,00	18,30
26.VII.50	38,50	26,00	18,30
15.IX.50	39,00	26,00	18,30
17.IX.50	40,00	26,00	18,30
22.IX.50	41,00	26,00	18,30
25.X.50	42,00	26,00	18,30
10.XI.50	42,00	26,00	18,30
25.XI.50	43,00	27,00	20,00
7.XII.50	44,00	27,00	20,00

W związku ze zmniejszeniem się popytu, zwłaszcza w II półroczu 1949, cena metalurgicznej rudy chromowej o zawartości 48% tlenku chromu na rynku St.Zjedn.spadła z 39 dolarów za tonę,rodezyjskiej rudy /franco wagon w Portach Atlantyckiego wybrzeża/ do 37,50 dolarów za tonę

w końcu października tegoż roku, a za turecką z 40 na 39 dolarów za tonę. W początkach 1950 r. ceny metalurgicznej rudy chromowej spadły jeszcze o 5 do 6% i utrzymywały się na tym poziomie w ciągu całego I-go półrocza 1950 r.

Z rozpoczęciem zbrojnej agresji Stanów Zjednoczonych w Korei popyt na rudę chromową zwiększył się i spowodował wyżkę cen. Szczególnie szybkimi krokami wzrastała cena tureckiej rudy metalurgicznej, która do grudnia tego roku doszła do poziomu 43-44 dolarów za tonę.

Cena na poł. afrykańską refrakcyjną rudę podniosła się o 11 do 18%, a na chemiczną prawie o 5%.

Ceny publikowane rudy chromowej w Anglii słabo odzwierciedlają istotne położenie tego rynku. Do listopada 1950 r. ruda chromowa była rozdzielana pomiędzy odbiorców przez Ministerstwo Aproprowizacji, a cały import jej do Anglii był dokonywany przez rząd. Od wymienionej daty wóz rudy chromowej do Anglii jest dokonywany przez prywatne przedsiębiorstwa według ogólnych zasad systemu licencji, wyłanych przez Ministerstwo Handlu.

W ten sposób przedstawienie przemysłu krajów kapitalistycznych na tory wojenne, wyścig zbrojeń i związane z nim zwiększenie wytopu stali wywołuje wzrost zapotrzebowania na rudę chromową i prowadzą do gwałtownego zwiększenia tempa w gromadzeniu strategicznych zapasów powodując wzrost jej ceny.

x/ Doniesienie TASS z 12 czerwca i 4 grudnia 1950 r.

xx/ Business Week z 9 grudnia 1950 r.

xxx/ Metal Statistic Digest, listopad 1950 r.

xxxx/ Daily Metal Reporter w/g wskazanych dat.

I.G. Wasilkow.

/BIKI Nr.154 z dn.26.XII.1950 r./

W tym czasie, kiedy Związek Radziecki i kraje Demokracji Ludowej osiągnęły ogromne sukcesy poprzez planową gospodarkę, która doprowadziła do szybkiego wzrostu wszystkich gałęzi produkcji, wystąpiło dużo faktów świadczących o rozwijającym się w dalszym ciągu kryzysie gospodarczym w krajach kapitalistycznych.

W końcu października tegoż roku, a za miesiąc z 40 na 39 dolarów za tonę. W porównaniu 1950 r. ceny metalurgiczne rudy chromowej spadły jeszcze o 5 do 6% i utrzymywały się na tym poziomie w ciągu całego I-go półrocza 1950 r.

Z rozpoczęciem zbiornej sprzedaży standardów zjednoczonych w Korei popyt na rudę chromową zwiększył się i spowodował wzrost cen. Szczególnie szkodliwie wykładała się sytuacja cenowa tureckiej rudy metalurgicznej, która do grudnia tego roku doszła do poziomu 43-44 dolarów za tonę.

Cena na pol. amerykańską refleksyjną rudę podniosła się o 11 do 18%, a na chińską prawie o 5%.

Ceny publikowane rudy chromowej w Anglii stały się odzwierciedlać istotne położenie tego rynku. Do listopada 1950 r. ruda chromowa była rozdzielana pomiędzy odbiorców przez Ministerstwo Agrowalacji, a cały import jej do Anglii był dokonywany przez rząd. Od wymienionej daty woda rudy chromowej do Anglii jest dokonywany przez prywatne przedsiębiorstwa według ogólnych zasad systemu licencji, wydanych przez Ministerstwo Handlu.

W ten sposób przedstawienie przemysłu krajów kapitalistycznych na ten wojenny, wysoki poziom i wzrost nie z nim zwiększenie wytworu stali wywołuje wzrost zapotrzebowania na rudę chromową i prowadzi do gwałtownego zwiększenia tempa w gromadzeniu strategicznych zapasów powodując wzrost jej ceny.

xxx\ Daily Metal Reporter w/g wskazanych dat.
 xxx\ Metal Statistic Digest, listopad 1950 r.
 xx\ Business Week z 9 grudnia 1950 r.
 x\ Doniesienie TASS z 15 czerwca i 4 grudnia 1950 r.

I.G. Wasilkow.

\BIKI Nr. 154 z dn. 26.XII.1950 r.\

3. Sytuacja na rynkach surowcowych w krajach kapitalistycznych.

Rok bieżący charakteryzuje się zwiększeniem przygotowań wojennych w krajach kapitalistycznych. W Stanach Zjednoczonych, a także i krajach zmarshallizowanych, coraz więcej wciąganych przez imperialistów amerykańskich do zbrodniczych przygotowań nowej wojny światowej, gospodarka przestawiana jest na tory wojenne, co ogromnie wpływa na rozwijający się kryzys gospodarczy.

Szczególnie zwiększył się wpływ wojennych czynników gospodarczych w krajach kapitalistycznych po rozpoczęciu przez amerykańskich imperialistów bezprzykładnej, agresywnej, okrutnej interwencji wojskowej przeciwko narodowi koreańskiemu.

Na skutek wzrostu nastrojów wojennych w krajach kapitalistycznych uległ zahamowaniu w niektórych wypadkach spadek produkcji i nawet zarysowała się tendencja do pewnego jej podniesienia.

I tak obserwujemy zwiększenie produkcji w gałęziach przemysłu wojennego, a także w gałęziach przemysłu, który w ten czy inny sposób wspomaga produkcję wojenną.

Jednocześnie w szeregu gałęzi, nie wciągniętych do produkcji wojennej, w dalszym ciągu jest zastój, a nawet spadek produkcji. Jaskrawa nierównomierność daje się zaobserwować także w dynamice produkcji poszczególnych krajów.

Jeżeli w Stanach Zjednoczonych, Kanadzie, Japonii i niektórych innych krajach, indeks produkcji przemysłowej w I półroczu 1950 wykazał wzrost, to w Anglii, Francji, Danii, Belgii i szeregu innych krajów, poziom produkcji nie uległ zmianom, a nawet obniżył się. Ogólnie biorąc mimo wzmagających się przygotowań wojennych globalna produkcja w krajach kapitalistycznych w 1950 r. nie osiągnęła maksimum poziomu powojennego /druga połowa 1948 r./ Specyficzny charakter rozwoju kryzysu gospodarczego wynika stąd, że przebiega on w warunkach dalszego pogłębiania ogólnego kryzysu kapitalistycznego, kiedy wszystkie sprzeczności kapitalizmu zaostrzają się do maksimum i kiedy to imperialiści szukają wyjścia ze swego beznadziejnego położenia ekonomicznego na drodze przygotowania wojny przeciwko Z.S.R.R. i krajom Demokracji Ludowej.

W tym czasie, kiedy Związek Radziecki i kraje Demokracji Ludowej osiągnęły ogromne sukcesy poprzez planową gospodarkę, która doprowadziła do szybkiego wzrostu wszystkich gałęzi produkcji, wystąpiło dużo faktów świadczących o rozwijającym się w dalszym ciągu kryzysie gospodarczym w krajach kapitalistycznych.

5. Sytuacja na rynkach surowcowych w krajach kapitalistycznych.

Rola pieniądza charakteryzuje się zwiększeniem przygotowań wojennych w krajach kapitalistycznych. W Stanach Zjednoczonych, a także i krajach zmarszalizowanych, coraz więcej wojskowych przez imperialistów amerykańskich do zbrodniczych przygotowań nowej wojny światowej. Gospodarka przedstawia jest na tory wojenne, co ogólnie wpływa na rozwijający się kryzys gospodarczy.

Szczególnie zwiększył się wpływ wojennych czynników gospodarczych w krajach kapitalistycznych po rozpoczęciu przez amerykańskich imperialistów bezprzekładnej, agresywnej, okrutnej interwencji wojakowej przeciwko narodowi koreańskiemu.

Na skutek wzrostu nastrojów wojennych w krajach kapitalistycznych uległ zahamowaniu w niektórych wypadkach spadek produkcji i nawet zarysowała się tendencja do powrotu do tej podniesienia.

I tak obserwowamy zwiększenie produkcji w gałęziach przemysłu wojennego, a także w gałęziach przemysłu, który w ten czy inny sposób wspomaga produkcję wojenną.

Jednocześnie w szerokim zakresie, nie wyłączając do produkcji wojennej, w dalszym ciągu jest zaskórny a nawet spadek produkcji. Zaskórny nierównomierność daje się zaobserwować także w dynamice produkcji poszczególnych krajów.

Jeżeli w Stanach Zjednoczonych, Kanadzie, Japonii i niektórych innych krajach, indeks produkcji przemysłowej w I półroczu 1950 wykazał wzrost, to w Anglii, Francji, Danii, Belgii i szeregu innych krajów poziom produkcji nie uległ zmianom, a nawet obniżył się. Ogólnie biorąc mimo wzmagających się przygotowań wojennych globalna produkcja w krajach kapitalistycznych w 1950 r. nie osiągnęła maksimum poziomu powojennego (druga połowa 1948 r.). Specyficzny charakter rozwoju kryzysu gospodarczego wynika stąd, że przebiega on w warunkach dalszego pogłębiania ogólnego kryzysu kapitalistycznego, kiedy wszystkie sprzeczności kapitalizmu zaostrzają się do maksimum i kiedy to imperializm szuka wyjścia ze swego beznadziejnego położenia ekonomicznego na drodze przygotowania wojny przeciwko Z.S.R. i krajom Demokracji Ludowej.

W tym czasie, kiedy Związek Radziecki i kraje Demokracji Ludowej osiągnęły ogromne sukcesy poprzez planową gospodarkę, która doprowadziła do szybkiego wzrostu wszystkich gałęzi produkcji, wystąpiło dużo faktów świadczących o rozwijającym się w dalszym ciągu kryzysie gospodarczym w krajach kapitalistycznych.

Nawet w Stanach Zjednoczonych - państwie, w którym gospodarka szczególnie intensywnie przedstawiana jest na produkcję wojenną, w I półroczu 1950 r. obserwuje się zastój w szeregu ważnych gałęzi gospodarczych. Jeżeli wziąć dane za I półrocze ub.r. w całości, to wszystkie zasadnicze wskaźniki /wydobycie węgla i ropy, sprzedaż detaliczna, transport kolejowy, wkład kapitału w gospodarkę, wykaz pożyczek, dochody właścicieli firm, obroty handlu zagranicznego / wskazują, że sytuacja gospodarcza Stanów Zjednoczonych uległa w porównaniu z II półroczem 1949 r. pogorszeniu. Charakterystycznym jest np. że inwestycje przemysłowe w I półroczu 1950 r. zmniejszyły się do 8,230 mil.dol., w porównaniu z I półroczem 1949 r., w którym wyniosły - 9.280 mil.dol. i 10.240 mil.dol. w II półroczu 1948 r. /maksimum powojenne/. W ważniejszych gałęziach gospodarki Anglii - np. produkcja żelaza i stali, przemysł węglowy - poziom produkcji za pierwsze 6 miesięcy 1950 r. nie tylko nie wzrastał, ale nawet, w szeregu wypadków, spadł, w porównaniu z rokiem poprzednim. Liczne objawy kryzysu obserwujemy we Francji, gdzie w pierwszej połowie 1950 r. wytop surówki zmniejszył się, w porównaniu z odpowiednim okresem 1949 r., o przeszło pół miliona ton, stali - o 450 tys.ton, produkcja wyrobów walcowanych - o 300 tys.ton. Zmniejszyło się także zużycie węgla. Nawet przy zmniejszonym wydobyciu w II kwartale 1950 r. w porównaniu z I kwartałem, o 11% - zapasy węgla w czerwcu przekraczały 2 mil. ton., podczas gdy w końcu marca wynosiły tylko 1,2 mil.ton. Zmniejszyła się liczba zamówień na liczne rodzaje wyrobów przemysłu maszynowego. Poważny kryzys przeżywa produkcja tkanin jedwabnych; przemysł przerabiający wełnę pracuje nie cały tydzień.

Podobną sytuację obserwuje się w Belgii, Danii i innych krajach zmarszalizowanych, w których ważniejsze gałęzie gospodarki do ostatniej chwili znajdowały się w stadium zastoju.

W tym czasie przejście gospodarki w zasadniczych krajach kapitalistycznych na tory wojenne, charakteryzuje wzrost wojennej produkcji, na rozwinięcie której znajdują się ogromne kapitały.

Już teraz bezpośrednio i pośrednio wydatki wojenne pochłaniają w Stanach Zjednoczonych 76% federalnego budżetu państwa. Bezpośrednie wydatki wojenne przewyższają więcej niż 12 razy poziom przedwojenny.

Specjalnie wzrosły wydatki wojenne w związku z wypadkami na Korei. Senat Stanów Zjednoczonych aprobował projekt ustawy o dodatkowym wyasygnowaniu 17 milrd. dol. na cele wojenne St.Zjedn. oraz na uzbrojenie ich satelitów. We Francji - jak komunikuje agencja "Telepress" - w końcu roku ulegnie przedstawieniu, dla wykonania zamówień wojennych, 60% całego przemysłu, a w Zachodnich Niemczech - 40%.

Wypadki w Korei spowodowały znaczny wzrost produkcji broni różnego typu. Fabryki lotnicze przystąpiły do wykonania zamówień na ogólną sumę 4,4 miliarda dol. Ogromne zamówienia otrzymują i inne fabryki. W państwach Zachodniej Europy rośnie liczba zakładów przemysłowych przestawiających swoją produkcję na zaopatrywanie amerykańskich sił zbrojnych.

Spekulacje wojenne powodują wzrost zapotrzebowania na surowce strategiczne. Wzrasta zapotrzebowanie na metale kolorowe, kauczuk, metale stopowe oraz inne rodzaje surowców strategicznych, których znaczna część jest zakupywana przez rządy Stanów Zjednoczonych i innych krajów kapitalistycznych, w celu zwiększenia ich zapasów.

Jak podaje "Wall Street Journal" rząd Stanów Zjednoczonych zamierza zwiększyć więcej niż dwukrotnie zakupy surowców strategicznych. W krajach zachodnio-europejskich pod naciskiem Stanów Zjednoczonych przeprowadza się także wzmożone zbrojenie. W tym celu wykorzystuje się na szeroką skalę plan Marshalla. Organ postępowych kół Stanów Zjednoczonych tygodnik "Business Week", pisze, że sumy przeznaczone na plan Marshalla będą w całości przekazane do tych gałęzi produkcji, które bezpośrednio lub pośrednio produkują dla celów wojennych.

W szybkim tempie wprowadza się w życie agresywny plan Marshalla. Obserwowane ożywienie w gospodarce państw kapitalistycznych nosi niezdrowy charakter. Wzrost produkcji w gałęziach wojennych przeprowadza się kosztem zmniejszenia produkcji w gałęziach przemysłu pokojowego. Według ostatnich wiadomości, w Stanach Zjednoczonych poziom produkcji samochodów osobowych spadł w II kwartale 1950 r. o 40%, chłodzi - o 33%, radioodbiorników - o 35%; o 50% zmniejszyło się budownictwo mieszkaniowe itd. Powstaje typowa wojenno-inflacyjna koniunktura z charakterystycznym dla niej wzrostem cen wewnątrz kraju, przy niezmiennych a nawet obniżonych zarobkach i olbrzymim wzroście dochodów monopolii.

W Anglii indeks cen hurtowych /1930 r. = 100/ wzrósł w I półroczu 1950 r. z 244 do 259. W Stanach Zjednoczonych zwiększył się /1926 r. = 100/ z 152 w styczniu do 166,3 w sierpniu. Jednocześnie dochody 321 towarzystw amerykańskich wzrosły w II kwartale w porównaniu z I kwartałem 1950 r. o 32%, a w porównaniu z II kwartałem 1949r. o 46,5%.

Wyścig zbrojeń zabezpieczający kapitalistom olbrzymie dodatkowe dochody, przynosi klasie robotniczej w krajach kapitalistycznych nową biedę, nową nędzę. Monopolistyczny kapitał nakłada na barki klasy robotniczej ogromne ciężary związane ze zwiększeniem wydatków wojennych. Wzrasta wyzysk, wzrastają podatki, pod wpływem zwiększającej się inflacji rosną ceny na artykuły pierwszej potrzeby, zmniejszają się realne zarobki, katastrofalnie opada stopa życiowa mas pracujących.

Według danych Federalnego Biura Rozoru roczne dochody ponad 70% rodzin amerykańskich nie osiągały minimum najskromniejszego utrzymania.

Amerykańska awantura w Korei doprowadziła w Stanach Zjednoczonych do zwiększenia podatków od uposażeń o 15 - 18%, co oznacza dalsze obniżenie stopy życiowej mas pracujących. W jeszcze gorszej sytuacji znajdują się masy pracujące w krajach zmarshallizowanych. We Francji, na przykład, przy niezmiennych zarobkach ceny artykułów pierwszej potrzeby wzrosły od lipca do września 1950r. o 27 - 37 %. W tym samym czasie w Niemczech Zachodnich ceny detaliczne większości towarów wzrosły w poszczególnych grupach od 20 do 50%. Poważnie podniosły się ceny detaliczne od 1 września r.b. w Austrii, w rezultacie czego koszt utrzymania wzrósł o 30%.

Wzmaga się walka mas pracujących z dążeniem kapitalistów do obniżenia ich poziomu życia. Wyścig zbrojeń zaostrza więc przeciwieństwa kapitalistycznego systemu produkcji, powoduje zmniejszanie się siły nabywczej mas pracujących i do ostatecznych granic zaostrza antagonizm między pracą a kapitałem.

Wzrost przygotowań wojennych nie może usunąć przyczyn rozwijającego się kryzysu gospodarczego w krajach kapitalistycznych. Wpływ tych przyczyn jest tak potężny, że nawet po rozpoczęciu amerykańskiej interwencji w Korei nie nastąpiło ożywienie produkcji ~~lecz~~ wzrost cen szeregu ważnych surowców. Przy wzroście cen na niektóre gatunki strategicznego surowca i żywności; ceny takich towarów, jak węgiel, ruda żelazna i inne; pozostawały niezmiennie albo nawet spadały ze względu na brak dostatecznie silnego popytu. W związku z tym okres wojennych spekulacji okazał się sprzyjający dla różnych machinacji, co doprowadza do tego, że ceny na krótki okres czasu zwyżkują, spekulanci bogacą się, ale produkcja nie odczuwa ożywienia.

Jako przykład może służyć ogromna spekulacja egipską bawełną średniej długości, która miała miejsce w I półroczu roku bieżącego, w rezultacie czego ceny na te gatunki bawełny dwukrotnie przewyższyły ceny bawełny długo - włóknistej, zwykle dużo droższej.

Potęguje się tendencja różnorodności i rozbieżności cen zarówno na rynku wewnętrznym jak i zagranicznym. Nie ulega wątpliwości, że przyspieszone przedstawianie gospodarki w krajach kapitalistycznych na produkcję wojenną, wywołuje gorączkowe ożywienie w ich gospodarce, ale ostatecznie nie może tym państwom dać nic więcej oprócz większego, głębszego i ostrzejszego kryzysu ekonomicznego, którego rozwój ono obecnie hamuje. Przestawić gospodarkę państwa, na tory gospodarki wojennej - wskazywał tow. J. Stalin - "to znaczy nadać produkcji przemysłowej jednostronny, wojenny kierunek, maksymalnie rozszerzyć wyrób niezbędnych

Według danych Federalnego Biura Rozmowy
choć, ponad 70% rocznie amerykańskich nie odnotowano
najbardziej znaczącego utrzymania.

Amerykańska zawieszona w Korei doprowadziła w sta-
nach nieodwołalnych do zwiększenia podatków od uposażeń
o 15 - 18%, co oznacza dalsze obniżenie stopy życiowej mas
pracujących. W jeszcze gorzej sytuacji znajdują się mas-
pracujące w krajach zmarahalizowanych. We Francji, na-
przykład, przy niezmienionych zarobkach ceny artykułów
pierwszej potrzeby wzrosły od lipca do września 1950r.
o 27 - 37%. W tym samym czasie w Niemczech Zachodnich
ceny detaliczne większości towarów wzrosły w porównaniu
nuch grupach od 20 do 50%. Powodzenie podniosły się ceny
detaliczne od 1 września r.d. w Austrii, w rezultacie cze-
go koszt utrzymania wzrósł o 30%.

Wzrasta się walka mas pracujących z dążeniem ka-
pitalistów do obniżenia ich poziomu życia. Wskazują
zastrzeżenia przeciwko systemowi kapitalistycznego systemu pro-
dukcyj, powoduje zmniejszenie się siły nabywczej mas pra-
cujących i do ostatecznych granic zastrzeżenia antagonizm mię-
dzy pracą a kapitałem.

Wzrost przygotowań wojennych nie może usunąć przy-
czyn rozwijającego się kryzysu gospodarczego w krajach ka-
pitalistycznych. Wpływ tych przygotowań jest tak potężny, że
nawet po rozpoczęciu amerykańskiej interwencji w Korei nie
nastąpiło ożywienie produkcji lecz wzrost cen szeregu wa-
nych artykułów. Przy wzroście cen na niektóre gatunki stra-
tegicznego surowca i żywności; ceny takich towarów, jak
węgiel, ruda żelazna i inne; pozostawały niezmienne albo
nawet spadały ze względu na brak dostatecznej ilości po-
pytu. W związku z tym okres wojennych spekulacji okazał
się sprzyjający dla różnych mechanizmów, co doprowadza do
tego, że ceny na krótki okres czasu zwiększają, spekulanci
podają się, ale produkcja nie odzyskuje ożywienia.

Jako przykład może służyć ogromna spekulacja
egipską bawełną średniej jakości, która miała miejsce w
I półroczu roku bieżącego, w rezultacie czego ceny na te
gatunki bawełny dwukrotnie przewyższyły ceny bawełny dłu-
go - włókniastej, zwykłe dużo droższej.

Potęguje się tendencja różnorodności i rozbież-
ności cen zarówno na rynku wewnętrznym jak i zagranicznym.
Nie ulega wątpliwości, że przypisane przedstawienie go-
spodarki w krajach kapitalistycznych na 'produkcie wojenne'
wywołuje gospodkowe ożywienie w ich gospodarce, ale osta-
tecznie nie może tym państwom dać nic więcej oprócz więk-
szego, głębszego i ostrzejszego kryzysu ekonomicznego,
którego rozwój ono obecnie hamuje. Przewidywane gospodarkę
państwa, na tory gospodarki wojennej - wskazywał tow. I. Sta-
lin - "to znaczy nadad produkcję przemysłowej technicznej,
wojenny kierunek, maksymalnie rozszerzyć wyród niezbędnych

dla wojny przedmiotów, niezwiązanych z zapotrzebowaniem ludności, maksymalnie zmniejszyć produkcję i szczególnie ograniczyć dostawę dla ludności artykułów pierwszej potrzeby, - w konsekwencji zmniejszyć konsumpcję szerokich mas i postawić państwo wobec kryzysu ekonomicznego".

Dwa zasadnicze momenty - wzrost zbrojeń i potęgowanie się kryzysu - charakteryzujące obecne położenie gospodarcze w krajach kapitalistycznych - znajdują swój wyraz w kształtowaniu stosunków handlu międzynarodowego.

Gorączkowe ożywienie handlu poszczególnymi towarami, spowodowane przygotowaniami do wojny, nie może wywołać w krajach kapitalistycznych wzrostu ogólnego wolumenu handlu zagranicznego, który pozostaje poniżej poziomu, osiągniętego więcej niż 20 lat temu. Amerykańska awantura w Korei prowadzi do dalszego wzrostu trudności w handlu międzynarodowym i powiększa chwiejność położenia na rynkach towarowych.

Sytuacja na rynku czarnych metali wykazuje, jak głęboko kryzys przeniknął gospodarkę krajów kapitalistycznych. Wszystkie czynniki związane z przygotowywaniem wojny, do ostatniej chwili nie potrafiły wywołać najmniejszej nawet poprawy na tym rynku. Dopiero w sierpniu - wrześniu 1950 r., już po rozpoczęciu przez Amerykanów agresji na Koreę, koniunktura na rynkach czarnych metali ożywiła się.

Główna gałąź przemysłu krajów kapitalistycznych - czarna metalurgia - w I półroczu 1950 r. znajdowała się w stadium zastoju. Zwiększenie produkcji surówki, stali oraz wyrobów walcowanych w pewnych krajach osiągnięte zostało w ostrej konkurencyjnej walce i kosztem jej obniżenia w innych krajach. W ubiegłych 6-ciu miesiącach 1950 r. w porównaniu z tym samym okresem 1949 roku, wytop czarnych metali w większości krajów zmarshallizowanych zmniejszył się. Spadek wytopu surówki miał miejsce w Anglii, Belgii, Luksemburgu, Francji, w Zagłębiu Saary.

Produkcja stali spadła w Belgii, Luksemburgu i Zagłębiu Saary. Produkcja wyrobów walcowanych zmniejszyła się w Belgii i Francji. Wzrost produkcji czarnych metali nastąpił w Stanach Zjednoczonych, a z krajów zmarshallizowanych - we Włoszech i Zachodnich Niemczech. Szczególnie pokaźne powiększenie się produkcji miało miejsce w Zachodnich Niemczech i Japonii, którym Stany Zjednoczone powierzają decydującą rolę w planach przygotowania agresywnej wojny przeciwko Z.S. R. i krajom Demokracji Ludowej. Wzrost zbrojeń w tych krajach, a także uplasowanie tam w ostatnich 2-3 miesiącach zamówień przez Stany Zjednoczone, doprowadziło do znacznego wzrostu wytopu stali w tych krajach. Zużycie stali w większości krajów zmarshallizowanych w I półroczu 1950 r. było niższe niż w analogicznym okresie roku 1949.

Licząc się z trudnościami zbytu, angielscy eksporterzy utrzymali swoje ceny na poziomie 1949 r., chociaż jak wiadomo dewaluacja funta szterlinga wywołała wzrost cen na niektóre gatunki surowców metalowych i podniesienie taryfy kolejowej. Jednakże i w tych warunkach angielskie ceny znacznie przewyższały /w niektórych wypadkach o 20%/, ceny czarnych metali w Belgii, Francji i Zachodnich Niemczech.

Począwszy od III kwartału 1950 r. Anglia, Francja, Belgia, a szczególnie Niemcy Zachodnie zaczęły otrzymywać ze Stanów Zjednoczonych olbrzymie zamówienia na dostawę stali i wyrobów walcowanych. W związku z uplasowaniem amerykańskich zamówień, nastąpiło ożywienie na rynkach czarnych metali. W konsekwencji Belgia, Francja, Niemcy Zachodnie podwyższyły ceny eksportowe o 20% wyrównując je całkowicie z cenami angielskimi. Przedłużyły się terminy dostaw zamówień na czarne metale. Rynek rudy żelaznej, także samo jak rynek czarnych metali, znajdował się w przeciągu pierwszych 6 - 7 miesięcy 1950 r. w stanie zaścioju i podaż przewyższała popyt. Największe trudności obserwowało się przy sprzedaży rudy za dolary. Z tej przyczyny, na przykład, prawie zupełnie było wstrzymane wydobycie rudy w Labradore /Kanada/.

Szczególnie nieznaczny był popyt na rudę niskogatunkową, której ceny w końcu zeszłego roku spadły proporcjonalnie więcej, niż na rudę wysokogatunkową. Poza ogólnogospodarczymi czynnikami istotny wpływ wywarł na kształtowanie się rynku rudy żel.fakt, że niemieckie monopole wg. wskazówek amerykańskich finansistów podniosły wydobycie własnej rudy. Jest rzeczą charakterystyczną, że wydobycie tej niskogatunkowej i kosztownej rudy żelaznej w Niemczech Zachodnich rośnie z kwartału na kwartał i już przekroczyło poziom przedwojenny, a równocześnie wytop czarnych metali jeszcze jest daleki od poziomu przedwojennego. Okoliczność ta w pewnym stopniu obniża zapotrzebowanie Niemiec Zachodnich na import rudy i wzmacnia walkę konkurencyjną na rynkach tego towaru. Forsując wydobycie niemieckiej rudy żelaznej niemieckie monopole zmuszają francuskich przemysłowców przyłączyć się do planu Schumana pod groźbą odnowy importu rudy lotaryngskiej.

Ożywienie na rynku czarnych metali wywołuje do pewnego stopnia zwiększenie popytu na rudę żelazną. Świadczy o tym chociażby dodatkowe zamówienia stalowni Zagłębia Ruhry na 400.000 ton rudy szwedzkiej.

Elementy kryzysu ujawniają się nader wydatnie na rynku węglowym. W pierwszym półroczu 1950 r. zapotrzebowanie na węgiel we wszystkich krajach europejskich znacznie zmniejszyło się, w porównaniu z zapotrzebowaniem z ubiegłego roku, chociaż ogólne dobowie węgla nieco wzrosło. Eksport z najważniejszych krajów produkujących węgiel w ubiegłym półroczu b.r. zmniejszył się, w porównaniu z

analogicznym okresie 1949 r. prawie o 4 miliony ton. Amerykański eksport węgla do Europy, obliczany w pierwszym półroczu 1949 r. na ponad 5 milionów ton, spadł prawie do zera w ciągu pierwszego półrocza b.r. Kosztem wyparcia z rynku węgla amerykańskiego Anglia i Niemcy Zachodnie rozszerzyły nieco swój eksport.

Angielskie ceny na węgiel po obniżce wywołanej dewaluacją funta w ubiegłym roku, pozostały niezmienione w ciągu pierwszego półrocza 1950 r., lecz równocześnie nieustannie wzrastały trudności jego zbytu. Coraz wyraźniej ujawnia się dążenie przemysłowców niemieckich do obniżenia ceny węgla z Zagłębia Ruhry poniżej poziomu cen węgla angielskiego i do rozszerzenia w ten sposób eksportu tego towaru z Niemiec Zachodnich.

W świetle tych faktów szczególnej wymowy nabiera niedawne oświadczenie rządu holenderskiego o zaniechaniu zakupu węgla angielskiego i przejściu na zakup węgla z Zagłębia Ruhry, w związku z tym, że istnieją możliwości nabywania tego węgla po cenach niższych niż węgla angielskiego.

W przeciwieństwie do rynków czarnych metali i węgla, pozostających w pierwszej połowie 1950 r. pod wpływem czynników kryzysowych, na rynkach metali kolorowych i stopów daje się wyczuć wpływ czynników o charakterze wojennym. Jeżeli na początku roku podaż miedzi i cynku przewyższała popyt - to od chwili amerykańskiej interwencji na Korei popyt coraz bardziej przekracza podaż.

W wyniku wzrostu zamówień wojennych i rozległego programu zakupów rządowych cena miedzi wzrastała nieustannie, a na początku czerwca b.r. osiągnęła 496 dolarów za tonę. To notowanie oficjalne, zbliżające się do poziomu maksymalnego, jaki był zarejestrowany w końcu 1948 r. utrzymało się prawie bez zmian przez trzy miesiące. W końcu sierpnia zwyżka cen osiągnęła aż 518 dolarów za tonę /23,5 centa za f:ang./. Wykorzystując fakt, że zapotrzebowanie na miedź na rynkach wewnętrznych utrzymuje się na wysokim poziomie, monopole sprzedają znaczną część miedzi na czarnym rynku po cenach, znacznie wyższych od notowanych oficjalnie.

Sytuacja na rynku cynku przedstawia się analogicznie. Pod wpływem tych samych przyczyn oficjalnie notowane ceny cynku podniosły się w początkach czerwca do 320 dolarów za tonę, co pznacza wzrost o 43% za pierwsze półrocze.

Po rozpoczęciu się wypadków na Korei silnie wzrosły ceny cyny. Poziom cen tego metalu w Londynie w końcu sierpnia doszedł do 850 £ za tonę, co w obliczeniu na dolary znacznie przewyższa cenę cyny przed dewaluacją. Monopole angielskie, wykorzystując ten stan rzeczy, osiągają olbrzymie zyski.

W pierwszym okresie sytuacja wojenna najmniej odbiła się na rynku ołowiu. Po osiągnięciu maksimum w 1949r. zapotrzebowanie na ołów zmniejszało się aż do początków II kwartału 1950 r. Brak wszakże innych metali kolorowych spowodował konieczność dodatkowego zapotrzebowania na ołów. W czerwcu, w związku z oświadczeniem rządu USA o przerwaniu zakupów ołowiu na drugie półrocze, zapotrzebowanie zmniejszyło się. Cena ołowiu pod koniec I półrocza 1950 r. po nieznacznych wahanach wróciła do poziomu z początku roku /264 \$ za tonę/, a potem zaczęła wzrastać. W drugiej połowie sierpnia cena ołowiu w Londynie wynosiła 112 £ za tonę długą /308,7 \$ za 1000 kg./

Spośród metali nieżelaznych najwyższej podniosły się ceny na wolfram. Cena tego metalu podniosła się z 90-95 szylingów za 1% zawartości trójtlenku wolframu /WO₃/ w tonie rudy, do 235 szylingów.

Podniosły się ceny z 40 centów na 48 centów za ang.funt innego ważnego metalu stopowego jakim jest nikiel. Jednakże nawet i przy nowej cenie popyt na ten metal jest tak wielki, że kanadyjski monopol niklowy przystąpił do racjonowania swojej produkcji, do wprowadzenia kontyngentów dla poszczególnych nabywców.

Wyścig zbrojeń i spowodowany tym wyścigiem wzrost produkcji stali przyczynia się do znacznego zwiększenia zapotrzebowania na rudę manganową. Wzmógł się wywóz tej rudy z Afryki Południowej, z Meksyku, z Egiptu, z Konga Belgijskiego - krajów, które do niedawna eksportowały ograniczone ilości tego surowca - świadczy o sytuacji naprężonej na rynku. Według pewnych informacji transakcje na rudę manganową zawierane są w USA po cenach wyższych niż oficjalne - np. za jednostkę zawartości manganu w rudzie płacono zamiast oficjalnie podanych 80 centów - 85 centów.

W ostatnich czasach wzrosło zapotrzebowanie na rudę chromową, zwłaszcza w krajach szczególnie intensywnie przygotowujących się do wojny /USA i Niemcy Zachodnie/.

Na rynku kauczukowym wytworzyła się osobliwa sytuacja. Pod wpływem różnych przyczyn, ekonomicznych i politycznych, rynek ten w r.1950 przeżywał gwałtowne wahania cen. Cena kauczuku /w dolarach za tonę w Singapore, z najbliższym terminem dostawy/ podniosła się z 359 dolarów /w styczniu/ do 846 dolarów w lipcu ub.r. i 1.189 dolarów w początkach sierpnia ub.r., później cena ta ustabilizowała się na poziomie 1.000 - 1.100 \$.

Wśród przyczyn, powodujących wzrost cen naturalnego kauczuku, należy wymienić - po pierwsze - okoliczność, iż zapotrzebowanie na kauczuk w najważniejszych krajach kapitalistycznych było wyższe w 1950 niż w 1949, a to ze względu na rosnące zapotrzebowanie przemysłu samochodowego w Stanach Zjednoczonych i w przewidywaniu ewentualnych ograniczeń produkcji kauczuku przez rząd Stanów Zjednoczo-

nych celem uzupełnienia zapasów strategicznych oraz analogiczne zakupy tego towaru, dokonywane przez rządy Anglii, Francji, Kanady i innych krajów kapitalistycznych.

Ponadto, na podwyżkę cen podziałały spekulacyjne operacje na rynku kauczukowym, obawy o regularność dostaw kauczuku w związku z wypadkami w Południowo-Wschodniej Azji, wrzeszcie - amerykańska interwencja na Korei.

Należy dodać, że wzrost cen wywołał również i wzrost produkcji kauczuku, zwłaszcza w drobnych gospodarstwach chłopskich. Na Malajach już od I kwartału, a w Indonezji od początków II kwartału 1950 r. poziom produkcji przewyższył rok 1949. Poczawszy od marca 1950 r. eksport kauczuku z tych krajów znacznie wzrósł w porównaniu z tym samym okresem roku 1949. Jednocześnie wzrosła produkcja syntetycznego kauczuku w Stanach Zjednoczonych, Anglii i innych krajach kapitalistycznych. W czerwcu 1950 r. produkcja naturalnego kauczuku już o 20.000 ton przewyższała zapotrzebowanie, a w lipcu - aż o 30.000 ton. A więc - wzrost popytu tłumaczy się przede wszystkim zakupami mającym na celu utworzenia zapasów.

Rozwijający się w Stanach Zjednoczonych kryzys odbił się silnie na rynku produktów naftowych, powodując ich nadprodukcję i obniżkę cen. Ze szczególną gwałtownością wystąpiła zniżka cen na mazut i gazolinę. W związku z chłodną wiosną, wzrósł w Stanach Zjednoczonych znacznie popyt na płynne paliwo, a ceny zaczęły się stopniowo stabilizować. W procesie tym wiadomą rolę odegrał sezonowy popyt na benzynę latem rok 1950. Wypadki na Korei przyczyniły się do wzmożenia popytu na mazut na zachodnim wybrzeżu St. Zjedn. Wzmógł się gwałtownie zakup benzyny lotniczej i nastąpiła znaczna wyżka jej ceny.

Chociaż w okresie 1949/50 produkcja bawełny przewyższała zapotrzebowanie, sytuacja na międzynarodowych rynkach tego towaru była naprężona i nastąpiła znaczna wyżka jej cen. Na wzrost cen w Stanach Zjednoczonych wpłynęły głównie następujące przyczyny: po pierwsze, znaczne zmniejszenie obszaru zasiewów bawełny w r. 1950/51 - prawie o 1/3 w stosunku do powierzchni uprawy w r. 1948/9/, po drugie - perspektywy znacznego wzrostu zapotrzebowania na bawełnę w związku z militaryzacją gospodarki, a po trzecie, niezdrowe operacje spekulantów, którzy zakupili u farmerów bawełnę "na pniu".

W Egipcie ceny bawełny długowłóknistej były stałe, chociaż pod wpływem wysokich cen, jakie były w roku 1949, obszary uprawy bawełny tego gatunku zostały rozszerzone, kosztem zmniejszenia powierzchni uprawy bawełny średniej długości.

Licząc na wysokie zapotrzebowanie bawełny średniowłóknistej, dwie firmy egipskie przeprowadziły wielką operację spekulacyjną, w wyniku której cena na bawełnę

"Aszmuni" podniosła się od marca do lipca 1950 r. z 872\$ za tonę do 1.975 \$., a więc - więcej niż dwukrotnie przewyższyła cenę najdroższego gatunku "Karnak" /965 \$ tona/. Po pewnym czasie, jak należało przewidywać, ceny gatunku "Aszmuni" spadły gwałtownie, a gatunku "Karnak" wzrosły, a więc właściwy stosunek cen, zachwiany przez spekulację, został przywrócony.

Do podwyżki cen bawełny przyczynia się znaczne zmniejszenie jej zbioru w USA w latach 1950/51 w porównaniu do poprzedniego okresu, przy względnie wysokim poziomie zapotrzebowania.

Dla rynku wełny znamienne jest zwiększenie zapotrzebowania na ten towar w ciągu ostatnich 6-8 miesięcy w szeregu krajów, głównie w Anglii i w Stanach Zjednoczonych, przy jednoczesnym znacznym zmniejszeniu jej zasobów na rynkach światowych. Zmniejszyły się one głównie w związku ze skurczeniem zapasów wełny we "Wspólnocie Narodów Brytyjskich".

Ceny wełny po dewaluacji funta szt. podniosły się przy tym od 60 do 90% /w zależności od gatunku wełny/, a ceny w dolarach wzrosły w nieco mniejszym stopniu. Na aukcjach w Londynie w czerwcu i w lipcu, które odbyły się po zamknięciu aukcji w dominiach, ceny wskazywały dalszy wzrost. W tym samym czasie, kiedy Anglia, w związku z trudnościami walutowymi, zmuszona jest do zmniejszenia zakupów wełny w Australii, rząd Stanów Zjednoczonych - postanowiwszy zwiększyć zapasy wełny na potrzeby wojenne - zamierza rozszerzyć swe zakupy wełny w Krajach Wspólnoty Brytyjskiej.

Sytuacja na rynkach surowców odzwierciadla brak równowagi gospodarczej w krajach kapitalistycznych. Ożywienie na wielu rynkach towarowych w ciągu ostatnich 2-3 miesięcy wywołane jest wzmożonym wyścigiem zbrojeń i nie może stworzyć trwałej podstawy dla wzmocnienia koniunktury na rynkach krajów kapitalistycznych.

Ze wschodnim brzegiem wyspy "Formosa" i z dużą zwie swoją wyspę Tai-wan sm, co w języku chińskim znaczy "Wybrzeże Tarasów".

Wyspa jest naprawdę piękna. Ma ona 395 km. długości oraz 125 km. szerokości. Wzdłuż brzegu biegnie pasmo górskie, których najwyższe sokołki/ oraz Niitakajama

/Wnieszniąja Torgowla - I. Dudziński
"Położenie na rynkach syriewych towarów kapitalistycznych stran".

W 1937 r. ludność tej wyspy wynosiła 2,5 miliona osób. Ponad 95% tej ludności nawet wobec okupacyjnych władz japońskich zadeklarowało swoją chińską narodowość. Ludność ta pochodzi przeważnie z prowincji chińskich Fukien oraz Kwantung.

4. Gospodarka Taiwanu.

Wyspa Taiwan jest w tej chwili jedynym terytorium Chińskiej Republiki Ludowej na którym trzyma się jeszcze kuomintangowska klika Czang Kai Szeka i które imperialiści amerykańscy chcą zamienić w bazę wojenną przeciwko Chinom.

Agresja i imperializm posiadają pewne odwieczne szlaki.

Droga penetracji do Chin od wieków prowadziła przez Taiwan, Koreę i Hongkong.

Już w 17 wieku Taiwan był kością niezgody między konkurującymi o rynek chiński flotami krajów zachodnio-europejskich, z których najpoważniejszymi partnerami byli Portugalczycy i Holendrzy.

Ostatecznie od 1624 r. wyspa została opanowana przez kupców holenderskich, a Portugalczycy pozostawili tylko po sobie nazwę "Formosa", co oznacza dosłownie "Ładnie Ukształtowana" - "Ładnie U - formo- wana".

Holendrów przepędziły wojska chińskie w 1661 r.

W latach 1884 - 85 wyspa została opanowana przez Francuzów, którzy jednak szybko zostali wyparci.

W 1895 Taiwan został zajęty przez wojska rodzącego się kapitalizmu japońskiego. Do ostatnich jednak czasów Japończycy nie potrafili go ostatecznie opanować. Nie było roku w którym nie wybuchałyby bunt i powstania przeciwko okupantom. Jeszcze w 1910-14 ludność Taiwanu prowadziła poprostu regularną wojnę z japońskimi wojskami okupacyjnymi.

Ambicje wolnościowe ludności są bardzo silne. Ze wstrętem odrzuca ona obcą jej nazwę "Formoza" i z dumą zwie swą wyspę Tai-wan'em, co w języku chińskim znaczy "Wybrzeże Tarasów".

Wyspa jest naprawdę piękna. Ma ona 395 km. długości oraz 123 km. szerokości. Wzdłuż biegną liczne pasma górskie, których najwyższe szczyty to Tokusan /2830 m. wysokości/ oraz Niitakajama - /4013 m./

W 1937 r. ludność tej wyspy liczyła 5.609.000 osób. Ponad 93% tej ludności nawet wobec okupacyjnych władz japońskich zadeklarowało swą chińską narodowość. Ludność ta pochodzi przeważnie z prowincji chińskich Fukien oraz Kwantung.

Wyspa Tajwan jest w tej chwili jedynym terytorium Chińskiej Republiki Ludowej na którym trzyma się jeszcze komunistowska klika Czang Kai Szeka i które imperialiści amerykańscy chcą zamienić w bazę wojenną przeciwko Chinom.

Agresja i imperializm posiadają pewne odwieczne szlaki.

Droga penetracji do Chin od wieków prowadziła przez Tajwan, Koreę i Hongkong.

Już w 17 wieku Tajwan był kłosem niezgody między konkurującymi o rynek chiński flotami krajów zachodnio-europejskich, z których najpoważniejszymi partnerami byli Portugalczycy i Holendrzy.

Ostatecznie od 1624 r. wyspa została opuszczona przez kupców holenderskich, a Portugalczycy pozostawili tylko po sobie nazwę "Formosa", co oznacza dosłownie "ładnie Ukształtowana" - "ładnie U - formo - wana".

Holendrów przebili wojska chińskie w 1661 r. W latach 1884 - 85 wyspa została opuszczona przez Francuzów, którzy jednak szybko zostali wyparci.

W 1895 Tajwan został zajęty przez wojska rozbitego się kapitalizmu japońskiego. Do ostatnich jednak czasów Japończycy nie potrafili go ostatecznie opłacać. Nie było roku w którym nie wybuchalyby bunt i powstania przeciwko okupantom. Jeszcze w 1910-14 ludność Tajwanu prowadziła poprostu regularne wojny z japońskimi wojskami okupacyjnymi.

Ambicje wolnościowe ludności są bardzo silne. Ze wstrętem odrzuca ona obecny nazwę "Formosa" i z dumą zwie swą wyspę Tai-wan em, co w języku chińskim znaczy "Wspaniałe Tarasów".

Wyspa jest naprawdę piękna. Ma ona 395 km. długości oraz 125 km. szerokości. Wzdłuż brzegu liczne pasma górskie, których najwyższe szczyty to Tokusan (2830 m. wysokości) oraz Nitakajama - (4013 m.).

W 1937 r. ludność tej wyspy liczyła 2.600.000 osób. Ponad 95% tej ludności nawet wobec okupacyjnych władz japońskich zachowywało się chińsko narodowość. Ludność ta pochodziła przeważnie z prowincji chińskich Fukien oraz Kwantung.

Należy podkreślić, że prowadzona przez Japonię polityka penetracji populacyjnej nie dała żadnych rezultatów. Wystarczy podać, że według japońskich danych w okresie od 1895 do 1937 r. liczba Japończyków wzrosła na Tajwanie z 60.000 do niespełna 300,000.

Największe miasta Tajwanu - w/g danych z 1927r. są następujące:

- Taihoku	- stolica wyspy	- 191,140	mieszkańców
- Tainan	-	84,520	"
- Keelung	-	58,520	"
- Kagi	-	43,430	"
- Takao	-	41.250	"
- Taichu	-	39,830	"

Metody kolonialne stosowane przez Japończyków charakteryzuje może najlepiej fakt, że na Uniwersytecie w Taihoku studiowało np. w 1938 r. 69 studentów pochodzenia taiwańskiego, resztę stanowili Japończycy.

Imperializm japoński dążył do maksymalnej eksploatacji bogactw naturalnych Tajwanu.

R o l n i c t w o

W pierwszym rządzie położony został nacisk na produkcję trzciny cukrowej. Przy stosunkowo dużych inwestycjach osiągnięto, że np. w 1937 r. Tajwan wyprodukował około 1.007.352 ton cukru, którego olbrzymia część normalnie wywożona była do Japonii.

Na drugim miejscu po uprawie trzciny cukrowej stała uprawa ryżu, który w 50% był eksportowany do Japonii.

Na trzecim miejscu w produkcji rolniczej szła herbata, szczególnie następujących gatunków: "Oolong", "Pouchong" oraz "czarna herbata". Herbata "Oolong" zaczęła w ostatnich latach przed wojną zdobywać w szybkim tempie rynek Stanów Zjednoczonych.

Na czwartym miejscu należy postawić sadownictwo i uprawę warzyw. Na eksport szły przeważnie: banany i pomarańcze.

Eksport bananów współzawodniczył co do obrotów z eksportem cukru i ryżu.

P r z e m y s ł

Cały przemysł Tajwanu opanowany był przez 6 wielkich japońskich koncernów: Taiwan, Dai Nippon, Meiji, Ensuike, Teikoku, Showa.

Akcje tych towarzystw przejęte po klęsce Japonii przez kapitalistów z klikii Czang Kai Szeka obecnie zostały wykupione przez wielkie monopole amerykańskie.

Należy podkreślić, że prowadzona przez Japonię polityka penetracji populacyjnej nie dała żadnych rezultatów. Wytworzy podać, że według japońskich danych w okresie od 1895 do 1937 r. liczba japończyków wzrosła na Taiwanie z 60.000 do niespełna 300.000.

Największe miasta Taiwanu - wg danych z 1937 r. są następujące:

Taihoku	-	191.140 mieszkańców
Tainan	-	84.250
Keelung	-	58.250
Kagi	-	43.430
Takao	-	41.250
Taihua	-	39.830

Metody kolonialne stosowane przez japończyków charakterystyczne może najlepiej fakt, że na Uniwersytecie w Taihoku studiowało np. w 1938 r. 69 studentów pochodzących z formacji japońskiej, resztę stanowili japończycy.

Imperializm japoński dążył do maksymalnej eksploatacji bogactw naturalnych Taiwanu.

R o l n i c t w o

W pierwszym rzędzie położony został nacisk na produkcję trziny cukrowej. Przy stosunkowo dużych inwestycjach osiągnięto, że np. w 1937 r. Taiwan wyprodukował około 1.007.252 ton cukru, którego ołbrzymia część należała do Japonii.

Na drugim miejscu po uprawie trziny cukrowej stała uprawa ryżu, który w 50% był eksportowany do Japonii.

Na trzecim miejscu w produkcji rolniczej szła herbata, szczególnie następujących gatunków: "Oolong", "Poonong" oraz "czarna herbata". Herbata "Oolong" zaczęła w ostatnich latach przed wojną zdobywać w szybkim tempie rynek Stanów Zjednoczonych.

Na czwartym miejscu należy postawić sadownictwo i uprawę warzyw. Na eksport szły przeważnie: banany i porzeczki.

Eksport bananań współzawodniczył co do obrotów z eksportem cukru i ryżu.

P r z e m y ś l

Głównym przemysłem Taiwanu opartym był przemysł wielkich japońskich koncernów: Taiwan, Dai Nippon, Meiji, Sanriko, Teikoku, Showa.

Akcie tych towarzystw przejęte po klęsce Japonii przez kapitalistów z Kinki Czang Kai Szeka obecnie zostały wykupione przez wielkie monopole amerykańskie.

Górnictwo

Do najważniejszych złóż należą: miedź, złoto, węgiel, nafta, sól.

Miedź.

Złoża miedzi występują w okolicach miejscowości Shinjo.

Złoto.

Złoto występuje zarówno w złożach jak i wypłukiwane jest w rzekach Taiwanu. Najbogatsze złoża występują w rejonie Shinjo, na wschodnim wybrzeżu, podczas gdy złoto aluwialne wypłukiwane jest przez rzekę Keelung oraz Ziuho. Znaczenie eksportu złota z Taiwanu rosło w latach przedwojennych z roku na rok.

Węgiel.

Pokłady węgla odkryte zostały w północnej części wyspy. Węgiel wydobywany jest w rejonie Keelung.

Nafta.

Taiwan posiada bogate złoża naftowe. Ropa naftowa Taiwanu zaczęła w ostatnich latach przedwojennych wypierać na rynkach Dalekiego Wschodu naftę pochodzenia amerykańskiego oraz z Sumatry.

Sól.

Otrzymywana jest w dużych ilościach z solanek.

Taiwan posiadał w 1938 r. 3,555 km. kolei żelaznych, w tym 1,040 km. państwowych a 2,515 km. prywatnych.

Wszystkie urządzenia komunikacyjne zostały zbudowane w celu przekształcenia Taiwanu w bazę wojenną. Szczególnie zostały rozbudowane porty, a wśród nich Keelung /Kiirun/ zamieniony został w nowoczesną bazę marynarki wojennej.

I. Dobra inwestycyjne	19.773	19.588	16.500
II. Wyroby przemysłowe	19.576	19.588	16.500
III. Towary konsumpcyjne	26.122	27.275	16.500
IV. Inne towary	19.472	33.052	10.000
Ogółem	84.943	99.703	59.500

Do najważniejszych ziół należą: miedź, zło, węgiel, nafta, sól.

Miedź

Złota miedź występuje w okolicach miejscowości

Shinto.

Złoto.

Złoto występuje zarówno w złóżach jak i w wybitkach w rzeckach Taiwanu. Najbogatsze złóża występują w rejonie Shinto, na wschodnim wybrzeżu, podczas gdy złoto szlufkowe wybitkowe jest przez rzekę Keelung oraz Linho. Znaczenie eksportu złota z Taiwanu rosło w latach przedwojennych z roku na rok.

Węgiel

Pokłady węgla odkryte zostały w podziemnej części wybrzeży. Węgiel wydobywany jest w rejonie Keelung.

Nafta

Taiwan posiada bogate złóża naftowe. Ropa naftowa Taiwan zaczęła w ostatnich latach przedwojennych występować na rynkach Dalekiego Wschodu naftę pochodzenia amerykańskiego oraz z Sumatry.

Sól

Otrzymywana jest w dużych ilościach z solanek.

Taiwan posiadał w 1938 r. 2,522 km. kolei żelaznych, w tym 1,040 km. państwowych a 2,512 km prywatnych.

Wszystkie urządzenia komunikacyjne zostały zdobowane w celu przekształcenia Taiwanu w bazę wojenną. Specjalnie zostały rozbudowane porty, a wśród nich Keelung /Kilun/ zamieniony został w nowoczesną bazę marynarki wojennej.

Przedwojenny handel zagraniczny Taiwanu wymownie charakteryzuje fakt, że cukier i ryż stanowiły przed wojną 70% eksportu, a z tego 90% szło do Japonii.

Szczegółowe dane obrazujące możliwości eksportowe Taiwanu wyglądają następująco /w tys.dolarów am./:

	1936	1937	Cyfry szacunkowe na 1945.
<u>I. Produkty rolnicze</u>	<u>93.965</u>	<u>102.869</u>	<u>48.900</u>
W tym:Cukier	48.210	55.104	20.000
Ryż	36.080	36.305	20.000
Banany	3.240	3.549	2.000
Herbata	2.983	3.697	4.000
Ananasy	2.102	2.652	1.500
Pataty	613	849	800
Pomarańcze	321	264	200
Syropy	416	449	400
<u>II. Produkty leśne</u>	<u>2.655</u>	<u>2.469</u>	<u>2.700</u>
W tym:Drzewo	602	615	1.000
Kamfora	1.548	1.288	1.200
Olejek kamfor.	505	566	500
<u>III. Minerale</u>	<u>5.608</u>	<u>1.538</u>	<u>2.500</u>
W tym:Sól	416	407	...
Węgiel	654	1.131	500
Rudy /miedź/	4.538	...	2.000
<u>IV. Wyroby przemysłowe</u>	<u>3.741</u>	<u>4.928</u>	<u>900</u>
W tym:Alkohol	1.695	2.194	500
Ubrania bawełn.	262	371	...
Ubrania ze sztucznego włókna	488	532	...
Kapelusze	712	941	400
Papier i masa papierowa	584	890	...
<u>V. Inne towary</u>	<u>6.622</u>	<u>15.276</u>	<u>5.000</u>
Ogółem	112.591	127.080	60.000
=====	=====	=====	=====

Strukturę towarową importu Taiwanu naświetlają w pewnym stopniu następujące dane:

W 1000 \$ am.

I. Dobra inwestycyjne	19.773	19.688	16.500
II. Wyroby przemysłowe	19.576	19.688	16.500
III. Towary konsumcyjne	26.122	27.275	16.500
IV. Inne towary	19.472	33.052	10.000
Ogółem	84.943	92.703	59.500

Opracowano na podstawie: CHIH TSANG: CHINA'S POSTWAR MARKETS.

Przedwojenny handel zagraniczny Tajwanu wymownie charakteryzuje fakt, że cukier i ryż stanowiły przed woj. na 70% eksportu, a z tego 90% szło do Japonii. Szeregiowe dane opracowane możliwości eksportu we Tajwanu wyglądały następująco w tys. dolarów am.:

1936		1937		1942	
I. Produkty rolnicze		102.669		48.900	
W tym: Cukier		22.104		20.000	
Ryż		36.302		20.000	
Banany		3.249		2.000	
Herbata		3.697		4.000	
Ananasy		2.622		1.200	
Płatki		849		800	
Pomarańcze		254		200	
Syrupy		449		400	
II. Produkty leśne		2.469		2.700	
W tym: Drzewo		612		1.000	
Kamfor		1.288		1.200	
Olej kamfor.		266		200	
III. Minerale		1.238		2.200	
W tym: Sól		407		...	
Węgiel		1.131		200	
Rudy / miedź /		...		2.000	
IV. Wypoby przemysłowe		4.928		900	
W tym: Alkohol		2.194		200	
Upronia bawełn.		271		...	
Upronia ze szty.		222		...	
Czarnego włośna		941		400	
Kapelusze		...		...	
Papier i masa		890		...	
Papierowa		12.276		2.000	
V. Inne towary		127.080		60.000	
Ogółem		112.291		127.080	

Struktura towarów importu Tajwanu następująca w pewnym stopniu następujące dane w 1000 \$ am.

I. Dobra inwestycyjne	19.773	19.688	16.200
II. Wypoby przemysłowe	19.276	19.688	16.200
III. Towary konsumpcyjne	26.122	27.272	16.200
IV. Inne towary	19.472	33.022	10.000
Ogółem	84.943	99.703	58.500

Notowania Giełd Towarowych w Londynie i Now Yorku
na "primo" ostatnich 6-ciu miesięcy

T o w a r	jednostka		sierpień	wrzesień	paździer.	listopad	grudzień 1950	styczeń 1951	wartość 1000 kg. w rublach.
	wagi	waluty							
cukier, fine granul.	cwt	sh	40/3	40/3	40/3	40/3	40/3	40/3	443,70
kawa, Santos Nr.2/New York/	lb	¢	56,-	57,-	56,25	52,50	54,47	56,-	4.938,38
kakao, g.f. Accra spot	cwt	sh	208/4	208/4	208/4	208/4	208/4	208/4	2.296,59
herbata indyjska	lb	sh	1/6	1/6	1/6	1/6	1/6	1/6	1.851,89
ryż kuszczony	ton	£	8,5/-	8,5/-	8,5/-	8,5/-	8,5/-	8,5/-	90,94
pieprz czarny	lb	sh	12/3	14/9	12/4 1/2	10/3	10/6	10/9	13.271,89
szelak	cwt	sh	305/-	330/-	325/-	325/-	340/-	410/-	4.519,68
kauczuk, rib. sm. sheets Std. spot	lb	d	37 1/4	40	43	62	55	55	5.658,56
juta, Daisee, 2/3, candf	ton	£	113	116	111	111	112,10/-	120,-	1.322,83
bawełna, mid. American	lb	d	38,65	38,15	39,55	41,65	45,80	47,80	4.917,-
kopra, Straits, f.m. cif Kon	ton	£	94,-	108,-	97,10/-	99,-	108,-	111,-	1.223,62
olej bawełniany, surowy	"	£	109,-	109,-	109,-	109,-	109,-	109,-	1.201,57
olej kokosowy	"	£	106,-	106,-	106,-	106,-	106,-	106,-	1.168,50
olej sojowy rafinowany	"	£	114,-	114,-	114,-	114,-	114,-	114,-	1.256,69
nitrat sodu	"	£	11,-	19,17/6	19,17/6	19,17/6	19,17/6	-	-
sulfat amonu	"	£	12,8/-	12,9/6	12,11/-	12,12/6	12,14/-	12,15/6	140,83
miedź elektr. /wire bars/	"	£	186,-	202,-	202,-	202,-	202,-	202,-	2.226,77
cyna, Standard	"	£	726,-	765,-	776,-	990,-	1.060,-	1.150,-	12.677,16
ołów zagraniczny	"	£	96,-	112,-	128,-	136,-	136,-	136,-	1.499,21
cynek	"	£	127,10/-	127,10/-	151,-	151,-	151,-	151,-	1.664,57
antymon, ang. 99,	"	£	160,-	160,-	205,-	225,-	250,-	250,-	2.755,91
rtęć	butla	d	18,10/-	21,-	24,-	26,-	37,-	43,-	13.970,43
srebro	uncja	d	63 1/2	63 1/2	63 1/2	70,-	70,-	70,-	105,04 x/
złoto	oz	sh	248/-	248/-	248/-	248/-	248/-	248/-	4.465,59 x/

x/wartość 1 kg. w rublach

W E Ł N A

notowania w New Yorku w ciągu ostatnich 6-ciu miesięcy

wełna, najwyższy gatunek
64, Amer. fine, ¢ za lb

2.VIII	13.IX	11.X	1.XI	30.XII	21.XII.1950r.	wartość 1000 kg. w rublach.
237 nom.	299 nom.	286 nom.	302 nom.	314 nom.	346 nom.	30.512,13

BIBLIOTEKA
UNIwersytecka
Gdańsk

01253